

Aktualizace Příručky pro oblast životního prostředí / Příručky ekologa

Vážení obchodní přátelé,

zasíláme Vám vydání podzimní aktualizace č. 9-09 publikace *Příručka pro oblast životního prostředí/Příručka ekologa*. Stav legislativních změn je k **1.10.2009**. Uplynulé čtvrtletí tentokrát přineslo řadu legislativních změn, takže se při aktualizaci Vaší příručky trochu potrápíte. Rozsah aktualizace je 152 stran! Více informací o změnách naleznete v sekci **Aktuální informace**.

• **Zpracované předpisy (legislativní změny za období červenec až září 2009)**

- 227/09 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech (*Předpis mění: 356/2003 Sb., 59/2006 Sb., 185/2001 Sb., 254/2001 Sb., 86/2002 Sb., 76/2002 Sb., 477/2001 Sb.*)
- 223/2009 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o volném pohybu služeb (*Předpis mění: 185/2001 Sb., 86/2002 Sb., 254/2001 Sb.*)
- 281/09 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu (*Předpis mění: 185/2001 Sb., 86/2002 Sb., 76/2002 Sb., 25/2008 Sb., 477/2001 Sb.*)
- 291/2009 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, a další související zákony (*Předpis mění: 185/2001 Sb.*)
- 297/2009 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech
- 326/2009 Sb. Zákon o podpoře hospodářského růstu a sociální stability (*Předpis mění: 185/2001 Sb.*)
- 205/2009 Sb. Vyhláška o zjišťování emisí ze stacionárních zdrojů a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší (*Předpis ruší: 356/2002 Sb.*)
- 279/2009 Sb. Vyhláška o předcházení emisím regulovaných látek a fluorovaných skleníkových plynů

• **Z Aktuálních informací**

- Přehled legislativních změn s anotacemi předpisů, aktualizované vydání příručky, nové dokumenty a vzory na Doprovodném CD (velmi užitečné jsou například studijní materiály ze semináře k evidencím a ohlašování odpadů včetně praktických příkladů), přehled připravovaných legislativních změn, změny ostatních vybraných právních předpisů a další informace. Celý přehled změn a aktualit je uveden v kapitole Aktuální informace – září 2009.
- Na Doprovodném CD máte mimo jiné k dispozici i publikaci v aktuální verzi. E-book umožňuje prohledávání textů pomocí funkce Hledat. Pro každou aktualizací období v rámci roku je zvolena samostatná barva (**podzimní změny jsou označeny fialovou barvou**). Lze tak snadno vysledovat vývoj v legislativě podnikové ekologie v průběhu roku.

- Praktické informace na informačním portálu www.envigroup.cz:

• Aktuality	aktuální informace z oblasti podnikové ekologie. Odborné články, aktuality, změny předpisů ...
• Přehled povinností	přehledy povinností stanovené jednotlivými právními předpisy v oblasti podnikové ekologie.
• Právní předpisy	aktivní přehled právních předpisů s odkazy na aktuální plné znění.
• Info servis	INFOservis o změnách právních předpisů a jejich dopadech do praxe, archiv aktualit.
• e-Doplňky	doplňky publikace <i>Povinnosti firem v podnikové ekologii</i> , rozsáhlejší přílohy, příklady a další informace.
• Vzory formulářů	formuláře ke stažení v členění podle jednotlivých oblastí podnikové ekologie.
• Katalog odpadů	katalog odpadů podle vyhlášky č. 381/2001 Sb.
• Metodické pokyny	metodické pokyny, návody a informace v členění podle oblastí.
• Odpady	Informace z oblasti nakládání s odpady (katalog odpadů, ILNO, etikety NO, přeprava odpadů ...).
• Chemické látky	informace z oblasti chemických látek a přípravků (písemná pravidla, R a S věty, první pomoc, ADR ...)
• Dotazy a odpovědi	výběr dotazů na problematiku podnikové ekologie a také odkazy na externí zdroje FAQ.
• Užitečné odkazy	odkazy, které by se Vám mohli hodit.
• Odborné akce	Přehled odborných akcí z oblasti ekologie, životního prostředí a souvisejících oborů.

Věříme, že Vám tato aktualizace, naše odborné publikace a informační servis www.EKOnoviny.cz pomohou při Vaší práci na úseku podnikové ekologie a ochrany životního prostředí.

S pozdravem

Ing. Zdeněk Fildán
ENVI GROUP s.r.o.

Návod na začlenění aktualizace do publikace

Příručka pro oblast životního prostředí / Příručka ekologa

Aktualizace 9-2009

Identifikace			Vyjmout		Vložit		✓
Část	Kapitola	Označení stany	strany	počet listů	strany	počet listů	
-	Titulní list	-	-	1	-	1	
	Obsah doprovodného CD	Obsah CD, strana	1-12	6	1-12	6	
	Aktuální informace	Aktuální informace - červen 2008, strana	1-6	3			
	Aktuální informace	Aktuální informace - září 2009, strana			1-6	3	
A	CHLP: Kapitola 6.0	Část A-CHLP, kapitola 6.0, strana	3-4	1	3-4	1	
	ZH: Kapitola 8.0	Část A-závažné havárie, kapitola 8.0, strana	5-6	1	5-6	1	
	Příloha č. 1	Část A, příloha č. 1, strana	1-2	1	1-2	1	
B	Kapitola 4.0	Část B, kapitola 4.0, strana	1-4	2	1-4	2	
	Kapitola 4.0	Část B, kapitola 4.0, strana	13-14	1	13-14	1	
	Kapitola 5.0	Část B, kapitola 5.0, strana	1-6	3	1-6	3	
	Kapitola 5.0	Část B, kapitola 5.0, strana	11-12	1	11-12	1	
	Kapitola 6.0	Část B, kapitola 6.0, strana	1-2	1	1-2	1	
	Kapitola 7.0	Část B, kapitola 7.0, strana	1-4	2	1-4	2	
	Kapitola 9.0	Část B, kapitola 9.0, strana	1-2	1	1-2	1	
	Kapitola 10.0	Část B, kapitola 10.0, strana	1-2	1	1-2	1	
	Kapitola 11.0	Část B, kapitola 11.0, strana	1-4	2	1-4	2	
	Kapitola 12.0	Část B, kapitola 12.0, strana	1-2	1	1-2	1	
	Kapitola 12.0	Část B, kapitola 12.0, strana	5-6	1	5-6	1	
	Kapitola 16.0	Část B, kapitola 16.0, strana	1-2	1	1-2	1	
C	Kapitola 8.0	Část C, kapitola 8.0, strana	9	1	9	1	
	Kapitola 9.0	Část C, kapitola 9.0, strana	8-9	1	8-9	1	
	Kapitola 14.0	Část C, kapitola 14.0, strana	11-12	1	11-12	1	
	Související předpisy	Část C, Související předpisy, strana	1-4	2	1-4	2	
D	Obsah	Část D, obsah, strana	1-4	2	1-4	2	
	Kapitola 2.0 až 10.0	Část D, kapitola 2.0 až 10.0, strana	vše vyjmout		vše vložit		
	Kapitola 12.0	Část D, kapitola 12.0, strana	3-4	1	3-4	1	
	Kapitola 15.0	Část D, kapitola 15.0, strana	1-2	1	1-2	1	
	Příloha č. 11 - 25	Část D, příloha 11–25, strana	1-2	1	1-2	1	
E	Kapitola 4.0	Část E, kapitola 4.0, strana	3-4	1	3-4	1	
	Kapitola 6.0	Část E, kapitola 6.0, strana	1-2	1	1-2	1	
	Kapitola 10.0	Část E, kapitola 10.0, strana	1-2	1	1-2	1	
F	Kapitola 8.0	Část F, kapitola 8.0, strana	3-4	1	3-4	1	
	Kapitola 11.0	Část F, kapitola 11.0, strana	1-2	1	1-2	1	

Vážená paní, vážený pane,

víme, že působením v manažerské pozici společnosti přebíráte nemalá rizika spojená s Vaším rozhodováním.

Ekologická rizika Vaší společnosti Vám pomůžeme **minimalizovat prostřednictvím informační služby ENVIREPORT**, která za Vás zajistí trvalé **sledování legislativních předpisů** v oblasti průmyslové ekologie. Navíc budeme tyto nové předpisy za Vás analyzovat a **informovat Vás o jejich konkrétních dopadech na společnost**. Vyhnete se tak mnoha potenciálním rizikům spojeným s kontrolními orgány státu, které dohlížejí na správnou aplikaci ekologických právních předpisů a současně splníte požadavky normy ISO 14001 v oblasti právních požadavků.

ENVIREport - registr legislativy a právních povinností:

- Sleduje změny legislativních předpisů v oblasti průmyslové ekologie
- Každý měsíc Vás informuje o odpadech legislativních změn do podnikové praxe
- Poskytuje návody na řešení podnikové ekologie
- Splňuje požadavky normy ISO 14001 v oblasti právních požadavků

K ENVireportu získáte **zdarma** publikaci **Povinnosti firem v podnikové ekologii**, která jednotlivé povinnosti blíže popisuje a **dává tak návod ke snadnému řešení podnikové ekologie**.

Cena ročního předplatného činí 1.500,- Kč bez DPH. Další informace naleznete na **www.envireport.cz**.

Věříme, že Vás naše nabídka zaujme a těším se na další jednání s Vámi.

Ing. Jan Vilím
jan.vilim@wcontact.cz

EkONOVINY
Vydavatel odborných publikací

ENVIREport – řešení pro EMS (ISO14001)

WCONTACT s.r.o. U Královské louky 8 Praha 5, 150 00 Tel./fax: +420 257 310 542 www.envireport.cz info@ekonoviny.cz

chemické látky a přípravky - prevence závažných havárií - odpadové hospodářství

PŘÍRUČKA

PRO OBLAST

ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

využívání a ochrana vod - ochrana ovzduší – integrovaná prevence - obaly - EMS

září 2009

Název díla: **Příručka pro oblast životního prostředí / Příručka ekologa**

Autor: **Ing. Zdeněk Fildán**

Vydání: **22. (data k 30. 9. 2009)**

Rok vydání: **2002 – září 2009**

Autorská práva: **Ing. Zdeněk Fildán**

Všechna práva jsou vyhrazena. Žádná část díla nesmí být jakoukoliv formou (tiskem, jako fotokopie, elektronicky nebo jiným způsobem) šířena, rozmnožována či zpracována bez předchozího písemného souhlasu vlastníka autorských práv.

Výjimku tvoří část díla, která je umístěna na doprovodném CD k publikaci. Tato část může být použita a kopírována **pro vlastní potřebu** vlastníka publikace. Kopírování, šíření a další zpracovávání této části pro jinou než vlastní potřebu nesmí být prováděno bez předchozího písemného souhlasu vlastníka autorských práv.

Vydal: **ENVI GROUP s.r.o.**
Bělojarská 1475
347 01 Tachov
tel. 606 638 325, 739 658 218
tel./fax: 374 72 55 09
e-mail: info@envigroup.cz
www.envigroup.cz

Obsah doprovodného CD

I. Přílohy příručky přesunuté na CD:

Část A – Chemické látky a přípravky:

- Příloha č. 18 Hlášení o vzniku závažné havárie (příloha č. 1 k vyhlášce č. 255/2006 Sb.)
Příloha č. 19 Konečná zpráva o vzniku a dopadech závažné havárie (příloha č. 2 k vyhlášce č. 255/2006 Sb.)
Příloha č. 20 Seznam kódů pro sestavení konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie (příloha č. 3 k vyhl.č.255/2006 Sb.)
Příloha č. 21 Návod pro vyplnění poznámek (příloha č. 4 k vyhlášce č. 255/2006 Sb.)
Příloha č. 22 Postup zpracování a rozsah analýzy a hodnocení rizik (Příloha č. 1 k vyhlášce č. 256/2006 Sb.)
Příloha č. 23 Obsah částí a kapitol bezpečnostního programu (Příloha č. 2 k vyhlášce č. 256/2006 Sb.)
Příloha č. 24 Obsah částí a kapitol dokumentu bezpečnostní zprávy (Příloha č. 3 k vyhlášce č. 256/2006 Sb.)
Příloha č. 25 Obsah částí a kapitol dokumentu o posouzení bezpečnostní zprávy (Příloha č. 4 k vyhl. č. 256/2006 Sb.)
Příloha č. 26 Postup zpracování a struktura vnitřního havarijního plánu (Příloha č. 5 k vyhlášce č. 256/2006 Sb.)
Příloha č. 27 Obsah kapitol dokumentu podkladů pro stanovení zóny havarijního plánování (Příloha č. 6 k vyhl.č. 256/2006 Sb.)
Příloha č. 28 Obsah informace určené veřejnosti v zóně havarijního plánování (Příloha č. 7 k vyhlášce č. 256/2006 Sb.)

Část B - Odpady:

- Příloha č. 7 Látky, které označují odpady za odpady perzistentních org. znečišťujících látek (Příloha č.8 k zákonu č.185/2001 Sb.)
Příloha č. 8 Obsah provozního řádu a provozního deníku zařízení
Příloha č. 9 Žádost o udělení souhlasu k nakládání s nebezpečnými odpady
Příloha č. 10 Výstražné symboly nebezpečnosti podle zákona č. 356/2003 Sb.
Příloha č. 11 Obsah identifikačního listu nebezpečného odpadu
Příloha č. 16 Hlášení – Zařízení na využívání a odstraňování odpadů (Příloha č. 22 k vyhlášce č. 383/2001 Sb.)
Příloha č. 17 Hlášení – Sklárky odpadů (Příloha č. 23 k vyhlášce č. 383/2001 Sb.)
Příloha č. 18 Hlášení – Shromažďovací místa nebezpečných odpadů a sběrová místa a sklady odpadů (sběrné dvory) (Příloha č. 24 k vyhlášce č. 383/2001 Sb.)
Příloha č. 19 Evidenční list pro přepravu nebezpečných opadů po území ČR
Příloha č. 20 Přehled odpadů, které je zakázáno ukládat na sklárky všech skupin
Příloha č. 21 Podmínky, které musí splňovat odpady ukládané na sklárky a odpady využívané v podzemních prostorách a na povrchu terénu
Příloha č. 22 Třídy vyluhovatelnosti
Příloha č. 23 Průběh kontroly
Příloha č. 24 Příklad žádosti o upuštění od odděleného shromažďování
Příloha č. 25 Dodatek I Basilejské úmluvy o kontrole a pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování
Příloha č. 26 Seznam nebezpečných odpadů
Příloha č. 27 Metodický pokyn pro vedení evidencí a ohlašování podle zákona o odpadech
Příloha č. 35 Podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu (Příloha č. 11 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 36 Posouzení shody technického zabezpečení stavu sklárky s požadavky stanovenými v § 3 vyhlášky č. 294/2005 Sb. (Příloha č. 9 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 37 Hodnocení odpadů upravených stabilizací před jejich uložením na sklárku (Příloha č. 7 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 40 Technické a provozní požadavky v oblasti skladování a zpracování elektroodpad (Příloha č.7 vyhlášky č.352/05 Sb.)
Příloha č. 41 Hlášení o zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů vč. hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok (Příloha č. 8 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)
Příloha č. 42 Metodický pokyn pro zpracování Plánu odpadového hospodářství původce

Část C - Ochrana a využití vod:

- Příloha č. 3 Žádost o povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami nebo o jeho změnu
Příloha č. 4 Žádost o povolení k některým vybraným činnostem nebo o jeho změnu
Příloha č. 5 Žádost o stavební povolení k vodnímu dílu
Příloha č. 6 Žádost o udělení souhlasu
Příloha č. 7 Žádost o vyjádření
Příloha č. 13 Základní údaje předávané znečišťovatelem vodoprávnímu úřadu, správci povodí a pověřenému odbornému subjektu (příloha č. 6 NV č. 61/2003 Sb.)

Příloha č. 14	Období zákazu používání dusíkatých hnojivých látek na zemědělském pozemku, stanovení aplikačních pásem, půd ohrožených erozí a způsobů hnojení (příloha č.2 NV č.103/2003 Sb.)
Příloha č. 15	Limity hnojení jednotlivých plodin (příloha č. 3 NV č. 103/2003 Sb.)
Příloha č. 17	Žádost o povolení k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností)
Příloha č. 18	Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo o jeho změnu
Příloha č. 19	Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních pro potřeby jednotlivých občanů (domácností)
Příloha č. 20	Žádost o stavební povolení k domovní čistírně odpadních vod, studni nebo jinému vodnímu dílu potřebnému k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností)
Příloha č. 21	Žádost o povolení k užívání vodních děl
Příloha č. 22	Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky do kanalizace nebo o jeho změnu
Příloha č. 23	Poplatkové Hlášení / Přiznání za zdroj znečišťování (vypouštění odpadních vod)
Příloha č. 24	Obsah havarijního plánu (podle vyhlášky č. 450/2005 Sb.)
Příloha č. 25	Identifikační údaje a vlastnosti zvlášť nebezpečných závadných látek pro účely vedení záznamů podle § 39 odst. 6 zákona a identifikační údaje a vlastnosti závadných látek uváděné v seznamu závadných látek v havarijním plánu (Příloha k vyhlášce č. 450/2005 Sb.)
Příloha č. 26	Žádost o vydání kolaudačního souhlasu k užívání vodního díla
Příloha č. 27	Žádost o prodloužení platnosti povolení k nakládání s vodami
Příloha č. 28	Oznámení o užívání stavby vodního díla
Příloha č. 29	Ohlášení stavebních úprav, udržovacích prací a obnovy vodního díla
Příloha č. 30	Žádost o povolení k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a o stavební povolení ke studni nebo jinému vodnímu dílu potřebnému k takovému odběru
Příloha č. 31	Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a o stavební povolení k domovní čistírně odpadních vod potřebné k takovému vypouštění

Část D – Ochrana ovzduší:

Příloha č. 7	(zrušeno zákonem č. 483/2008 Sb.)
Příloha č. 8	Seznam paliv pro obyvatelstvo, jejichž spalování v malých spalovacích zdrojích znečišťování může orgán obce svým nařízením ve svém územním obvodu zakázat (Příloha č. 11 zákona č. 86/2002 Sb.)
Příloha č. 11	Náležitosti žádosti o povolení a závazné stanovisko (příloha č. 5 vyhlášky č. 205/2009 Sb.)
Příloha č. 12	Obecné emisní limity pro vybrané znečišťující látky a jejich stanovené skupiny (příloha č.1 vyhl.č. 205/2009 Sb.)
Příloha č. 13	Přípustná tmavost kouře (příloha č. 3 vyhlášky č. 205/2009 Sb.)
Příloha č. 14	Emisní faktory (příloha č. 2 vyhlášky č. 205/2009 Sb.)
Příloha č. 15	Seznam údajů souhrnné provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší (příloha č. 7 vyhlášky č. 205/2009 Sb.)
Příloha č. 18	Seznam údajů tvořících provozní evidenci (příloha č. 6 vyhlášky č. 205/2009 Sb.)
Příloha č. 19	(zrušeno zákonem č. 483/2008 Sb.)
Příloha č. 20	Emisní limity pro zvláště velké spalovací zdroje pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky (Příloha č. 1 NV č. 146/2007 Sb.)
Příloha č. 21	Emisní limity pro oxid uhelnatý pro zvláště velké spalovací zdroje (Příloha č. 2 NV č. 146/2007 Sb.)
Příloha č. 22	Stupně odsíření (Příloha č. 3 NV č. 146/2007 Sb.)
Příloha č. 23	Emisní limity pro velké a střední spalovací zdroje (Příloha č. 4 NV č. 146/2007 Sb.)
Příloha č. 24	Emisní limity pro plynové turbíny (Příloha č. 5 NV č. 146/2007 Sb.)
Příloha č. 25	Emisní limity pro zdroje ke spalování více druhů paliv (Příloha č. 6 NV č. 146/2007 Sb.)

Část F – Nakládání s obaly:

Příloha č.1	Roční výkaz o obalech a odpadech z obalů za rok
Příloha č.2	Roční výkaz o opakovaně použitelných obalech, které vyhovují kritériím § 13 odst. 2 zákona o obalech
Příloha č.3	Roční výkaz o obalech pro jedno použití (jednocestné obaly) a o obalech pro opakované použití, které nesplňují kritéria § 13 odst. 2 zákona o obalech
Příloha č.4	Roční výkaz pro osoby uvádějící na trh a/nebo do oběhu méně než 0,3 tun obalů/rok

II. Dokumenty, vzory, žádosti, formuláře:

Provozní a havarijní řády, ostatní příklady dokumentace

- Provozní řád vnitřní kanalizace
- Provozní řád skladu pevných hnojiv
- Provozní řád skladu kapalných hnojiv
- Provozní řád skladu přípravků na ochranu rostlin
- Provozní řád skladu nebezpečných chemických látek a přípravků
- Provozní řád skladu ropných látek
- Provozní řád úpravy odpadních vod
- Havarijní plán podle vyhlášky č. 450/2005 Sb.
- Obsah provozního řádu vodovodu podle normy TNV 75 5950
- Obsah provozního řádu kanalizace podle normy TNV 75 6911
- Program použití kalů
- Provozní řád olejového hospodářství (sklad LTO)
- Provozní řád vodovodu
- Provozní řád velkého zdroje znečišťování – brojeři, chov skotu, lakovna, plynová kotelná
- Obsah havarijního plánu k vyplnění podle vyhlášky č. 450/2005 Sb.
- Provozní řád čistírny odpadních vod (ČOV)
- Provozní řád odlučovače ropných látek
- Plán správné zemědělské praxe – chov skotu
- Provozní řád sběrného dvora odpadů
- Provozní řád zařízení na sběr a výkup odpadů
- Provozní řád zařízení na využití odpadů
- Provozní řád zařízení na úpravu odpadů (drtící zařízení na stavební odpady)
- Provozní řád středního zdroje znečišťování ovzduší (drtící zařízení na stavební odpady)
- Provozní deník zařízení

Část A – Chemické látky a přípravky

- Bezpečnostní karta Aceton, Acetylen, Propan-butan, Technický benzín, Kyslík
- Bezpečnostní pokyny pro práci s dráždivými a zdraví škodlivými látkami a přípravky (laky)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s dráždivými látkami a přípravky (barvy)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s dráždivými látkami a přípravky (lepidla)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s extrémně hořlavými látkami a přípravky (acetylen, PB)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s toxickými látkami a přípravky (tvrdokov)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s vysoce hořlavými látkami a přípravky (organická rozpouštědla)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s žiravými látkami a přípravky
- Bezpečnostní pokyny pro práci se zdraví škodlivými látkami a přípravky (tvrdidla)
-
-
- Záznam o klasifikaci přípravku
- Základní zásady bezpečného zacházení s chemickými látkami
- Postup při vzniku mimořádné situace
- Výstražné symboly označení nebezpečných vlastností (Pozn.: pro označování látek a přípravků musí být použity symboly bez písmenného označení v piktogramu)
- Grafické symboly pro tvorbu bezpečnostní dokumentace – viz příloha č. 16 části A (Pozn.: tyto grafické symboly nebezpečných vlastností lze použít pouze pro potřeby vnitřní dokumentace. Pro označování látek a přípravků musí být použity symboly bez písmenného označení v piktogramu – viz Výstražné symboly)
- *Vzor bezpečnostního listu dle REACH*
- Protokol, osnova, prezenční listina školení
- Školení pracovníků – učební text
- Test znalostí
- Příručka První kroky pod nařízením EU REACH - informace pro výrobce, dovozce a uživatele chemických látek
- Příručka REACH
- **Bezpečnostní karty (písemná pravidla podle zákona č. 258/2000 Sb.):**

Aceton	Acetylen	Chemopren	Fosforečnan sodný	Fridex
Hydroxid sodný	Iso-propanol	Kyslík	Loctite (různé druhy)	Mazací tuk
Motorová nafta	Motorový benzín	Olej hydraulický	Oleje motorový, převodový, hydraulický	Propan-butan
Ředidlo C6000, S6006	Savo	Siřičitan sodný	Styrén	Technický benzín
Topný olej				

Část A – Zařazování prací (kategorizace)

- Zařazení do kategorií – návrh opatření
- Zařazení do kategorií – tabulka faktorů
- Metodický MŽP pro "Posouzení objektu nebo zařízení s vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a plnění obecných povinností" podle zákona č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií
- Metodický pokyn MŽP pro "Návrh na zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B" podle zákona č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií

Část A – Prevence závažných havárií

- Oznámení o zařazení objektu/zařízení
- Protokol o posouzení objektu/zařízení

Část B – Odpadové hospodářství

- Dodatek č. I Basilejské úmluvy
- Doprovodný doklad pro vývoz, dovoz, tranzit odpadů na zeleném seznamu
- Evidenční list pro přepravu nebezpečných odpadů
- Hlášení – Sklárky odpadů
- Hlášení – Údaje o shromažďovacích místech nebezpečných odpadů, sběrových místech a skladech odpadů
- Hlášení – Zařízení na využívání a odstraňování odpadů
- Hlášení o produkci a nakládání s odpady
- Identifikační list nebezpečného odpadu
- Katalog odpadů
- Příklad žádosti o netřídění
- Žádost o udělení souhlasu k nakládání s nebezpečným odpadem
- Orientační přepočtová tabulka množství odpadů
- Školení pracovníků pro nakládání s odpady
- POH - příklady vykazovacích tabulek
- Program odpadového hospodářství původce odpadů
- Hlášení – elektroodpady
- Metodické pokyny a návody:
 - Manuál pro vedení evidencí podle zákona o odpadech
 - Metodický návod odboru odpadů Ministerstva životního prostředí pro zpracování Plánu odpadového hospodářství původce – obce
 - Metodický návod odboru odpadů Ministerstva životního prostředí pro zpracování Plánu odpadového hospodářství původce – mimo obce
 - Metodický návod MŽP pro řízení vzniku stavebních a demoličních odpadů a pro nakládání s nimi
 - Oborový manuál pro prevenci a minimalizaci odpadu pro malé a střední podniky
 - Metodický pokyn pro zpracování základního popisu odpadů
 - Metodický pokyn odboru odpadů ke stanovení ekotoxicity odpadů
 - Metodické doporučení k nakládání s odpady ze zdravotnictví
 - Metodický návod pro plnění povinností původců odpadů, stanovenou § 16 odst. 1 písm. j) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, k vykonávání kontroly vlivů nakládání s odpady na zdraví lidí a životní prostředí v souladu se zvláštními právními předpisy a POH ČR, POH kraje a POH původce
 - Informační pomůcka k problematice nebezpečných odpadů
 - Sdělení Komise a Radě a Evropskému Parlamentu o Interpretacím sdělení o odpadech a vedlejších produktech pojem odpad
 - Praktický průvodce nakládáním s odpady a vedlejšími živočišnými produkty v potravinářském průmyslu
 - Manuál prevence a minimalizace odpadů pro textilní průmysl
 - Manuál prevence a minimalizace odpadů pro papírenský průmysl
 - Manuál pro prevenci a minimalizaci odpadu pro malé a střední podniky
 - Manuál pro prevenci a minimalizaci odpadu pro povrchové úpravy kovů
 - Manuál pro nakládání s autovraky
 - Metodický pokyn o postupu při evidenci a prokazování nepřítomnosti PCB v hermeticky uzavřených elektrických zařízeních ve smyslu § 26 a § 27 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech
- Formulář pro vedení průběžné evidence odpadů s integrovaným katalogem odpadů (formát MS Excel)
- **Identifikační listy nebezpečných odpadů:**
 - 06 01 06 Jiné kyseliny
 - 06 02 05 Jiné alkálie
 - 07 01 04 Jiná organická rozpouštědla, promývací kapaliny a matečné louhy
 - 07 02 99 Odpady jinak blíže neurčené (kal z taveniny plastů)
 - 07 07 04 Jiná organická rozpouštědla, promývací kapaliny a matečné louhy
 - 08 01 11 Odpadní barvy a laky obsahující organická rozpouštědla nebo jiné nebezpečné látky
 - 08 01 13 Kaly z barev nebo z laků obsahující organická rozpouštědla nebo jiné nebezpečné látky
 - 08 01 15 Vodné kaly obsahující barvy nebo laky s obsahem organických rozpouštědel nebo jiných nebezpečných látek
 - 08 01 19 Vodné suspenze obsahující barvy nebo laky s obsahem organických rozpouštědel nebo jiných nebezpečných látek

- 08 04 09 Odpadní lepidla a těsnicí materiály obsahující organická rozpouštědla nebo jiné nebezpečné látky
- 11 01 11 Oplachové vody obsahující nebezpečné látky
- 12 01 09 Odpadní fezné emulze a roztoky neobsahující halogeny
- 12 01 12 Upotřebené vosky a tuky
- 12 01 14 Kaly z obrábění obsahující nebezpečné látky
- 13 01 10 Nechlorované hydraulické minerální oleje
- 13 02 05 Nechlorované minerální motorové, převodové a mazací oleje
- 13 02 08 Jiné motorové, převodové a mazací oleje
- 13 05 07 Zaolejovaná voda z odlučovačů oleje
- 13 07 01 Topný olej a motorová nafta
- 13 08 02 Jiné emulze
- 14 06 05 Kaly nebo pevné odpady obsahující ostatní rozpouštědla
- 15 01 10 Obaly obsahující zbytky nebezpečných látek nebo obaly těmito látkami znečištěné
- 15 02 02 Absorpční činidla, filtrační materiály (včetně olejových filtrů jinak blíže neurčených), čisticí tkaniny a ochranné oděvy znečištěné nebezpečnými látkami
- 16 01 07 Olejové filtry
- 16 05 07 Vyřazené anorganické chemikálie, které jsou nebo obsahují nebezpečné látky
- 16 05 08 Vyřazené organické chemikálie, které jsou nebo obsahují nebezpečné látky
- 16 06 01 Olověné akumulátory
- 16 06 02 Nikl-kadmiové baterie a akumulátory
- 18 01 03 Odpady, na jejichž sběr a odstraňování jsou kladeny zvláštní požadavky s ohledem na prevenci infekce
- 20 01 21 Zářivky a jiný odpad obsahující rtuť
- 20 01 23 Vyřazená zařízení obsahující chlorofluoruhlodíky
- 20 01 35 Vyřazené elektrické a elektronické zařízení obsahující nebezpečné látky neuvedené pod čísly 20 01 21 a 20 01 23

- *Studijní materiál: Vedení a ohlašování evidencí podle zákona o odpadech*
- *Studijní materiál: Vedení evidence odpadů při zpracování elektroodpadů a autovraků*

Část C – Využívání a ochrana vod

- Metodický pokyn k nařízení vlády č. 61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech
- Poplatkové hlášení / přiznání za vypouštění odpadních vod do vod povrchových (s automatickými výpočty)
- Poplatkové hlášení pro stanovení výše záloh poplatku za odebrané množství podzemní vody (za zdroj odběru podzemní vody)
- Poplatkové přiznání pro výpočet vyrovnání poplatku (za zdroj odběru podzemní vody)
- Vzorová žádost o povolení k odběru podzemních vod včetně pasportu studny

Formuláře pro vyplnění žádostí:

- Žádost o povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami nebo o jeho změnu
- Žádost o povolení k některým vybraným činnostem nebo o jeho změnu
- Žádost o stavební povolení k vodnímu dílu
- Žádost o udělení souhlasu
- Žádost o vyjádření
- Žádost o povolení k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností)
- Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo o jeho změnu
- Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních pro potřeby jednotlivých občanů (domácností)
- Žádost o stavební povolení k domovní čistírně odpadních vod, studni nebo jinému vodnímu dílu potřebnému k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností)
- Žádost o povolení k užívání vodních děl
- Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky do kanalizace nebo o jeho změnu
- Žádost o vydání kolaudačního souhlasu k užívání vodního díla
- Žádost o prodloužení platnosti povolení k nakládání s vodami
- Oznámení o užívání stavby vodního díla
- Ohlášení stavebních úprav, udržovacích prací a obnovy vodního díla
- Žádost o povolení k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a o stavební povolení ke studni nebo jinému vodnímu dílu potřebnému k takovému odběru
- Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a o stavební povolení k domovní čistírně odpadních vod potřebné k takovému vypouštění

Část D Ochrana ovzduší

- Návod k souhrnné provozní evidenci VZ a V zdrojů
- Oznámení o výpočtu poplatku
- Oznamovací list uživatele organických rozpouštědel
- Oznamovací list výrobců, dovozců, vývozců organických rozpouštědel
- Protokol o kontrole účinnosti zpětného odvodu par

- Souhrnná provozní evidence středních zdrojů
- Souhrnná provozní evidence ZV a V zdrojů
- Metodický pokyn pro Plán zavedení zásad správné zemědělské praxe vč. příloh č. 1-4
- Roční hmotnostní bilance rozpouštědel
- Integrovaný manuál zásad správné zemědělské praxe
- Tabulka chladiv
- Metodický pokyn ke sčítání a zařazování stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší 2008

Část E – Integrovaná prevence

- Vzor žádosti o vydání integrovaného povolení
- Příručka IPPC - Stručný průvodce provozovatele zařízení s praktickými výklady zákona o integrované prevenci
- Aktuální dokumenty k tématu Integrovaný registr znečišťování jsou na <http://www.irz.cz/obsah/dokumenty>

Část F – Nakládání s obaly

- Průvodce systémem EKO-KOM
- Vstupní výkaz o produkci obalů pro společnost EKO-KOM, a.s.
- Metodika vyplňování vstupního výkazu
- Čtvrtletní výkaz o produkci obalů (verze 2.10)
- Metodika vyplňování čtvrtletního výkazu (verze 2.8)
- Metodika označování obalů
- Smlouva o sdruženém plnění
- Podmínky uvedení obalu na trh
- Stanoviska MŽP k některým druhům "obalů"
- Roční výkaz pro osoby uvádějící na trh a/nebo do oběhu méně než 0,3 tun obalů/rok
- Roční výkaz o opakovaně použitelných obalech
- Roční výkaz o obalech pro jedno použití
- Roční výkaz o obalech a odpadech z obalů
- Změny ve značení obalů
- Výjimka ze zákona pouze pro producenty obalů do 300 kg
- Metodický pokyn odboru odpadů MŽP k provedení § 5 zákona o obalech
- Stručný průvodce podnikatele labyrintem zákona o obalech

II. Doplnky příručky:

EKO-audit CD (verze 9-09)

Podrobný registr legislativních požadavků v oblasti ochrany životního prostředí a podnikové ekologie.

E-book Příručka podnikového ekologa

Kompletní vydání této příručky v elektronické verzi na Doprovodném CD. Publikace je ve formátu PDF a umožňuje prohledávání textů pomocí funkce Hledat. V této elektronické verzi můžete využít novou grafickou úpravu, kdy jsou aktualizací změny v příručce označovány barevně odlišným textem. Pro každou aktualizací periodu v rámci roku je zvolena samostatná barva (jarní, letní, podzimní a zimní aktualizace), lze tak snadno vysledovat vývoj v legislativě podnikové ekologie v průběhu roku.

III. Právní předpisy:

Právní předpisy – část A Chemické látky a přípravky

- 356/2003 Sb. ZÁKON ze dne 23. září 2003 o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., 125/2005 Sb., 345/2005 Sb., 434/2005 Sb., 222/2006 Sb., 371/2008 Sb., 227/2009 Sb., 281/2009 Sb.
- 219/2004 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 14. dubna 2004, o zásadách správné laboratorní praxe (ruší vyhlášku č. 283/2001 Sb.), ve znění vyhlášky č. 279/2005 Sb.
- 221/2004 Sb. – zrušeno k 1.7.2009
- 232/2004 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 20. dubna 2004, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, týkající se klasifikace, balení a označování nebezpečných chemických látek a chemických přípravků (ruší vyhlášku č. 26/1999 Sb.), ve znění vyhlášky č. 369/2005 Sb., 28/2007 Sb., 389/2008 Sb.
- 234/2004 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 20. dubna 2004, o možném použití alternativního nebo jiného odlišného názvu nebezpečné chemické látky v označení nebezpečného chemického přípravku a udělování výjimek na balení a označování nebezpečných chemických látek a chemických přípravků
- 139/2009 Sb. VYHLÁŠKA ze dne 11. května 2009 o omezení nebezpečných chemických látek a nebezpečných chemických přípravků
- REACH: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006
- 258/2000 Sb. ZÁKON ze dne 14. července 2000 o ochraně veřejného zdraví, ve znění zákona č. 254/2001 Sb., 274/2001 Sb., 13/2002 Sb., 76/2002 Sb., 86/2002 Sb., 120/2002 Sb., 309/2002 Sb., 320/2002 Sb., 274/2003 Sb., 356/2003 Sb., 362/2003 Sb., 167/2004 Sb., 326/2004 Sb., 562/2004 Sb., 125/2005 Sb., 253/2005 Sb., 381/2005 Sb., 392/2005 Sb., 444/2005 Sb., 59/2006 Sb., 74/2006 Sb., 186/2006 Sb., 189/2006 Sb., 222/2006 Sb., 264/2006 Sb., 342/2006 Sb., 110/2007 Sb., 296/2007 Sb., 378/2007 Sb., 124/2008 Sb., 130/2008 Sb., 274/2008 Sb., 41/2009 Sb., 227/2009 Sb., 281/2009 Sb.
- 301/2009 Sb.
- 428/2004 Sb. Vyhláška o získání odborné způsobilosti k nakládání s nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky klasifikovanými jako vysoce toxické
- 394/2006 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví práce s ojedinělou a krátkodobou expozicí azbestu a postup při určení ojedinělé a krátkodobé expozice těchto prací
- 361/2007 Sb. Nařízení vlády, kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci (ruší NV č. 178/2001 Sb.)
- 10/1999 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. prosince 1998, kterým se zrušuje nařízení vlády č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, ve znění NV č. 114/1999 Sb.
- 114/1999 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 10. května 1999, kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, nakažlivé choroby a škůdce, ve znění NV č. 40/2002 Sb., NV č. 444/2003 Sb.

Právní předpisy – část A Prevence závažných havárií

- 59/2006 Sb. Zákon o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky, ve znění zákona č. 362/2007 Sb., 227/2009 Sb., 281/2009 Sb.
- 103/2006 Sb. Vyhláška o stanovení zásad pro vymezení zóny havarijního plánování a o rozsahu a způsobu vypracování vnějšího havarijního plánu - platné od 1.6.2006
- 250/2006 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví rozsah a obsah bezpečnostních opatření fyzické ochrany objektu nebo zařízení zařazených do skupiny A nebo do skupiny B
- 254/2006 Sb. Nařízení vlády o kontrole nebezpečných látek
- 255/2006 Sb. Vyhláška o rozsahu a způsobu zpracování hlášení o závažné havárii a konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie
- 256/2006 Sb. Vyhláška o podrobnostech systému prevence závažných havárií

Právní předpisy - část B Nakládání s odpady

- Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění zákona č. 477/2001 Sb., 76/2002 Sb., 275/2002 Sb., 320/2002 Sb., 356/2003 Sb., 167/2004 Sb., 188/2004 Sb., 317/2004 Sb., 7/2005 Sb., 106/2005 Sb., 444/2005 Sb., 186/2006 Sb., 314/2006 Sb., 222/2006 Sb., 314/2007 Sb., 296/2007 Sb., 25/2008 Sb., 34/2008 Sb., 383/2008 Sb., 9/2009 Sb., 157/2009 Sb., 223/2009 Sb., 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 291/2009 Sb., 297/2009 Sb.
- 376/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zdravotnictví ze dne 17. října 2001 o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, ve znění vyhlášky č. 502/2004 Sb.

- 381/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 17. října 2001, kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů), ve znění vyhlášky č. 503/2004 Sb., 168/2007 Sb., 374/2008 Sb.
- 382/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 17. října 2001 o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě, ve znění vyhlášky č. 504/2004 Sb.
- 383/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 17. října 2001 o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění vyhlášky č. 41/2005 Sb., 294/2005 Sb., 353/2005 Sb., 351/2008 Sb., 478/2008 Sb.
- 384/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 17. října 2001 o nakládání s polychlorovanými bifenylly, polychlorovanými terfenylly, monometyltetrachlordifenylmetanem, monometyldichlordifenylmetanem, monometyldibromdifenylmetanem a veškerými směsmi obsahujícími kteroukoliv z těchto látek v koncentraci větší než 50 mg/kg (o nakládání s PCB)
- 237/2002 Sb. Vyhláška Ministerstva životního prostředí o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků, ve znění vyhlášky č. 505/2004 Sb., 353/2005 Sb.
- 99/1992 Sb. Vyhláška Českého báňského úřadu o zřizování, provozu, zajištění a likvidaci zařízení pro ukládání odpadů v podzemních prostorech, ve znění vyhlášky č. 300/2005 Sb.
- Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 100/1994 Sb. (Basilejská úmluva)
- 197/2003 Sb., NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 4. června 2003 o Plánu odpadového hospodářství České republiky
- 294/2005 Sb. Vyhláška o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady
- 352/2005 Sb. Vyhláška o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady)
- 341/2008 Sb. Vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady a o změně vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, (vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady)
- 352/2008 Sb. Vyhláška o podrobnostech nakládání s odpady z autovraků, vybraných autovraků, o způsobu vedení jejich evidence a evidence odpadů vznikajících v zařízeních ke sběru a zpracování autovraků a o informačním systému sledování toků vybraných autovraků (o podrobnostech nakládání s autovraky)
- č. 374/2008 Sb. VYHLÁŠKA o přepravě odpadů a o změně vyhlášky č. 381/2001 Sb., kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů), ve znění pozdějších předpisů
- NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS
- Nařízení Rady (ES) č. 1195/2006 ze dne 18. července 2006, kterým se mění příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách

Těžební odpady:

- **157/2009 Sb. Zákon o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů**

Právní předpisy - část C Ochrana a využití vod

- 254/2001 ZÁKON ze dne 28. června 2001 o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zákona č. 76/2002 Sb., 320/2002 Sb., 274/2003 Sb., 20/2004 Sb., 413/2005 Sb., 444/2005 Sb., 186/2006 Sb., 222/2006 Sb., 342/2006 Sb., 25/2008 Sb., 167/2008 Sb., 181/2008 Sb., **157/2009 Sb., 227/2009 Sb., 281/2009 Sb.**
- 40/1978 Sb. Nařízení vlády České socialistické republiky o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Beskydy, Jeseníky, Jizerské hory, Krkonoše, Orlické hory, Šumava a Žďárské vrchy
- 10/1979 Sb. Nařízení vlády České socialistické republiky o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Brdy, Jablunkovsko, Krušné hory, Novohradské hory, Vsetínské vrchy a Žamberk - Králíky
- 85/1981 Sb. Nařízení vlády České socialistické republiky o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Chebská pánev a Slavkovský les, Severočeská křída, Východočeská křída, Polická pánev, Třeboňská pánev a Kvartér řeky Moravy
- 137/1999 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 10. června 1999, kterou se stanoví seznam vodárenských nádrží a zásady pro stanovení a změny ochranných pásem vodních zdrojů
- 431/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 3. prosince 2001 o obsahu vodní bilance, způsobu jejího sestavení a o údajích pro vodní bilanci
- 432/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 3. prosince 2001 o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu, ve znění vyhlášky č. 195/2003 Sb., 620/2004 Sb., 40/2008 Sb.
- 470/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 14. prosince 2001, kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků, ve znění vyhlášky č. 333/2003 Sb., 267/2005 Sb.
- 471/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 14. prosince 2001 o technickobezpečnostním dohledu nad vodními díly

- 20/2002 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 27. prosince 2001 o způsobu a četnosti měření množství a jakosti vody
- 195/2002 VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 2. května 2002 o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl
- 225/2002 VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 17. května 2002 o podrobném vymezení staveb k vodohospodářským melioracím pozemků a jejich částí a způsobu a rozsahu péče o ně
- 236/2002 VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 24. května 2002 o způsobu a rozsahu zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území
- 241/2002 VYHLÁŠKA Ministerstva dopravy a spojů ze dne 10. června 2002 o stanovení vodních nádrží a vodních toků, na kterých je zakázána plavba plavidel se spalovacími motory, a o rozsahu a podmínkách užívání povrchových vod k plavbě, ve znění 39/2006 Sb., 209/2007 Sb.
- 292/2002 VYHLÁŠKA MZe ze dne 13. června 2002 o oblastech povodí, ve znění č. 390/2004 Sb.
- 293/2002 VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 14. června 2002 o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových, ve znění vyhlášky č. 110/2005 Sb.
- 590/2002 Sb. VYHLÁŠKA, o technických požadavcích pro vodní díla, ve znění 367/2005 Sb.
- 7/2003 VYHLÁŠKA ze dne 19. prosince 2002 o vodoprávní evidenci, ve znění vyhlášky č. 619/2004 Sb., 7/2007 Sb., 40/2008 Sb.
- 61/2003 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. ledna 2003 o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech, ve znění 229/2007 Sb.
- 71/2003 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. ledna 2003 o stanovení povrchových vod vhodných pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů a o zjišťování a hodnocení stavu jakosti těchto vod (ve formátu TXT bez příloh a ve formátu PDF s přílohami), ve znění 169/2006 Sb.
- 103/2003 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 3. března 2003 o stanovení zranitelných oblastí a o používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech, ve znění 219/2007 Sb., 108/2008 Sb.
- 159/2003 VYHLÁŠKA ze dne 20. května 2003, kterou se stanoví povrchové vody využívané ke koupání osob, ve znění vyhlášky 168/2006 Sb., 152/2008 Sb.
- 125/2004 VYHLÁŠKA ze dne 11. března 2004 kterou se stanoví vzor poplatkového hlášení a vzor poplatkového přiznání pro účely výpočtu poplatku za odebrané množství podzemní vody
- 391/2004 VYHLÁŠKA ze dne 23. června 2004, o rozsahu údajů v evidencích stavu povrchových a podzemních vod a o způsobu zpracování, ukládání a předávání těchto údajů do informačních systémů veřejné správy
- 142/2005 VYHLÁŠKA o plánování v oblasti vod (předpis ruší: 140/2003 Sb.)
- 450/2005 Sb. VYHLÁŠKA ze dne 4. listopadu 2005 o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků
- 23/2007 Sb. Vyhláška o podrobnostech vymezení vodních děl evidovaných v katastru nemovitostí ČR
- 262/2007 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 3. října 2007 o vyhlášení závazné části Plánu hlavních povodí České republiky
- 203/2009 Sb. Nařízení vlády o postupu při zjišťování a uplatňování náhrady škody a postupu při určení její výše v územích určených k řízeným rozlivům povodní

Vodovody a kanalizace:

- 274/2001 ZÁKON ze dne 10. července 2001 o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., 274/2003 Sb., 20/2004 Sb., 167/2004 Sb., 76/2006 Sb., 127/2005 Sb., 186/2006 Sb., 222/2006 Sb., 281/2009 Sb.
- 428/2001 VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 16. listopadu 2001, kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění vyhlášky č. 146/2004, 515/2006 Sb.
- 252/2004 VYHLÁŠKA ze dne 22. dubna 2004 kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody, ve znění vyhlášky č. 187/2005 Sb., 293/2006 Sb.
- 35/2004 Sb. VYHLÁŠKA ze dne 21. ledna 2004, kterou se stanoví náležitosti, forma elektronické podoby a datové rozhraní protokolu o kontrole jakosti pitné vody a vody koupališť, ve znění vyhlášky č. 134/2004 Sb.

Právní předpisy - část D Ochrana ovzduší

- 86/2002 Sb., Zákon o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění zákona č. 521/2002 Sb., 92/2004 Sb., 186/2004 Sb., 695/2004 Sb., 180/2005 Sb., 385/2005 Sb., 444/2005 Sb., 186/2006 Sb., 212/2006 Sb., 222/2006 Sb., 230/2006 Sb., 180/2007 Sb., 296/2007 Sb., 25/2008 Sb., 37/2008 Sb., 483/2008 Sb., 223/2009 Sb., 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 292/2009 Sb.
- 351/2002 Sb., Nařízení vlády, kterým se stanoví závazné emisní stropy pro některé látky znečišťující ovzduší a způsob přípravy a provádění emisních inventur a emisních projekcí, ve znění NV č. 417/2003 Sb.

- 354/2002 Sb., Nařízení vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu, ve znění 206/2006 Sb.
- 355/2002 Sb., Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu, ve znění vyhlášky č. 509/2005 Sb.
- 553/2002 Sb., VYHLÁŠKA ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti, ve znění vyhlášky č. 42/2005 Sb.
- 362/2006 Sb. VYHLÁŠKA ze dne 28. června 2006 o způsobu stanovení koncentrace pachových látek, přípustné míry obtěžování zápachem a způsobu jejího zjišťování
- 455/2006 Sb. VYHLÁŠKA ze dne 15. září 2006 o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší
- 597/2006 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 12. prosince 2006 o sledování a vyhodnocování kvality ovzduší
- 615/2006 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 20. prosince 2006 o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší
- 146/2007 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 30. května 2007 o emisních limitech a dalších podmínkách provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší
- 372/2007 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY o národním programu snižování emisí ze stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů
- 13/2009 Sb. Vyhláška o stanovení požadavků na kvalitu paliv pro stacionární zdroje z hlediska ochrany ovzduší
- 205/2009 Sb. Vyhláška o zjišťování emisí ze stacionárních zdrojů a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší
- 279/2009 Sb. Vyhláška o předcházení emisím regulovaných látek a fluorovaných skleníkových plynů
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29.6. 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech
- 111/1981 Sb., Vyhláška o čistění komínů
- 695/2004 Sb., ZÁKON o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 212/2006 Sb., 315/2008 Sb., 227/2009 Sb., 292/2009 Sb.
- 80/2008 Sb. Nařízení vlády ze dne 25. února 2008 o Národním alokačním plánu pro obchodovací období roků 2008 – 2012
- 12/2009 Sb. Vyhláška o stanovení postupu zjišťování, vykazování a ověřování množství emisí skleníkových plynů a formuláře žádosti o vydání povolení k emisím skleníkových plynů

Právní předpisy - část E Integrovaná prevence

- 76/2002 ZÁKON ze dne 5. února 2002 o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění zákona č. 521/2002 Sb., 437/2004 Sb., 695/2004 Sb., 444/2005 Sb., 222/2006 Sb., 435/2006 Sb., 25/2008 Sb., 227/2009 Sb., 281/2009 Sb.
- 554/2002 VYHLÁŠKA ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví vzor žádosti o vydání integrovaného povolení, rozsah a způsob jejího vyplnění
- 63/2003 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 13. ledna 2003 o způsobu a rozsahu zabezpečení systému výměny informací o nejlepších dostupných technikách
- 25/2008 Sb. Zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, 227/2009 Sb., 281/2009 Sb.
- 145/2008 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 26. března 2008, kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí
- NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES

Právní předpisy - část F Nakládání s obaly

- Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých dalších předpisů, ve znění zákona č. 274/2003 Sb., 94/2004 Sb., 237/2004 Sb., 257/2004 Sb., 444/2005 Sb., 66/2006 Sb., 296/2007 Sb., 25/2008 Sb., 227/2009 Sb., 281/2009 Sb.
- 111/2002 Sb. Nařízení vlády, kterým se stanoví výše zálohy pro vybrané druhy vratných zálohovaných obalů
- 115/2002 Sb., Vyhláška o podrobnostech nakládání s obaly
- 116/2002 Sb., Vyhláška o způsobu označování vratných zálohovaných obalů

- 641/2004 Sb., Vyhláška o rozsahu a způsobu vedení evidence obalů a ohlašování údajů z této evidence

Právní předpisy - ostatní

Zemědělství:

- 156/1998 ZÁKON ze dne 12. června 1998 o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění zákona 308/2000 Sb., 147/2002 Sb., 317/2004 Sb., 444/2005 Sb., 553/2005 Sb., 9/2009 Sb., [227/2009 Sb.](#), [281/2009 Sb.](#)
- 274/1998 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 12. listopadu 1998 o skladování a způsobu používání hnojiv, ve znění 476/2000 Sb., 473/2002 Sb., 399/2004 Sb., 91/2007 Sb.
- 474/2000 VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 13. prosince 2000 o stanovení požadavků na hnojiva, ve znění vyhlášky č. 401/2004 Sb., 209/2005 Sb., [271/2009 Sb.](#)
- [257/2009 Sb. Vyhláška o používání sedimentů na zemědělské půdě](#)
- 242/2000 Sb. ZÁKON ze dne 29. června 2000 o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., 444/2005 Sb., 553/2005 Sb., 30/2006 Sb., [227/2009 Sb.](#), [281/2009 Sb.](#)
- 326/2004 ZÁKON ze dne 29. dubna 2004 o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 626/2004 Sb., 444/2005 Sb., 131/2006 Sb., 189/2008 Sb., 249/2008 Sb., [227/2009 Sb.](#), [281/2009 Sb.](#), [291/2009 Sb.](#)
- 329/2004 VYHLÁŠKA o přípravcích a dalších prostředcích na ochranu rostlin, ve znění 371/2006 Sb., [146/2009 Sb.](#)
- 333/2004 VYHLÁŠKA ze dne 4. května 2004 o odborné způsobilosti na úseku rostlinolékařské péče
- 334/2004 VYHLÁŠKA ze dne 4. května 2004 o mechanizačních prostředcích na ochranu rostlin, [ve znění 146/2009 Sb.](#)
- 328/2004 VYHLÁŠKA ze dne 30. dubna 2004 o evidenci výskytu a hubení škodlivých organismů ve skladech rostlinných produktů a o způsobech zjišťování a regulace jejich výskytu v zemědělských veřejných skladech a skladech Státního zemědělského intervenčního fondu
- 327/2004 VYHLÁŠKA ze dne 30. dubna 2004 o ochraně včel, zvěře, vodních organismů a dalších necílových organismů při použití přípravků na ochranu rostlin
- 215/2008 Sb. VYHLÁŠKA ze dne 11. června 2008 o opatřeních proti zavlékání a rozšiřování škodlivých organismů rostlin a rostlinných produktů, [ve znění 159/2009 Sb.](#)
- 241/2004 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. dubna 2004 o podmínkách provádění pomoci méně příznivým oblastem a oblastem s ekologickými omezeními, ve znění 121/2005 Sb., 510/2005 Sb., 512/2006 Sb.
- 242/2004 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. dubna 2004 o podmínkách provádění opatření na podporu rozvoje mimoprodukčních funkcí zemědělství spočívajících v ochraně složek životního prostředí (o provádění agroenvironmentálních opatření), ve znění 542/2004 Sb., 119/2005 Sb., 515/2005 Sb., 351/2006 Sb., 81/2007 Sb., 99/2008 Sb.
- 75/2007 Sb. Nařízení vlády o podmínkách poskytování plateb za přírodní znevýhodnění v horských oblastech, oblastech s jinými znevýhodněními a v oblastech Natura 2000 na zemědělské půdě, ve znění 113/2008 Sb.
- 79/2007 Sb. Nařízení vlády o podmínkách provádění agroenvironmentálních opatření, ve znění 114/2008 Sb., [45/2009 Sb.](#)
- 80/2007 Sb. Nařízení vlády o stanovení některých podmínek poskytování platby pro pěstování energetických plodin, ve znění NV č. 333/2007 Sb.
- 147/2008 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. dubna 2008 o stanovení podmínek pro poskytování dotací na zachování hospodářského souboru lesního porostu v rámci opatření Natura 2000 v lesích, [ve znění 51/2009 Sb.](#)
- [53/2009 Sb. Nařízení vlády o stanovení podmínek pro poskytování dotací na lesnicko-environmentální opatření](#)

Ochrana přírody a krajiny:

- 114/1992 Sb. ZÁKON České národní rady ze dne 19. února 1992 o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 347/1992 Sb., 289/1995 Sb., 3/1997 Sb., 16/1997 Sb., 123/1998 Sb., 161/1999 Sb., 238/1999 Sb., 132/2000 Sb., 76/2002 Sb., 320/2002 Sb., 168/2004 Sb., 218/2004 Sb., 100/2004 Sb., 387/2005 Sb., 444/2005 Sb., 186/2006 Sb., 222/2006 Sb., 267/2006 Sb., 124/2008 Sb., 167/2008 Sb., 312/2008 Sb., [223/2009 Sb.](#), [227/2009 Sb.](#), [281/2009 Sb.](#), [291/2009 Sb.](#)
- 395/1992 Sb. VYHLÁŠKA ministerstva životního prostředí České republiky ze dne 11. června 1992, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění vyhlášky č. 452/2005 Sb., 175/2006 Sb., 425/2006 Sb., 96/2007 Sb., 141/2007 Sb., 267/2007 Sb., 60/2008 Sb., 75/2008 Sb., [30/2009 Sb.](#), [262/2009 Sb.](#)
- 468/2004 Sb. Vyhláška o autorizovaných osobách podle zákona o ochraně přírody a krajiny
- 166/2005 Sb. Vyhláška, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s vytvářením soustavy NATURA 2000, ve znění 390/2006 Sb.
- 81/2008 Sb. Sdělení MŽP o evropsky významných lokalitách, které byly zařazeny do evropského seznamu
- 82/2008 Sb. Sdělení MŽP o evropsky významných lokalitách, které nebyly zařazeny do evropského seznamu
- [66/2009 Sb. Sdělení MŽP o evropsky významných lokalitách, které byly zařazeny do evropského seznamu](#)

Pracovní prostředí:

- 262/2006 Sb. Zákon zákoník práce, ve znění 585/2006 Sb., 181/2007 Sb., 261/2007 Sb., 296/2007 Sb., 362/2007 Sb., 116/2008 Sb., 121/2008 Sb., 126/2008 Sb., 305/2008 Sb., 306/2008 Sb., 382/2008 Sb., 286/2009 Sb., 320/2009 Sb., 326/2009 Sb.
- 309/2006 Sb. Zákon, kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění 362/2007 Sb., 189/2008 Sb., 223/2009 Sb.
- 101/2005 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 26. ledna 2005 o podrobnějších požadavcích na pracoviště a pracovní prostředí
- 251/2005 Sb. Zákon o inspekci práce, ve znění 230/2006 Sb., 264/2006 Sb., 213/2007 Sb., 362/2007 Sb., 294/2008 Sb., 382/2008 Sb., 281/2009 Sb.
- 253/2005 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o inspekci práce. (Předpis mění: 174/1968 Sb.; 435/2004 Sb.; 65/1965 Sb.; 353/1999 Sb.; 258/2000 Sb.; 111/1994 Sb.; 455/1991 Sb.; 48/1997 Sb.; 219/1999 Sb.; 589/1992 Sb.; 18/1997 Sb.; 361/2003 Sb.; 362/2003 Sb.; 40/2004 Sb.) ve znění 138/2006 Sb., 264/2006 Sb.
- 48/1982 VYHLÁŠKA, kterou se stanoví základní požadavky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, ve znění vyhlášky č. 324/1990 Sb., 207/1991 Sb., 352/2000 Sb., 192/2005 Sb.
- 148/2006 Sb. Nařízení vlády o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací
- 561/2006 Sb. Vyhláška o stanovení seznamu aglomerací pro účely hodnocení a snižování hluku

Životní prostřední obecně:

- 123/1998 Sb. ZÁKON ze dne 13. května 1998 o právu na informace o životním prostředí, ve znění zákona č. 132/2000 Sb., 6/2005 Sb., 413/2005 Sb.
- 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění zákona č. 93/2004 Sb., 163/2006 Sb., 186/2006 Sb., 216/2007 Sb., 124/2008 Sb., 223/2009 Sb., 227/2009 Sb.

Obnovitelné zdroje:

- 180/2005 Zákon o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění 281/2009 Sb.
- 475/2005 Sb. VYHLÁŠKA ze dne 30. listopadu 2005, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, ve znění vyhlášky č. 364/2007 Sb.
- 482/2005 Sb. VYHLÁŠKA ze dne 2. prosince 2005 o stanovení druhů, způsobů využití a parametrů biomasy při podpoře výroby elektřiny z biomasy, ve znění 5/2007 Sb.

Ekologická újma:

- 167/2008 Sb. ZÁKON ze dne 22. dubna 2008 o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů ve znění zákona č. 227/2009 Sb., 281/2009 Sb.
- 17/2009 Sb. VYHLÁŠKA ze dne 5. ledna 2009 o zjišťování a nápravě ekologické újmy na půdě

Poznámka k seznamu dokumentů:

Tučnou kurzívou jsou zvýrazněny nové dokumenty a právní předpisy.

Normální kurzívou jsou zvýrazněny novelizované právní předpisy a upravené dokumenty.

Poznámka k CD:

Jednotlivé dokumenty lze prohlížet přímo v prohlížeči kliknutím levým tlačítkem myši. Pro další úpravy lze soubor uložit do počítače kliknutím pravým tlačítkem myši a v kontextovém menu vybrat položku "Uložit cíl jako ..". Tyto pokyny platí obecně, postup ovládání se může lišit podle individuálního nastavení Vašeho počítače.

Právní předpisy jsou pro rychlé zobrazování a pro možnost další editace textu ve formátu TXT. Některé předpisy jsou k dispozici z důvodu nedostupnosti TXT verze ve formátu PDF (k prohlížení je nutný Adobe Acrobat Reader). Výhodou tohoto formátu je, že předpis je v přesném grafickém provedení jako v tištěné Sbírce zákonů, což je výhodné zejména pro rozsáhlé a graficky složité přílohy. Vzhledem však k nemožnosti editace (tj. zapracování novel, kopírování textu a pod.) a velikosti souborů, nejsou všechny předpisy na CD v tomto formátu. Všechny předpisy ve formátu PDF jsou volně ke stažení na stránkách Ministerstva vnitra ČR (<http://www.mvcr.cz>).

Právní předpisy jsou též volně k dispozici na Portálu veřejné správy <http://portal.gov.cz/wps/portal/>.

Aktuální informace – září 2009

1.0 Aktuality

Doprovodné CD – výběr změn

- Aktualizace příručky 9-09 (přehled změněných stran příručky) s barevným zvýrazněním změn – **fialová barva**
- E-book Příručka pro oblast životního prostředí verze 9-09 s barevným zvýrazněním posledních změn – **fialová barva**
- Studijní materiál – aktuální informace a příklady: Vedení a ohlašování evidencí podle zákona o odpadech
- Studijní materiál – aktuální informace a příklady: Vedení evidence odpadů při zpracování elektroodpadů a autovlaků
- Nové znění příloh přesunutých na CD: pro část D – Ochrana ovzduší (přílohy č. 11, 12, 13, 14, 15 a 18)
- Čtvrtletní výkaz o produkci obalů (verze 2.10)

2.0 Změny právních předpisů pro hlavní části publikace

Část A – Chemické látky a přípravky

- **227/09 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech**

Předpis mění: 356/2003 Sb., 59/2006 Sb.

Datum účinnosti od: 1. července 2010

Předmět úpravy v zákoně o chemických látkách a přípravcích:

Nový § 30a v zákoně č. 356/2003 Sb.: Doplnění výkonu veřejné správy v oblasti uvádění látek a přípravků do oběhu – poskytování informací orgánům státní správy od Ministerstva vnitra nebo Policie České republiky.

Předmět úpravy v zákoně o prevenci závažných havárií:

Nový § 27a v zákoně č. 59/2006 Sb.: Doplnění výkonu veřejné správy na úseku prevence závažných havárií – poskytování informací orgánům státní správy od Ministerstva vnitra nebo Policie České republiky.

Část B – Odpady

- **223/2009 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o volném pohybu služeb**

Předpis mění: 185/2001 Sb.

Datum účinnosti od: 28. prosince 2009

Předmět úpravy:

Kapitola 4.1.3: Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů. Nově zní § 7 odst. 3 takto: "Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů se uděluje na dobu určitou, nejvýše však na dobu 5 let. Doba platnosti pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů se prodlužuje o dalších 5 let, pokud žadatel absolvoval školení podle odstavce 6 písm. c) a předložil ministerstvu a Ministerstvu zdravotnictví osvědčení o absolvování školení. Ministerstvo nebo Ministerstvo zdravotnictví vydají o prodloužení autorizace osvědčení.". Dále se vkládá nový § 7a: "Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů vzniká též marným uplynutím lhůty a způsobem podle § 28 až 30 zákona o volném pohybu služeb.".

- **227/09 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech**

Předpis mění: 185/2001 Sb.

Datum účinnosti od: 1. července 2010

Předmět úpravy:

Kapitola 12.0: Doplnění výkonu veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství – poskytování informací orgánům veřejné správy od Ministerstva vnitra nebo Policie České republiky.

- **281/09 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu**

Předpis mění: 185/2001 Sb.

Datum účinnosti od: 1. ledna 2011

Předmět úpravy:

Kapitola 4.9, 9.1, 11.1: drobné úpravy v § 17a odst. 6 Poplatek za komunální odpad (při správě poplatku za komunální odpad se postupuje podle daňového řádu), § 47 Poplatky za uložení odpadů a § 68 Sankce (výběr a vymáhání poplatků bude provádět namísto celních úřadů správce daně).

- **291/2009 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, a další související zákony**

Předpis mění: 185/2001 Sb.

Datum účinnosti od: 1. října 2009

Předmět úpravy:

Kapitola 12.9: § 76 Výkon veřejné správy – ČIŽP. Rozšíření kontrolní činnosti: provádí kontroly podmíněnosti podle zákona o zemědělství v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství upravujícím prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém, s výjimkou těchto kontrol podmíněnosti v oblasti povrchových nebo podzemních vod.

- **297/2009 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech**

Datum účinnosti od: 19. září 2009

Předmět úpravy:

- **Baterie a akumulátory (kapitola 5.3):**

Kompletní nová úprava problematiky baterií a akumulátorů. Ze změn vybíráme:

Podle novely musí každý poslední prodejce, který má baterie a monočlánky ve své nabídce nebo prodává zboží na baterie, fungovat zároveň jako místo zpětného odběru. Nově se tak budou moci baterie a monočlánky běžně odevzdávat ve všech prodejnách elektro, foto-video, hodin, počítačové a telekomunikační techniky. V ostatních prodejnách v případě, že jejich rozloha je větší než 200 m². Výjimkou jsou jen hotely, restaurace, drogerie a čerpací stanice. Všechna odběrní místa budou muset být viditelně označena a všichni prodejci budou muset zákazníky o nejbližším sběrném místě informovat.

Minimální úroveň zpětného odběru baterií a monočlánků, kterou budou muset výrobci zajistit, je 25 % v roce 2012 a 45 % do roku 2016. V souladu s evropskou směrnicí jsou nastaveny závazné cíle pro materiálové využití baterií do roku 2011: Pb - 65 %, NiCd - 75 %, ostatní - 50 %. Podle novely se systém zpětného odběru baterií "institucionalizuje" - k provozování kolektivního systému bude nutné oprávnění a registrace.

Nová příloha č. 10 zákona: Ekonomické činnosti posledních prodejců podle § 31g odst. 2 písm. c) zákona.

- **Přeshraniční přeprava odpadů (kapitola 10.4):**

Způsob a podmínky stanovení výše finanční záruky, podklady a doklady nezbytné pro její kalkulaci jsou stanoveny v příloze č. 11 k zákonu o odpadech. Nová příloha č. 11 zákona: Způsob a podmínky stanovení výše finanční záruky ve smyslu článku 6 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů, podklady a doklady nezbytné pro její kalkulaci

- **Zjednodušení administrativy (kapitola 4.2.5):**

Novela rovněž zahrnuje podstatné zjednodušení administrativy pro nakládání s odpady. Zvyšuje se totiž minimální hranice pro povinnost ohlašování o produkci a nakládání s odpady z 50 na 100 kg u nebezpečných odpadů a z 50 na 100 tun u ostatních odpadů. Opatření se týká téměř více než dvaceti tisíc podnikatelů, kteří budou zbaveni povinnosti hlásit produkci odpadů. Ačkoliv jde o téměř 40 % všech ohlašovatelů, přehled o produkci odpadů se podle MŽP nezhorší. Tito drobní podnikatelé totiž nahlašovali údaje o pouhém 1,5 % z celkového množství odpadů (respektive pouze 0,014 % nebezpečných odpadů).

- **Recyklační poplatky (kapitola 5.6.7):**

Novela obsahuje ustanovení, které osvobozuje historická vozidla (a vozidla testovaná na historickou původnost podle zákona o provozu na pozemních komunikacích) od povinnosti zaplacení recyklačního poplatku při první registraci vozidla v ČR nebo jeho první přeregistraci po 1. lednu 2009. Od poplatku jsou osvobozeni také dědicové, těžce zdravotně postižení řidiči a také ti, kteří musí vůz přeregistrovat v důsledku zániku společného jmění manželů.

- **Přehlaniční přeprava – doplnění § 57 Finanční záruka a pojištění (kapitola 10.4):**

Způsob a podmínky stanovení výše finanční záruky, podklady a doklady nezbytné pro její kalkulaci jsou stanoveny v příloze č. 11 k zákonu o odpadech. Kalkulaci množství odpadu podle bodu 7.2 přílohy č. 11 k tomuto zákonu nelze provést, pokud v předchozích třech letech před podáním nového oznámení došlo k porušení podmínky stanovené v rozhodnutí ministerstva podle tohoto bodu a v novém a předchozím oznámení je uveden stejný oznamovatel i příjemce.

Nová příloha č. 11: Způsob a podmínky stanovení výše finanční záruky ve smyslu článku 6 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů, podklady a doklady nezbytné pro její kalkulaci

- **Výkon státní správy – doplnění (kapitola 12.0):**

V § 72 MŽP (baterie a akumulátory: vede Seznam výrobců podle § 31e a zpřístupňuje tento Seznam výrobců na portálu veřejné správy, vydává oprávnění k provozování kolektivního systému a rozhoduje o prodloužení platnosti oprávnění k provozování kolektivního systému, rozhoduje o zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému, vede seznam vydaných oprávnění k provozování kolektivního systému s vyznačením jejich platnosti a rozhodnutí o jejich zrušení a zveřejňuje jej na portálu veřejné správy, dohlíží na činnost provozovatele systému, ukládá opatření k nápravě a podává podněty inspekci k zahájení řízení o uložení pokuty provozovateli systému, rozhodne, zda určitý typ baterie nebo akumulátoru náleží do skupiny přenosných baterií nebo akumulátorů, průmyslových baterií nebo akumulátorů nebo automobilových baterií nebo akumulátorů.),

v § 76 ČÍŽP (může zakázat do zjednání nápravy uvádět na trh nebo do oběhu baterie nebo akumulátory, které nesplňují požadavky stanovené v části čtvrté hlavy II, dílu 3 nebo pozastavit uvádění takových baterií nebo akumulátorů na trh nebo do oběhu; hrozí-li poškození lidského zdraví nebo životního prostředí nebo již k němu došlo, může současně nařídít výrobci baterií nebo akumulátorů, které nesplňují požadavky stanovené v části čtvrté hlavy II, dílu 3, aby zajistil stažení takovýchto baterií nebo akumulátorů z trhu.),

§ 76a ČOI (kontroluje plnění povinností týkajících se uvádění baterií a akumulátorů na trh nebo do oběhu, jejich označování a zajištění zpětného odběru výrobcem a posledním prodejcem; tyto osoby jsou povinny jí na žádost prokázat způsob zajištění zpětného odběru.).

- **326/2009 Sb. Zákon o podpoře hospodářského růstu a sociální stability**

Předpis mění: 185/2001 Sb.

Datum účinnosti od: 1. července 2009

Předmět úpravy:

Nový § 37d - Státní příspěvek při vyřazení autovlaku (zavádí tzv. "šrotovné"). Tato novela ale pravděpodobně bude zrušena v souvislosti se stabilizací státního rozpočtu.

Část C – Ochrana a využití vod

- **227/09 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech**

Předpis mění: 254/2001 Sb.

Datum účinnosti od: 1. července 2010

Předmět úpravy:

§ 104 odst. 3-4: Doplnění výkonu veřejné správy pro účely výkonu působnosti na úseku vodního hospodářství – poskytování informací orgánům státní správy od Ministerstva vnitra nebo Policie České republiky.

- **281/09 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu**

Předpis mění: 254/2001 Sb.

Datum účinnosti od: 1. ledna 2011

Předmět úpravy:

Kapitola 9.0: Poplatky, penále, úroky z prodlení (výběr a vymáhání poplatků bude provádět namísto celních úřadů správce daně).

Část D – Ochrana ovzduší

- **205/2009 Sb. Vyhláška o zjišťování emisí ze stacionárních zdrojů a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší**

Datum účinnosti od: 18. července 2009

Vydáno na základě: 86/2002 Sb.

Předpis ruší: 356/2002 Sb. ; 363/2006 Sb. ; 570/2006 Sb.

Předmět úpravy:

Touto vyhláškou se stanoví

- a) obecné emisní limity znečišťujících látek a jejich stanovených skupin,
- b) rozsah a způsob měření emisí znečišťujících látek u stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší a jejich vyhodnocování,
- c) zjišťování množství znečišťujících látek výpočtem, postup výpočtu a emisní faktory,
- d) měření účinnosti spalování u malých spalovacích zdrojů včetně množství a rozsahu vypouštěných látek,
- e) přípustná tmavost kouře a způsob jejího zjišťování,
- f) podmínky a požadavky pro vydání rozhodnutí o autorizaci a seznam metod a postupů, u kterých je vyžadována akreditace,
- g) náležitosti žádosti o povolení a závazné stanovisko podle § 17 zákona,
- h) náležitosti, forma a postup vedení provozní evidence zdrojů a zpracování souhrnné provozní evidence a jejího ohlašování,
- i) náležitosti, forma a postup zpracování provozního řádu,
- j) náležitosti, forma a postup při hlášení havárií na zdrojích.

- **223/2009 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o volném pohybu služeb**

Předpis mění: 86/2002 Sb.

Datum účinnosti od: 28. prosince 2009

Předmět úpravy:

Kapitola 4.7: § 15 Autorizace (změny v oblasti autorizace, prodlužování rozhodnutí o autorizaci).

- **227/09 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech**

Předpis mění: 86/2002 Sb.

Datum účinnosti od: 1. července 2010

Předmět úpravy:

Nový § 42a Doplnění výkonu veřejné správy pro účely výkonu působnosti na úseku ochrany ovzduší, ozonové vrstvy a klimatického systému Země – poskytování informací orgánům státní správy od Ministerstva vnitra nebo Policie České republiky.

- **281/09 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu**

Předpis mění: 86/2002 Sb.

Datum účinnosti od: 1. ledna 2011

Předmět úpravy:

Kapitola 9.0, 12.3: Poplatky, sankce (vymáhání poplatků bude provádět namísto celních úřadů správce daně, pokuty ČIŽP).

- **279/2009 Sb. Vyhláška o předcházení emisím regulovaných látek a fluorovaných skleníkových plynů**

Datum účinnosti od: 15. září 2009

Vydáno na základě: 86/2002 Sb.

Předmět úpravy:

Kapitola 10.0 Ochrana ozonové vrstvy země a klimatického systému země: upravuje a stanoví vzor žádosti o povolení k použití hydrochlorfluoruhlodíků jako náhrady za halony, vzor evidenční knihy zařízení, způsob označení regulované látky a výrobku, který ji obsahuje, vzor oznámení a podávání zpráv, závazné postupy pro nakládání s regulovanými látkami, fluorovanými skleníkovými plyny nebo zařízeními obsahujícími tyto látky a rozsah požadovaných znalostí k znovuzískávání nebo zneškodňování regulovaných látek.

- **292/2009 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, a další související zákony**
Předpis mění: 86/2002 Sb.
Datum účinnosti od: 1. října 2009
Předmět úpravy:
Kapitola 3.1 Paliva: změna v § 3a odst. 8 (Změna výše poplatku za množství biopaliv neuvedených na trh ve stanoveném množství – snížení ze 75 Kč na 40 Kč).

Část E – Integrovaná prevence a IRZ

- **227/09 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech**
Předpis mění: 76/2002 Sb.
Datum účinnosti od: 1. července 2010
Předmět úpravy:
Nový § 28a v zákoně č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci: Doplnění výkonu veřejné správy – poskytování informací orgánům státní správy od Ministerstva vnitra nebo Policie České republiky.
- **281/09 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu**
Předpis mění: 76/2002 Sb., 25/2008 Sb.
Datum účinnosti od: 1. ledna 2011
Předmět úpravy v zákoně č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci:
Kapitola 6.0 Správní delikty: drobná úprava v § 38 odst. 7 zákona č. 76/2002 Sb. (zrušení ustanovení o výběru a vymáhání pokut celním úřadem).
Předmět úpravy v zákoně č. 25/2008 Sb. o integrovaném registru znečišťování:
Kapitola 4.3 Správní delikty: drobná úprava v § 6 odst. 6 zákona č. 25/2008 Sb. (zrušení ustanovení o výběru a vymáhání pokut celním úřadem).

Část F – Obaly

- **227/09 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech**
Předpis mění: 477/2001 Sb.
Datum účinnosti od: 1. července 2010
Předmět úpravy:
Nový § 31a Doplnění výkonu veřejné správy – poskytování informací orgánům státní správy od Ministerstva vnitra nebo Policie České republiky.
- **281/09 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu**
Předpis mění: 477/2001 Sb.
Datum účinnosti od: 1. ledna 2011
Předmět úpravy:
Kapitola 8.2.2 Pokuty: drobná úprava v § 46 odst. 7 zákona č. 477/2001 Sb. (zrušení ustanovení o vymáhání pokut celním úřadem).

3.0 Přípravovaná legislativa MŽP

Připomínkové řízení:

- [Návrh zákona o ochraně ovzduší](#)
- [Návrh zákona o regulovaných látkách a fluorovaných skleníkových plynech](#)

Vypořádání připomínkového řízení:

- [Návrh vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky](#)
Návrh vyhlášky, kterou se mění vyhláška č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu, ve znění vyhlášky č. 341/2008 Sb. Probíhá vypořádání připomínkového řízení.
- [Návrh vyhlášky č. 352/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s autovraky](#)
Návrh vyhlášky, kterou se mění vyhláška č. 352/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s autovraky. Probíhá vypořádání připomínkového řízení.
- [Nařízení vlády č. 197/2003 Sb., o Plánu odpadového hospodářství](#)
Návrh nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 197/2003 Sb., o Plánu odpadového hospodářství České republiky. Probíhá vypořádání připomínkového řízení.
- [Nařízení vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší](#)
Návrh nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší. Probíhá vypořádání připomínkového řízení.

- [Návrh vyhlášky o bližších podmínkách nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty](#)

Návrh vyhlášky, kterou se mění vyhláška č. 209/2004 Sb., o bližších podmínkách nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, ve znění vyhlášky č. 86/2006 Sb. Probíhá vypořádání připomínkového řízení.

- [Návrh vyhlášek o vyhlášení NPP Jeskyně na Pomezí, Kaňk, Ruda a NPR Ve Studeném](#)

Návrh vyhlášky o vyhlášení Národní přírodní památky (NPP) Ve Studeném a stanovení jejích bližších ochranných podmínek, návrh vyhlášky o vyhlášení NPP Jeskyně Na Pomezí a stanovení jejích bližších ochranných podmínek, návrh vyhlášky o vyhlášení NPP Kaňk a stanovení jejích bližších ochranných podmínek, návrh vyhlášky o vyhlášení NPP Ruda a stanovení jejích bližších ochranných podmínek a s těmito návrhy související návrh vyhlášky, kterou se mění vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Probíhá vypořádání připomínkového řízení.

- [Návrh vyhlášek o vyhlášení NPR Bílá Strž, Velká Niva, Kaňon Labe, NPP Rečkov](#)

Návrh vyhlášky o vyhlášení Národní přírodní rezervace Bílá Strž a stanovení jejích bližších ochranných podmínek, návrh vyhlášky o vyhlášení Národní přírodní rezervace Velká Niva a stanovení jejích bližších ochranných podmínek, návrh vyhlášky o vyhlášení Národní přírodní památky Rečkov a stanovení jejích bližších ochranných podmínek, návrh vyhlášky o vyhlášení Národní přírodní rezervace Kaňon Labe a stanovení jejích bližších ochranných podmínek a s těmito návrhy související návrh vyhlášky, kterou se mění vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Probíhá vypořádání připomínkového řízení.

- [Nařízení vlády o emisních limitech](#)

Návrh nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 146/2007 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, byl po vypořádání připomínek notifikován Evropské komisi ve smyslu směrnice 98/34/ES o postupu poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů.

- [Věcný záměr zákona o Správě a inspekci životního prostředí a o změně některých zákonů](#)

Probíhá vypořádání připomínkového řízení.

- [Zákon o odpadech](#)

Probíhá vypořádání připomínkového řízení.

- [Návrh vyhlášky, kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek](#)

Probíhá vypořádání připomínkového řízení.

- [Návrh nařízení vlády o národním seznamu evropsky významných lokalit](#)

Návrh nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 132/2005 Sb., kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit, ve znění nařízení vlády č. 301/2007 Sb.

Vládní návrhy zákonů projednáváné v Parlamentu ČR:

- [Návrh zákona o právu na informace o životním prostředí](#)

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, a zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví, byl dne 2.3. 2009 schválen vládou, nyní je projednáván v Senátu (sněmovní tisk 765).

- [Návrh novely zákona o ochraně zemědělského půdního fondu](#)

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, byl schválen vládou, nyní je projednáván Poslaneckou sněmovnou (sněmovní tisk 652).

- [Návrh novely zákona o geologických pracích](#)

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), zákon č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Materiál byl schválen vládou, nyní je projednáván sněmovnou (sněmovní tisk 625).

4.0 Změny ostatních vybraných právních předpisů

Ochrana přírody a krajiny

- **258/2009 Sb. Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Broumovské stěny a stanovení jejích bližších ochranných podmínek**

*Datum účinnosti od: 1. října 2009
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.*

- **259/2009 Sb. Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Velký a Malý Bezděz a stanovení jejích bližších ochranných podmínek**

*Datum účinnosti od: 1. října 2009
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.*

- **260/2009 Sb. Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Polické stěny a stanovení jejích bližších ochranných podmínek**

*Datum účinnosti od: 1. října 2009
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.*

- **261/2009 Sb. Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Javorový vrch a stanovení jejích bližších ochranných podmínek**

*Datum účinnosti od: 1. října 2009
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.*

- **262/2009 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny**
Datum účinnosti od: 1. října 2009
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.
Předpis mění: 395/1992 Sb.
Předpis ruší: Výnos MK 55.763/55; výnos MŠ 2308/49 Ú.l.
- **316/2009 Sb. Vyhláška o držení živočichů dočasně nebo trvale neschopných přežít ve volné přírodě a o péči o tyto živočichy v záchranných stanicích (vyhláška o handicapovaných živočiších)**
Datum účinnosti od: 1. října 2009
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.

Zemědělství

- **271/2009 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva zemědělství č. 474/2000 Sb., o stanovení požadavků na hnojiva**
Datum účinnosti od: 1. září 2009
Vydáno na základě: 156/1998 Sb.
Předpis mění: 474/2000 Sb.
- **257/2009 Sb. Vyhláška o používání sedimentů na zemědělské půdě**
Datum účinnosti od: 1. září 2009
Vydáno na základě: 156/1998 Sb.
- **291/2009 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony**
Datum účinnosti od: 1. října 2009
Pozn. k úč.: výj. viz čl. XIX
Předpis mění: 252/1997 Sb.; 114/1992 Sb.; 246/1992 Sb.; 167/1998 Sb.; 166/1999 Sb.; 154/2000 Sb.; 256/2000 Sb.; 185/2001 Sb.; 146/2002 Sb.; 147/2002 Sb.; 326/2004 Sb.; 634/2004 Sb.; 378/2007 Sb.; 227/2009 Sb.
- **298/2009 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele**
Datum účinnosti od: 4. září 2009
Předpis mění: 166/1999 Sb.; 634/1992 Sb.
- **300/2009 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby**
Datum účinnosti od: 19. září 2009
Předpis mění: 219/2003 Sb.

Ostatní – stavební zákon

- **268/2009 Sb. Vyhláška o technických požadavcích na stavby**
Datum účinnosti od: 26. srpna 2009
Vydáno na základě: 183/2006 Sb.
Předpis ruší: 137/1998 Sb.; 491/2006 Sb.; 502/2006 Sb.; 191/2002 Sb.
- **269/2009 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území**
Datum účinnosti od: 26. srpna 2009
Vydáno na základě: 183/2006 Sb.
Předpis mění: 501/2006 Sb.

Ostatní

- **256/2009 Sb. Nařízení vlády, kterým se zakazuje uvádění výrobku obsahujícího dimethyl-fumarát na trh nebo do oběhu**
Datum účinnosti od: 14. srpna 2009
Vydáno na základě: 102/2001 Sb.
- **253/2009 Sb. Nález Ústavního soudu ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení obecně závazné vyhlášky města Chrastavy č. 4/2007 o stanovení podmínek spalování suchých rostlinných materiálů v otevřených ohništích, zahradních krbech nebo v otevřených grilovacích zařízeních**
Datum účinnosti od: 11. srpna 2009
- **250/2009 Sb. Nález Ústavního soudu ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení obecně závazné vyhlášky města Sušice č. 4/1998 o vzhledu, čistotě, pořádku a ochraně životního prostředí, ve znění pozdějších předpisů**
Datum účinnosti od: 11. srpna 2009

nebezpečných vlastností látek nebo přípravků uvedených v § 2 odst. 2 písm. f) až o) zákona nedodrží Zásady a zásady ochrany zvířat podle § 8 odst. 2 a 4 zákona.

2. Osoba, která provádí zkoušení nebezpečných vlastností látek nebo přípravků uvedených v § 2 odst. 2 písm. f) až o) zákona, se dopustí správního deliktu tím, že
 - a) nemá osvědčení o dodržování Zásad, nebo
 - b) v rozporu s § 9 odst. 5 zákona nepotvrdí písemně, že zkoušky byly provedeny v souladu se Zásadami.

Za správní delikt se uloží pokuta do

1. 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 nebo odstavce 2 písm. b),
2. 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a).

§ 39a zákona

1. Výrobce, dovozce nebo zhotovitel se dopustí správního deliktu tím, že
 - a) v rozporu s § 3 odst. 1 zákona nezajistí před uvedením látky nebo přípravku na trh provedení jejich klasifikace,
 - b) nezajistí nové hodnocení přípravku podle § 7 zákona, nebo
 - c) neuchová údaje použité pro klasifikaci látky nebo přípravku podle § 3 odst. 6 zákona.
2. Výrobce, dovozce nebo zhotovitel, kteří uvádějí na trh látky nebo přípravky klasifikované jako nebezpečné podle § 2 odst. 2 písm. a) až n) zákona, se dopustí správního deliktu tím, že
 - a) nezajistí, aby látky nebo přípravky byly při uvedení na trh opatřeny obalem a uzávěrem, které splňují požadavky podle § 19 odst. 1 až 4 zákona,
 - b) v rozporu s § 19 odst. 6 zákona neuchovávají doklady o splnění požadavků na obaly a uzávěry látek a přípravků,
 - c) nezajistí označení látek nebo přípravků podle § 20 odst. 1 až 6 a 9, § 21 nebo § 22 odst. 1 až 3 zákona, nebo
 - d) v rozporu s § 20 odst. 10 zákona neuchovávají údaje použité pro označení látky nebo přípravku.
3. Zhotovitel nebo dovozce, kteří uvádějí na trh přípravky klasifikované jako nebezpečné se dopustí správního deliktu tím, že neposkytnou informaci o látkách nebo přípravcích podle § 22 odst. 4 zákona.
4. ☒ (Pozbyl účinnosti k 1.6.2009 na základě ustanovení čl. V zákona č. 371/2008 Sb.).
5. Výrobce nebo dovozce, kteří uvádějí na trh detergenty nebo povrchově aktivní látky, se dopustí správního deliktu tím, že
 - a) v rozporu s § 24 odst. 1 zákona použijí na obalu kapalných detergentů určených k prodeji spotřebitelům grafická vyobrazení ovoce, která mohou uvést spotřebitele v omyl, nebo
 - b) neposkytnou informace podle § 24 odst. 2 zákona.
6. První příjemce se dopustí správního deliktu tím, že
 - a) v rozporu s § 3 odst. 1 zákona uvede na trh České republiky látky nebo přípravky, které nejsou klasifikovány v souladu s tímto zákonem,
 - b) v rozporu s § 19 odst. 3 zákona uvede na trh České republiky látky nebo přípravky, jejichž obal není v souladu s požadavky tohoto zákona,
 - c) v rozporu s § 21 odst. 10 zákona uvede na trh České republiky látky, přípravky, jejichž označení není v souladu s tímto zákonem, nebo

- d) v rozporu s § 24 odst. 1 zákona uvede na trh České republiky kapalné detergenty určené k prodeji spotřebitelům, které mají na obalech grafické vyobrazení ovoce.
- 7. Za správní delikt se uloží pokuta do
 - a) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b) nebo c), odstavce 2 písm. b) nebo d), odstavce 3, 5 nebo 6,
 - b) 3 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), odstavce 2 písm. a) nebo c) nebo odstavce 4.

§ 39b zákona

1. Výrobce, dovozce, distributor, dodavatel nebo následný uživatel se dopustí správního deliktu tím, že poruší povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek.
2. Vývozce nebo dovozce se dopustí správního deliktu tím, že poruší povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství o vývozu a dovozu chemických látek.
3. Výrobce, dovozce nebo distributor se dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost stanovenou
 - a) přímo použitelným předpisem Evropských společenství o detergitech, nebo
 - b) přímo použitelným předpisem Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách.
4. Za správní delikt se uloží pokuta do
 - a) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 nebo 3,
 - b) 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1.

§ 39c zákona

1. Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.
2. Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
3. Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezačal řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
4. Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává inspekce.
5. Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo
6. v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.
7. Pokuty vybírá a vymáhá celní úřad (zrušeno novelou 281/2009 Sb. od 1.1.2011).
8. Pokuty uložené inspekcí jsou příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky.

8.4 Správní delikty a pokuty (§ 36-38 zákona)

Přehled sankcionovaných porušení zákona o prevenci závažných havárií:

1. Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která užívá objekt nebo zařízení, se dopustí správního deliktu tím, že:
 - a) podle § 3 odst. 1 písm. a) nezpracuje seznam nebo podle § 41 odst. 4 písm. a) anebo podle § 41 odst. 5 písm. a) nezpracuje seznam nebo jej krajskému úřadu nepředloží do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona (tj. do 1.9.2006),
 - b) podle § 4 odst. 1 nezpracuje protokol o nezařazení a nezašle ho krajskému úřadu nebo podle § 41 odst. 4 písm. a) anebo podle § 41 odst. 5 písm. a) protokol o nezařazení nezpracuje nebo ho krajskému úřadu nepředloží do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona (tj. do 1.9.2006),
 - c) bezodkladně neohlásí závažnou havárii podle § 26 odst. 1 nebo nedoručí písemné hlášení o vzniku závažné havárie anebo konečnou zprávu o vzniku a dopadech závažné havárie podle § 26 odst. 2,
 - d) nepřijme opatření k prevenci závažných havárií a ke zmírnění jejich dopadů podle § 3 odst. 1 písm. b).
2. Provozovatel se dopustí správního deliktu tím, že:
 - a) nesjedná pojištění podle § 12 písm. a) a b) nebo neoznámí jeho změnu podle § 12 písm. d),
 - b) nezpracuje analýzu a hodnocení rizik závažné havárie podle § 7,
 - c) nepředloží krajskému úřadu návrh na zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo skupiny B podle § 5 nebo je navrhne nesprávně,
 - d) neoznámí změnu podmínek nebo neučiní návrh na zařazení do skupiny A nebo skupiny B po změně podmínek v objektu nebo zařízení podle § 16,
 - e) neposkytne informaci za účelem vzájemné výměny informací podle § 6 odst. 2,
 - f) nezpracuje plán fyzické ochrany objektu nebo zařízení podle § 14 nebo neprověří funkčnost bezpečnostních opatření podle § 15,
 - g) nezpracuje, neaktualizuje nebo nepředloží k archivaci vnitřní havarijní plán podle § 17 nebo podle vnitřního havarijního plánu nepostupuje, nebo
 - h) nesplní ve stanovené lhůtě opatření k nápravě zjištěných nedostatků uložených krajským úřadem podle § 34 odst. 4.
3. Provozovatel objektu nebo zařízení zařazených do skupiny A se dopustí správního deliktu tím, že nezpracuje, neaktualizuje nebo nepředloží ke schválení bezpečnostní program podle § 8, nebo nepostupuje podle schváleného bezpečnostního programu v souladu s § 9 odst. 3.
4. Provozovatel objektu nebo zařízení zařazených do skupiny B se dopustí správního deliktu tím, že:
 - a) nezpracuje, neaktualizuje nebo nepředloží ke schválení bezpečnostní zprávu podle § 10 a 11 nebo nepostupuje podle schválené bezpečnostní zprávy, nebo
 - b) nevypracuje nebo nepředloží krajskému úřadu podklady pro zpracování vnějšího havarijního plánu a pro stanovení zóny havarijního plánování podle § 18.
5. Právnícká nebo podnikající fyzická osoba, která užívá objekt nebo zařízení, se dopustí správního deliktu tím, že v řízení podle tohoto zákona uvede nepravdivý nebo neúplný údaj nebo požadovaný údaj zatají.

Za správní delikt podle § 36 zákona se uloží pokuta do:

- a) 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) až c),
- b) 700 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a) a b),

- c) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. d) a odstavce 2 písm. c) až f),
- d) 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. g) a h) a odstavců 3, 4 a 5.

Právní osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

Při určení výměry pokuty se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Odpovědnost za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.

Správní delikty v prvním stupni projednává krajský úřad, s výjimkou správního deliktu podle § 36 odst. 2 písm. a) zákona, který projednává Česká inspekce životního prostředí.

Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby (§ 133 zákoníku práce) nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci. Pokutu vybírá orgán, který ji uložil.

Pokutu uloženou Českou inspekcí životního prostředí vymáhá celní úřad (zrušeno novelou 281/2009 Sb. od 1.1.2011).

Související právní předpisy ke dni aktualizace

A. Chemické látky a přípravky:

Zákon č. 356/2003 Sb.		
Zákon o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů		
Částka	120	vydaná dne 29.10.2003
Účinné od	dnem vstupu ČR do EU	
Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
186/2004 Sb.	() zákon; mění	
125/2005 Sb.	1.4.2005	zákon; mění
345/2005 Sb.	13.9.2005	zákon; mění
345/2005 Sb.	8.10.2005	zákon; mění; viz čl. I novely, bod 53, pokud jde o § 31 odst. 1 písm. n), a bod 65, pokud jde o § 38b odst. 3 písm. m) až r)
345/2005 Sb.	1.11.2005	zákon; mění; viz čl. I novely, body 17, 18, 25, pokud jde o § 12 odst. 5, 28, 48, pokud jde o § 23 odst. 8 a bod 55, pokud jde o § 32 odst. 1 písm. e)
434/2005 Sb.		úplné znění
222/2006 Sb.	1.6.2006	zákon; mění
371/2008 Sb.	1.11.2008 1.6.2009	zákon; mění; viz čl. I bod 46 novely, pozbývá platnosti ust. čl. I bodu 71 novely, pokud jde o § 39a odst. 4
440/2008 Sb.		úplné znění
227/2009 Sb.	1.7.2010	zákon; mění
281/2009 Sb.	1.1.2011	zákon; mění
Podřazené předpisy		
219/2004 Sb.	Vyhláška o zásadách správné laboratorní praxe	
	zrušení platnosti vyhlášky 221/2004 Sb. k 1.6.2009	
232/2004 Sb.	Vyhláška, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, týkající se klasifikace, balení a označování nebezpečných chemických látek a chemických přípravků	
234/2004 Sb.	Vyhláška o možném použití alternativního nebo jiného odlišného názvu nebezpečné chemické látky v označení nebezpečného chemického přípravku a udělování výjimek na balení a označování nebezpečných chemických látek a chemických přípravků	
139/2009 Sb.	Vyhláška o omezení nebezpečných chemických látek a nebezpečných chemických přípravků	
Novelizuje		
předpis č.	k datu	poznámka
352/1999 Sb.	(), ruší část první	
458/2000 Sb.	(), ruší část pátou	
185/2001 Sb.	(), ruší část čtrnáctou	
132/2000 Sb.	(), ruší část padesátou druhou	
258/2000 Sb.	(), mění, též ruší část dvacátou čtvrtou	
320/2002 Sb.	(), ruší část sto druhou	
19/1997 Sb.	(), mění	
368/1992 Sb.	(), ruší písm. b) a c) v položce 131a sazebníku	
20/1966 Sb.	(), mění	
Ruší		
předpis č.	poznámka	
157/1998 Sb., 25/1999 Sb., 258/2001 Sb.		

REACH:

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18.12.2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č.1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES, v opraveném znění zveřejněném 29.5.2007 v Úředním věstníku L136, str. 2-280.

B. Prevence závažných havárií:

Zákon č. 59/2006 Sb.
Zákon o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií)

Základní informace o předpisu		
Částka	25	vydaná dne 8.3.2006
Účinné od	1.6.2006	prvním dnem třetího kalendářního měsíce po vyhlášení
Autor	Parlament	

Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
362/2007 Sb.	1.1.2008	zákon; mění
227/2009 Sb.	1.7.2010	zákon; mění
281/2009 Sb.	1.1.2011	zákon; mění

Podřazené předpisy	
103/2006 Sb.	Vyhláška o stanovení zásad pro vymezení zóny havarijního plánování a o rozsahu a způsobu vypracování vnějšího havarijního plánu
250/2006 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví rozsah a obsah bezpečnostních opatření fyzické ochrany objektu nebo zařízení zařazených do skupiny A nebo do skupiny B
254/2006 Sb.	Nařízení vlády o kontrole nebezpečných látek
255/2006 Sb.	Vyhláška o rozsahu a způsobu zpracování hlášení o závažné havárii a konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie
256/2006 Sb.	Vyhláška o podrobnostech systému prevence závažných havárií

Novelizuje		
předpis č.	k datu	poznámka
258/2000 Sb.	1.6.2006	ruší část dvacátou druhou
320/2002 Sb.	1.6.2006	ruší část sto čtvrtou

Ruší	
předpis č.	poznámka
353/1999 Sb.	
82/2004 Sb.	
452/2004 Sb.	
7/2000 Sb.	
367/2004 Sb.	
366/2004 Sb.	
383/2000 Sb.	
373/2004 Sb.	

C. Související předpisy:

258/2000 Sb. ZÁKON o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění

262/2006 Sb. ZÁKON, zákoník práce, v platném znění

309/2006 Sb. ZÁKON, kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), v platném znění

361/2007 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY, kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci, v platném znění

4.0 Povinnosti při nakládání s odpady

4.1 Zařazování odpadů a hodnocení nebezpečných vlastností odpadů

4.1.1 Zařazování odpadů podle Katalogu odpadů

(§ 5 zákona, § 2 vyhlášky č. 381/2001 Sb.)

Původce a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem odpad zařadit podle Katalogu odpadů, vydaném MŽP vyhláškou č. 381/2001 Sb. Katalog odpadů je též uveden v příloze č. 6.

V případech, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit podle Katalogu odpadů, zařadí odpad MŽP na návrh příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

Postup při zařazování (§ 2 vyhl. 381/2001 Sb.)

Odpady zařazují pod šestimístní katalogová čísla druhů odpadů uvedené v Katalogu odpadů, v nichž prvé dvojčíslí označuje skupinu odpadů, druhé dvojčíslí podskupinu odpadů a třetí dvojčíslí druh odpadu.

Při zařazování se postupuje následujícím způsobem:

1. podle odvětví, oboru nebo technologického procesu, v němž odpad vzniká, se nejdříve vyhledá odpovídající skupina, uvnitř skupiny potom podskupina odpadu. V dané podskupině se vyhledá název druhu odpadu s příslušným katalogovým číslem. Uvnitř podskupiny je nutné volit určitější označení odpadu před obecným,
2. pokud pro určitý odpad nelze v Katalogu odpadů nalézt odpovídající katalogové číslo odpadu ve skupinách 01 až 12 a 17 až 20, hledá se katalogové číslo pro daný odpad ve skupinách 13, 14 a 15 Katalogu odpadů,
3. pokud se nenalezne žádné vhodné katalogové číslo ani ve skupinách 13, 14 a 15, hledá se katalogové číslo pro daný odpad ve skupině 16,
4. pokud se nenalezne žádné vhodné katalogové číslo ani ve skupině 16, přidělí se danému odpadu katalogové číslo končící dvojčíslím 99 ze skupiny odpadů vyhledané postupem podle odstavce 1. V názvu se uvede technický nebo běžně užívaný název odpadu. Pokud původce nebo oprávněná osoba zařadí pod jedno katalogové číslo končící na dvojčíslí "99" více druhů odpadů, které se tudíž budou pro účely evidence odlišovat pouze názvem odpadu, nikoliv katalogovým číslem, musí být i tyto odpady soustředěny utříděně,
5. v případě, že se odpad skládá z více složek, které jsou v Katalogu odpadů uvedeny pod samostatnými katalogovými čísly, má přednost přiřazení k takovému druhu odpadu, který je z hlediska škodlivých účinků na člověka a na životní prostředí nejvíce nebezpečný,
6. odpady z autovraků se zařazují pod katalogová čísla v podskupině 16 01. Pokud pro odpad z autovraku není v podskupině 16 01 katalogové číslo uvedeno, postupuje se způsobem stanoveným v bodech 1, 2 a 4,
7. do skupiny 20 se zařadí odpady pouze v tom případě, jedná-li se o odpady **komunální** nebo o odpady **charakteru komunálního odpadu** vznikající při **nevýrobní** činnosti právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání (např. v kancelářích, školách), podrobnosti k nakládání s těmito odpady uvádí bod 4.2.2.1.
8. odděleně sbíraný obalový odpad (včetně jeho směsí) se vždy, i v tom případě, že byl vytříděn z komunálního odpadu, zařazuje do podskupiny 15 01, nikoliv do podskupiny 20 01.

Odpadem podobným komunálnímu odpadu ("KO") se rozumí odpad podobného složení jako KO zařazený do skupiny odpadů 20 v Katalogu odpadů vznikající při nevýrobní činnosti právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání (např. v úřadech, kancelářích).

Pokud se původce, který produkuje odpad zařazený podle Katalogu odpadů jako odpad podobný KO z činnosti právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání, na základě písemné smlouvy s obcí v souladu s § 17 odst. 6 zákona zapojí do systému pro nakládání s KO zavedeného obcí, je povinen tento odpad třídit a zařazovat podle Katalogu odpadů v souladu se systémem stanoveným obcí.

Pokud se původce, který produkuje odpad zařazený podle Katalogu odpadů jako odpad podobný KO z činnosti právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání, nezapojí do systému zavedeného obcí pro nakládání s KO, vytřídí z odpadu jeho nebezpečné a využitelné složky (druhy odpadů z podskupiny odpadů 20

01) a zbylou směs nevyužitelných druhů odpadů kategorie ostatní odpad zařadí pro účely odstranění pod katalogové číslo samostatného druhu odpadu 20 03 01 Směsný komunální odpad.

Provozovatel zařízení ke sběru autovraků zařadí přijatý autovrak pod katalogové číslo 16 01 04*. Zpracovatel autovraků může autovrak zařazený pod katalogové číslo 16 01 04*, po odstranění všech nebezpečných látek a vyloučení nebezpečných vlastností, předat jinému zpracovateli autovraků pod katalogovým číslem 16 01 06.

4.1.2 Zařazování odpadů podle kategorií (§ 6 zákona, § 3 vyhlášky č. 381/2001 Sb.)

Původce a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem zařadit odpad do kategorie nebezpečný, je-li:

- a) uveden v Seznamu nebezpečných odpadů uvedeném v Katalogu odpadů (Seznam nebezpečných odpadů – příloha č. 26), nebo
- b) smíšen nebo znečištěn některou ze složek uvedených v Seznamu složek, které činí odpad nebezpečným, uvedeném v příloze č. 5, nebo
- c) smíšen nebo znečištěn některým z odpadů uvedených v Seznamu nebezpečných odpadů.

Má-li odpad jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze č. 2, jsou původce a oprávněná osoba, která s odpadem nakládá, povinni zařadit tento odpad jako nebezpečný a nakládat s ním jako s nebezpečným, i když nesplňuje podmínky uvedené v předchozím odstavci.

Směsný komunální odpad se **nezařazuje do kategorie nebezpečný** a původce a oprávněná osoba **nejsou povinni s ním nakládat jako s nebezpečným**, i když splňuje podmínky uvedené v předchozích odstavcích.

Nebezpečné odpady jsou označeny v Katalogu odpadů symbolem "*" (hvězdičkou). Pokud jsou v Katalogu odpadů jednomu druhu odpadu přiřazena dvě katalogová čísla odpadu, z nichž jedno je označeno jako nebezpečný odpad a druhé nikoliv (tzv. zrcadlové položky), odpad se zařazuje do kategorie nebezpečný, splňuje-li podmínky pro zařazení do této skupiny.

Pro účely zařazování odpadu do kategorií podle obsahu složek, které činí odpad nebezpečným (uvedené v příloze č. 5), se uvažují pouze ty chemické látky a prvky, které jsou klasifikované jako nebezpečné zákona 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích. Složky uvedené v příloze č. 5 činí odpad nebezpečným pro účely zařazování odpadu do kategorií pouze tehdy, pokud jejich obsah v odpadech způsobuje jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze č. 2.

Pro účely evidence se odpady zařazené podle Katalogu odpadů jako odpady nebezpečné (označené *) označují "N", odpady zařazené jako odpady ostatní se označují "O" a odpady, kterým byla kategorie nebezpečný odpad přiřazena v souladu s § 6 odst. 1 písm. b) nebo c) a § 6 odst. 2 zákona a nemají v Katalogu odpadů katalogové číslo označené symbolem "*" (tzv. zrcadlová položka), se označují jako "O/N". Odpadům uvedeným v Seznamu nebezpečných odpadů (příloha č. 26) se vždy přiřazuje kategorie "N".

Pokud původce nebo oprávněná osoba osvědčením o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu prokáží, že odpad uvedený v bodě 4.1.2 pod písmenem b) nebo c) nemá žádnou z nebezpečných vlastností, nejsou povinni dodržovat režim stanovený pro nebezpečné odpady. Jsou však povinni ověřovat, zda odpad tyto nebezpečné vlastnosti nemá. Způsob a četnost ověřování stanoví pověřená osoba v osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu.

4.1.3 Hodnocení nebezpečných vlastností odpadů

(§ 7-9 zákona, vyhláška č. 376/2001 Sb.)

V případě, že původce nebo oprávněná osoba, která s odpadem nakládá, se domnívá, že odpad, který splňuje podmínky uvedené v bodě 4.1.2 pod písmenem b) nebo c), nemá žádnou z nebezpečných vlastností, mohou požádat o hodnocení nebezpečných vlastností tohoto odpadu. Nebezpečné vlastnosti odpadů uvedené v příloze č. 2 pod označením kódem H1, H2, H3-A, H3-B, H12, H13 a H14 hodnotí právnická osoba nebo fyzická osoba pověřená MŽP, ostatní nebezpečné vlastnosti hodnotí právnická osoba nebo fyzická osoba pověřená MZd (dále jen "pověřená osoba").

Žádost o hodnocení nebezpečných vlastností odpadu musí obsahovat:

- název (jméno a příjmení), sídlo (adresa bydliště a místa podnikání), právní formu, IČO
- kopii dokladu o oprávnění žadatele k nakládání s nebezpečnými odpady nebo k provozování zařízení k nakládání s odpady,
- zařazení odpadu podle Katalogu odpadů,
- popis vzniku (původu) odpadu (určení provozu, zařízení, technologie či postupu, při němž odpad vznikl, a výčet surovin, které byly použity),
- charakteristiku odpadu a specifikaci složení odpadu z hlediska chemických látek a informace o možné kontaminaci infekčním agens, které se v odpadu vyskytují nebo jejichž výskyt lze vzhledem k jeho původu za určitých podmínek předpokládat, včetně jejich vlastností a klasifikace,
- množství produkovaného odpadu za časovou jednotku.

Pokud nejsou tyto podklady z hlediska hodnocení nebezpečných vlastností odpadu dostatečné, může pověřená osoba na žadateli požadovat předložení dalších podkladů, jako například:

- protokol o odběru vzorků odpadu a plán jeho odběru podle příloh č. 4 a 5 vyhlášky č. 376/2001 Sb.,
- údaje o způsobu přepravy vzorků pro účely zkoušek nebezpečných vlastností odpadu,
- protokoly o zkouškách nebezpečných vlastností odpadu provedených s ohledem na předpokládané vlastnosti odpadu,
- doplňující údaje o původu nebo technologii vzniku odpadu z hlediska možného výskytu patogenních mikroorganismů,
- protokol o účinnosti dekontaminačního procesu.

Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů se uděluje na dobu určitou, nejvýše však na dobu 5 let.

Doba platnosti pověření se prodlužuje o dalších 5 let, pokud žadatel absolvoval školení podle odstavce 6 písm. c) a předložil MŽP a MZd osvědčení o absolvování školení. Vzhledem k tomu, že problematika pověřených osob (způsobilost, školení apod.) se přímo netýká původců odpadů, není tato oblast dále popisována, podrobnosti jsou uvedeny ve vyhlášce č. 376/2001 Sb.

Osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu (§ 9 zákona)

Nebezpečné vlastnosti odpadu hodnotí pověřená osoba na základě výše uvedené žádosti původce nebo oprávněné osoby. Zjistí-li pověřená osoba, že odpad žádnou nebezpečnou vlastnost nemá, vydá žadateli osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu. V opačném případě pověřená osoba písemně sdělí s odůvodněním žadateli, že odpad má jednu nebo více nebezpečných vlastností. Kopii tohoto osvědčení nebo sdělení zašle původce nebo oprávněná osoba neprodleně České inspekci životního prostředí a krajskému úřadu příslušnému podle místa nakládání s odpadem. Osvědčení nezbavuje původce odpadu a oprávněnou osobu povinnosti nakládat s odpadem tak, aby nedošlo k poškození životního prostředí, a odpovědnosti za škody způsobené nevhodným nakládáním s odpadem.

V osvědčení vymezí pověřená osoba vždy druh a původ odpadu, na který se osvědčení vztahuje, vyhodnocení nebezpečných vlastností odpadu a stanoví podmínky a dobu platnosti osvědčení. Tato doba nesmí být delší než 4 roky. Osvědčení pozbývá platnosti okamžitě, když u původce nebo oprávněné osoby dojde ke změně technologie nebo vstupní suroviny, která ovlivní složení odpadu nebo jeho vlastnosti.

4.2 Všeobecné povinnosti

4.2.1 Obecné povinnosti

(§ 12 zákona)

- Každý je povinen nakládat s odpady a zbavovat se jich pouze způsobem stanoveným zákonem o odpadech a ostatními právními předpisy vydanými na ochranu životního prostředí.
- Nakládání s nebezpečnými odpady se řídí též zvláštními právními předpisy (například zákon č. 254/2001, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, zákon č. 258/2000 Sb.) platnými pro výrobky, látky a přípravky se stejnými nebezpečnými vlastnostmi.
- Pokud dále není stanoveno jinak, lze s odpady nakládat pouze v zařízeních, která jsou k nakládání s odpady určena. Při tomto nakládání s odpady nesmí být ohroženo lidské zdraví ani ohrožováno nebo poškozováno životní prostředí a nesmějí být překročeny limity znečišťování stanovené zvláštními právními předpisy (například zákon č. 86/2002 Sb., zákon č. 254/2001 Sb.).
- K převzetí odpadu do svého vlastnictví je oprávněna pouze právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která je provozovatelem zařízení k využití nebo k odstranění nebo ke sběru nebo k výkupu určeného druhu odpadu, nebo osoba, která je provozovatelem zařízení podle bodu 4.2.4.1 [nebo provozovatelem zařízení podle § 33b odst. 1 písm. b) – od 1.4.2007], nebo obec. Každý je **povinen zjistit**, zda osoba, které předává odpady, je k jejich převzetí podle zákona o odpadech oprávněna. V případě, že se tato osoba oprávněním neprokáže, **nesmí jí být odpad předán**.
- Ředění nebo míšení odpadů za účelem splnění kritérií pro jejich přijetí na skládku a míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady je zakázáno. Ve výjimečných případech je míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady přípustné pouze se souhlasem krajského úřadu příslušného podle místa nakládání s odpady. Krajský úřad tento souhlas udělí pouze tehdy, pokud míšením nebezpečných odpadů nedojde k ohrožení zdraví lidí nebo životního prostředí a je-li účelem míšení nebezpečných odpadů splnění požadavků technologie využití nebo odstranění odpadů a zvýšení bezpečnosti při nakládání s nimi.
- Pokud již došlo ke smíšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady, musí být provedeno jejich roztrídění, je-li to technicky a ekonomicky proveditelné a je-li to nezbytné pro zajištění ochrany životního prostředí a zdraví lidí. Tato povinnost se nevztahuje na míšení nebezpečných odpadů, pro které je vydán souhlas krajského úřadu.

Předcházení vzniku odpadů (§ 10 zákona)

Každý má při své činnosti nebo v rozsahu své působnosti povinnost předcházet vzniku odpadů, omezovat jejich množství a nebezpečné vlastnosti.

Odpady, jejichž vzniku nelze zabránit, musí být využity, případně odstraněny způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a životní prostředí a který je v souladu se zákonem o odpadech a se souvisejícími právními předpisy.

Právnická osoba a fyzická osoba oprávněná k podnikání, která uvádí na trh výrobky, je povinna uvádět v průvodní dokumentaci výrobku, na obalu, v návodu na použití nebo jinou vhodnou formou informace o způsobu využití nebo odstranění nespotřebovaných částí výrobků.

Právnická osoba a fyzická osoba oprávněná k podnikání, která vyrábí výrobky, je povinna tyto výrobky vyrábět tak, aby omezila vznik nevyužitelných odpadů z těchto výrobků, zejména pak nebezpečných odpadů.

Shromažďovací prostředek může být vyprázdněn pouze do přepravního obalu určeného pro nakládání se shromažďovaným druhem odpadu nebo může sám být přepravním obalem nebo může být umístěn nebo vyprázdněn do skladu jako skladovací prostředek nebo umístěn či vyprázdněn do zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nebo do zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů. Po vyprázdnění musí umožňovat čištění a desinfekci.

4.3.1.2 Zvláštní požadavky

(§ 5 odst. 7 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Na shromažďování nebezpečných odpadů, které mají:

- nebezpečné vlastnosti uvedené v příloze č. 2 zákona,
- stejné nebezpečné vlastnosti jako mají chemické látky nebo přípravky, na které jsou podle zákona č. 356/2003 Sb. klasifikované jako nebezpečné,

se také vztahují obdobné technické požadavky jako na shromažďování těchto chemických látek a přípravků stanovené zvláštními předpisy (zákon č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích, zákon č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky).

Zákon č. 356/2003 Sb. stanovuje následující požadavky na skladování nebezpečných chemických látek a přípravků:

- Právní osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání jsou povinny skladovat nebezpečné chemické látky a chemické přípravky klasifikované jako vysoce toxické v prostorách, které jsou uzamykatelné, zabezpečené proti vloupání a vstupu nepovolaných osob. Při skladování musí být vyloučena záměna a vzájemné škodlivé působení uskladněných chemických látek a chemických přípravků a zabráněno jejich pronikání do životního prostředí a ohrožení zdraví lidí.

Zákon č. 59/2006 Sb., nestanovuje přímo žádné požadavky na skladování či shromažďování nebezpečných látek a přípravků, pouze ukládá povinnosti související s prevencí závažných havárií (bližší druhá část příručky A: Prevence závažných havárií podle zákona č. 59/2006 Sb.).

4.3.2 Skladování odpadů

(§ 7 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Jako sklady odpadů mohou sloužit volné plochy, přístřešky, budovy, podzemní a nadzemní nádrže apod., které splňují stanovené požadavky a které byly zřízeny k tomuto účelu v souladu se stavebním zákonem.

Sklady, jejich části a skladovací prostředky odpadů musí splňovat:

- požadavky stanovené zákonem o odpadech na balení nebezpečných odpadů (bod 4.2.3),
- požadavky stanovené zvláštními právními předpisy na ochranu životního prostředí a zdraví lidí (například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami),
- následující základní technické požadavky (§ 7 vyhlášky č. 383/2001 Sb.).

Technické požadavky kladené na sklady odpadů:

- musí být vzájemně oddělené a utěsněné tak, aby bylo zabráněno míšení jednotlivých druhů odpadů a zabráněno jejich úniku do okolního prostředí,

- svým provedením a organizací provozu musí zabezpečit, že nedojde k ohrožení zdraví člověka a poškození žádné ze složek životního prostředí podle zvláštních právních předpisů (například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami),
- sklady nebezpečných odpadů musí splňovat stejné technické a bezpečnostní požadavky jako sklady látek, přípravků a výrobků stejných nebezpečných vlastností,
- musí umožnit snadnou a bezpečnou manipulaci s odpady ve vnějších a vnitřních prostorech,
- místa, na nichž jsou odpady skladovány v přímém kontaktu s terénem nebo podlahou (bez využití skladovacích prostředků), musí svým technickým zabezpečením odpovídat těsnění příslušných skupin skládek určených k odstraňování skladovaných odpadů.

Sklad nebezpečných odpadů musí být vybaven identifikačními listy nebezpečných odpadů v nich skladovaných (příloha č. 11).

Sklady, ve kterých jsou skladovány odpady určené k odstranění po dobu delší než 1 rok, a sklady, ve kterých jsou skladovány odpady určené k využití po dobu delší než 3 roky, musí svým technickým zabezpečením odpovídat ve vztahu ke skladovaným odpadům příslušné skupině skládek. Takové skladování se považuje za dlouhodobé.

Podmínky uvedené v bodě 4.3.1.2 se plně vztahují i na skladování nebezpečných odpadů.

Sklad odpadů musí být provozován podle provozního řádu, jehož obsah je shodný s obsahem provozního řádu zařízení pro nakládání s odpady skupiny A, uvedeného v příloze č. 8.

4.4 Sběr a výkup odpadů

(§ 18 zákona, § 8 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů je povinen

- zařazovat odpady podle druhů a kategorií,
- zajistit přednostní využití odpadů,
- ustanovit odpadového hospodáře, splňují-li podmínky pro jeho ustanovení (bod 4.2.6.),
- sebrané nebo vykoupené odpady převádět do vlastnictví pouze osobě oprávněné k jejich převzetí,
- provozovat zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem,
- zveřejňovat druhy sbíraných nebo vykupovaných odpadů a podmínky jejich sběru nebo výkupu a odebírat nebo vykupovat zveřejněné druhy sbíraných nebo vykupovaných odpadů za stanovených podmínek,
- ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů, pro které bylo vydáno osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností (bod 4.1.3) a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,
- sbírané nebo vykupované odpady soustřeďovat utříděné podle jednotlivých druhů a kategorií,
- zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
- vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidencí. Tuto evidenci archivovat po dobu nejméně 5 let (bod 7.0),
- umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení a na vyžádání předložit dokumentaci, poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady.

5.0 Povinnosti při nakládání s vybranými výrobky, vybranými odpady a vybranými zařízeními

Vybrané výrobky, vybrané odpady a vybrané zařízeními jsou:

- odpady perzistentních organických znečišťujících látek a PCB,
- odpadní oleje,
- baterie a akumulátory,
- kaly z čistíren odpadních vod a další biologicky rozložitelné odpady,
- odpady z výroby oxidu titaničitého (*není dále řešeno – viz § 34 zákona, § 17 vyhl. č. 383/2001 Sb.*),
- odpady azbestu,
- autovraky,
- elektrická a elektronická zařízení.

5.1 Odpady perzistentních organických znečišťujících látek a PCB (§ 26-27a zákona)

Definice pojmů (§ 26 zákona):

PCB: polychlorované bifenylly, polychlorované terfenylly, monometyltetrachlordifenylmetan, monometyldichlordifenylmetan, monometyldibromdifenylmetan, veškeré směsi obsahující jednu nebo více z uvedených látek v celkové koncentraci těchto látek vyšší než 50 mg/kg,

zařízení obsahující PCB: každé zařízení, které obsahuje nebo obsahovalo PCB a nebylo dekontaminováno,

zařízení obsahující PCB a podléhající evidenci: zařízení obsahující PCB s celkovým objemem náplně PCB více než 5 litrů,

lehce kontaminované zařízení: zařízení podle písmene c), které obsahuje, nebo u něhož lze na základě dostupných údajů důvodně předpokládat, že provozní kapaliny obsahují 50 – 500 mg/kg PCB,

zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhající evidenci: olejové transformátory, kondenzátory s kapalným dielektrikem, rezistory, indukční cívky a další elektrotechnická zařízení plněná elektroizolační kapalinou, hydraulická důlní zařízení, vakuová čerpadla, průmyslová zařízení s ohřevem teplotnosnou kapalinou (duplikátory, obalovny silniční drti a podobně) nebo části těchto zařízení obsahující více než 5 litrů kapalin,

zařízení bez PCB: zařízení, které bylo úspěšně dekontaminováno a zařízení, u něhož byla prokázána nepřítomnost PCB dle § 27 odst. 10 písm. c) zákona,

dekontaminace: veškeré postupy, které umožní, aby zařízení, objekty a materiály obsahující PCB mohly být po prokázání nepřítomnosti PCB způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem znovu používány, recyklovány nebo odstraněny. Dekontaminací může být i náhrada PCB jinými vhodnými látkami neobsahujícími PCB,

odstraňování PCB: způsoby odstraňování odpadů uvedené pod kódy D8, D9, D10, D12 a D15 přílohy č. 4.

Povinnosti při nakládání s PCB (§ 27 zákona)

Vlastníci PCB a odpadů PCB jsou povinni je odstranit a vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci a zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhají evidenci jsou povinni tato zařízení dekontaminovat nebo odstranit v souladu s tímto zákonem v nejkratší možné době, nejpozději však do konce roku 2010, pokud neprokáží, že zařízení neobsahuje PCB. Transformátory, jejichž provozní kapalina obsahuje 50 - 500 mg/kg PCB a lehce kontaminovaná zařízení (podle § 26 písm. d) zákona) mohou jejich vlastníci, popřípadě provozovatelé dekontaminovat nebo odstranit až na konci jejich životnosti. Ziskávání PCB z jiných látek za účelem jejich opětovného použití je zakázáno. Odstraňování PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB je možné pouze v zařízeních k tomu určených.

Provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci, s výjimkou lehce kontaminovaných zařízení, jsou povinni označovat tato zařízení, včetně objektů, kde jsou tato zařízení umístěna, způsobem stanoveným vyhláškou č. 384/2001 Sb. Provozovatelé dekontaminovaných zařízení jsou povinni označovat

tato zařízení způsobem stanoveným vyhláškou č. 384/2001 Sb. Zařízení lehce kontaminovaná a vstup do objektů, v nichž jsou umístěna, lze označovat pouze uvedením údaje "kontaminované PCB < 500mg/kg".

Provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci nesmějí tato zařízení doplňovat PCB. Do doby vyřazení z provozu mohou tato zařízení pouze udržovat tak, aby PCB, které jsou v nich obsaženy, vyhovovaly technickým normám, aby zařízení byla v dobrém provozním stavu a aby nedocházelo k úniku jejich náplně.

Zařízení obsahující PCB, které nepodléhá evidenci a které je součástí jiného zařízení, které je vyřazováno z provozu, musí být z něj, pokud je to proveditelné, vyjmuto a odstraněno v souladu se zákonem o odpadech a prováděcím právním předpisem (vyhláškou č. 384/2001 Sb.).

Pokud vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení, která mohou obsahovat PCB [§ 26 písm. e) zákona], do 31. prosince 2009 způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem (vyhláškou č. 384/2001 Sb.) MŽP neprokáží, že jejich zařízení neobsahuje PCB, považují se tato zařízení za zařízení obsahující PCB. Tato povinnost se nevztahuje na vlastníky nebo provozovatele lehce kontaminovaných zařízení.

Vlastníci PCB, odpadů PCB a vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení obsahujících PCB jsou povinni do 31. března 2009 vypracovat a zaslat ministerstvu plán postupného odstranění PCB, odpadů PCB a zařízení s obsahem PCB nebo plán dekontaminace odpadů PCB nebo zařízení s obsahem PCB pro období 2009 až 2010. Tyto plány musí být splněny nejpozději do 31. prosince 2010; tato povinnost se nevztahuje na vlastníky nebo provozovatele lehce kontaminovaných zařízení. Odůvodněný předpoklad nižšího obsahu PCB u lehce kontaminovaných zařízení prokazuje vlastník nebo provozovatel zařízení, na vyžádání kontrolního orgánu, na základě výsledků analýz vzorků dosud odebraných poměrem 1 : 500, jedné analýzy s výsledkem 50 - 500 mg/kg PCB k pětistům analýzám s výsledkem nižším než 50 mg/kg PCB.

Fyzické osoby oprávněné k podnikání a právnické osoby, které jsou vlastníky, popřípadě provozovateli zařízení obsahujících PCB, která nepodléhají evidenci, jsou povinny vypracovat seznamy těchto zařízení, stanovit časové lhůty pro vyřazení těchto zařízení z užívání a pro jejich odstranění, předat vyhotovené seznamy do 31. prosince 2008 ministerstvu a postupovat podle nich.

Podrobnosti o nakládání s PCB (podmínky pro dekontaminaci, technické požadavky na nakládání s PCB a technické požadavky na zařízení obsahující PCB včetně opatření na ochranu zdraví lidí a životního prostředí, rozhodčí metody pro stanovení celkové koncentrace PCB v látkách, které je obsahují, podrobnosti způsobu prokazování nepřítomnosti PCB, způsob označování zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci a způsob označování dekontaminovaných zařízení, náležitosti seznamů zařízení, která obsahují PCB a nepodléhají evidenci, a podrobnosti o sběru a odstranění těchto zařízení) stanoví vyhláškou MŽP (v současné době jde o vyhlášku č. 384/2001 Sb.)

Odpady perzistentních organických znečišťujících látek:

(§ 27a zákona)

Odpadem perzistentních organických znečišťujících látek se rozumí odpad obsahující alespoň jednu z látek uvedených v příloze č. 7 (příloha č. 8 zákona o odpadech).

Nakládání s odpady perzistentních organických znečišťujících látek upravuje přímo použitelný předpis Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS. Nařízení

Rady (ES) č. 1195/2006 ze dne 18. července 2006, kterým se mění příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách.).

MŽP je příslušným orgánem podle čl. 15 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách a krajský úřad je příslušným správním úřadem pro řízení o udělení souhlasu nebo výjimky podle čl. 7 odst. 4 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách.

5.2 Odpadní oleje

(§ 28-29 zákona, § 13-15 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Definice pojmů:

odpadní oleje: jakékoliv minerální nebo syntetické mazací nebo průmyslové oleje, které se staly nevhodnými pro použití, pro které byly původně zamýšleny, zejména upotřebené oleje ze spalovacích motorů a převodové oleje a rovněž minerální nebo syntetické mazací oleje, oleje pro turbíny a hydraulické oleje,

přepřerování odpadních olejů: činnosti zaměřené k tomu, aby umožnily využívání odpadních olejů, tj. jejich regeneraci nebo spalování,

regenerace odpadních olejů: jakýkoliv proces, kterým je možno vyrobit základové oleje rafinací odpadních olejů, zejména odstraněním kontaminujících složek, oxidačních produktů a aditiv obsažených v takových olejích,

spalování odpadních olejů: pouze jejich energetické využití jako paliva podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 86/2002 Sb., o ovzduší).

Původce odpadních olejů a oprávněná osoba, která nakládá s odpadními oleji, jsou povinni:

- zajistit přednostně regeneraci odpadních olejů,
- zajistit spalování odpadních olejů v souladu s požadavky uvedenými v bodě 4.6, pokud regenerace není možná,
- zajistit skladování nebo odstranění odpadních olejů v souladu s požadavky zákona o odpadech a dalších právních předpisů, pokud regenerace ani spalování není možné z technických důvodů,
- zajistit, aby během nakládání s odpadními oleji nebyly tyto oleje vzájemně míchány nebo smíchány s látkami obsahujícími PCB, s nebezpečnými odpady ani jinými cizorodými látkami.

Za odpadní oleje se považují následující druhy odpadů:

12 01 06	12 01 07	12 01 10	12 01 19	13 01 09	13 01 10
13 01 11	13 01 12	13 01 13	13 02 04	13 02 05	13 02 06
13 02 07	13 02 08	13 03 06	13 03 07	13 03 08	13 03 09
13 03 10	13 04 01	13 04 03	13 05 06	20 01 26	

Seznam olejů, které po použití podléhají zpětnému odběru (bod 6.0):

Jedná se o produkty zpracování ropy. Sortiment je charakterizovaný podle položek celního sazebníku (§ 2 písm. f) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky):

27 10 19 81	Motorové oleje, mazací oleje pro kompresory, mazací oleje pro turbíny.
27 10 19 83	Kapaliny pro hydraulické účely.
27 10 19 85	Bílé oleje, kapalný parafin.
27 10 19 87	Převodové oleje a oleje pro reduktory.
27 10 19 91	Směsi používané při obrábění kovů, oleje používané při uvolňování odlitku z forem, antikorozi oleje.
27 10 19 93	Elektroizolační oleje.
27 10 19 99	Ostatní mazací oleje a ostatní oleje. Mazací prostředky, ale s výjimkou přípravků obsahujících jako základní složky 70%hmot. nebo více minerálních olejů ze živočišných nerostů.

Původce odpadních olejů a oprávněná osoba, která nakládá s odpadními oleji, třídí a odděleně shromažďují nebo soustřeďují odpadní oleje podle jednotlivých druhů podle Katalogu odpadů.

Původce odpadních olejů a oprávněná osoba, která nakládá s odpadními oleji, musí zajistit, aby odpadní oleje nebyly vzájemně míchány nebo smíchány zejména s níže uvedenými látkami:

- látky obsahující polychlorované bifenyly a terfenyly (PCB) či jiné chlorované uhlovodíky a látky,
- emulze ropných látek s obsahem vody anebo jiné emulze,
- obsahy olejových nebo benzinových odlučovačů,
- prostředky pro čištění zejména obsahující detergenty a emulgátory,
- antikoroční prostředky,
- pohonné hmoty (benzin, nafta, směsné palivo),
- alkoholy, ředidla, nitroředidla, aceton apod.,
- rostlinné oleje,
- zbytky parafinů, gačů a ceresinů a z nich vyráběné prostředky,
- zbytky z lakování a odlakování,
- kyselina z akumulátorů a jiné kyselé látky,
- brzdové kapaliny,
- nemrznoucí kapaliny,
- vod,
- tuhé odpady,
- látky obsahující těžké kovy,
- alkalické látky.

Zařízení ke sběru nebo výkupu odpadních olejů a jeho provozní řád musí splňovat požadavky kladené na zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů a dále musí být vybaveno:

- nádržemi pro oddělený příjem jednotlivých druhů odpadních olejů vybavenými indikačním systémem proti přeplnění. Nádrže musí být odděleny,
- zařízením pro příjem a výdej odpadních olejů, včetně mechanické filtrace.

Kvalitativní požadavky, které musí splňovat odpadní oleje určené pro regeneraci, jsou stanoveny v ČSN 656690. Kvalitativní požadavky na odpadní oleje určené ke spalování jsou stanoveny zvláštními právními předpisy (zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší - příručka část D Ochrana ovzduší, bod 8.0).

Bližší podrobnosti stanovují § 13-15 vyhlášky č. 383/2001 Sb.

5.3 Baterie a akumulátory

(§ 30 – 31r zákona)

Definice pojmů - pro účely této kapitoly se rozumí:

baterií nebo akumulátorem – zdroje elektrické energie generované přímou přeměnou chemické energie, které se skládají z jednoho nebo více primárních článků neschopných opětovného nabití nebo z jednoho nebo více sekundárních článků schopných opětovného nabití; baterie nebo akumulátory se dále dělí do skupin přenosných baterií nebo akumulátorů, průmyslových baterií nebo akumulátorů a automobilových baterií nebo akumulátorů,

výrobcem – právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které bez ohledu na způsob prodeje uvedou poprvé na trh v České republice v rámci své obchodní činnosti baterie nebo akumulátory, včetně baterií nebo akumulátorů zabudovaných do vozidel, do elektrozařízení nebo do jiných výrobků nebo k nim přiložených,

posledním prodejcem – právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které dodávají v rámci své obchodní činnosti konečnému uživateli baterie nebo akumulátory, včetně baterií nebo akumulátorů zabudovaných do vozidel, do elektrozařízení nebo do jiných výrobků nebo k nim přiložených,

zpětným odběrem – odebrání použitých přenosných baterií nebo akumulátorů nebo automobilových baterií nebo akumulátorů od konečných uživatelů bez nároku na úplatu na místě k tomu výrobcem určeném,

odděleným sběrem – odebírání odpadních baterií nebo akumulátorů, s výjimkou přenosných baterií nebo akumulátorů, od konečných uživatelů za účelem jejich zpracování,
konečným uživatelem – právnická nebo fyzická osoba užívající baterii nebo akumulátor před ukončením jejich životnosti, před jejich odevzdáním do místa zpětného odběru nebo odděleného sběru.

Třetí díl zákona stanovuje povinnosti výrobcům, distributorům, posledním prodejcům a provozovatelům systémů baterií nebo akumulátorů (dále jen "bat/aku") a zpracovatelům bat/aku, které se staly odpadem, a stanoví požadavky pro uvádění bat/aku na trh a požadavky pro zpětný odběr, oddělený sběr, zpracování, využití a odstraňování odpadních bat/aku.

Jedná se o povinnosti v oblasti podmínek pro uvádění bat/aku na trh nebo do oběhu, označování, informační povinnosti o zpětném odběru a odděleném sběru, seznamu výrobců bat/aku, roční zprávy, požadavků na zpětný odběr použitých bat/aku, požadavků na oddělený sběr odpadních průmyslových bat/aku, zpracování a materiálového využití odpadních bat/aku, způsobu plnění povinností výrobců bat/aku, provozování systému a dalších.

Prodejci baterií a akumulátorů

Poslední prodejce je povinen zajistit, aby byl návod od výrobce, jak lze bat/aku bezpečně vyjmout, včetně informace o typu zabudovaných bat/aku předáván společně s výrobkem.

Poslední prodejce je povinen odebírat přenosné bat/aku od konečného uživatele přímo v prodejním místě po celou provozní dobu, bez nároku na úplaty za tento odběr, bez ohledu na výrobní značku, bez ohledu na datum jejich uvedení na trh a bez vazby na koupi nové bat/aku, pokud se jedná o prodejní místo posledního prodejce, jehož ekonomická činnost je uvedena v příloze č. 10 k zákonu o odpadech a přenosné bat/aku jsou nabízeny jako stálá součást prodejního sortimentu. Místo zpětného odběru u posledního prodejce je povinen na výzvu prodejce zřídit výrobce.

Znamená to, že každý poslední prodejce, který má baterie a monočlánky ve své nabídce nebo prodává zboží na baterie, musí fungovat zároveň jako místo zpětného odběru. Nově se tak budou moci baterie a monočlánky běžně odevzdávat ve všech prodejnách elektro, foto-video, hodin, počítačové a telekomunikační techniky. V ostatních prodejnách v případě, že jejich rozloha je větší než 200 m². Výjimkou jsou jen hotely, restaurace, drogerie a čerpací stanice. Všechna odběrní místa budou muset být viditelně označena a všichni prodejci budou muset zákazníky o nejbližším sběrném místě informovat.

Přenosné bat/aku musí být z míst zpětného odběru předány pouze osobě oprávněné ke zpracování nebo k materiálovému využití odpadních bat/aku podle § 31j zákona. Přenosná bat/aku se stávají odpadem jejich předáním oprávněné osobě.

Problematika baterií a akumulátorů je podrobněji řešena v § 30 až 31r zákona o odpadech.

5.4 Kaly z čistíren odpadních vod a další biologicky rozložitelné odpady

5.4.1 Kaly z čistíren odpadních vod (§32-33 zákona)

Kalem se rozumí:

- kal z čistíren odpadních vod zpracovávajících městské odpadní vody nebo odpadní vody z domácností a z jiných čistíren odpadních vod, které zpracovávají odpadní vody stejného složení jako městské odpadní vody a odpadní vody z domácností,
- kal ze septiků a jiných podobných zařízení a kal z čistíren odpadních vod výše neuvedených.

Upraveným kalem je kal, který byl podroben biologické, chemické nebo tepelné úpravě, dlouhodobému skladování nebo jakémukoliv jinému vhodnému procesu tak, že se významně sníží obsah patogenních organismů v kalech, a tím zdravotní riziko spojené s jeho aplikací.

Použitím kalu je zapracování kalu do půdy. **Programem použití kalů** je dokumentace zpracovaná v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem (vyhláška MŽP č. 382/2001 Sb., o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě).

Právnícká osoba a fyzická osoba, která užívá půdu, je povinna používat pouze upravené kaly s ohledem na nutriční potřeby rostlin a za podmínek stanovených zákonem o odpadech, prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 382/2001 Sb.) a v souladu s programem použití kalů stanoveným původcem kalů tak, aby použitím kalů nebyla zhoršena kvalita půdy a kvalita povrchových a podzemních vod.

Původce kalů je povinen stanovit program použití kalů a v tomto programu doložit splnění podmínek použití kalů stanovených tímto zákonem a prováděcím předpisem (vyhláška č. 382/2001 Sb.). Program použití kalů je povinen předat osobě, která bude kaly používat – viz předchozí odstavec. Příklad programu je uveden na doprovodném CD.

Použití kalů je zakázáno

- na zemědělské půdě, která je součástí chráněných území přírody a krajiny,
- na lesních porostních půdách běžně využívaných klasickou lesní pěstební činností,
- v pásmu ochrany vodních zdrojů, na zamokřených a zaplavovaných půdách,
- na trvalých travních porostech a travních porostech na orné půdě v průběhu vegetačního období až do poslední seče,
- v intenzivních plodících ovocných výsadbách,
- na pozemcích využívaných k pěstování polních zelenin v roce jejich pěstování a v roce předcházejícím,
- v průběhu vegetace při pěstování píce, kukuřice a při pěstování cukrové řepy s využitím chrástu ke krmení,
- jestliže z půdních rozborů vyplývá, že obsah vybraných rizikových látek v průměrném vzorku překračuje jednu z hodnot stanovených v prováděcím právním předpisu,
- na půdách s hodnotou výměnné půdní reakce nižší než pH 5,6,
- na plochách, které jsou využívány k rekreaci a sportu, a veřejně přístupných prostranstvích,
- jestliže kaly nesplňují mikrobiologická kritéria daná prováděcím právním předpisem. Použití mikrobiálně kontaminovaných kalů může být provedeno pouze po prokázání hygienizaci kalů.

Podrobnosti o používání kalů jsou uvedeny ve vyhlášce č. 382/2001 Sb.

5.4.2 Biologicky rozložitelné odpady (§ 33a-b zákona)

Pojmy:

biologicky rozložitelný odpad: jakýkoli odpad, který podléhá aerobnímu nebo anaerobnímu rozkladu,

zařízení pro biologické zpracování biologicky rozložitelných odpadů: zařízení pro aerobní nebo anaerobní rozklad biologicky rozložitelných odpadů.

Povinnosti pro biologické zpracování biologicky rozložitelných odpadů:

Provozovatel zařízení ke sběru, výkupu nebo využívání biologicky rozložitelných odpadů je povinen:

- a) provozovat toto zařízení se souhlasem k provozování zařízení a s jeho provozním řádem podle § 14 odst. 1 zákona, s výjimkou zařízení, které zpracovává využitelné biologicky rozložitelné odpady pro jednu

- g) vést evidenci o převzatých autovracích a o autovracích odeslaných ke zpracování a zasílat příslušnému správnímu úřadu údaje v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem (změny ve způsobu ohlašování od roku 2009 – viz kapitola 15.0),
- h) zapojit se do informačního systému sledování toků vybraných autovraků, stanoveného prováděcím právním předpisem (*pozn.: platí od 1.1.2007*),
- i) identifikovat podle § 18 osoby zákona (bod 4.4), od nichž přebírá autovraky nebo jejich podstatné části, a převzaté autovraky nebo jejich podstatné části, a vést o těchto skutečnostech evidenci v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem (§ 8 vyhlášky č. 383/2001 Sb.). Tuto evidenci je povinen mít na provozovně, kde se uvedené předměty nacházejí.

Vyhláška č. 352/2008 Sb. stanovuje náležitosti potvrzení o převzetí autovraku do zařízení ke sběru autovraků, podmínky pro skladování autovraků a rozsah a způsob vedení evidence převzatých autovraků včetně informačního systému sledování toků vybraných autovraků.

5.6.5 Povinnosti zpracovatele autovraků (§ 37c zákona)

Zpracovatel autovraků je povinen:

- a) plnit povinnosti podle § 14 odst. 1 (bod 4.2.4) a § 19 zákona (bod 4.5),
- b) před zahájením zpracovatelských operací autovraku zajistit odčerpání a oddělené shromažďování provozních kapalin,
- c) demontovat prováděcím předpisem stanovené části autovraků před jejich dalším zpracováním tak, aby se omezily negativní dopady na životní prostředí,
- d) zničit identifikační číslo vybraného autovraku (VIN) způsobem, který vylučuje jakékoliv jeho opětovné použití,
- e) vyjmout a oddělit z autovraků části a materiály obsahující olovo, rtuť, kadmium a šestimocný chrom určené prováděcím právním předpisem a využít nebo odstranit je samostatně,
- f) skladovat a rozebírat autovraky tak, aby bylo možno části opětovně použít nebo materiálově využít,
- g) materiály a části autovraků v maximální míře opětovně použít, využít, popřípadě odstranit nebo za tím účelem předat jiné osobě,
- h) vést evidenci o převzatých autovracích a o způsobech jejich zpracování a zasílat příslušnému správnímu úřadu údaje v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem (změny ve způsobu ohlašování od roku 2009 – viz kapitola 15.0),
- i) s materiály a částmi vybraných autovraků nakládat v souladu s § 37 odst. 7 písm. b) zákona (bod 5.6.2. písm. b),
- j) zapojit se do informačního systému sledování toků vybraných autovraků, stanoveného prováděcím právním předpisem. Pokud sám není posledním zpracovatelem vybraných autovraků, je povinen spolu s odpadem z vybraných autovraků předat každému následujícímu zpracovateli údaje o dílčím zpracování v souladu s prováděcím právním předpisem (*platí od 1.1.2007*).

Zpracovatel může nabídnout a části autovraků výrobcí, akreditovanému zástupci, popřípadě jinému kvalifikovanému zájemci k opětovnému použití. Za kvalifikovaného zájemce se považuje právnická nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání v oboru opravy a servisu motorových vozidel podle zvláštního právního

předpisu (například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.).

5.6.6 Certifikace (§ 37d zákona)

Zrušeno (novelou č. 7/2005 Sb.)

5.6.7 Poplatky na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků (§ 37e zákona)

Žadatel o registraci použitého vozidla kategorie M1 a N1 do registru silničních vozidel podle jiného právního předpisu (§ 4 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích) je povinen zaplatit poplatek na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků. Poplatek se platí při první registraci použitého vozidla kategorie M1 a N1 v České republice. Pokud je již vozidlo v České republice registrováno, platí se poplatek při první přeregistraci vozidla.

Od poplatku jsou osvobozeni žadatelé těžce tělesně postižení, kteří jsou držiteli průkazu ZTP nebo ZTP-P, dále žadatelé, u nichž k přeregistraci dochází v důsledku nabytí a vypořádání dědictví nebo v důsledku zániku společného jmění manželů.

Poplatek je stanoven podle plnění mezních hodnot emisí ve výfukových plynech v souladu s právními předpisy Evropských společenství (Například směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/12/ES ze dne 23. března 1994 o opatřeních proti znečišťování ovzduší emisemi z motorových vozidel a o změně směrnice /70/220/EHS; směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/69/ES ze dne 13. října 1998 o opatřeních proti znečišťování ovzduší emisemi z motorových vozidel a o změně směrnice /70/220/EHS; nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla) ve výši

- a) 3 000 Kč v případě splnění mezních hodnot emisí EURO 2,
- b) 5 000 Kč v případě splnění mezních hodnot emisí EURO 1,
- c) 10 000 Kč v případě nesplnění mezních hodnot emisí podle písmene a) nebo b).

Poplatek se neplatí u vozidel, která splňují minimálně mezní hodnoty emisí EURO 3, a dále v případě historických vozidel podle jiného právního předpisu (§ 2 odst. 4 zákona č. 56/2001 Sb.) a vozidel zapsaných v registru silničních vozidel, pro která je vydán platný doklad o uznání testování silničního vozidla na historickou původnost podle jiného právního předpisu (§ 79c odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb.).

Stupeň plnění příslušné emisní úrovně se pro účely stanovení poplatku prokazuje zápisem v osvědčení o registraci vozidla. Pokud není v osvědčení o registraci vozidla zápis proveden, platí se poplatek ve výši podle písm. c).

Poplatek platí žadatel o registraci použitého vozidla kategorie M1 a N1 do registru silničních motorových vozidel na příslušném obecním úřadu obce s rozšířenou působností. Obecní úřad obce s rozšířenou působností provádějící registraci vystaví po zaplacení žadateli doklad osvědčující, že poplatek byl zaplacen. Na dokladu musí být uvedeno identifikační číslo vozidla (VIN) nebo číslo karosérie, případně podvozku.

Poplatky jsou příjmem SFŽP. Vybrané poplatky převádí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností vždy k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce ode dne jejich vybrání SFŽP.

6.0 Zpětný odběr některých výrobků

(§ 38 zákona)

Zpětným odběrem se rozumí odebírání použitých výrobků povinnými osobami od spotřebitelů (§ 2 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele) bez nároku na úplatu za účelem jejich využití nebo odstranění.

Povinnost zpětného odběru se vztahuje na:

- oleje jiné než surové minerální oleje a surové oleje z živičných nerostů, přípravky jinde neuvedené ani nezahrnuté obsahující nejméně 70 % hmotnostních olejů, jsou-li tyto oleje podstatnou složkou těchto přípravků,
- ☞ Poznámka: zpětný odběr baterií a akumulátorů nově řeší § 30-31r zákona (více bod 5.3).,
- výbojky a zářivky,
- pneumatiky,
- elektrozařízení pocházející z domácností (§ 37g písm. f) zákona, tj.:
použité elektrozařízení pocházející z domácností nebo svým charakterem a množstvím jemu podobný elektroodpad od právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání.

Povinnost zajistit zpětný odběr použitých výrobků nabídnutých ke zpětnému odběru má právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která uvedené výrobky vyrábí nebo uvádí na trh v České republice výrobky zahraničního výrobce (povinná osoba), a to bez ohledu na výrobní značku a do výše, které za vykazované období vyrobí nebo doveze. Na zpětný odběr elektrozařízení pocházejícího z domácností se vztahuje bod 5.7.9 (§ 37n zákona).

Povinná osoba musí prostřednictvím právnické osoby nebo fyzické osoby oprávněné k podnikání, která prodává uvedené výrobky spotřebiteli, (poslední prodejce) zajistit, aby byl spotřebitel informován o způsobu provedení zpětného odběru těchto použitých výrobků.

Výrobce elektrozařízení dále zajistí informování spotřebitele o

- a) požadavku, aby elektrozařízení nebyla odstraňována spolu se směsným komunálním odpadem, ale byla fyzickými osobami odkládána na místech k tomu určených nebo v místech jejich zpětného odběru,
- b) jejich úloze v opětovném použití elektrozařízení a materiálovém nebo jiném využití elektroodpadu,
- c) možných škodlivých vlivech nebezpečných látek obsažených v elektrozařízení na životní prostředí a na lidské zdraví.

Poslední prodejce je povinen při prodeji výrobků, na které se vztahuje povinnost zpětného odběru, informovat spotřebitele o způsobu zajištění zpětného odběru těchto použitých výrobků. V případě, že tak neučiní, je povinen tyto použité výrobky odebírat přímo v provozovně, a to bez nároku na úplatu od spotřebitele, po celou provozní dobu a bez vázání odebrání použitých výrobků určených ke zpětnému odběru na nákup zboží.

Povinná osoba může na základě písemné dohody s obcí využít ke splnění své povinnosti systém sběru a třídění komunálních odpadů stanovený touto obcí.

Zpětný odběr musí být proveden bez nároku na úplatu za tento odběr od spotřebitele. Místa zpětného odběru musí být pro spotřebitele stejně dostupná jako místa prodeje výrobků, na které se povinnost zpětného odběru

vztahuje. Povinná osoba je povinna zajistit zpětný odběr způsobem odpovídajícím obvyklým možnostem spotřebitele bez jeho nadměrného zatížení.

Zpětný odběr použitého výrobku lze odmítnout v případě, že použitý výrobek z důvodu kontaminace ohrožuje zdraví osob, které zpětný odběr provádějí (například vyhláška č. 427/2004 Sb., kterou se stanoví bližší podmínky hodnocení rizika chemických látek pro zdraví člověka, vyhláška č. 432/2003 Sb., kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací do kategorií, limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů, podmínky odběru biologického materiálu pro provádění biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli). Provozovatel místa zpětného odběru použitých výrobků je povinen na požádání spotřebiteli vystavit potvrzení o zpětném odběru výrobku s náležitostmi stanovenými prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 237/2002 Sb. o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků).

Povinná osoba musí zajistit využití nebo odstranění zpětně odebraných použitých výrobků v souladu se zákonem o odpadech a prováděcími právními předpisy, a to do konce kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž byly odebrány.

Zpětně odebraný výrobek se stává odpadem ve chvíli předání osobě oprávněné k jeho využití nebo odstranění.

Povinná osoba je povinna zpracovávat roční zprávu o plnění povinnosti zpětného odběru za uplynulý kalendářní rok v rozsahu stanoveném § 20 vyhlášky č. 383/2001 Sb. a tuto zprávu každoročně zasílat ministerstvu ŽP do 31. března (změny ve způsobu ohlašování od roku 2009 – viz kapitola 15.0).

6.1 Podrobnosti způsobu provedení zpětného odběru (vyhláška č. 237/2002 Sb.)

Vyhláška o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru se vztahuje na všechny výrobky uvedené v § 38 odst. 1 písm. a) až e) zákona. Na elektrozařízení pocházející z domácností [§ 38 odst. 1 písm. f) zákona] se vztahují pouze ustanovení § 1 odstavce 3 a § 3 vyhlášky.

Zpětný odběr se nevztahuje na výrobky, se kterými bylo nakládáno jako s odpadem (§ 3 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech) již před jejich předáním povinné osobě.

Na nakládání s odpady, které se ze zpětně odebraných použitých výrobků staly předáním provozovateli zařízení k jejich využití nebo odstranění, se vztahují povinnosti stanovené v zákoně o odpadech a prováděcích právních předpisech k němu.

Pokud je výrobek součástí funkčního celku, považuje se za povinnou osobu k jeho zpětnému odběru výrobce výrobku nebo dovozce funkčního celku.

Zajištění informovanosti prodejce a spotřebitele

Povinná osoba obvyklým způsobem (např. v průvodní dokumentaci, na dodacím listu, letákem nebo elektronicky - internetem) zajistí informace o možnostech zpětného odběru svého výrobku právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která prodává výrobky uvedené v § 38 odst. 1 zákona spotřebiteli, (dále jen "poslední prodejce").

7.0 Evidence a ohlašování odpadů a zařízení

(§ 39 zákona, vyhláška č. 383/2001 Sb.)

Poznámka: Zákon č. 25/2008 Sb., o integrované prevenci, přinesl změny i v ohlašovacích povinnostech podle zákona o odpadech. Jedná se o změny ve způsobu ohlašování. Nově budou ohlašovací povinnosti plněny prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Poprvé bude toto plnění za rok 2009. Kdo a kdy bude plnit ohlašovací povinnosti podle nové úpravy je uvedeno v kapitole 15.0.

7.1 Evidence a ohlašování odpadů

7.1.1 Evidence odpadů

(§ 21 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Původci odpadů a oprávněné osoby, které nakládají s odpady, vedou průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi za odpady vlastní a za odpady převzaté, a to za každou samostatnou provozovnu a za každý druh odpadu zvlášť. Průběžná evidence se vede podle přílohy č. 14 (příloha č. 20 vyhlášky č. 383/2001 Sb.) a dále vždy obsahuje

- a) datum a číslo zápisu do evidence,
- b) jméno a příjmení osoby odpovědné za vedení evidence.

Průběžná evidence odpadů se vede při každé jednotlivé produkci odpadů. Za jednotlivou produkci se považuje **naplnění** shromažďovacího nebo sběrového prostředku nebo **převzetí** odpadu od původce nebo oprávněné osoby nebo předání odpadu jiné oprávněné osobě. V případech, kdy se jedná o **nepřetržitý** vznik odpadů, vede se průběžná evidence v týdenních intervalech. Při periodickém svozu komunálního odpadu v měsíčních intervalech.

Provozovatelé zařízení ke zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů a provozovatelé zařízení ke sběru a zpracování autovraků, kteří vedou průběžnou evidenci odpadů podle vyhlášky č. 352/2005 Sb. o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady (bod 5.7.7.3) nebo podle vyhlášky č. 352/2008 Sb. o podrobnostech nakládání s autovraky (bod 5.6.5), nevedou průběžnou evidenci odpadů podle vyhlášky č. 383/2001 Sb.

7.1.2 Ohlašování odpadů

(§ 39 odst. 2, § 22 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Původci odpadů jsou povinni v případě, že produkují nebo nakládají **s více než 100 kg nebezpečných odpadů** za kalendářní rok nebo **s více než 100 tunami ostatních odpadů** za kalendářní rok, nebo v daném kalendářním roce produkují nebo nakládají s odpady stanovenými prováděcím právním předpisem bez ohledu na množství těchto odpadů, zasílat každoročně **do 15. února** následujícího roku pravdivé a úplné hlášení o druzích, množství odpadů a způsobech nakládání s nimi obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny. Oprávněné osoby jsou povinny v případě, že nakládají v kalendářním roce s odpadem, zasílat každoročně do 15. února následujícího roku pravdivé a úplné hlášení o druzích, množství odpadů a způsobech nakládání s nimi a o původcích odpadů obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny.

Původci odpadů a oprávněné osoby zasílají hlášení o roční produkci a nakládání s odpady za uplynulý kalendářní rok (dále jen "roční hlášení") podle přílohy č. 14 (příloha č. 20 vyhlášky). K ročnímu hlášení připojují:

- a) provozovatelé čistíren odpadních vod údaje o složení kalů předávaných k jejich využití na zemědělské půdě uvedené na listě č. 3 přílohy,
- b) provozovatelé skládek odpadů údaje o finanční rezervě a volné kapacitě skládky podle listu č. 4 přílohy.

Provozovatelé zařízení ke zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů a dále provozovatelé zařízení ke sběru a zpracování autovraků, na které se podle § 39 odst. 2 zákona vztahuje ohlašovací povinnost, zasílají hlášení o roční produkci a nakládání s odpady za uplynulý rok podle vyhlášky č. 352/2005 Sb. o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady nebo podle vyhlášky č. 352/2008 Sb. o podrobnostech nakládání s autovraky.

Ohlašování se provádí zvlášť za každou samostatnou provozovnu, činnost, mobilní zařízení a za každý druh odpadu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností místně příslušnému podle místa nakládání s odpadem, s výjimkou mobilních zařízení ke sběru odpadů, za které se ohlašování provádí obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle sídla oprávněné osoby nebo provozovny, která jejich provoz zajišťuje. Pokud původce nebo oprávněná osoba provozuje činnost, při níž vznikají odpady, nebo nakládá s odpady na území správních obvodů různých obcí s rozšířenou působností a nemá zde stanovené samostatné provozovny, zasílá každému z těchto úřadů jedno souhrnné roční hlášení za všechny činnosti realizované v jeho správním obvodu.

Obce zasílají hlášení o roční produkci komunálních odpadů a jim podobných odpadů z nevýrobní činnosti právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání, které se zapojily do systému nakládání s komunálním odpadem stanoveného obcí obecně závaznou vyhláškou a způsobech nakládání s nimi za uplynulý rok také podle přílohy č. 14 (příloha č. 20 vyhlášky 383/2001 Sb.).

Hlášení zasílají původci odpadů a obce v listinné podobě nebo elektronicky v přenosovém standardu dat o odpadech, oprávněné osoby, včetně těch, které plní ohlašovací povinnosti zároveň jako původci odpadů, elektronicky v přenosovém standardu dat o odpadech na elektronickou adresu, kterou místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Obecní úřady obcí s rozšířenou působností kontrolují úplnost a správnost všech hlášení obdržených od původců odpadů a oprávněných osob, doplňují chybějící údaje a bez sumarizace zasílají hlášení v elektronické podobě v přenosovém standardu dat o odpadech na elektronickou adresu příslušných orgánů veřejné správy.

7.2 Evidence a ohlašování zařízení k nakládání s odpady, shromažďovacích a sběrových míst, skladů odpadů

(§ 39 odst. 3-6 zákona, § 23 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Provozovatelé zařízení k odstraňování nebo využívání odpadů, provozovatelé zařízení ke sběru a zpracování autovraků, provozovatelé zařízení ke sběru, zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadu včetně zařízení podle bodu 4.2.4.1 (zařízení, která nejsou určena k nakládání s odpady - § 14 odst. 2 zákona) a dopravci odpadů, kteří nejsou zároveň osobou oprávněnou k převzetí odpadů do svého vlastnictví podle § 12 odst. 3 zákona, jsou povinni zaslat údaje o tomto zařízení nebo dopravní firmě obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa zařízení, u mobilních zařízení a dopravců podle sídla nebo bydliště provozovatele, a to do 2 měsíců od zahájení nebo ukončení provozu tohoto zařízení nebo dopravní firmy.

Formulář hlášení je uveden v příloze č. 16. Dopravci odpadů zasílají příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností údaje o dopravní firmě na formuláři uvedeném v příloze č. 29.

Provozovatelé skládek jsou povinni zasílat každoročně do 15. února následujícího roku údaje o stavu vytvořené finanční rezervy k 31. prosinci předchozího roku obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa skládky. Tyto údaje musí být doloženy výpisem z bankovního účtu provozovatele skládky.

Formulář hlášení je uveden v příloze č. 17.

Provozovatelé zařízení ke sběru a zpracování autovraků jsou povinni vést evidenci a zasílat údaje o počtu a stavu převzatých autovraků a o způsobech jejich zpracování a provozovatelé zařízení k oddělenému sběru, zpracování, využití a odstraňování elektroodpadu jsou povinni vést evidenci a zasílat údaje o typu, množství a způsobu zpracování, využití nebo odstranění elektroodpadu v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem každoročně do 15. února následujícího roku obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny.

Obce a osoby oprávněné ke sběru nebo výkupu odpadů jsou povinny zasílat údaje o jimi užívaných shromažďovacích místech nebezpečných odpadů a sběrových místech a skladech odpadů obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle shromažďovacího nebo sběrového místa nebo místa skladu odpadů, a to do 2 měsíců od zahájení nebo ukončení provozu shromažďovacího nebo sběrového místa nebo skladu odpadů. Formulář hlášení je uveden v příloze č. 18.

Hlášení dopravců se zasílá v listinné nebo elektronické podobě v přenosovém standardu dat o odpadech, ostatní uvedená hlášení se zasílají v elektronické podobě v přenosovém standardu dat o odpadech. Hlášení v elektronické podobě se zasílá na elektronickou adresu, kterou místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

7.3 Evidence a ohlašování PCB, zařízení obsahujících PCB a odpadů PCB

(§ 39 odst. 8 zákona, vyhláška č. 384/2001 Sb. o nakládání s PCB)

Osoby, které provozují zařízení obsahující PCB a podléhající evidenci podle § 26 písm. c) zákona nebo provozují zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhají evidenci podle § 26 písm. e), nebo vlastní nebo drží PCB definované v § 26 písm. a) nebo vlastní odpady perzistentních organických znečišťujících látek podle § 27a odst. 1 zákona, jsou povinny vést samostatně evidenci o tomto zařízení, PCB a odpadech perzistentních

organických znečišťujících látek v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 384/2001 Sb.) a oznámit tuto skutečnost MŽP nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona (297/2009 Sb., tj. do 19.9.2010), pokud tak již neučinily. Změny v evidovaných skutečnostech jsou tyto podnikatelé povinni ohlásit ministerstvu neprodleně poté, co ke změně došlo. Způsob ohlašování změn v evidovaných skutečnostech stanoví prováděcí právní předpis (vyhláška č. 384/2001 Sb.). Tato povinnost se nevztahuje na laboratorní standardy používané ve výzkumu, vývoji, zkušebnictví či zdravotnictví. Osoby, které provozují nebo vlastní zařízení lehce kontaminovaná PCB podle § 26 písm. d), vedou o těchto zařízeních zjednodušenou evidenci v souladu s prováděcím právním předpisem bez nutnosti uvádění množství nebo koncentrace PCB obsažených v zařízení a dat a způsobů provedených nebo předpokládaných kontrol nebo výměn.

7.4 Evidence při přepravě nebezpečných odpadů

(§ 40 zákona)

Při přepravě nebezpečných odpadů jsou odesílatel a příjemce povinni vyplnit evidenční list. Evidence přepravovaných nebezpečných odpadů se nevede při vnitropodnikové dopravě zabezpečované vlastními dopravními prostředky, pokud nepřesahuje areál provozovny.

Odesílatel odpadu je povinen:

- přiložit k zásilce nebezpečného odpadu vyplněný evidenční list,
- zaslat evidenční list obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa zahájení přepravy do 10 dnů od jejího zahájení,
- informovat obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný podle místa zahájení přepravy a inspekci v případě, že do 20 dnů od odeslání odpadu neobdrží od příjemce potvrzený evidenční list o převzetí nebezpečného odpadu.

Příjemce odpadu je povinen zaslat evidenční list o přepravě nebezpečného odpadu s potvrzením o převzetí odpadu odesílateli a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností příslušným podle místa zahájení a ukončení přepravy do 10 dnů od jeho převzetí. Odesílatel odpadu a příjemce odpadu jsou povinni archivovat evidenci po dobu nejméně 5 let.

Účastníci přepravy nebezpečných odpadů vedou evidenci o přepravě nebezpečných odpadů na evidenčním listě uvedeném v příloze č. 19. Evidence o přepravě nebezpečných odpadů se vede pro každou přepravu samostatně.

9.0 Ekonomické nástroje

9.1 Poplatky za uložení odpadů

(§ 45-48 zákona)

Za ukládání odpadů na skládky je původce povinen platit poplatek. Poplatek platí i původce, který je sám provozovatelem skládky a tato skládka je na jeho vlastním pozemku.

Poplatky se neplatí za ukládání odpadů jako technologického materiálu na zajištění skládky za účelem technického zabezpečení skládky v souladu se schváleným projektem a provozním řádem skládky. Technologickým materiálem není odpad, který je ukládán nad rámec projektu určujícího nezbytné množství. Vyhláška č. 294/2005 Sb. stanovuje požadavky na ukládání odpadů jako technologického materiálu na zajištění skládky.

Poplatek za ukládání odpadů na skládky se skládá ze dvou složek. Základní složka poplatku se platí za uložení odpadu, za uložení nebezpečného odpadu se dále platí riziková složka.

Poplatek od původce vybírá provozovatel skládky při uložení odpadů na skládku. Provozovatel skládky potvrdí původci vybrání poplatku. Provozovatel skládky odvádí vybrané poplatky příjemci poplatku vždy k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce a současně ho informuje o dlužných poplatcích. Pokud původce nezaplatil poplatek ve stanovené výši, uloží mu povinnost zaplatit poplatek krajský úřad, který vydal souhlas k provozování skládky, rozhodnutím na návrh příjemce poplatku.

Pokud je původcem obec a ukládá odpad na skládku, která je na jejím katastrálním území, nevybírání se od této obce základní složka poplatku.

Kontrolu placení poplatků u provozovatele skládky provádí obec a krajský úřad, na jejichž katastrálním území leží skládka.

Pokud provozovatel skládky neodvedl obci nebo Státnímu fondu životního prostředí vybraný poplatek ve stanovené lhůtě, uloží mu povinnost zaplatit poplatek krajský úřad, který vydal souhlas k provozování skládky, rozhodnutím, na návrh příjemce poplatku. Za neodvedený poplatek se platí **úrok z prodlení** ve výši 0,5 promile ze zadržené částky denně. **Úrok z prodlení** je příjmem obce.

Základní složka poplatku je příjmem obce, na jejímž katastrálním území skládka leží. V případě, že skládka leží na katastrálních územích několika obcí, dělí se tento příjem proporcionálně podle velikosti části skládky ležící v katastrálních územích těchto obcí. Riziková složka poplatku je příjmem Státního fondu životního prostředí.

Výše sazby základní složky poplatku za ukládání odpadů v Kč/t:

Kategorie odpadu	2002 až 2004	2005 až 2006	2007 až 2008	2009 a dále
Nebezpečný	1100	1200	1400	1700
Komunální a ostatní	200	300	400	500

Výše sazby rizikové složky poplatku za ukládání nebezpečných odpadů v Kč/t:

Kategorie odpadu	2002 až 2004	2005 až 2006	2007 až 2008	2009 a dále
Nebezpečný	2000	2500	3300	4500

Odpady azbestu se zpoplatňují ve výši sazby za ukládání ostatních odpadů.

9.2 Finanční rezerva pro rekultivace a asanace skládek

(§ 49-52 zákona)

Provozovatel skládky je povinen vytvářet finanční rezervu na rekultivaci, zajištění péče o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu.

Tvorba finanční rezervy se zahrnuje do nákladů provozovatele skládky a tvorba této rezervy je výdajem vynaloženým na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Úroky z peněžních prostředků finanční záruky a finanční rezervy jsou její součástí.

Výše finanční rezervy činí:

- 100 Kč za 1 tunu uloženého nebezpečného odpadu nebo komunálního odpadu s výjimkou azbestu,
- 35 Kč za 1 tunu uloženého ostatního odpadu, odpadu ukládaného jako technologický materiál na zajištění skládky a odpadu azbestu.

Bližší podrobnosti vytváření a čerpání finanční rezervy jsou uvedeny v § 49 – 52 zákona o odpadech a v § 10 – 11 vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady.

10.0 Přeshraniční přeprava odpadů

(§ 53 zákona)

Tato část upravuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropských společenství o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) přepravu odpadů do České republiky, z České republiky a přes Českou republiku (dále jen "přeshraniční přeprava odpadů").

Příslušným orgánem pro přeshraniční přepravu odpadů za Českou republiku je MŽP.

Ministerstvo stanoví vyhláškou č. 374/2008 Sb. rozsah informací a dokumentace podle části 3 přílohy II přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) pro jednotlivé druhy přepravy.

Podrobnosti k přeshraniční přepravě odpadů jsou uvedeny ve vyhlášce č. 374/2008 Sb., o přepravě odpadů.

Obsah vyhlášky:

- § 2 Označení motorových vozidel přepravujících odpad
- § 3 Přeprava odpadů neuvedených na zeleném seznamu z České republiky do jiné země EU nebo vývoz z České republiky do třetích zemí
- § 4 Přeprava odpadů uvedených na zeleném seznamu z České republiky do členských států, na které se vztahují přechodná ustanovení dle čl. 63 přímo použitelného předpisu
- § 5 Přeprava odpadů do České republiky k materiálovému využití
- § 6 Přeprava odpadů do České republiky k energetickému využití
- § 7 Přeprava odpadů k předběžnému využití s následným jiným než předběžným využitím v České republice
- § 8 Společná ustanovení
- § 9 Přeprava odpadů ze třetí země
- § 10 Tranzitní přeprava odpadů přes území České republiky

10.1 Přeshraniční přeprava odpadů

(§ 54 zákona)

Odpad vzniklý v České republice se přednostně odstraňuje v České republice.

Přeshraniční přeprava odpadů do České republiky za účelem odstranění je zakázána s výjimkou odpadů vzniklých v sousedních státech v důsledku živelních pohrom nebo za stavu nouze.

Odpad vzniklý v České republice se přednostně využívá v České republice, nejedná-li se o jeho využití v jiných členských státech Evropské unie.

10.2 Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů

(§ 55 zákona)

Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů podává oznamovatel podle přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů), a to v českém, slovenském nebo anglickém jazyce. Účastníkem řízení zahájeného oznámením je pouze oznamovatel.

Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah informací a dokumentace podle části 3 přílohy II přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) pro jednotlivé druhy přepravy.

10.3 Souhlas, zákazy a námitky

(§ 56-56a zákona)

Na základě oznámení o přeshraniční přepravě odpadů ministerstvo rozhodne o udělení souhlasu nebo o námitkách podle čl. 9, 10, 11 nebo 12 přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů).

Jestliže byl oznamovatel, příjemce nebo dopravce pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný v souvislosti s nakládáním s odpady (§ 181e odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon), nebo jestliže mu v době 5 let před podáním oznámení byla pravomocně uložena sankce za porušení právních předpisů na úseku odpadového hospodářství, ministerstvo zakáže oznámenou přeshraniční přepravu odpadů týkající se této osoby.

Rozklad proti rozhodnutí MŽP, které bylo vydáno podle výše uvedených odstavců, nemá odkladný účinek.

Změny v přepravě po odsouhlasení a zrušení souhlasu:

Na základě oznámení změny v přeshraniční přepravě odpadů podle čl. 17 odst. 1 přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) ministerstvo rozhodne o změně nebo námitkách proti této změně podle § 56 zákona.

V případech podle čl. 9 odst. 8 a 9 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů ministerstvo rozhodnutím zruší souhlas vydaný podle čl. 9 odst. 1 tohoto předpisu ES o přepravě odpadů.

10.4 Finanční záruka a pojištění

(§ 57 zákona)

Finanční záruka podle přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů musí být složena nebo odpovídající pojištění podle tohoto předpisu musí být prokázáno při podání oznámení podle § 56 odst. 1 zákona. Ministerstvo může povolit složení finanční záruky nebo prokázání odpovídajícího pojištění nejpozději k okamžiku zahájení přepravy. Prostředky finanční záruky lze použít pouze v souladu s čl. 6 přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů.

Finanční záruku nebo pojištění schvaluje ministerstvo. Má-li ministerstvo důvodné pochybnosti o tom, zda poskytnutá finanční záruka nebo pojištění je v souladu s přímo použitelným předpisem ES o přepravě odpadů dostatečné, stanoví výši a druh finanční záruky nebo určí druh pojištění a výši pojistné částky pro tento účel.

Způsob a podmínky stanovení výše finanční záruky, podklady a doklady nezbytné pro její kalkulaci jsou stanoveny v příloze č. 11 k zákonu o odpadech. Kalkulaci množství odpadu podle bodu 7.2 přílohy č. 11 k tomuto zákonu nelze provést, pokud v předchozích třech letech před podáním nového oznámení došlo k porušení podmínky stanovené v rozhodnutí ministerstva podle tohoto bodu a v novém a předchozím oznámení je uveden stejný oznamovatel i příjemce.

10.5 Povinnost vrácení odpadů

(§ 58 zákona)

Ministerstvo může uložit rozhodnutím povinnost:

- vzetí odpadů zpět oznamovatelem podle čl. 22 odst. 2 předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů),
- využití nebo odstranění odpadů podle čl. 22 odst. 3 předpisu ES o přepravě odpadů,
- vzetí odpadů zpět oznamovatelem podle čl. 24 odst. 2 písm. a) předpisu ES o přepravě odpadů,
- vzetí odpadů zpět oznamovatelem podle čl. 24 odst. 2 písm. b) předpisu ES o přepravě odpadů,
- využití nebo odstranění odpadů příjemcem podle čl. 24 odst. 3 písm. a) předpisu ES o přepravě odpadů,

11.0 Sankce

(§ 66-68 zákona)

11.1 Pokuty fyzickým osobám oprávněným k podnikání a právnickým osobám

Pokutu do výše:

- **300 000 Kč** uloží obecní úřad fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která využívá systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem bez písemné smlouvy s touto obcí nebo která nemá zajištěno využití nebo odstraňování odpadů v souladu se zákonem o odpadech.
- **1 000 000 Kč** uloží inspekce nebo příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která:
 - nevede evidenci odpadů a zařízení nebo neplní ve stanoveném rozsahu ohlašovací povinnost nebo nezašle ve stanovené lhůtě nebo ve stanoveném rozsahu příslušnému správnímu úřadu údaj týkající se zařízení k nakládání s odpady, nebo evidenci po stanovenou dobu nearchivuje,
 - nezabezpečí odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
 - neumožní kontrolním orgánům výkon kontrolní činnosti nebo neposkytne pravdivé nebo úplné informace související s nakládáním s odpady,
 - nezpracuje identifikační list nebezpečného odpadu nebo místa nakládání s nebezpečným odpadem tímto listem nevybaví,
 - jako vlastník PCB, odpadů PCB nebo jako vlastník anebo provozovatel zařízení obsahujícího PCB nezašle v rozporu s § 27 odst. 8 zákona ministerstvu plán postupného odstranění PCB, odpadů PCB a zařízení s obsahem PCB, plán dekontaminace zařízení s obsahem PCB pro období 2009 až 2010 nebo v rozporu s § 27 odst. 9 zákona nevypracuje seznam vlastněných, případně provozovaných zařízení, která obsahují PCB a nepodléhají evidenci, nebo jej nezašle do 31. prosince 2008 ministerstvu, nebo
 - neplní povinnosti stanovené v § 18 odst. 3 až 11 nebo § 37b odst. 1 písm. i).
- **10 000 000 Kč** uloží inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která
 - nezařadí odpad podle Katalogu odpadů,
 - předá odpad osobě, která k převzetí předávaného odpadu není oprávněna,
 - převezme odpad, přestože k jeho převzetí není podle tohoto zákona oprávněna,
 - provozuje zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním nebo provozuje zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení,
 - provozuje zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním nebo provozuje zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení,
 - nevede ve stanoveném rozsahu evidenci PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci,
 - nezajistí zpětný odběr použitých výrobků určených ke zpětnému odběru nebo nesplní jinou povinnost související se zpětným odběrem,
 - neustanoví za stanovených podmínek (původce a oprávněná osoba, kteří nakládali v posledních 2 letech s NO v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok, a provozovatel skládky NO nebo KO) odpadového hospodáře,

- vydá osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu pro odpad, za který odpovídá jako původce nebo oprávněná osoba, nebo hodnotí nebezpečné vlastnosti, k jejichž hodnocení nebyla pověřena,
 - neprovede dekontaminaci nebo neodstraní zařízení podle § 27 odst. 1 zákona do 31. prosince 2010.
- **50 000 000 Kč** uloží inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která
- zařadí odpad uvedený v § 6 odst. 1 písm. a), b) nebo c) (vymezení pojmu nebezpečného odpadu) jako odpad ostatní nebo nakládá s tímto odpadem jako s odpadem ostatním, aniž by měla osvědčení od pověřené osoby, že odpad nemá nebezpečné vlastnosti,
 - nakládá s odpady v zařízeních, ve kterých nakládání s odpady je zakázáno nebo není povoleno,
 - ředí nebo mísí odpady za účelem splnění kritérií pro jejich přijetí na skládku nebo mísí nebezpečné odpady navzájem nebo s ostatními odpady bez souhlasu příslušného správního úřadu,
 - nakládá s nebezpečnými odpady bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním,
 - ukládá na skládku odpady, které jsou zakázány ukládat na skládku, nebo při ukládání odpadů na skládku nedodrжуje stanovené podmínky,
 - neplní stanovené povinnosti při nakládání s vybranými výrobky nebo odpady nebo zařízeními,
 - poruší při přeshraniční přepravě odpadů povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) nebo neplní podmínky stanovené v rozhodnutí ministerstva vydaném podle tohoto předpisu ES nebo podle části deváté zákona (§ 53-60 - bod 10.0), ☒
 - nakládá s odpady perzistentních organických znečišťujících látek v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách (Nařízení EP a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS. Nařízení Rady (ES) č. 1195/2006 ze dne 18. července 2006, kterým se mění příloha IV nařízení EP a Rady (ES) č. 850/2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách) nebo nevede evidenci o odpadech perzistentních organických znečišťujících látek nebo neohlašuje údaje podle § 39 odst. 8 zákona,
 - **zajišťuje společné plnění povinností výrobců, k němuž je potřeba oprávnění k provozování kolektivního systému podle § 311 zákona, bez tohoto oprávnění, nebo bez oprávnění k provozování kolektivního systému nabízí třetím osobám uzavření smluv, jejichž obsahem je činnost, k jejímuž výkonu je oprávnění třeba, nebo**
 - **jako provozovatel systému podle § 311 poruší některou povinnost, kterou provozovateli systému ukládá tento zákon.**
- **1 000 000 Kč** uloží příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která poruší jinou povinnost stanovenou zákonem o odpadech nebo povinnost uloženou rozhodnutím na základě zákona o odpadech.

Řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti příslušný správní úřad dozvěděl. Pokutu však lze uložit nejdéle do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

Při stanovení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti ohrožení životního prostředí, popřípadě k míře jeho poškození.

Poruší-li právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání v době 1 roku od právní moci rozhodnutí o uložení pokuty podle stejné povinnosti, za niž byla pokuta uložena, uloží správní úřad další pokutu až do výše dvojnásobku horní hranice sazby.

Pokutu ukládá, vybírá a vymáhá správní úřad, který jako první zahájil řízení o jejím uložení. Pokuty uložené inspekcí vymáhá příslušný celní úřad (od 1.1.2011 správce daně). V případě, že bylo zahájeno řízení ve stejný den inspekcí a obecním úřadem obce s rozšířenou působností, provede řízení o uložení pokuty inspekce.

O odvolání proti rozhodnutí inspekce o uložení pokuty rozhoduje MŽP. O odvolání proti rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností rozhoduje krajský úřad.

Uložení pokuty za porušení povinností vyplývajících ze zákona o odpadech nejsou dotčena příslušná ustanovení trestního zákona.

11.2 Přestupky

(§ 69 zákona)

Obecní úřad uloží pokutu až do výše 20 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že:

- a) se zbaví autovraku nebo umístí vozidlo vyřazené z registru vozidel v rozporu s tímto zákonem,
- b) odloží elektrozařízení mimo místa k tomu určená nebo mimo místa jejich zpětného odběru.

Inspekce uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že:

- a) převezme odpad do svého vlastnictví,
- b) přepravuje odpad v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) nebo uskuteční přeshraniční přepravu odpadů v rozporu s povolením,
- c) soustřeďuje odpad nebo s ním jinak nakládá na místech nebo v objektech, které nejsou podle tohoto zákona zařízeními určenými k nakládání s odpady nebo tato místa či objekty za účelem soustřeďování nebo jiného nakládání s odpady pronajímá jiné osobě.

12.0 Výkon veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství

Veřejnou správu v oblasti odpadového hospodářství vykonávají:

- Ministerstvo životního prostředí,
- Ministerstvo zdravotnictví,
- Ministerstvo zemědělství,
- Česká inspekce životního prostředí,
- Česká obchodní inspekce (dle § 76a kontroluje plnění povinností týkajících se uvádění baterií a akumulátorů na trh nebo do oběhu, jejich označování a zajištění zpětného odběru výrobcem a posledním prodejcem; tyto osoby jsou povinny jí na žádost prokázat způsob zajištění zpětného odběru.),
- celní úřady,
- Policie České republiky,
- orgány ochrany veřejného zdraví,
- krajské úřady,
- obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- obecní úřady a újezdni řady.

Dále jsou uvedeny nejčastější oblasti působení vybraných úřadů veřejné správy.

12.1 Ministerstvo ŽP

(§ 72 zákona)

- je ústředním orgánem státní správy v oblasti odpadového hospodářství,
- vykonává funkci ohniskového bodu Basilejské úmluvy,
- vykonává funkci příslušného orgánu a kontaktního subjektu pro přeshraniční přepravu odpadů a funkci kontaktního subjektu pro odpady perzistentních organických znečišťujících látek,
- vydává rozhodnutí podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů a podle části deváté zákona (§ 53-60 – bod 10.0),
- pověřuje právnické osoby nebo fyzické osoby k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, prodlužuje platnost tohoto pověření a odnímá toto pověření,
- zařazuje odpad v případech, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit podle Katalogu odpadů,
- rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí inspekce a krajského úřadu.

12.2 Celní orgány

(§ 77 zákona)

Celní úřady (zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky):

- kontrolují vnitrostátní i přeshraniční přepravu odpadů,
- kontrolují dovoz baterií nebo akumulátorů ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie,
- předávají podněty MŽP k uplatnění vrchního státního dozoru,
- ukládají nápravná opatření při porušení povinností vztahujících se k přepravě odpadů.

Celní úřady kontrolují, zda při dovozu baterií nebo akumulátorů není porušován zákaz uvedený v § 31a odst. 1 zákona a zda je dovážené zboží označeno podle § 31c zákona.

Při vnitrostátní přepravě nebezpečných odpadů celní úřady kontrolují, zda je odpad vybaven doklady podle zákona o odpadech a prováděcích právních předpisů a zda odpad odpovídá údajům v dokladech uvedeným.

Při přeshraniční přepravě odpadů celní úřady dále kontrolují:

- zda odpad je vybaven doklady podle přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů, zákona o odpadech a prováděcích právních předpisů,
- zda odpad odpovídá údajům uvedeným na průvodních dokladech,
- zda přepravované zboží, které není vybaveno doklady požadovanými pro přepravu odpadů, není odpadem,
- zda přeshraniční přeprava odpadu není v rozporu s přímo použitelným předpisem ES o přepravě odpadů a zákonem o odpadech.

Při kontrolách jsou celní úřady oprávněny zastavovat vozidla, nařizovat odstavení vozidla na vhodné místo, kontrolovat doklady provázející odpad a zboží, doklady prokazující totožnost osoby přepravující odpad, provádět fyzickou kontrolu odpadů a zboží, odebírat a analyzovat vzorky a pořizovat fotodokumentaci.

Pokud celní úřady zjistí při kontrole přepravy odpadů porušení přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů nebo zákona o odpadech, jsou v řízení oprávněny provádět šetření také na místě vzniku odpadů u původce, držitele nebo oznamovatele a na místě určení u konečného příjemce.

Zjistí-li celní úřad, že přeshraniční přeprava je nedovolenou přepravou odpadů podle přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů nebo že přeshraniční přeprava odpadů je uskutečňována v rozporu s povolením, může nařídit přerušení přepravy a odstavení vozidla na místo k tomu určené.

Pokud došlo k porušení výše uvedených právních předpisů, může celní úřad stanovit kauci ve výši od 10 000 Kč do 50 000 Kč.

Nesloží-li řidič, který pro účely vybírání kaucí při kontrole vždy zastupuje dopravce (zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě), požadovanou kauci, jsou celní úřady oprávněny přikázat řidiči jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla, zadržet řidiči doklady k vozidlu a k nákladu a zakázat pokračování v jízdě. Náklady spojené s jízdou vozidla do místa odstavení jdou k tíži dopravce. Odpovědnost dopravce za vozidlo, náklad a přepravované osoby není dotčena.

Řidič vozidla může pokračovat v jízdě po zaplacení požadované kauce řidičem nebo dopravcem, nebo po zaplacení pokuty inspekci. Na místě zaplacení kauce nebo pokuty budou řidiči vydány zadržené doklady.

Při výběru kauce jsou celní úřady povinny vydat řidiči stvrzenku o převzetí kauce, sepsat ve čtyřech vyhotoveních protokol o zjištěném porušení a poučit dopravce o tom, že je povinen se k případu vyjádřit nejpozději ve lhůtě dvou týdnů inspekci, a to v českém jazyce. Jedno vyhotovení protokolu obdrží řidič vozidla, druhé si ponechá celní úřad a zbylá dvě vyhotovení předá spolu s kaucí a doklady k vozidlu a nákladu nejpozději následující pracovní den inspekci v místě působnosti celního úřadu.

Doklad o převzetí kauce se vydá v českém jazyce. V dokladu o převzetí kauce musí být uvedeno, kde bude vedeno správní řízení o pokutě. Vozidlo, které bylo celními úřady znehybněno a odstaveno na k tomu vyhrazeném parkovišti, se dopravci vydá až po zaplacení požadované kauce nebo po zaplacení pokuty uložené inspekci za spáchání správního deliktu zjištěného při kontrolní činnosti celními úřady. Řízení ve věci kauce se vede v jazyce českém.

Řízení o uložení pokuty lze zahájit do jednoho roku ode dne, kdy se inspekce o porušení uvedených povinností dozvěděla, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k porušení došlo.

- ukládá právnickým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání pokuty za porušení povinností podle § 66 odst. 2 a 5 zákona; může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy rozhodnutím,
- může zakázat původci odpadů činnost, která způsobuje vznik odpadů, pokud původce nemá zajištěno využití nebo odstranění odpadů a pokud by odpady vzniklé v důsledku pokračování této činnosti mohly způsobit škodu na životním prostředí,
- uplatňuje stanovisko k územním plánům a regulačním plánům,
- zajišťuje bezpečné uskladnění odpadu podle § 58 odst. 3 zákona.

Obecní úřad obce s rozšířenou působností zruší rozhodnutí o udělení souhlasu k nakládání s nebezpečnými odpady, který spadá do jeho kompetence, v případě, že osoba, které byl souhlas udělen, opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo opakovaně neplní podmínky, na které je souhlas vázán.

Obecní úřad obce s rozšířenou působností dává vyjádření zejména:

- ke zřízení zařízení k odstraňování odpadů,
- v územním a stavebním řízení z hlediska nakládání s odpady,
- k připravovaným změnám výrobního procesu nebo výroby, které mají vliv na nakládání s odpady,
- ke zřízení malých zařízení pro biologické zpracování využitelných biologicky rozložitelných odpadů.

12.6 Obecní úřad

(§ 80 zákona)

Obecní úřad:

- kontroluje, zda právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání využívají systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem pouze na základě písemné smlouvy s obcí a zda fyzická osoba, která není podnikatelem, se zbavuje odpadu pouze v souladu se zákonem o odpadech,
- kontroluje, zda právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání mají zajištěno využití nebo odstranění odpadu v souladu se zákonem o odpadech,
- kontroluje u provozovatele skládky placení poplatků za ukládání odpadů na skládky.

12.7 Policie České republiky

(§ 77a zákona)

Policie České republiky:

- a) v rámci pohraničního odbavování a v pásmu do 25 km od státních hranic (§ 2 zákona č. 216/2002 Sb., o ochraně státních hranic České republiky a o změně některých zákonů (zákon o ochraně státních hranic)) zaznamenává a podle možností dokumentuje podezřelé jevy a okolnosti nasvědčující nelegální přeshraniční přepravě odpadů do České republiky,
- b) předává zjištěné podněty orgánům inspekce a celních úřadů k provedení vlastních nápravných opatření,
- c) spolupracuje a v rámci součinnosti poskytuje odbornou pomoc a přiměřené podmínky orgánům inspekce a celních úřadů.

Policie České republiky v rámci spolupůsobení a při získávání informací potřebných pro plnění těchto úkolů postupuje a využívá oprávnění podle příslušných právních předpisů (například zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, zákon č. 216/2002 Sb., zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích).

Policie České republiky si při plnění těchto úkolů může vyžádat odbornou pomoc orgánů inspekce nebo celních úřadů.

12.8 Oprávnění a povinnosti inspektorů a pověřených pracovníků ministerstva a ostatních správních úřadů

(§ 81 zákona)

Inspektoři a pověřeni zaměstnanci MŽP a ostatních správních úřadů a zaměstnanci krajů a obcí zařazení do krajských a obecních úřadů vykonávajících působnost v oblasti odpadového hospodářství jsou oprávněni při výkonu své kontrolní činnosti:

- vstupovat v nezbytně nutném rozsahu, popřípadě vjíždět na cizí pozemky nebo vstupovat do cizích objektů užívaných pro podnikatelskou činnost nebo provozování jiné hospodářské činnosti, pokud k tomu není třeba povolení podle zvláštních právních předpisů. Za škody při výkonu kontrolní činnosti odpovídá stát,
- požadovat potřebné doklady, údaje a písemná nebo ústní vysvětlení týkající se předmětu kontroly,
- odebírat vzorky a pořizovat fotodokumentaci.

Inspektoři a pověřeni zaměstnanci MŽP a ostatních správních úřadů a zaměstnanci krajů a obcí zařazení do krajských a obecních úřadů vykonávajících působnost při nakládání s odpady jsou povinni při výkonu své činnosti:

- prokázat se průkazem,
- zachovávat mlčenlivost o skutečnostech tvořících předmět obchodního a služebního tajemství, o kterých se dozvěděli v souvislosti s výkonem své kontrolní činnosti,
- před vstupem do cizích objektů informovat provozovatele,
- respektovat provozní, bezpečnostní a další předpisy upravující činnost provozovatele,
- pořizovat protokol o provedené kontrole,
- šetřit majetek kontrolovaného subjektu.

12.9 Inspekce

(§ 76 zákona)

- kontroluje, jak jsou PO, FO oprávněnými k podnikání a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,
- minimálně jednou ročně kontroluje, jak původce odpadů z výroby oxidu titaničitého dodržuje ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství,
- dává podněty krajskému úřadu k zákazu provozu zařízení k odstraňování odpadů, nesplňuje-li provozovatel tohoto zařízení právní předpisy týkající se odpadového hospodářství a mohlo-li by v důsledku toho dojít k závažné ekologické újmě,
- kontroluje, zda osoby využívající vytěžené zeminy, hlušiny nebo sedimenty z vodních nádrží nebo koryt vodních toků jako materiál k zavážení podzemních prostor a úpravám povrchu terénu, mají doklady, které osvědčují, že vytěžené zeminy, hlušiny nebo sedimenty z vodních nádrží nebo koryt vodních toků vyhovují limitům znečištění pro jejich využití k zavážení podzemních prostor a k úpravám povrchu terénu (terénním úpravám); může odebírat jejich vzorky a kontrolovat skutečné koncentrace škodlivin,
- kontroluje, zda je s odpady perzistentních organických znečišťujících látek nakládáno v souladu s přímo použitelným předpisem ES o perzistentních organických znečišťujících látkách a zákonem,
- provádí kontroly podmíněnosti podle zákona o zemědělství.

V rámci přeshraniční přepravy odpadů je inspekce oprávněna provádět kontroly na místě vzniku odpadu, u oznamovatele a příjemce a na hraničních přechodech. Je oprávněna též provádět kontrolu dokladů podle právních předpisů EU upravujících dozor nad přepravou odpadů v rámci EU, do něj a z něj a jejich kontrolu a podle zákona o odpadech, fyzickou kontrolu odpadů a odebírat a analyzovat vzorky.

16.0 Seznam souvisejících právních předpisů

Zákon č. 185/2001 Sb.
Zákon o odpadech a o změně některých dalších zákonů

Částka	71	vydaná dne 14.6.2001
Účinné od	1.1.2002	
	1.1.2003	§ 31 odst. 5, § 38 odst. 3 až 9
	14.6.2001	(dnem vyhlášení) část šestnáctá
Autor	Parlament	

Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
477/2001 Sb.	1.1.2002	zákon; mění
76/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
275/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
320/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
356/2003 Sb.	() zákon; ruší část čtrnáctou	
167/2004 Sb.	() zákon; mění	
188/2004 Sb.	23.4.2004	zákon; mění
188/2004 Sb.	1.5.2004	zákon; mění; část devátou (viz body 77 až 86 novely)
317/2004 Sb.	27.5.2004	zákon; mění
7/2005 Sb.	6.1.2005	zákon; mění
7/2005 Sb.	13.8.2005	zákon; mění; viz čl. IV písm. a) novely
7/2005 Sb.	1.1.2009	zákon; mění; viz čl. I písm. b) novely
106/2005 Sb.		úplné znění
444/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění (nahrazuje finanční úřady celními úřady)
186/2006 Sb.	1.1.2007	zákon; mění
222/2006 Sb.	1.6.2006	zákon; mění
314/2006 Sb.	22.6.2006	zákon; mění
314/2006 Sb.	1.1.2007	zákon; mění; viz čl. I body 19, 20, 21 a 32 novely
314/2006 Sb.	1.4.2007	zákon; mění; viz čl. I body 5, 12 a 33 novely
296/2007 Sb.	1.1.2008	zákon; mění
25/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění
34/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění
34/2008 Sb.	1.10.2008	zákon; mění; viz ust. čl. I bodu 1 novely, pokud jde o § 24 odst. 1 písm. d)
383/2008 Sb.	1.1.2009	zákon; mění
9/2009 Sb.	23.1.2009	zákon; mění
157/2009 Sb.	1.8.2009	zákon; mění
223/2009 Sb.	28.12.2009	zákon; mění
227/2009 Sb.	1.7.2010	zákon; mění
281/2009 Sb.	1.1.2011	zákon; mění
291/2009 Sb.	1.10.2009	zákon; mění
297/2009 Sb.	19.9.2009	zákon; mění

Podřazené předpisy (případné novelizace jsou uvedeny v Obsahu doprovodného CD nebo na samotném CD)	
376/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zdravotnictví o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů
381/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů)
382/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě
383/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o podrobnostech nakládání s odpady
384/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o nakládání s polychlorovanými bifenyly, polychlorovanými terfenyly, monometyltetrachlordifenylnmetanem, monometyldichlordifenylnmetanem, monometyldibromdifenylnmetanem a veškerými směsmi obsahujícími kteroukoliv z těchto látek v koncentraci větší než 50 mg/kg (o nakládání s

	PCB)
237/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků
197/2003 Sb.	Nařízení vlády o Plánu odpadového hospodářství České republiky
294/2005 Sb.	Vyhláška o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady
352/2005 Sb.	Vyhláška o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady)
341/2008 Sb.	Vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady a o změně vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, (vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady)
352/2008 Sb.	Vyhláška o podrobnostech nakládání s odpady z autovraků, vybraných autovraků, o způsobu vedení jejich evidence a evidence odpadů vznikajících v zařízeních ke sběru a zpracování autovraků a o informačním systému sledování toků vybraných autovraků (o podrobnostech nakládání s autovraky)
374/2008 Sb.	Vyhláška o přepravě odpadů a o změně vyhlášky č. 381/2001 Sb., kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 157/2009 Sb.**Zákon o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů**

Částka	46	vydaná dne 4.6.2009
Účinné od	1.8.2009	prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení
Autor	Parlament	

Zákon novelizuje

předpis č.	k datu	poznámka
44/1988 Sb.	1.8.2009	mění
254/2001 Sb.	1.8.2009	mění
185/2001 Sb.	1.8.2009	mění

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES)

- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS.
 - Nařízení Rady (ES) č. 1195/2006 ze dne 18. července 2006, kterým se mění příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách
-
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů

- c) povodňovou komisí kraje hradí kraj,
- d) Ústřední povodňovou komisí hradí Ministerstvo životního prostředí.

9.0 Poplatky

Poznámka: Od 1.1.2011 (novela 281/2009 Sb.) bude výběr a vymáhání poplatků a úroků z prodlení provádět namísto celních úřadů správce daně. Penále se nahrazuje pojmem úroků z prodlení.

9.1 Platba za odebrané množství podzemní vody

(§ 88 zákona)

Oprávněný, který má povolení k odběru podzemní vody (§ 8 odst. 1 písm. b) bod 1 a § 8 odst. 2 zákona (dále jen "odběratel"), je povinen platit za skutečné množství odebrané podzemní vody podle účelu odběru vody. V případě, že oprávněný umožnil výkon svého povolení k nakládání s vodami provozovateli vodovodu pro veřejnou potřebu (zákon 274/2001 Sb.) tím, že na něj výkon povolení smluvně převedl (§ 8 zákona 274/2001 Sb.) a tento provozovatel oznámil svůj název, sídlo a identifikační číslo **osoby** České inspekci životního prostředí, považuje se za odběratele tento provozovatel vodovodu pro veřejnou potřebu.

Poplatek se platí za kalendářní rok a jeho sazby v Kč/m³. Sazby poplatku se liší podle účelu užití odebrané podzemní vody:

- pro zásobování pitnou vodou **2,-** Kč/m³
- pro ostatní použití **3,-** Kč/m³.

Poplatek se neplatí:

- za skutečný odběr podzemní vody z jednoho vodního zdroje menší nebo rovný 6 000 m³ za kalendářní rok nebo menší nebo rovný 500 m³ v každém měsíci kalendářního roku,
- za odběry povolené k účelu získání tepelné energie,
- za odběry vody ke snížení znečištění podzemních vod,
- za odběry vody ke snižování jejich hladiny,
- za odběry vody sloužící hydraulické ochraně podzemních vod před znečištěním.

Odebírá-li odběratel podzemní vodu z vodního zdroje na více místech území jedné obce, pro účely zpoplatnění se odebrané množství vody sčítá.

Vybírání a vymáhání poplatku vykonávají celní úřady místně příslušné podle sídla nebo bydliště jednotlivých odběratelů na základě výměrů vydaných Českou inspekci životního prostředí.

9.1.1 Výpočet výše zálohy, výpočet poplatku

Vybírání a vymáhání poplatku vykonávají celní úřady místně příslušné podle sídla nebo bydliště jednotlivých odběratelů na základě výměrů vydaných Českou inspekci životního prostředí.

Pro stanovení výše záloh poplatku pro následující kalendářní rok je odběratel povinen zpracovat poplatkové hlášení, ve kterém sdělí svoje identifikační údaje podle právního předpisu upravujícího správu daní a poplatků a uvede skutečnosti rozhodné k výpočtu zálohy, zejména údaje o povoleném množství odběru podzemních vod v členění podle odběrů podzemních vod podle jednotlivých povolení a účelu jejich použití. V poplatkovém hlášení vypočte odběratel výši záloh poplatku pro následující kalendářní rok a předloží jej České inspekci životního prostředí **do 15. října běžného roku**. Vzor poplatkového hlášení stanovuje vyhláška č. 125/2004 Sb. (na Doprovodném CD je vzor hlášení/přiznání k dispozici pro program Excel pro automatizované zpracování).

Roční výši zálohy poplatku v poplatkovém hlášení vypočte odběratel vynásobením příslušné **sazby** poplatku **povoleným ročním odběrem** podzemní vody v m³.

Česká inspekce životního prostředí na podkladě poplatkového hlášení a ověření údajů rozhodných pro výpočet záloh poplatku rozhodne o výši zálohy a výši čtvrtletních nebo měsíčních splátek zálohovým výměrem, který

- zemědělských závlah,
- zatápění umělých prohlubní terénu (zbytkových jam po těžbě nerostů) v případech vyžadujících čerpání vody nebo převádění vody, tato cena nesmí překročit výši provozních nákladů, které správci vodního toku na tuto činnost vzniknou,
- ostatních odběrů.

Platba za odběr povrchové vody se neplatí, pokud odebrané množství povrchové vody je menší nebo rovno 6 000 m³ za kalendářní rok nebo je menší nebo rovno 500 m³ v každém měsíci kalendářního roku. Neplatí se též za odběry povrchových vod pro provoz rybích líhní a sádek a pro napouštění rybníků a vodních nádrží pro chov ryb, zatápění umělých prohlubní terénu (zbytkových jam po těžbě nerostů) nevyžadující čerpání nebo převádění vody správcem vodního toku, pro průtočné chlazení výzkumných jaderných reaktorů, pro požární účely, napouštění veřejných koupališť, odstavených ramen vodních toků a nádrží tvořících chráněný biotop rostlin a živočichů, pro výrobu sněhu vodními děly, za odběr okalových vod pro zemědělskou nebo lesní výrobu a za povolený odběr pro vyrovnání vláhového deficitu zemědělských plodin. Okalovými vodami pro zemědělskou a lesní výrobu jsou povrchové vody odebírané z vodního toku za zvýšených průtoků (vodních stavů) pro závlahy zaplavováním.

Oprávněný k odběru povrchové vody je povinen platit platbu měsíčně do dvacátého pátého dne po skončení kalendářního měsíce příslušnému správci vodního toku, ve kterém k odběru povrchové vody dochází, pokud s ním nedohodne platební podmínky jinak. V této dohodě však nelze smluvit delší lhůtu než do 25. ledna následujícího kalendářního roku.

9.5 Penále

(§ 103 zákona)

Za každý den v prodlení placení plateb jsou odběratelé povinni zaplatit penále ve výši 1 promile z částky včas nezaplacené. Na prominutí penále se obdobně vztahuje zvláštní zákon (zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků).

Od 1.1.2011 (novela 281/2009 Sb.):

Za každý den prodlení s platbou poplatků podle § 88 (bod 9.1) vzniká povinným subjektům povinnost uhradit úrok z prodlení. Ministerstvo životního prostředí může po projednání s Ministerstvem zemědělství z důvodu odstranění tvrdosti zcela nebo částečně na žádost povinného subjektu úrok z prodlení podle tohoto odstavce do 3 let ode dne jeho vzniku prominout.

Za každý den prodlení s platbou poplatků podle § 89 a 100 (bod 9.2 a 9.3) vzniká povinným subjektům povinnost uhradit úrok z prodlení. Ministerstvo životního prostředí může z důvodu odstranění tvrdosti zcela nebo částečně na žádost povinného subjektu úrok z prodlení podle tohoto odstavce do 3 let ode dne jeho vzniku prominout.

- l) neumožní provozovateli přístup k měřicímu zařízení množství odpadních vod v případech podle § 19 odst. 1,
 - m) neměří v případě podle § 19 odst. 2 míru znečištění a objem odpadních vod a množství zvláště nebezpečných látek vypouštěných do kanalizace, nevede o nich evidenci nebo výsledky měření nepředá vodoprávnímu úřadu, který povolení vydal, nebo
 - n) nezajistí na základě písemné žádosti provozovatele přezkoušení měřicího zařízení u autorizované zkušebny podle § 19 odst. 3.
7. Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako stavebník přeložky vodovodu nebo kanalizace dopustí správního deliktu tím, že nepředá vlastníkovi vodovodu nebo kanalizace dokončenou stavbu po nabytí právní moci rozhodnutí o kolaudaci včetně příslušné dokumentace skutečného provedení stavby a souvisejících dokladů.
8. Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že
- a) poruší zákaz stanovený pro ochranné pásmo vodovodu nebo kanalizace v § 23 odst. 5,
 - b) znemožní bez zvláštního důvodu vstup na pozemky nebo stavby v souvislosti s údržbou vodovodu nebo kanalizace nebo za účelem splnění povinností spojených s provozováním vodovodu nebo kanalizace (§ 7 odst. 1),
 - c) poškodí vodovod nebo kanalizaci nebo jejich součásti či příslušenství,
 - d) neoprávněně manipuluje se zařízením vodovodů nebo kanalizací,
 - e) vypustí do kanalizace látky, které nejsou odpadními vodami,
 - f) nesplní opatření uložená vodoprávním úřadem k odstranění závadného stavu zjištěného při dozorové činnosti podle tohoto zákona, nebo
 - g) provozuje vodovod nebo kanalizaci bez povolení.

Za správní delikt se uloží pokuta:

- a) do 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 5 písm. c), odstavce 6 písm. g), h) nebo odstavce 8 písm. a),
- b) do 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 5 písm. d), h), odstavce 6 písm. a) až e), i) až k), n) nebo odstavce 8 písm. b) až f),
- c) do 200 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. b), odstavce 5 písm. b), i) nebo odstavce 6 písm. f) nebo l),
- d) do 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) až d), g), odstavce 2 písm. a), c) až e), odstavce 3, odstavce 4 písm. a), b), odstavce 5 písm. e) až g), j), odstavce 6 písm. m) nebo odstavce 8 písm. g), nebo
- e) do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. e), f), odstavce 5 písm. a) nebo odstavce 7.

Společná ustanovení (§ 34 zákona):

Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila.

Při určení výměry pokuty právnícké osobě se přihlídnou k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán.

Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 2 let, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 4 let ode dne, kdy byl spáchán.

Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby (§ 2 odst. 2 obchodního zákoníku) nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

Přestupky podle § 32 odst. 1 až 3 a správní delikty podle § 33 odst. 1 až 5 v prvním stupni projednává v přenesené působnosti krajský úřad, v jehož správním obvodu došlo ke spáchání správního deliktu. Přestupky podle § 32 odst. 4 až 6 a správní delikty podle § 33 odst. 6 až 8 v prvním stupni projednává v přenesené působnosti obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu došlo ke spáchání správního deliktu.

Pokuty vybírá a vymáhá orgán, který je uložil. Příjem z pokut je příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost orgánu, který pokutu uložil.

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

☒.

Související právní předpisy

I. Ochrana vod:

Zákon č. 254/2001 Sb. Zákon o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon)

Částka	98	vydaná dne 25.7.2001
Účinné od	1.1.2002	
	1.1.2007	§ 20 odst. 1
	25.7.2001	(dnem vyhlášení) § 135

Novelizováno

předpisem č.	k datu	poznámka
76/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
320/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
274/2003 Sb.	1.10.2003	zákon; mění
20/2004 Sb.	23.1.2004	zákon; mění
20/2004 Sb.	1.5.2004	zákon; mění; viz čl. V novely
413/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění
444/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění
444/2005 Sb.	1.1.2007	zákon; mění; viz čl. XLII body 3 a 4 novely
444/2005 Sb.	11.11.2005	zákon; mění; viz čl. XLII body 2 a 5 novely
186/2006 Sb.	1.1.2007	zákon; mění
222/2006 Sb.	1.6.2006	zákon; mění
342/2006 Sb.	3.7.2006	zákon; mění
25/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění
180/2008 Sb.	28.5.2008	nepřímo; mění přechodná ustanovení zákona č. 20/2004 Sb.
181/2008 Sb.	1.7.2008	zákon; mění
181/2008 Sb.	1.7.2009	zákon; mění; viz čl. I bod 1 novely
157/2009 Sb.	1.8.2009	zákon; mění
227/2009 Sb.	1.7.2010	zákon; mění
281/2009 Sb.	1.1.2011	zákon; mění

Podřazené předpisy

40/1978 Sb.	Nářízení vlády České socialistické republiky o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Beskydy, Jeseníky, Jizerské hory, Krkonoše, Orlické hory, Šumava a Žďárské vrchy
10/1979 Sb.	Nářízení vlády České socialistické republiky o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Brdy, Jablunkovsko, Krušné hory, Novohradské hory, Vsetínské vrchy a Žamberk - Králíky
85/1981 Sb.	Nářízení vlády České socialistické republiky o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Chebská pánev a Slavkovský les, Severočeská křída, Východočeská křída, Polická pánev, Třeboňská pánev a Kwartér řeky Moravy
137/1999 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví seznam vodárenských nádrží a zásady pro stanovení a změny ochranných pásem vodních zdrojů
431/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o obsahu vodní bilance, způsobu jejího sestavení a o údajích pro vodní bilanci
432/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu
470/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství, kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků
471/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o technickobezpečnostním dohledu nad vodními díly
20/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o způsobu a četnosti měření množství a jakosti vody
195/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl

225/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o podrobném vymezení staveb k vodohospodářským melioracím pozemků a jejich částí a způsobu a rozsahu péče o ně
236/2002 Sb.	Vyhláška MŽP o způsobu a rozsahu zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území
241/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů o stanovení vodních nádrží a vodních toků, na kterých je zakázána plavba plavidel se spalovacími motory, a o rozsahu a podmínkách užívání povrchových vod k plavbě
292/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o oblastech povodí
293/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových
7/2003 Sb.	Vyhláška o vodoprávní evidenci
61/2003 Sb.	Nařízení vlády o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech
71/2003 Sb.	Nařízení vlády o stanovení povrchových vod vhodných pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů a o zjišťování a hodnocení stavu jakosti těchto vod
103/2003 Sb.	Nařízení vlády o stanovení zranitelných oblastí a o používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech
159/2003 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví povrchové vody využívané ke koupání osob
125/2004 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví vzor poplatkového hlášení a vzor poplatkového přiznání pro účely výpočtu poplatku za odebrané množství podzemní vody
391/2004 Sb.	Vyhláška o rozsahu údajů v evidencích stavu povrchových a podzemních vod a o způsobu zpracování, ukládání a předávání těchto údajů do informačních systémů veřejné správy
142/2005 Sb.	Vyhláška o plánování v oblasti vod
450/2005 Sb.	Vyhláška o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků
23/2007 Sb.	Vyhláška o podrobnostech vymezení vodních děl evidovaných v katastru nemovitostí České republiky
262/2007 Sb.	Nařízení vlády o vyhlášení závazné části Plánu hlavních povodí České republiky
203/2009 Sb.	Nařízení vlády o postupu při zjišťování a uplatňování náhrady škody a postupu při určení její výše v územích určených k řízeným rozlivům povodní

Novelizuje

předpis č.	k datu	poznámka
258/2000 Sb.	1.1.2002	mění
200/1990 Sb.	1.1.2002	mění
388/1991 Sb.	1.1.2002	mění
114/1995 Sb.	1.1.2002	ruší § 49 a 50
238/1999 Sb.	1.1.2002	ruší čl. IV
23/1992 Sb.	1.1.2002	ruší čl. I a II
50/1976 Sb.	1.1.2002	mění
500/1990 Sb.	25.7.2001	mění

Ruší

předpis č.	poznámka
138/1973 Sb. , 14/1998 Sb. , 130/1974 Sb. , 58/1998 Sb. , 281/1992 Sb. , 35/1979 Sb. , 91/1988 Sb. , 141/2000 Sb. , 100/1999 Sb. , 42/1976 Sb. , 62/1975 Sb. , 6/1977 Sb. , 82/1976 Sb. , 422/1992 Sb. , 99/1976 Sb. , 81/1977 Sb. , 28/1975 Sb. , 63/1975 Sb. , 176/1999 Sb.	

II. Vodovody a kanalizace:**Zákon č. 274/2001 Sb. Zákon o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích)**

Částka	104	vydaná dne 2.8.2001
Účinné od	1.1.2002	
	2.8.2001	(dnem vyhlášení) část šestá (změna zákona č. 500/1990 Sb.)

Novelizováno

předpisem č.	k datu	poznámka
320/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
274/2003 Sb.	1.10.2003	zákon; mění
20/2004 Sb.	23.1.2004	zákon; mění
167/2004 Sb.	() zákon; mění	
127/2005 Sb.	1.5.2005	zákon; ruší část pátou
76/2006 Sb.	15.3.2006	zákon; mění
186/2006 Sb.	1.1.2007	zákon; mění
222/2006 Sb.	1.6.2006	zákon; mění
281/2009 Sb.	1.1.2011	zákon; mění

Podřazené předpisy

428/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství, kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích)
---------------------	---

Novelizuje

předpis č.	k datu	poznámka
455/1991 Sb.	1.1.2002	mění, přílohy č. 2 a 3
200/1990 Sb.	1.1.2002	mění
258/2000 Sb.	1.1.2002	mění
151/2000 Sb.	1.1.2002	mění
500/1990 Sb.	2.8.2001	mění
565/1990 Sb.	1.1.2002	mění

Obsah

- 1.0 Úvod
- 2.0 Základní pojmy
- 3.0 Základní obecné povinnosti právnických a fyzických osob
 - 3.1 Paliva
- 4 Ochrana ovzduší
 - 4.0 Kategorie a zařazování zdrojů znečišťování ovzduší
 - 4.0.1 Mobilní zdroje znečišťování
 - 4.0.2 Stacionární zdroje znečišťování ovzduší
 - 4.1 Spalovací stacionární zdroje – podmínky provozování, emisní limity
 - 4.1.1 Základní pojmy pro bod 4.1
 - 4.1.2 Emisní limity a podmínky jejich plnění
 - 4.1.3 Podmínky pro provoz spalovacích zdrojů spalujících alternativní palivo
 - 4.1.4 Podmínky provozu malých spalovacích zdrojů
 - 4.1.5 Přejícná ustanovení pro bod 4.1
 - 4.2 Ostatní stacionární zdroje - stanovení emisních limitů, podmínek provozování a způsobů zařazování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší do jednotlivých kategorií (NV č. 615/2006 Sb.)
 - 4.2.1 Základní pojmy pro bod 4.2 (§ 2 vyhlášky č. 615/2006 Sb.)
 - 4.2.2 Kategorizace zdrojů (§ 3 vyhlášky č. 615/2006 Sb.)
 - 4.2.3 Emisní limity a podmínky provozování zdrojů (§ 4 vyhlášky č. 615/2006 Sb.)
 - 4.2.4 Plán zavedení zásad správné zemědělské praxe (§ 5 vyhlášky č. 615/2006 Sb.)
 - 4.3 Přípustná úroveň znečišťování ovzduší, emisní limity
 - 4.3.1 Seznam znečišťujících látek a obecné emisní limity
 - 4.4 Přípustná úroveň znečištění ovzduší
 - 4.5 Zvláštní ochrana ovzduší, smogové situace
 - 4.6 Zjišťování znečišťujících látek
 - 4.6.1 Rozsah a způsob měření emisí znečišťujících látek u zdrojů včetně jejich vyhodnocení
 - 4.6.2 Měření emisí
 - 4.6.2.1 Jednorázové měření emisí znečišťujících látek
 - 4.6.2.2 Kontinuální měření emisí znečišťujících látek
 - 4.6.2.3 Měření emisí znečišťujících látek u jmenovitě určených zdrojů
 - 4.6.3 Zjišťování množství znečišťujících látek výpočtem
 - 4.6.4 Přípustná tmavost kouře
 - 4.6.5 Zjišťování pachových látek
 - 4.7 Autorizace
 - 4.8 Ostatní stacionární zdroje emitující těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu
 - 4.8.1 Základní pojmy pro bod 4.8
 - 4.8.2 Kategorie těkavých organických látek
 - 4.8.3 Kategorie zdrojů a emisní limity
 - 4.8.4 Postup stanovení obecných emisních limitů
 - 4.8.5 Požadavky na stávající zdroje
 - 4.8.6 Požadavky na nové zdroje
 - 4.8.7 Požadavky při provozu stávajících a nových zdrojů
 - 4.8.8 Způsob měření a zjišťování emisí
 - 4.8.9 Dodržování emisních limitů, emisních stropů a redukčního plánu
 - 4.8.10 Bilance spotřeby rozpouštědel a provozní řád
 - 4.8.11 Postup a způsob oznámení
 - 4.8.12 Značení produktů obsahujících organická rozpouštědla
 - 4.8.13 Skladovací zařízení v terminálech
 - 4.8.14 Plnění mobilních kontejnerů v terminálech
 - 4.8.15 Mobilní kontejnery
 - 4.8.16 Plnění skladovacích zařízení čerpacích stanic

- 4.8.17 Podmínky provozu čerpacích stanic
- 4.8.18 Měření emisí a dodržování limitů při skladování a distribuci benzínu
- 4.8.19 Přejídná ustanovení pro bod 4.8
- 5.0 Povinnosti provozovatelů stacionárních zdrojů znečišťování
 - 5.1 Zvláště velké, velké a střední stacionární zdroje znečišťování
 - 5.2 Malé stacionární zdroje znečišťování
- 6.0 Provozní evidence zdrojů, hlášení havárií, provozní řady
 - 6.1 Provozní evidence a poskytování údajů
 - 6.2 Postup při hlášení havárie zdroje
 - 6.3 Provozní řady
- 7.0 Stanoviska a povolení orgánů ochrany ovzduší
 - 7.1 Stanoviska a povolení podle stavebního zákona
 - 7.2 Ostatní povolení
 - 7.3 Náležitosti žádosti o povolení a závazné stanovisko
- 8.0 Spalování odpadu a odpadních olejů
- 9.0 Poplatky za znečišťování ovzduší
 - 9.1 Způsob a výše stanovení poplatku
 - 9.2 Rozhodnutí o výši poplatků, stanovení záloh
 - 9.3 Oznamovací povinnosti
 - 9.4 Odklad placení části poplatků za znečišťování ovzduší
 - 9.5 Prominutí nebo doplacení části poplatku za znečišťování ovzduší
- 10.0 Ochrana ozonové vrstvy země a klimatického systému země – regulované látky
 - 10.1 Povolení k používání hydrochlorfluoruhlovodíků
 - 10.2 Držení, znovuzískávání regulovaných látek, certifikované osoby
 - 10.3 Kontroly zařízení s náplní regulované látky
 - 10.4 Označení regulovaných látek a výrobků, které je obsahují
 - 10.5 Oznamování
 - 10.6 Poplatky za výrobu regulovaných látek a výrobků, které je obsahují
 - 10.7 Označování výrobků a zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny
 - 10.8 Společná ustanovení pro kapitulu 10
- 11.0 *Zrušeno zákonem č. 43/2008 Sb.*
- 12.0 Opatření k nápravě a sankce
 - 12.1 Opatření k nápravě a zákaz provozu stacionárního zdroje
 - 12.2 Opatření k nápravě při porušení povinností souvisejících s ochranou ozonové vrstvy Země a klimatického systému Země
 - 12.3 Sankce
- 13.0 Výkon správní činnosti na úseku ochrany ovzduší
 - 13.1 Oprávnění kontrolních orgánů
- 14.0 Společná, přechodná a zrušovací ustanovení
- 15.0 Seznam souvisejících právních předpisů

Příloha č. 1	Stanovení roční výše poplatku za vnášení znečišťujících látek do ovzduší pro zvláště velké, velké, střední a malé stacionární zdroje (Příloha č. 1 zákona č. 86/2002 Sb.)
Příloha č. 2	<i>(Zrušeno zákonem 92/2004 Sb.)</i>
Příloha č. 3	<i>(Zrušeno zákonem 92/2004 Sb.)</i>
Příloha č. 4	<i>(Zrušeno zákonem 92/2004 Sb.)</i>
Příloha č. 5	<i>(Zrušeno zákonem 92/2004 Sb.)</i>
Příloha č. 6	<i>(Zrušeno zákonem 92/2004 Sb.)</i>
Příloha č. 7	<i>(Zrušeno zákonem č. 483/2008 Sb.)</i>
Příloha č. 8	Seznam paliv pro obyvatelstvo, jejichž spalování v malých spalovacích zdrojích znečišťování může orgán obce svým nařízením ve svém územním obvodu zakázat (Příloha č. 11 zákona č. 86/2002 Sb.) <i>(pouze na CD)</i>
Příloha č. 9	Kategorie, emisní limity a technické podmínky provozu ostatních zdrojů (Příloha č. 1 NV č. 615/2006 Sb.)
Příloha č. 10	Kategorie, emisní faktory a plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u zemědělských zdrojů (Příloha č. 2 NV č. 615/2006 Sb.)
Příloha č. 11	Náležitosti žádosti o povolení a závazné stanovisko (Příloha č. 5 vyhlášky č. 205/2009 Sb.) <i>(pouze na CD)</i>
Příloha č. 12	Obecné emisní limity pro vybrané znečišťující látky a jejich stanovené skupiny (Příloha č. 1 vyhlášky č. 205/2009 Sb.) <i>(pouze na CD)</i>
Příloha č. 13	Přípustná tmavost kouře (Příloha č. 3 vyhlášky č. 205/2009 Sb.) <i>(pouze na CD)</i>
Příloha č. 14	Emisní faktory (Příloha č. 2 vyhlášky č. 205/2009 Sb.) <i>(pouze na CD)</i>
Příloha č. 15	Seznam údajů souhrnné provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší (Příloha č. 7 vyhlášky č. 205/2009 Sb.) <i>(pouze na CD)</i>
Příloha č. 16	<i>(zrušena vyhl. č. 363/2006 Sb. k 1. 8. 2006)</i>
Příloha č. 17	<i>(zrušena vyhl. č. 363/2006 Sb. k 1. 8. 2006)</i>
Příloha č. 18	Seznam údajů tvořících provozní evidenci (Příloha č. 6 vyhlášky č. 205/2009 Sb.) <i>(pouze na CD)</i>
Příloha č. 19	<i>(Zrušeno zákonem č. 483/2008 Sb.)</i>
Příloha č. 20	Emisní limity pro zvláště velké spalovací zdroje pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky (Příloha č. 1 NV č. 146/2007 Sb.) <i>(pouze na CD)</i>
Příloha č. 21	Emisní limity pro oxid uhelnatý pro zvláště velké spalovací zdroje (Příloha č. 2 NV č. 146/2007 Sb.)
Příloha č. 22	Stupně odsíření (Příloha č. 3 NV č. 146/2007 Sb.) <i>(pouze na CD)</i>
Příloha č. 23	Emisní limity pro velké a střední spalovací zdroje (Příloha č. 4 NV č. 146/2007 Sb.) <i>(pouze na CD)</i>
Příloha č. 24	Emisní limity pro plynové turbíny (Příloha č. 5 NV č. 146/2007 Sb.) <i>(pouze na CD)</i>
Příloha č. 25	Emisní limity pro zdroje ke spalování více druhů paliv (Příloha č. 6 NV č. 146/2007 Sb.) <i>(pouze na CD)</i>
Příloha č. 26	Účinnost spalování paliv a přípustná koncentrace oxidu uhelnatého ve spalinách u malých spalovacích zdrojů (Příloha č. 7 NV č. 146/2007 Sb.)
Příloha č. 27	Přehled činností (Příloha č. 1 vyhlášky č. 355/2002 Sb.)
Příloha č. 28	Podmínky provozu, prahové spotřeby rozpouštědel a emisní limity vybraných zdrojů znečišťování ovzduší (Příloha č. 2 vyhlášky č. 355/2002 Sb.)
Příloha č. 29	Redukční plán (Příloha č. 3 vyhlášky č. 355/2002 Sb.)
Příloha č. 30	Roční hmotnostní bilance rozpouštědel (Příloha č. 4 vyhlášky č. 355/2002 Sb.)
Příloha č. 31	Značení produktů s obsahem organických rozpouštědel (definovaných v § 2 písm. i) vyhlášky 355/2002 Sb.) (Příloha č. 5 vyhlášky č. 355/2002 Sb.)
Příloha č. 32	Oznamovací list uživatele organických rozpouštědel (podle § 2 písm. i) vyhlášky č. 355/2002 Sb.) těkavých organických látek a produktů s jejich obsahem (Příloha č. 6 vyhlášky č. 355/2002 Sb.)
Příloha č. 33	Oznamovací list výrobců a dovozců / vývozců organických rozpouštědel (podle § 2 písm. i) vyhlášky č. 355/2002 Sb.), těkavých organických látek a produktů s jejich obsahem (netýká se benzínu) (Příloha č. 7 vyhlášky č. 355/2002 Sb.)
Příloha č. 34	Požadavky na skladovací zařízení terminálů (Příloha č. 8 vyhlášky č. 355/2002 Sb.)
Příloha č. 35	Požadavky na zařízení pro plnění a stáčení (Příloha č. 9 vyhlášky č. 355/2002 Sb.)
Příloha č. 36	Požadavky na zařízení pro spodní plnění, sběr par a ochranu před přeplněním silničních cisternových vozidel (Příloha č. 10 vyhlášky č. 355/2002 Sb.)
Příloha č. 37	Požadavky na stávající stacionární zdroje znečišťování ovzduší z hlediska emisních limitů a podmínek provozu (pokud pro tyto zdroje neplatí emisní limity a ustanovení vyhlášky č. 355/2002 Sb.) (Příloha č. 11 vyhlášky č. 355/2002 Sb.)

Příloha č. 38	Podmínky provozu čerpacích stanic (Příloha č. 12 vyhlášky č. 355/2002 Sb.)
Příloha č. 39	Protokol o kontrole účinnosti zpětného odvodu par (Příloha č. 13 vyhlášky č. 355/2002 Sb.)
Příloha č. 40	Používání organických rozpouštědel v některých barvách a lacích a v produktech pro opravy nátěru vozidel (Příloha č. 14 vyhlášky č. 355/2002 Sb.)
Příloha č. 41	Stacionární zdroje, u kterých se stanovuje koncentrace pachových látek (Příloha k vyhlášce č. 362/2006 Sb.)

2.0 Základní pojmy

(§ 2 zákona, **prováděcí předpisy**)

biomasa pro účely výroby biopaliv pro mobilní zdroje	biologicky odbouratelná část výrobků, odpadů a zůstatků ze zemědělství, lesnictví a příbuzných odvětví a biologicky odbouratelná část průmyslového a komunálního odpadu,
biopalivo	kapalné nebo plynné pohonné hmoty, které jsou uvedeny ve zvláštním právním předpisu (vyhláška č. 227/2001 Sb., kterou se stanoví požadavky na pohonné hmoty pro provoz vozidel na pozemních komunikacích a způsob sledování a monitorování jejich jakosti), vyrobené z biomasy a určené pro pohon vozidel na pozemních komunikacích,
emise	vnášení jedné nebo více znečišťujících látek do životního prostředí,
emisní faktor	měrná výrobní emise typická pro určitou skupinu zdrojů,
emisní limit	nejvýše přípustné množství znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek nebo pachových látek vypouštěné do ovzduší ze zdroje znečišťování ovzduší vyjádřené jako hmotnostní koncentrace znečišťující látky v odpadních plynech nebo hmotnostní tok znečišťující látky za jednotku času nebo hmotnost znečišťující látky vztažená na jednotku produkce nebo lidské činnosti nebo jako počet pachových jednotek na jednotku objemu nebo jako počet částic znečišťující látky na jednotku objemu,
emisní strop	nejvyšší přípustná úhrnná emise znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek vznikající v důsledku lidské činnosti vyjádřená v hmotnostních jednotkách za období 1 roku ze všech zdrojů znečišťování ovzduší, z jejich vymezené skupiny nebo z jednotlivého zdroje znečišťování ovzduší na vymezeném území,
hmotnostní tok	podíl hmotnosti znečišťující látky nebo stanovené skupiny látek odváděných ze zdroje do ovzduší a času, po který je tato látka nebo skupina látek odváděna, vyjádřený v hmotnostních jednotkách za jednotku času,
imise	znečištění ovzduší vyjádřené hmotnostní koncentrací znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek,
imisní limit	hodnota nejvýše přípustné úrovně znečištění ovzduší vyjádřená v jednotkách hmotnosti na jednotku objemu při normální teplotě a tlaku,
jiná paliva z obnovitelných zdrojů	paliva, kromě biopaliv, která pocházejí z obnovitelných zdrojů energie (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ze dne 27. září 2001 o podpoře elektřiny z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou) a která se používají v dopravě,
měrná výrobní emise	podíl hmotnosti znečišťující látky nebo stanovené skupiny látek odváděných ze zdroje do ovzduší a vztažné veličiny; vztažnou veličinou je například hmotnost spáleného paliva, množství tepla přivedeného palivem, hmotnost vstupní suroviny, množství nebo hmotnost jednotek produkce na jednotlivém měřeném zdroji, případně u ustáleného provozu časový úsek,
mez tolerance	procento imisního limitu nebo část jeho absolutní hodnoty, o které může být imisní limit překročen,
nejlepší dostupná technika (techniky)	nejúčinnější a nejpokročilejší stupeň vývoje použitých technologií a způsobů jejich provozování, které jsou vyvinuty v měřítku umožňujícím jejich zavedení v příslušném hospodářském odvětví za ekonomicky a technicky přijatelných podmínek a zároveň jsou nejúčinnější v dosahování vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku,
pachové látky	látky nebo jejich směs, které způsobují obtěžující pachový vjem, charakterizované pachovou jednotkou,
provozovatel zdroje znečišťování ovzduší ("provozovatel")	právnícká osoba nebo fyzická osoba, která zdroj znečišťování ovzduší skutečně provozuje. Není-li taková osoba, považuje se za provozovatele vlastník zdroje znečišťování (například občanský zákoník, obchodní zákoník, zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích),
přípustná tmavost kouře	nejvýše přípustný stupeň znečišťování ovzduší vyjádřený zabarvením kouřové vlečky nebo zjištěný v kouřovodu,
recyklaci výrobků	zpracování vyřazených výrobků za účelem znovuzískání regulovaných látek a materiálové využití (§ 11 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech),
redukční cíl	procento, o které je nutno ve stanoveném termínu snížit emise znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek ze všech zdrojů znečišťování ovzduší umístěných na vymezeném území, případně z vymezené skupiny zdrojů znečišťování ovzduší, ve srovnání s rokem stanoveným jako referenční,
směsné palivo	motorová nafta s obsahem vyšším než 31 % objemových bionafty (směsná motorová nafta) uvedená pod kódem kombinované nomenklatury 3824 90 98, směs minimálně 70 % objemových bioethanolu s motorovým benzinem (bioethanol E85) a ethylalkohol vyrobený z biomasy s obsahem maximálně 5 % hmotnostních komplexních zušlechťovacích aditiv určený k pohonu spalovacích vznětových motorů (bioethanol E95)

světelné znečištění	viditelné záření umělých zdrojů světla, které může obtěžovat osoby nebo zvířata, způsobovat jim zdravotní újmu nebo narušovat některé činnosti a vychází z umístění těchto zdrojů ve vnějším ovzduší nebo ze zdrojů světla, jejichž záření je do vnějšího ovzduší účelově směřováno,
těkavá organická látka (VOC)	jakákoli organická sloučenina nebo směs organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejíž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa,
úroveň znečištění ovzduší	hmotnostní koncentrace znečišťujících látek v ovzduší nebo jejich depozice z ovzduší na jednotku plochy zemského povrchu za jednotku času,
vnější ovzduší	ovzduší v troposféře, s výjimkou ovzduší na pracovištích určených zvláštním právním předpisem (zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví) a v uzavřených prostorách, (dále jen "ovzduší"),
znečišťování ovzduší	vnášení jedné nebo více znečišťujících látek do ovzduší v důsledku lidské činnosti vyjádřené v jednotkách hmotnosti za jednotku času,
znečišťující látka	jakákoliv látka vnesená do vnějšího ovzduší nebo v něm druhotně vznikající, která má přímo a nebo může mít po fyzikální nebo chemické přeměně nebo po spolupůsobení s jinou látkou škodlivý vliv na život a zdraví lidí a zvířat, na životní prostředí, na klimatický systém Země nebo na hmotný majetek,

Poznámka (30.9.09): V aktualizaci 9/09 byly z této kapitoly odstraněny pojmy ze zrušené vyhlášky č. 356/2002 Sb. bez označení.

3.0 Základní obecné povinnosti právnických a fyzických osob

(§ 3 zákona)

Každý je povinen omezovat a předcházet znečišťování ovzduší a snižovat množství jím vypouštěných znečišťujících látek stanovených zákonem o ovzduší a jeho prováděcích právních předpisů.

Veškerá paliva lze vyrábět, skladovat, dovážet, prodávat a používat jen v souladu se zákonem o ovzduší a se zvláštními právními předpisy (zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, dále např. zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích) a v souladu s požadavky na kvalitu ve lhůtách stanovených vyhláškou č. 13/2009 Sb. Jako palivo nelze použít odpad ve smyslu zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech (viz definice pojmu odpad v části B, body 2.0 a 3.0).

Výrobky s obsahem těkavých organických látek včetně pohonných hmot lze vyrábět, dovážet, prodávat, označovat, přepravovat, přečerpávat, skladovat a používat jen v souladu s požadavky na jejich kvalitu a na způsoby nakládání s nimi stanovenými vyhláškou č. 355/2002 Sb.

Spalování látek ve zdrojích znečišťování ovzduší, které nejsou určenými palivy je zakázáno. Určenými palivy jsou látky určené výrobcí zařízení, popřípadě látky uvedené v souboru technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu zvláště velkých a velkých zdrojů znečišťování ovzduší. Tento zákaz se nevztahuje na zdolávání požárů a na práce při odstraňování následků nebezpečných epidemií a živelných i jiných krizových situací prováděných v souladu se zvláštními právními předpisy (například zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému, zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení, zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně).

V otevřených ohništích, zahradních krbech nebo v otevřených grilovacích zařízeních lze spalovat jen dřevo, dřevěné uhlí, suché rostlinné materiály a plynná paliva určená výrobcem, přičemž uvedená paliva nebo materiály nesmějí být kontaminovány chemickými látkami. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit podmínky pro spalování rostlinných materiálů (podle § 50 odst. 3 písm. a) zákona) nebo jejich spalování zakázat, pokud zajistí jiný způsob pro jejich odstranění podle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech.

Při výstavbě nových a změně stávajících zvláště velkých stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší nebo při jejich modernizaci jsou osoby oprávněné k podnikání povinny volit nejlepší dostupné techniky v souladu s požadavky zákona o ovzduší a zvláštních právních předpisů.

Je-li to technicky možné, musí být znečišťující látky ze zvláště velkého, velkého a středního zdroje znečišťování ovzduší odváděny do ovzduší definovaným způsobem, a to komínem, výduchem nebo výpustí ze zařízení pro omezování emisí, jejichž výška musí být vypočtena tak, aby bylo chráněno lidské zdraví a životní prostředí. Způsob vypouštění odpadních plynů musí být uveden v závazných podmínkách provozování zdroje zajišťujících ochranu životního prostředí.

Právnické a fyzické osoby jsou povinny, je-li to pro ně technicky možné a ekonomicky přijatelné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít centrálních zdrojů tepla, popřípadě alternativních zdrojů, pokud je jejich provozování v souladu s tímto zákonem a předpisy vydanými k jeho provedení. Současně jsou povinny ověřit technickou a ekonomickou proveditelnost kombinované výroby tepla a energie.

Provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší jsou povinni na požádání orgánu ochrany ovzduší, nebo stanoví-li tak prováděcí právní předpis (vyhláška č. 205/2009 Sb.), poskytovat informace o těchto zdrojích, jejich technickém stavu a emisích vypouštěných z těchto zdrojů. Při výstavbě liniového zdroje znečišťování ovzduší se vyžaduje vypracování rozptylové studie.

3.1 Paliva

(§ 3, 3a zákona)

Výrobce paliv, dovozce paliv a osoba, která paliva v České republice jako první úplatně nebo bezúplatně předá nebo nabídne k předání za účelem distribuce nebo používání nebo jako první převede vlastnická práva k těmto palivům, ohlašuje ministerstvu pro účely podávání zpráv Evropské komisi a pro potřeby ministerstva každoročně údaje o obsahu síry v palivech uvedených v prováděcím právním předpisu způsobem a v termínu v něm stanovených.

Prováděcí právní předpis (vyhláška č. 13/2009 Sb., kterou se stanoví požadavky na kvalitu paliv z hlediska ochrany ovzduší, vyhláška č. 455/2006 Sb. o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší) stanoví požadavky na kvalitu paliv z hlediska ochrany ovzduší a lhůty k jejich dosažení, požadavky na odběr vzorků paliv, ověřování a osvědčování kvality paliv, druhy paliv a způsob a termín ohlašování údajů o obsahu síry v těchto palivech, způsob nakládání s výrobky, které obsahují těkavé organické látky, a lhůty k dosažení těchto požadavků a zásady a náležitosti evidence a bilancování spotřeby těkavých organických látek a zásady k posuzování možnosti využívání centrálních zdrojů tepla z hlediska technické a ekonomické přijatelnosti.

Biopaliva (§ 3a zákona):

Osoba uvádějící motorové benziny nebo motorovou naftu do volného daňového oběhu na daňovém území ČR pro dopravní účely nebo osoba, která dodává na daňové území ČR pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě EU, je povinna zajistit, aby v pohonných hmotách (zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot), které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území ČR pro dopravní účely za kalendářní rok nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě EU a jsou dodávány na daňové území ČR pro dopravní účely za kalendářní rok, bylo obsaženo i minimální množství biopaliv

- a) od 1. ledna 2008 ve výši 2 % objemových z celkového množství motorových benzinů přimíchaných do motorových benzinů,
- b) od 1. září 2007 ve výši 2 % objemových z celkového množství motorové nafty přimíchaných do motorové nafty,
- c) od 1. ledna 2009 ve výši 3,5 % objemových z celkového množství motorových benzinů přimíchaných do motorových benzinů,
- d) od 1. ledna 2009 ve výši 4,5 % objemových z celkového množství motorové nafty přimíchaných do motorové nafty.

Tuto povinnost lze splnit i uvedením biopaliva nebo směsného paliva do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo dodáním biopaliva nebo směsného paliva, které bylo uvedeno do volného daňového oběhu v jiném členském státě EU, na daňové území ČR pro dopravní účely ve výše uvedeném rozsahu.

Tato ustanovení se nevztahují na uvádění zásob státních hmotných rezerv (zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze, zákon č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv) do volného daňového oběhu na daňovém území ČR.

Uvedená osoba je povinna vést odděleně evidenci o množství přijatého a vyrobeného benzínu, motorové nafty a jednotlivých druhů biopaliv a směsných paliv a evidenci vyskladněných jednotlivých pohonných hmot s uvedením druhu a podílu biopaliv, které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a jsou dodávány na daňové území České republiky pro dopravní účely. Tyto evidence je osoba povinna uzavřít vždy k 31. prosinci příslušného kalendářního roku.

Uvedená osoba, která dováží pohonné hmoty a uvádí je do volného daňového oběhu pro dopravní účely na daňovém území ČR, nebo osoba, která dodává na daňové území ČR pro dopravní účely pohonné hmoty uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě EU, je povinna na formuláři vydaném Generálním ředitelstvím cel s předstihem sdělit celnímu úřadu místně příslušnému podle místa přijetí pohonných hmot místo, datum a čas přijetí pohonných hmot, které podle doprovodných dokladů obsahují biosložku, tak, aby bylo celnímu úřadu nebo celnímu ředitelství umožněno odebrat vzorek pohonné hmoty a ověřit údaje v jí předložených dokladech.

Uvedená osoba je povinna každoročně k 31. lednu podat místně příslušnému celnímu úřadu Hlášení o splnění povinnosti uvedení minimálního množství biopaliv do volného daňového oběhu pro dopravní účely nebo o splnění povinnosti dodání minimálního množství biopaliv na daňové území České republiky pro dopravní účely v pohonných hmotách uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie za uplynulý kalendářní rok (dále jen "hlášení"), obsahující identifikační údaje a údaje z evidencí. Hlášení se podává na tiskopisu vydaném Generálním ředitelstvím cel.

Uvedená osoba, která neuvede do volného daňového oběhu na daňovém území ČR minimální množství biopaliv pro dopravní účely nebo která v pohonných hmotách, které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě EU a dodány na daňové území ČR, nedodá na daňové území ČR minimální množství biopaliv pro dopravní účely, je povinna zaplatit poplatek z objemu biopaliv, které měla uvést do volného daňového oběhu na daňovém území ČR pro dopravní účely nebo které měla dodat na daňové území ČR v pohonných hmotách uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě EU za uplynulý kalendářní rok.

Zjistí-li celní úřad, že hlášení neobsahuje správné údaje nebo že nebylo podáno vůbec a jsou splněny podmínky pro vznik povinnosti zaplatit poplatek, stanoví jej platebním výměrem, popřípadě dodatečným platebním výměrem. Výše poplatku se stanoví jako součin množství neuvedeného biopaliva v litrech a částky 40 Kč. Poplatek je splatný ve lhůtě pro podání hlášení.

Uvedená osoba je povinna uvést v dokladu vydaném podle zákona o spotřebních daních (§ 5 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních) druh a obsah biopaliva v pohonné hmotě s přesností na jedno desetinné místo procenta objemového nebo hmotnostního.

Poplatek je příjmem státního rozpočtu.

Poznámka:

Za kalendářní rok se pro účely plnění povinností osobou, která dodává na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie, stanovených v § 3a odst. 1 písm. a) a b) a § 3a odst. 3, 6 a 7 zákona č. 86/2002 Sb., považuje období od 1.3.2008 do 31. prosince 2008.

Sdělení údajů podle § 3a odst. 5 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do 1.3.2008 (tj. před novelou č. 37/2008 Sb.), se považuje za sdělení údajů podle § 3a odst. 5 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném od 1.3.2008 (tj. po novele č. 37/2008 Sb.), a to po dobu nejvýše 30 dnů od 1.3.2008.

4 Ochrana ovzduší

4.0 Kategorie a zařazování zdrojů znečišťování ovzduší

(§ 4 zákona)

Zdroje znečišťování ovzduší se rozdělují na mobilní a stacionární.

4.0.1 Mobilní zdroje znečišťování

Mobilními zdroji znečišťování ovzduší jsou samohybná a další pohyblivá, případně přenosná zařízení vybavená spalovacími motory znečišťujícími ovzduší, pokud tyto motory slouží k vlastnímu pohonu nebo jsou zabudovány jako nedílná součást technologického vybavení. Jde zejména o

- a) dopravní prostředky, kterými jsou silniční vozidla, drážní vozidla a stroje, letadla a plavidla,
- b) nesilniční mobilní stroje, kterými jsou kompresory, přemístitelné stavební stroje a zařízení, buldozery, vysokozdvizné vozíky, pojízdné zdvihací plošiny, zemědělské a lesnické stroje, zařízení na údržbu silnic, sněžné pluhy, sněžné skútry a jiná obdobná zařízení,
- c) přenosná nářadí vybavená spalovacím motorem, například motorové sekačky a pily, sbíječky a jiné obdobné výrobky.

Podmínky ochrany ovzduší před znečišťováním způsobeným mobilními zdroji znečišťování upravují zvláštní právní předpisy (zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, dále např. zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví).

4.0.2 Stacionární zdroje znečišťování ovzduší

Stacionární zdroj znečišťování ovzduší je zařízení spalovacího nebo jiného technologického procesu, které znečišťuje nebo může znečišťovat ovzduší, dále šachta, lom a jiná plocha s možností zapaření, hoření nebo úletu znečišťujících látek, jakož i plocha, na které jsou prováděny práce nebo činnosti, které způsobují nebo mohou způsobovat znečišťování ovzduší, dále sklad a skládka paliv, surovin, produktů, odpadů a další obdobné zařízení nebo činnost.

Rozdělení stacionárních zdrojů

I. Podle míry svého vlivu na kvalitu ovzduší se zdroje dělí na kategorie:

1. zvláště velké,
2. velké,
3. střední,
4. malé.

II. Podle technického a technologického uspořádání na:

- a) zařízení spalovacích technologických procesů, ve kterých se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla, (spalovací zdroje),
- b) spalovny odpadů (definuje zákon o odpadech) a zařízení schválená pro spoluspalování odpadu (na něž bylo vydáno povolení příslušného orgánu ochrany ovzduší),
- c) ostatní stacionární zdroje (ostatní zdroje).

III. Spalovací zdroje se zařazují podle tepelného příkonu nebo výkonu do těchto kategorií:

1. zvláště velké spalovací zdroje, kterými jsou zdroje znečišťování o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším bez přihlédnutí ke jmenovitému tepelnému výkonu,
2. velké spalovací zdroje, kterými jsou zdroje znečišťování o jmenovitém tepelném výkonu vyšším než 5 MW do 50 MW nespádající pod bod 1,
3. střední spalovací zdroje, kterými jsou zdroje znečišťování o jmenovitém tepelném výkonu od 0,2 MW do 5 MW včetně,
4. malé spalovací zdroje, kterými jsou zdroje znečišťování o jmenovitém tepelném výkonu nižším než 0,2 MW.

Jmenovité tepelné příkony nebo výkony zvláště velkých, velkých a středních spalovacích zdrojů téhož provozovatele se pro účely stanovení kategorie zdroje nebo emisních limitů sčítají, jestliže:

- jsou umístěny ve stejné místnosti, stavbě nebo v provozním celku,
- spaliny jsou vypouštěny společným komínem bez ohledu na počet komínových průduchů nebo by s ohledem na uspořádání a druh používaného paliva mohly být vypouštěny společným komínem.

Jmenovité tepelné výkony malých spalovacích zdrojů téhož provozovatele se pro účely stanovení kategorie zdroje sčítají za předpokladu, že spaliny jsou vypouštěny společným komínem, **nebo je toto řešení technicky proveditelné**.

Spalovny odpadů (podle zákona o odpadech) patří do kategorie zvláště velkých nebo velkých stacionárních zdrojů a podle druhu spalovaného odpadu se rozlišují na

- a) spalovny nebezpečného odpadu,
- b) spalovny komunálního odpadu,
- c) spalovny jiného než nebezpečného a komunálního odpadu.

Do kategorie zvláště velkých stacionárních zdrojů se zařazují spalovny:

1. podle písmena a), pokud jejich jmenovitá provozní kapacita množství odstraňovaného odpadu je větší než 10 tun za den,
2. podle písmena b), pokud jejich jmenovitá provozní kapacita množství odstraňovaného odpadu je větší než 3 tuny za hodinu, nebo
3. podle písmena c), pokud jejich jmenovitá provozní kapacita množství odstraňovaného odpadu je větší než 50 tun za den.

K ostatním zdrojům náleží také spalovací zařízení procesních ohřevů, u kterých jsou znečišťující látky vzniklé spalováním paliv odváděny společně se znečišťujícími látkami emitovanými technologickým procesem.

Provozovatel je povinen zařadit stacionární zdroj do příslušné kategorie v souladu se zákonem ovzduší a předpisy vydanými k jeho provedení. V pochybnostech, zda jde o stacionární zdroj a o jeho zařazení do příslušné kategorie stacionárních zdrojů, rozhoduje Česká inspekce životního prostředí (inspekce, ČIŽP), a to na návrh provozovatele nebo z vlastního podnětu nebo z podnětu jiného orgánu ochrany ovzduší.

U technologií a jejich zařízení, které dosud nebyly použity v provozu (nově zaváděné technologie), rozhodne o kategorii stacionárního zdroje a emisních limitech Ministerstvo životního prostředí.

4.1 Spalovací stacionární zdroje – podmínky provozování, emisní limity

(NV č. 146/2007 Sb.)

Nařízení vlády č. 146/2007 Sb. o emisních limitech a dalších podmínkách provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší upravuje specifické emisní limity a podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší (dále jen „spalovací zdroje“). (Pokud se v textu tohoto bodu včetně podkapitol vyskytuje nařízení vlády bez bližšího určení, je myšleno NV č. 146/2007 Sb.). Nařízení 146/2007 nabývá účinnosti 1.1.2008 a ruší NV č. 352/2002 Sb.

Nařízení se nevztahuje na spalovací zdroje:

- a) v nichž se spaliny používají pro přímý ohřev, sušení, vypalování nebo jinou tepelnou úpravu předmětů nebo materiálů, zejména ohřívací pece nebo pece pro tepelné zpracování,
- b) pro dodatečné spalování, určené k čištění odpadních plynů spalováním, nejsou-li provozovány jako nezávislé spalovací zdroje,
- c) pro regeneraci katalyzátorů,
- d) pro zpracování sulfanu na síru,
- e) reaktorů užívaných v chemickém průmyslu,
- f) pro otop koksárenských baterií,
- g) určené výhradně pro spalování odpadů,
- h) ohřívaců větru vysokých pecí,
- i) plynových turbín umístěných na těžebních plošinách.

4.1.1 Základní pojmy pro bod 4.1

(§ 2 NV 146/2007 Sb.)

- a) stupněm odsíření poměr hmotnosti síry odloučené v místě spalovacího zdroje v daném časovém úseku k hmotnosti síry obsažené v palivu, které bylo do spalovacího zdroje přivedeno a ve stejném časovém úseku spáleno,
- b) biomasou pro účely spalování ve zvláště velkých spalovacích zdrojích produkt, který je tvořen zcela nebo zčásti z rostlinného materiálu pocházejícího ze zemědělství nebo lesnictví a který lze použít jako palivo za účelem získání jeho energetického obsahu, a dále uvedený odpad použitý jako palivo:
 - 1. rostlinný odpad ze zemědělství nebo lesnictví,
 - 2. rostlinný odpad z potravinářského průmyslu, pokud se znovu využije vyrobené teplo,
 - 3. rostlinný odpad z výroby čerstvé vlákniny a z výroby papíru z buničiny, pokud se spaluje v místě výroby a vzniklé teplo se využije,
 - 4. korkový odpad,
 - 5. dřevný odpad s výjimkou dřevného odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, zahrnující především dřevné odpady tohoto typu pocházející z odpadů ze stavebnictví a z demolice,
- c) zdrojem ke spalování více druhů paliv spalovací zdroj, v němž se mohou současně nebo střídavě spalovat dva nebo více druhů paliv,
- d) plynovou turbínou jakýkoli rotační stroj, který transformuje kinetickou energii na mechanickou práci, jehož součástí je především kompresor, zařízení, ve kterém se oxiduje palivo k ohřevu pracovního média, a turbína.

4.1.2 Emisní limity a podmínky jejich plnění (§ 3 NV 146/2007 Sb.)

Emisní limity pro zvláště velké spalovací zdroje podle § 54 odst. 7 zákona, stanovené v závislosti na jmenovitém tepelném výkonu pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky, jsou stanoveny v bodu A přílohy č. 20 (příloha č. 1 nařízení).

Emisní limity pro zvláště velké spalovací zdroje podle § 54 odst. 8 zákona, stanovené v závislosti na jmenovitém tepelném příkonu zdroje pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky, jsou stanoveny v bodu B přílohy č. 20 (příloha č. 1 nařízení).

Emisní limity pro zvláště velké spalovací zdroje podle § 54 odst. 6 zákona, stanovené v závislosti na jmenovitém tepelném příkonu zdroje pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky, jsou stanoveny v bodu C přílohy č. 20 (příloha č. 1 nařízení).

Tato ustanovení se nevztahují na plynové turbíny, jsou-li zvláště velkými spalovacími zdroji podle § 54 odst. 7 a 8 zákona. Pro tyto plynové turbíny jsou emisní limity stanoveny v závislosti na objemovém toku spalín v příloze č. 24 (příloha č. 5 nařízení).

Emisní limity pro zvláště velké spalovací zdroje stanovené pro oxid uhelnatý jsou uvedeny v příloze č. 21 (příloha č. 1 nařízení).

Emisní limity pro tuhé znečišťující látky, oxid siřičitý, oxidy dusíku a oxid uhelnatý pro zvláště velké spalovací zdroje podle § 54 odst. 6 zákona se považují za splněné, pokud žádný platný denní průměr nepřesáhne hodnoty emisních limitů uvedené v přílohách č. 20 a č. 21 a zároveň 95 % platných hodinových průměrů nebo všechny platné půlhodinové průměry nepřesáhnou 200 % hodnoty emisních limitů uvedených v přílohách č. 20 a č. 21.

U zvláště velkých spalovacích zdrojů, kde vzhledem k vlastnostem paliva není možné splnit emisní limity pro oxid siřičitý uvedené v příloze č. 20, musí spalovací zdroj plnit alespoň stupeň odsíření stanovený v příloze č. 22 (příloha č. 3 nařízení). Požadované stupně odsíření se považují za splněné, pokud vyhodnocení provedených měření prokáže, že všechny střední hodnoty stupně odsíření za daný kalendářní měsíc dosáhly požadovaného stupně.

Emisní limity pro velké a střední spalovací zdroje stanovené v závislosti na jmenovitém tepelném výkonu zdroje pro oxid siřičitý, oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky, organické látky a oxid uhelnatý jsou stanoveny v příloze č. 23 (příloha č. 4 nařízení). Pro plynové turbíny jsou emisní limity stanoveny v závislosti na objemovém toku spalín v příloze č. 24.

Na spalovací zdroje spalující alternativní palivo podle zvláštního právního předpisu (vyhláška č. 13/2009 Sb., kterou se stanoví požadavky na kvalitu paliv z hlediska ochrany ovzduší) se vztahují stejné emisní limity jako při spalování paliva, které je alternativním palivem nahrazeno.

Pro zdroje ke spalování více druhů paliv se hodnoty emisních limitů stanoví výpočtem uvedeným v příloze č. 25 (příloha č. 6 nařízení). Za spalování více druhů paliv není považována stabilizace hoření.

4.1.3 Podmínky pro provoz spalovacích zdrojů spalujících alternativní palivo (§ 4 NV 146/2007 Sb.)

Ve spalovacích zdrojích lze spalovat alternativní palivo podle zvláštního právního předpisu (vyhláška č. 13/2009 Sb., kterou se stanoví požadavky na kvalitu paliv z hlediska ochrany ovzduší) pouze v případě, že se jedná o zvláště velký, velký a nebo střední spalovací zdroj, pro jehož konkrétní technologii bylo alternativní palivo vyrobeno, a na kterém byla provedena spalovací zkouška včetně měření emisí, provedené osobou autorizovanou k měření emisí znečišťujících látek.

Je-li alternativní palivo spalováno ve středním spalovacím zdroji, vztahují se na tento spalovací zdroj podmínky provozu pro velký spalovací zdroj.

4.1.4 Podmínky provozu malých spalovacích zdrojů (§ 5 NV 146/2007 Sb.)

Malý spalovací zdroj musí být provozován s požadovanou účinností spalování paliv a s přípustnou koncentrací oxidu uhelnatého ve spalínách stanovenými v příloze č. 26 (příloha č. 7 nařízení).

4.1.5 Přechodná ustanovení pro bod 4.1 (§ 6 č. 146/2007 Sb.)

Pro zvláště velké spalovací zdroje podle § 54 odst. 7 a 8 zákona, spalující tuhá paliva, jejichž jmenovitý tepelný příkon je 400 MW a vyšší a které nebudou do 31. prosince 2015 v provozu více než 2000 hodin ročně a od 1. ledna 2016 v provozu více než 1500 hodin ročně, přičemž roční počet hodin je vypočten z klouzavého průměru za 5 let, platí pro oxid siřičitý emisní limit $800 \text{ mg} \cdot \text{m}^{-3}$.

Pro zvláště velké spalovací zdroje podle § 54 odst. 7 a 8 zákona, spalující tuhá paliva s obsahem prchavé hořlaviny menším než 10 %, které byly v provozu nejméně 12 měsíců do 1. ledna 2001, platí do 1. ledna 2018 pro oxidy dusíku emisní limit $1200 \text{ mg} \cdot \text{m}^{-3}$.

Pro zvláště velké spalovací zdroje podle § 54 odst. 8 zákona, spalující tuhá paliva, jejichž jmenovitý tepelný příkon je 500 MW a vyšší a které nebudou od 1. ledna 2016 v provozu více než 1500 hodin ročně, přičemž roční počet hodin je vypočten z klouzavého průměru za 5 let, platí pro oxidy dusíku emisní limit $450 \text{ mg} \cdot \text{m}^{-3}$.

4.2 Ostatní stacionární zdroje - stanovení emisních limitů, podmínek provozování a způsob zařazování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší do jednotlivých kategorií zdrojů (NV č. 615/2006 Sb.)

Tento bod se nevztahuje na:

- a) spalování odpadů s palivy ve zdrojích, které je uvedeno ve zvláštním právním předpisu (nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu),
- b) zdroje, které emitují těkavé organické sloučeniny z procesů aplikujících rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu, které jsou uvedeny ve zvláštním právním předpisu (vyhláška č. 355/2002 Sb., kterou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu).

4.2.1 Základní pojmy pro bod 4.2 (§ 2 vyhlášky č. 615/2006 Sb.)

Přímý procesní ohřev: ohřev, u kterého jsou znečišťující látky vzniklé spalováním paliv odváděny společně se znečišťujícími látkami vnášenými do ovzduší technologickým procesem,

Projektovaný výkon: nejvyšší výkon stanovený a zaručený dodavatelem, výrobcem nebo projektantem, kterého lze dosáhnout při trvalém provozu za stanovených podmínek, který je uveden v projektové dokumentaci stavby, na základě které bylo vydáno stavební povolení, a byl potvrzen při kolaudaci stavby.

4.2.2 Kategorizace zdrojů (§ 3 vyhlášky č. 615/2006 Sb.)

Kategorie zdrojů jsou uvedeny v příloze č. 9, ve které jsou stanoveny kategorie, emisní limity a technické podmínky provozu zdrojů.

V příloze č. 10 jsou stanoveny kategorie, emisní faktory a plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u zemědělských zdrojů.

Pokud zdroj není uveden v příloze č. 9 nebo č. 10, považuje se za **velký zdroj**:

- a) zdroj, u něhož jmenovitý tepelný výkon přímého procesního ohřevu je vyšší než 5 MW,
- b) zdroj, jehož roční emise jedné nebo více uvedených znečišťujících látek překračuje při projektovaném výkonu zdroje a při hmotnostní koncentraci odpovídající obecnému emisnímu limitu uvedenému ve zvláštním právním předpisu (vyhláška č. 205/2009 Sb., o zjišťování emisí ze stacionárních zdrojů a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší) některé z následujících množství:
 1. 200 t tuhých znečišťujících látek,
 2. 300 t oxidů síry vyjádřených jako oxid siřičitý,
 3. 4 t chloru a jeho plyných anorganických sloučenin vyjádřených jako chlor,
 4. 10 t těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík,
 5. 200 t oxidu dusnatého a oxidu dusičitého vyjádřených jako oxid dusičitý,
 6. 1 t sulfanu,
 7. 2 t fluoru a jeho plyných anorganických sloučenin vyjádřených jako fluor,

8. 50 t oxidu uhelnatého,
 9. 10 t amoniaku, nebo
- c) zdroj, jehož roční emise jakékoliv další ze znečišťujících látek než znečišťujících látek uvedených v písmenu b) nebo jejich stanovené skupiny uvedené ve zvláštním právním předpisu (vyhláška č. 205/2009 Sb.) překračuje při projektovaném výkonu zdroje a při hmotnostní koncentraci odpovídající obecnému emisnímu limitu uvedenému ve zvláštním právním předpisu (vyhláška č. 205/2009 Sb.) desetinásobek roční emise zjištěné výpočtem z hmotnostního toku rozhodujícího pro stanovení obecného emisního limitu a roční provozní doby zdroje stanovené na úrovni 1000 hodin.

Pokud zdroj není uveden v příloze č. 9 nebo č. 10, považuje se za **střední zdroj**:

- a) zdroj, u něhož jmenovitý tepelný výkon přímého procesního ohřevu je od 0,2 MW do 5 MW včetně,
- b) zdroj, jehož roční emise jedné nebo více uvedených znečišťujících látek překračuje při projektovaném výkonu zdroje a při hmotnostní koncentraci odpovídající obecnému emisnímu limitu uvedenému ve zvláštním právním předpisu (vyhláška č. 205/2009 Sb.) některé z následujících množství:
 1. 20 až 200 t tuhých znečišťujících látek,
 2. 30 až 300 t oxidu siřičitého,
 3. 0,4 až 4 t chloru a jeho plyných anorganických sloučenin vyjádřených jako chlor,
 4. 1 až 10 t těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík,
 5. 20 až 200 t oxidu dusnatého a oxidu dusičitého vyjádřených jako oxid dusičitý,
 6. 0,1 až 1 t sulfanu,
 7. 0,2 až 2 t fluoru a jeho plyných anorganických sloučenin vyjádřených jako fluor,
 8. 5 až 50 t oxidu uhelnatého,
 9. 5 až 10 t amoniaku, nebo
- c) zdroj, jehož roční emise jakékoliv další ze znečišťujících látek než znečišťujících látek uvedených v písmenu b) nebo jejich stanovené skupiny uvedené ve zvláštním právním předpisu (vyhláška č. 205/2009 Sb.) překračuje při projektovaném výkonu zdroje a při hmotnostní koncentraci odpovídající obecnému emisnímu limitu uvedenému ve zvláštním právním předpisu (vyhláška č. 205/2009 Sb.) roční emise zjištěné výpočtem z hmotnostního toku rozhodujícího pro stanovení obecného emisního limitu a roční provozní doby zdroje stanovené na úrovni 1000 hodin.

Pokud zdroj není uveden v příloze č. 9 nebo č. 10 a ani neodpovídá výše uvedeným kritériím, považuje se za malý zdroj.

4.2.3 Emisní limity a podmínky provozování zdrojů (§ 4 vyhlášky č. 615/2006 Sb.)

Emisní limity a podmínky provozování zdrojů jsou uvedeny v přílohách č. 9 a 10. Součástí podmínek provozu vyjmenovaných zdrojů jsou požadavky na konstrukci a vybavení zdroje nebo na jeho provozování, které emisní limity doplňují nebo nahrazují.

Provozovatelé středních zdrojů uvedených v bodech 1.2., 2.1., 2.2.1., 2.2.2., 3.6., 5.1., 5.2., 6.6., 6.7., 6.9. až 6.13., části II přílohy č. 9 zpracovávají provozní řád, jehož obsah je stanoven ve zvláštním právním předpisu (vyhláška č. 205/2009 Sb.). Toto ustanovení se týká těchto zdrojů znečišťování (v kategorii střední zdroj):

- 1.2. Výroba koksu - koksovací baterie
- 2.1. Pražení nebo slinování kovové rudy včetně siřníkové rudy
- 2.2.1. Výroba železa
- 2.2.2. Výroba oceli
- 3.6. Kamenolomy a zpracování kamene, ušlechtilá kamenická výroba, těžba, úprava a zpracování kameniva - přírodního i umělého, příprava stavebních hmot a betonu, recyklační linky stavebních hmot
- 5.1. Sklárny, které přijímají více než 10 t odpadu denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t, mimo sklárny inertního odpadu
- 5.2. Průmyslové kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů
- 6.6. Krematoria
- 6.7. Veterinární asanační zařízení
- 6.9. Čistírny odpadních vod
- 6.10. Udírny (s projektovaným výkonem na zpracování více než 1 000 kg výrobků denně)
- 6.11. Výroba dřevěného uhlí
- 6.12. Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemin)
- 6.13. Pražírny kávy

4.2.4 Plán zavedení zásad správné zemědělské praxe (§ 5 vyhlášky č. 615/2006 Sb.)

Provozovatelé středních nebo velkých zemědělských zdrojů podle přílohy č. 10 zpracovávají plán zavedení zásad správné zemědělské praxe.

Náležitosti a způsob zpracování plánu zavedení zásad správné zemědělské praxe rovněž stanovuje příloha č. 10.

4.3 Přípustná úroveň znečišťování ovzduší, emisní limity

(§ 5 zákona)

Přípustnou úroveň znečišťování ovzduší určují hodnoty emisních limitů pro jednotlivé znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny nebo pachové látky, přípustná tmavost kouře, přípustná míra obtěžování zápachem, emisní stropy a redukční cíle pro jednotlivé znečišťující látky nebo stanovené skupiny látek.

Emisní limity pro stacionární zdroje se člení na:

- a) obecné emisní limity, které jsou stanoveny pro jednotlivé znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny (bod 4.3.1),
- b) specifické emisní limity, které jsou stanoveny u jmenovitě uvedených stacionárních zdrojů. Specifické emisní limity se stanovují bez přihlédnutí k obecným emisním limitům pro znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny významné co do množství a škodlivosti emisí.

Emisní limity pro výrobky vybavené spalovacím motorem (bod 4.0.1., písmeno c) stanovuje zvláštní předpis (zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky).

Pokud je ve zvláště velkém, velkém nebo středním spalovacím zdroji současně spalováno více druhů paliv, stanoví emisní limity inspekce na základě podkladů předložených provozovatelem.

Emisní stropy pro vybrané znečišťující látky pro jednotlivé stacionární zdroje a lhůty k jejich dosažení stanoví prováděcí právní předpis podle § 6 odst. 3 zákona (národní programy snižování emisí) nebo krajský úřad podle § 17 odst. 9 zákona.

U stacionárního zdroje, který stanoví prováděcí právní předpis, může krajský úřad uložit provozovateli místo povinnosti dodržovat některé emisní limity povinnost plnit plán snížení emisí znečišťujících látek, popřípadě pachových látek, případně opatření k omezování použití surovin a výrobků, z nichž vznikají emise znečišťujících látek, (plán snížení emisí). Provozovatel tohoto stacionárního zdroje vypracuje návrh plánu na snížení emisí v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a předloží ho krajskému úřadu se žádostí o schválení k jeho provádění.

U stacionárního zdroje, který stanoví prováděcí právní předpis (NV č. 615/2006 Sb.), ukládá krajský úřad provozovateli místo povinnosti dodržovat emisní limity povinnost plnit plán zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje (viz bod 4.2.4). Provozovatel tohoto stacionárního zdroje vypracuje v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem návrh plánu zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje a předloží ho krajskému úřadu se žádostí o schválení k jeho provádění. Plnění tohoto plánu se považuje za splnění povinnosti dodržovat emisní limity.

Plány snížení emisí znečišťujících látek a plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje vypracovává provozovatel zdroje uvedeného v prováděcím právním předpisu ve lhůtě a na dobu stanovenou orgánem ochrany ovzduší, s výjimkou plánů u zdrojů podle § 54 odst. 7, které se vypracovávají na dobu 5 let.

4.3.1 Seznam znečišťujících látek a obecné emisní limity

Obecné emisní limity znečišťujících látek a jejich stanovených skupin a přípustná tmavost kouře a emisní limity jsou uvedeny v přílohách č. 12 a č. 13.

4.4 Přípustná úroveň znečištění ovzduší

(§ 6 zákona)

Přípustnou úroveň znečištění ovzduší určují hodnoty imisních limitů, meze tolerance a četnost překročení a hodnoty cílových imisních limitů pro jednotlivé znečišťující látky. V případě troposférického ozonu je přípustná úroveň znečištění ovzduší určena cílovými imisními limity a dlouhodobými imisními cíli. Imisní limit nesmí být překročen více než o mez tolerance a nad stanovenou četnost překročení. Imisní limity jsou závazné pro orgány ochrany ovzduší při jejich činnosti.

MŽP vypracovává ve spolupráci s příslušnými ústředními správními úřady návrhy národních programů snižování emisí těch znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin, pro které byly stanoveny emisní stropy nebo redukční cíle a lhůty k jejich dosažení s cílem zlepšení kvality ovzduší dosažením imisních limitů jednotlivých znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin. Národní programy snižování emisí se vypracovávají i pro znečišťující látky, které nemají stanoveny emisní stropy nebo redukční cíle, ale dochází u nich k překračování imisních limitů. Návrhy národních programů předložené ministerstvem schvaluje vláda usnesením, s výjimkou národního programu snižování emisí ze stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů, který vydává vláda svým nařízením (nařízení vlády č. 372/2007 Sb., o Národním programu snižování emisí ze stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů). Národní programy se aktualizují vždy po 5 letech.

Poznámka: Doporučujeme Vám prostudovat toto nařízení vlády č. 372/2007 Sb., zda se netýká Vašeho podniku (zvláště velké spalovací zdroje znečišťování ovzduší). NV je k dispozici na doprovodném CD.

Krajský úřad je povinen zpracovat pro své území krajský program snižování emisí znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin a obecní úřad může zpracovat pro své území místní program snižování emisí znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin, s cílem zlepšení kvality ovzduší zejména dosažením imisních limitů jednotlivých znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin. Krajské programy snižování emisí musí být v souladu s národními programy a místní programy snižování emisí musí být v souladu s národními programy i s krajskými programy snižování emisí.

Obsah národního, krajského a místního programu snižování emisí je uveden v příloze č. 2 zákona.

Kraje a obce v přenesené působnosti vydávají nařízením krajské a místní programy snižování emisí. Informace o krajských a místních programech snižování emisí musí být uvedeny na úředních deskách příslušného kraje a příslušné obce spolu s oznámením, kde lze do nich nahlédnout, a tyto programy se zveřejňují v elektronické podobě ve veřejně přístupném informačním systému. Plnění těchto programů orgány krajů a orgány obcí průběžně kontrolují a vyhodnocují.

Nařízení vlády č. 597/2006 Sb. stanoví způsob sledování kvality ovzduší, včetně metod odběru vzorků, měření, vyhodnocování a dalších technických požadavků. Dále stanoví imisní limity a jejich meze tolerance pro jednotlivé znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny, přípustnou četnost překračování imisních limitů, cílové imisní limity, dlouhodobé imisní cíle a lhůty k jejich dosažení, závazné emisní stropy, redukční cíle, znečišťující látky nebo stanovené skupiny látek, pro které budou připravovány roční emisní inventury a roční emisní projekce vztahující se k cílovému roku 2010 a požadavky na způsob přípravy a provádění emisních inventur, emisních projekcí a programu snižování emisí.

4.5 Zvláštní ochrana ovzduší, smogové situace

(§ 7 a 8 zákona)

Oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší se rozumí území v rámci zóny nebo aglomerace, kde je překročena hodnota imisního limitu u jedné nebo více znečišťujících látek.

Zónou je území vymezené MŽP pro účely sledování a řízení kvality ovzduší; aglomerací je sídelní seskupení, na němž žije nejméně 350 000 obyvatel, vymezené MŽP pro účely sledování a řízení kvality ovzduší.

V zónách či aglomeracích, na jejichž území se nenacházejí oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší, zajistí orgány ochrany ovzduší udržení koncentrací znečišťujících látek pod hodnotami imisních limitů.

Vymezení oblastí a jejich případné změny provádí MŽP jedenkrát za rok a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva životního prostředí. Ministerstvo zde dále zveřejní seznam zón a aglomerací.

V zónách a aglomeracích, na jejichž území se nacházejí oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší, zajišťuje ministerstvo sledování kvality ovzduší způsobem podle § 6 odst. 8 zákona.

V zónách a aglomeracích vypracují krajské úřady a obecní úřady obcí s počtem obyvatel nad 350 000 programy ke zlepšení kvality ovzduší pro znečišťující látky, u kterých na jejich území došlo v předchozím kalendářním roce k překročení imisního limitu a meze tolerance, nebo imisního limitu, pokud není mez tolerance stanovena. Účelem programu je plnění limitních hodnot ve lhůtách stanovených prováděcím právním předpisem. Rozsah programu je uveden v příloze č. 3 zákona. Obecní úřad může zpracovat místní program ke zlepšení kvality ovzduší. Tento program odpovídá rozsahem příloze č. 3 zákona.

Krajské úřady a obecní úřady obcí s počtem obyvatel nad 350 000 aktualizují programy v tříletých intervalech nebo do 18 měsíců od konce kalendářního roku, v němž dojde na území zóny či aglomerace k překročení imisního limitu a meze tolerance, nebo imisního limitu, pokud není mez tolerance stanovena, u znečišťující látky, která není v programu příslušné zóny či aglomerace zahrnuta. Současně s aktualizací informují MŽP o stavu provádění opatření, která byla programem ke zlepšení kvality navržena, a zasílají ministerstvu kopii aktualizované verze programu. Informace o programech ke zlepšení kvality ovzduší musí být uvedeny na úředních deskách příslušného úřadu spolu s oznámením, kde do nich lze nahlédnout, a programy musí být zveřejněny v elektronické podobě ve veřejně přístupném informačním systému.

Součástí programu ke zlepšení kvality ovzduší je programový dodatek. Struktura programového dodatku odpovídá zvláštnímu předpisu (Čl. 18 odst. 3 Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních фонdech). Krajský a obecní úřad zahrne do programového dodatku pouze vlastní prioritní opatření a projekty nebo opatření a projekty vzešlé z místních programů ke zlepšení kvality ovzduší, které jsou v rámci místního programu určeny jako rozhodující pro kvalitu ovzduší.

Z programů ke zlepšení kvality ovzduší se vychází při výkonu veřejné správy na krajské a místní úrovni, zejména při územním plánování, územním rozhodování a povolování staveb nebo jejich změn a při posuzování vlivů staveb nebo technologií na životní prostředí podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů rozvojových koncepcí a programů na životní prostředí, zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí).

Programy ke zlepšení kvality ovzduší vypracované na úrovni zón a aglomerací musí být v souladu s národním programem a místní programy ke zlepšení kvality ovzduší musí být v souladu s programem vypracovaným na úrovni příslušné zóny či aglomerace.

Pro oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší vypracují krajské úřady a obecní úřady obcí s počtem obyvatel nad 350 000 akční plány obsahující přehled krátkodobých opatření. K realizaci opatření uvedených v akčních plánech bude docházet při splnění podmínek uvedených v prováděcím právním předpisu (NV č. 597/2006 Sb.).

Smogová situace je stav mimořádně znečištěného ovzduší, kdy úroveň znečištění ovzduší znečišťující látkou překročí zvláštní imisní limit stanovený vyhláškou č. 553/2002 Sb. Zvláštním imisním limitem se rozumí taková úroveň znečištění ovzduší, při jejímž překročení hrozí již při krátké expozici riziko poškození lidského zdraví nebo poškození ekosystému.

Možnost vzniku, vznik a ukončení smogové situace vyhláší v rámci ústředního regulačního řádu MŽP nebo jím zřízená právnická osoba neprodleně. Současně se vznikem smogové situace vyhlásí regulační opatření k omezování emisí ze stacionárních zdrojů, které se na znečišťování ovzduší rozhodujícím způsobem podílejí.

Pro oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší stanoví prováděcí právní předpis (vyhláška č. 553/2002 Sb., kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti) smogový varovný a regulační systém a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci (stacionární zdroje, které se na znečišťování ovzduší rozhodujícím způsobem podílejí). Provoz smogového, varovného a regulačního systému upravuje ústřední regulační řád, krajský a místní regulační řád.

Kraj a obec jsou povinny v oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší svým nařízením vydat regulační řád pro jejich území. V tomto regulačním řádu upraví vyhlášení a odvolávání signálu upozornění a signálu regulace na svém území v případě možnosti vzniku nebo výskytu smogové situace a omezení nebo zastavení provozu stacionárních a mobilních zdrojů znečišťování ve své územní působnosti. Krajský regulační řád nesmí být v rozporu s ústředním regulačním řádem. Místní regulační řád nesmí být v rozporu s krajským regulačním řádem a s ústředním regulačním řádem.

Pro případ vzniku smogové situace může orgán ochrany ovzduší:

- a) nařídit provozovatelům stacionárních zdrojů omezení nebo zastavení provozu zdroje,
- b) nařídit provozovatelům mobilních zdrojů znečišťování omezení provozu těchto zdrojů nebo zákaz tyto zdroje používat.

Regulační opatření lze vyhlásit na nezbytně nutnou dobu jen s uvedením důvodu a území, na které se regulační opatření vztahuje. V regulačním opatření orgán ochrany ovzduší uvede, na které osoby se regulační opatření vztahuje a jaká omezení jsou povinny strpět. Osoba, které se regulační opatření dotýká, je povinna toto opatření dodržovat po celou dobu počínaje okamžikem, kdy regulační opatření nabyla účinnosti až do jejich zrušení.

Informaci pro veřejnost o vyhlášení signálu upozornění, signálu regulace, signálu varování a jejich odvolání zajišťuje MŽP nebo jím zřízená právnická osoba nebo krajský úřad v televizním a rozhlasovém vysílání. Obecní úřad vyhláší signál upozornění a signál regulace, jejich změny a odvolání v místních informačních prostředcích.

Vyhláška 553/2002 Sb. stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů pro znečišťující látky, nebo jejich stanovené skupiny, způsob jejich kontroly včetně metod odběru vzorků, měření a dalších technických požadavků, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, podmínky vedoucí k vyhlášení akčních plánů, strukturu a obsah akčních plánů, zásady vypracování a realizace akčních plánů a zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů.

4.6 Zjišťování znečišťujících látek

(§ 9 zákona)

Emise znečišťujících látek ze zvláště velkých, velkých nebo středních stacionárních zdrojů zjišťují provozovatelé především měřením (body 4.6.1.1 a 4.6.1.2), případně výpočtem (bod 4.6.1.3).

Měření emisí se provádí v místě, za kterým již nedochází ke změnám složení vypouštěných odpadních plynů do vnějšího ovzduší. Má-li stacionární zdroj několik výdechů, komínů nebo výpustí, měří se emise na každém z nich. Měření a vyhodnocení naměřených hodnot se provádí jednorázově ve stanovených termínech nebo nepřetržitě v průběhu roku (kontinuálním měřením).

Pokud pro danou znečišťující látku nebo skupinu látek není stanoven u stacionárního zdroje specifický emisní limit, je provozovatel povinen plnit obecný emisní limit. Krajský úřad na žádost provozovatele, z vlastního podnětu nebo na návrh inspekce vymezí rozhodnutím znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny k plnění obecných emisních limitů.

Účinnost spalování a množství vypouštěných látek u malých spalovacích zdrojů uvedených v bodě 5.2 písmeno f) (§ 12 odst. 1 písm. f) zákona) zjišťuje osoba, která je držitelem platné autorizace podle § 15 odst. 1 písm. b) zákona nebo osoba oprávněná podle § 15 odst. 14 zákona (bod 4.7), měřením podle postupu uvedeném v bodě 4.1.4.

Úroveň znečištění ovzduší a dodržování imisních limitů zjišťují orgány ochrany ovzduší měřením nebo kombinací měření a modelového výpočtu nebo modelovým výpočtem nebo jinou metodou odborného odhadu. Rozptylové studie zpracovává osoba, která je držitelem platné autorizace podle § 15 odst. 1 písm. d) zákona nebo osoba oprávněná podle § 15 odst. 16 a 19 zákona (bod 4.7).

Měření, jehož účelem je prokázat dodržování emisních limitů nebo ověření správnosti měření znečišťujících látek prováděných provozovatelem u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů, a měření imisí provádí osoba, která je držitelem platné autorizace podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona nebo osoba oprávněná podle § 15 odst. 16 a 18 zákona (bod 4.7).

Provozovatel je povinen na základě výsledků měření prokázat jím vykazované emise znečišťujících látek a dodržování stanovených emisních limitů a emisních stropů u stacionárního zdroje.

Vyhláška č. 205/2009 Sb. stanovuje rozsah a způsob měření znečišťujících látek u stacionárních zdrojů včetně jejich vyhodnocení, provádění kontinuálního měření emisí včetně zaznamenávání, vyhodnocování a uchovávání jeho výsledků. Dále stanoví skupiny stacionárních zdrojů, kde se zjišťují znečišťující látky výpočtem, a postup výpočtu včetně emisních faktorů, měření účinnosti spalování u malých spalovacích zdrojů včetně množství a rozsahu vypouštěných látek, podrobné postupy zjišťování úrovně znečištění ovzduší včetně metod a dalších požadavků, jakož i podmínky provozování systému měřicích stanic.

4.6.1 Rozsah a způsob měření emisí znečišťujících látek u zdrojů včetně jejich vyhodnocení (§ 4 vyhl. č. 205/2009 Sb.)

Měřením se zjišťují emise znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin, pro něž má daný zdroj stanoveny emisní limity, a dále v případech stanovených v bodě 4.6.2.3.

Měření emisí znečišťujících látek se provádí v místě před vyústěním odpadního plynu do ovzduší nebo na jiném místě, jestliže je v něm složení odpadního plynu stejné jako ve vyústění nebo je přesně definováno obsahem srovnávací složky, nejčastěji kyslíku tak, aby výsledky měření byly porovnatelné s hodnotami emisních limitů. Hodnota emisního limitu se vztahuje ke každému výdychu zdroje.

Od měření emisí znečišťujících látek lze upustit a emise zjišťovat výpočtem v případech, kdy

- nelze dostupnými technickými prostředky zaručit, že měření odráží skutečný stav znečišťování ovzduší, nebo
- zdroj je provozován jako záložní a není v kalendářním roce provozován více než 300 hodin; toto ustanovení se nevztahuje na jednorázové měření emisí znečišťujících látek po uvedení zdroje do zkušebního nebo trvalého provozu a na spalovací zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, na spalovny odpadů a na zařízení schválená pro spoluspalování odpadů.

U zdrojů se neprovádí měření emisí

- tuhých znečišťujících látek, jde-li o zdroj spalující výlučně zemní plyn nebo zkapalněný zemní plyn, vodík, propan a butan či jejich směsi a bioplyn; toto ustanovení se nevztahuje na spalovací zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 100 MW a vyšším,
- tuhých znečišťujících látek, jde-li o zdroj do jmenovitého tepelného výkonu 5 MW spalující výhradně nízkosirná kapalná paliva, zejména lehký topný olej, naftu nebo zkapalněné ropné plyny, pokud tmavost kouře zjišťovaná po dobu měření emisí ostatních znečišťujících látek nepřekročí stupeň 1 Bacharachovy stupnice,
- oxidu siřičitého, jde-li o zdroj spalující plynné nebo kapalné palivo, pokud dodavatel paliva zaručuje stálý obsah síry v palivu na takové úrovni, aby při spalování nebyl překročen emisní limit; toto ustanovení se nevztahuje na spalovací zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 100 MW a vyšším.

V těchto případech se pro zjištění emisí tuhých znečišťujících látek a oxidu siřičitého použije hodnot emisních faktorů uvedených v příloze č. 14 (příloha č. 2 k vyhlášce č. 205/2009 Sb.).

4.6.2 Měření emisí

4.6.2.1 Jednorázové měření emisí znečišťujících látek (§ 5-7 vyhl. č. 205/2009 Sb.)

Jednorázové měření emisí znečišťujících látek (dále jen "jednorázové měření") se provádí manuálními metodami se samostatnými odběry dílčích vzorků, nebo přístroji konstruovanými pro kontinuální měření; v rámci jednorázového měření se za jednotlivé měření považuje odběr dílčího vzorku a jeho vyhodnocení.

Jednorázové měření se u zvláště velkých, velkých a středních zdrojů provádí tak, aby byly stanoveny emise každého zdroje

- po uvedení zdroje do zkušebního nebo trvalého provozu,
- po každé změně paliva nebo suroviny, pokud tato změna není schválena v provozním řádu,

- c) po každém významném a trvalém zásahu do konstrukce nebo vybavení zdroje, který by mohl vést ke změně emisí,
a to nejpozději do tří měsíců od vzniku některé ze skutečností uvedených pod písmeny a) až c) nebo ve lhůtě stanovené orgánem ochrany ovzduší v povolení podle § 17 zákona nebo podle zákona o integrované prevenci.

Jednorázové měření se dále provádí, pokud není stanoveno orgánem ochrany ovzduší v povolení podle jiného právního předpisu (zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci) odlišně,

- a) u zvláště velkých zdrojů **dvakrát za kalendářní rok**, ne dříve než po uplynutí tří měsíců od data předchozího jednorázového měření, pokud provozovatel nemá povinnost měřit kontinuálně nebo pokud tato povinnost není stanovena jiným právním předpisem (NV č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu, vyhláška č. 355/2002 Sb., kterou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těžké organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu) jinak,
b) u velkých zdrojů **jedenkrát za kalendářní rok**, ne dříve než po uplynutí šesti měsíců od data předchozího jednorázového měření, pokud provozovatel nemá povinnost měřit kontinuálně, nebo pokud není stanoveno jiným právním předpisem (NV č. 354/2002 Sb., vyhláška č. 355/2002 Sb.) jinak,
c) u středních zdrojů **jednou za tři kalendářní roky**, ne dříve než po uplynutí osmnácti měsíců od data předchozího jednorázového měření, a to u spalovacích zdrojů o jmenovitém tepelném výkonu rovném nebo vyšším než 1 MW a dále u zdrojů, u kterých se dodržování emisních limitů dosahuje úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím zařízení k čištění odpadního plynu,
d) u středních zdrojů nespádajících pod písmeno c) **jednou za pět kalendářních let**, ne dříve než po uplynutí třiceti měsíců od data předchozího jednorázového měření.

Vyhodnocení jednorázového měření (§ 7 vyhlášky):

Emisní limit se považuje za dodrženy, pokud průměr jednotlivých měření koncentrace znečišťující látky za celé jednorázové měření je menší nebo roven hodnotě emisního limitu a současně každá hodnota koncentrace znečišťující látky zjištěná jednotlivým měřením je menší než 120 % emisního limitu. Obdobně se hodnotí dodržení emisního limitu, je-li vyjádřen jinou měřitelnou veličinou než koncentrací znečišťující látky.

U jednorázového měření prováděného přístroji pro kontinuální měření se emisní limit považuje za dodrženy, je-li aritmetický průměr třicetiminutových středních hodnot menší nebo roven hodnotě emisního limitu a současně každá třicetiminutová střední hodnota zjištěné koncentrace znečišťující látky je menší než 120 % emisního limitu.

Vyhodnocení jednorázového měření obsahuje údaj o hmotnostní koncentraci znečišťující látky, jejím hmotnostním toku a měrné výrobní emisi a podmínky jejich platnosti pro jednotlivé měření zařízení nebo technologický proces. Je-li hodnota měrné výrobní emise současně stanovena u zdroje jako emisní limit, je její případné překročení prokázané na základě výsledků jednorázového měření považováno za překročení emisního limitu.

Součinem měrné výrobní emise a počtu jednotek vztažné veličiny, nebo součinem hmotnostního toku znečišťující látky a doby provozu zdroje v průběhu kalendářního roku se vypočte roční emise znečišťující látky do ovzduší.

Tato ustanovení se nepoužijí, pokud jiný právní předpis (NV č. 354/2002 Sb., vyhláška č. 355/2002 Sb.) stanoví odlišně.

4.6.2.2 Kontinuální měření emisí znečišťujících látek

(§ 8-9 vyhl. č. 205/2009 Sb.)

Kontinuální měření se provádí u zvláště velkých a velkých zdrojů v těch případech, kdy se dodržení emisního limitu dosahuje úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím zařízení k čištění odpadního plynu a u nichž je překračován hmotnostní tok vybraných znečišťujících látek podle následujícího odstavce.

U těchto uvedených zdrojů se kontinuálním měřením zjišťuje dodržování emisního limitu pouze té znečišťující látky, jejíž roční hmotnostní tok překračuje při projektovaném výkonu zdroje a při hmotnostní koncentraci znečišťující látky odpovídající emisnímu limitu hodnoty:

- a) 200 t tuhých znečišťujících látek,
- b) 1000 t oxidu siřičitého,
- c) 4 t chloru a jeho plyných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlor,
- d) 10 t těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík,
- e) 200 t oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý,
- f) 1 t sulfanu,
- g) 2 t plyných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluor, nebo
- h) 50 t oxidu uhelnatého.

U zvláště velkých spalovacích zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 100 MW a vyšším se zjišťují kontinuálním měřením emise tuhých znečišťujících látek, oxidu siřičitého, oxidů dusíku vyjádřeného jako oxid dusičitý a oxidu uhelnatého, a to bez ohledu na výše uvedené ustanovení odstavců.

Správnost údajů kontinuálního měření ověřuje jednorázovým měřením autorizovaná osoba nejméně jednou za rok a dále při každém významném zásahu do emisního měřicího systému nebo technologického procesu nebo významné změně zpracovávaných surovin nebo spalovaného paliva, a to do 3 měsíců od vzniku některé z uvedených změn. Přípustná tolerance pro ověření správnosti údajů kontinuálního měření je 10 % z hodnoty emisního limitu měřené znečišťující látky, pokud jiný právní předpis nebo orgán ochrany ovzduší nestanoví jinak. Nejméně jednou za tři roky je provedena kalibrace emisního měřicího systému.

Ustanovení tohoto bodu se nepoužijí pro jmenovitě určené zdroje podle § 12 vyhlášky (bod 4.6.2.3) a rovněž v případě, že je jiným právním předpisem (NV č. 354/2002 Sb., vyhláška č. 355/2002 Sb.) povinnost kontinuálního měření upravena odchylně.

Vyhodnocení kontinuálního měření je uvedeno v § 9 vyhlášky č. 205/2009 Sb.

4.6.2.3 Měření emisí znečišťujících látek u jmenovitě určených zdrojů

(§ 12 vyhl. č. 205/2009 Sb.)

Jmenovitě určené zdroje jsou

- a) spalovací zdroje, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon je 50 MW a vyšší, spalující tuhé nebo kapalné palivo; pro potřeby měření emisí znečišťujících látek podle tohoto ustanovení jsou jimi pouze jednotlivé kotle,
- b) spékací pásy aglomerace pro pražení nebo slinování kovových rud včetně sirníkové rudy s projektovanou výrobní kapacitou nad 150 t aglomerátu denně pro železné rudy nebo koncentrát a nad 30 t aglomerátu denně pro pražení rud mědi, olova nebo zinku nebo jakékoli zpracování rud zlata a rtuti,

- c) nístějové pece s intenzifikací kyslíkem, kyslíkové konvertory nebo elektrické obloukové pece, pro výrobu oceli s projektovanou výrobní kapacitou nad 2,5 t/hod,
- d) slévárny železných kovů s projektovanou výrobní kapacitou nad 20 t/den,
- e) výroba nebo tavení neželezných kovů s projektovanou výrobní kapacitou nad 20 t/den,
- f) výroba cementářského slínku v rotačních pecích s projektovanou výrobní kapacitou nad 500 t/den.

U výše jmenovitě určených zdrojů se zjišťují jednorázovým měřením

- a) emise kadmia a jeho sloučenin vyjádřených jako kadmium, rtuti a jejich sloučenin vyjádřených jako rtuť, olova a jeho sloučenin vyjádřených jako olovo, arsenu a jeho sloučenin vyjádřených jako arsen,
- b) emise polychlorovaných dibenzodioxinů a polychlorovaných dibenzofuranů v rozsahu podle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 205/2009 Sb.; množství se stanoví jako součet ekvivalentních množství toxických kongenerů vypočtených jako součin stanovené koncentrace individuálního toxického kongeneru a příslušného koeficientu ekvivalentu toxicity podle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 205/2009 Sb,
- c) emise polychlorovaných bifenyliů, a to individuální kongenery v rozsahu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 205/2009 Sb; emise se vyjádří jako celková hmotnost uvedených kongenerů,
- d) emise polycyklických aromatických uhlovodíků, a to benzo(b)fluoranten, benzo(a)pyren, indenol(1,2,3-c,d)pyren, benzo(k)fluoranten.

U zdrojů pro výrobu vápna, cementu a zpracování magnezitu se provádí kontinuální měření nebo jednorázové měření, (aniž by tím bylo dotčeno ustanovení § 12 odstavce 1 písm. f) a odstavce 2) vyhlášky), takto

- a) při výpalu vápna, cementářského slínku a magnezitu se zjišťují kontinuálním měřením emise tuhých znečišťujících látek, oxidů dusíku přepočtené na oxid dusičitý a oxidu siřičitého u každé z těchto látek, pokud hmotnostní tok emise znečišťující látky vypočtený z emisního limitu při maximálním projektovaném výkonu zdroje překračuje 15 kg/hod,
- b) u šachtových pecí s vnitřním topením se zjišťují emise tuhých znečišťujících látek, oxidů dusíku přepočtené na oxid dusičitý a oxidu siřičitého jednorázovým měřením tak, aby byly získány hodnoty hmotnostních toků emisí odpovídající celému závazecímu cyklu,
- c) u mlecích zařízení a chladičů při výrobě vápna, cementu a zpracování magnezitu se zjišťuje kontinuálním měřením emise tuhých znečišťujících látek, pokud hmotnostní tok emise překračuje 15 kg/hod.

Jednorázové měření se provádí při obvyklém provozním výkonu zdroje při prvním uvedení tohoto zdroje do provozu a dále jednou za 3 kalendářní roky nebo po každé změně paliva, suroviny nebo druhu odpadu nad rámec schváleného provozního řádu nebo po každém významném a trvalém zásahu do konstrukce nebo vybavení zdroje, a to do 6 měsíců od vzniku jedné z výše uvedených skutečností.

4.6.3 Zjišťování množství znečišťujících látek výpočtem

(§ 10 vyhl. č. 205/2009 Sb.)

Emise se stanovují výpočtem v případech uvedených v § 4 odst. 3 vyhlášky (bod 4.6.1) a v případech, kdy výpočet poskytuje přesnější údaje, zejména pokud výpočet zahrnuje i fugitivní emise, a to

- a) bilancí technologického procesu jako rozdíl mezi hmotností znečišťující látky do procesu vstupující a hmotností znečišťující látky z procesu vystupující jinými cestami než emisí do ovzduší a obsaženou ve výrobku se zohledněním její chemické a fyzikální změny v procesu v požadovaném časovém úseku, nebo

- b) jako součin emisního faktoru uvedeného pro odpovídající skupinu zdrojů v příloze č. 14 (příloha č. 2 k vyhlášce č. 205/2009 Sb.) nebo v jiném právním předpisu (NV č. 354/2002 Sb., vyhláška č. 355/2002 Sb.) a počtu jednotek příslušné vztažné veličiny na zdroji v požadovaném časovém úseku.

4.6.4 Přípustná tmavost kouře

(§ X vyhl. č. 205/2009 Sb.)

Nejvyšší přípustná tmavost kouře je optická vlastnost kouře vyvolaná pohlcováním světla v kouřové vlečce vystupující z komína. Vyjadřuje se ve stupních podle Ringelmannova v kouřové vlečce (stupeň 0 - 5). Tmavost kouře lze rovněž vyjádřit ve stupních Bacharacha (stupeň 0-9) nebo měřením opacity (udávané v %), která se měří v kouřovodu.

Nejvýše přípustná tmavost kouře vypouštěného ze spalovacího procesu je obecně dána těmito limity:

- Při spalování paliv nesmí být odcházející kouř tmavší než 2. stupeň při měření a hodnocení Ringelmannovou stupnicí a změřená hodnota opacity nesmí být větší než 40 %. Po dobu roztápění zařízení ze studeného stavu v trvání nejdéle 30 minut, pokud pasport kotle nestanoví jinak, může tmavost kouře dosáhnout až do úrovně stupně 3 Ringelmannovy stupnice nebo hodnoty 60 % opacity.
- Při spalování kapalných paliv musí být proces veden tak, aby kromě podmínek stanovených v předchozím odstavci nebyla při kontrole obsahu sazí měřením tmavosti skvrn na filtru z odsátého vzorku podle Bacharacha zjištěna vyšší hodnota, než odpovídá stupni 4 Bacharachovy stupnice při žádném ze tří po sobě provedených testů a stupni 3 alespoň u dvou ze tří provedených testů. Při roztápění zařízení ze studeného stavu se kontrola tmavosti kouře Bacharachovým testem neprovádí.

Přípustná tmavost kouře a metody zjišťování tmavosti kouře jsou uvedeny v příloze č. 13 (příloha č. 3 k vyhlášce č. 205/2009 Sb.).

4.6.5 Zjišťování pachových látek

(§ 10 zákona, vyhl. č. 362/2006 Sb.)

Vnášení pachových látek ze stacionárních zdrojů do ovzduší nad přípustnou míru obtěžování zápachem není dovoleno.

Přípustná míra obtěžování zápachem:

Přípustná míra obtěžování zápachem je stav pachových látek ve vnějším ovzduší, kterého je třeba dosáhnout, pokud je to běžně dostupnými prostředky možné, odstraněním nebo omezením obtěžujícího pachového vjemu.

Překročení přípustné míry obtěžování zápachem se posuzuje na základě písemné stížnosti osob bydlicích nebo pracujících v oblasti, ve které k obtěžování zápachem dochází.

Přípustná míra obtěžování zápachem je překročena vždy, pokud si na obtěžování zápachem stěžuje více než 20 osob podle předchozího odstavce a pokud alespoň u jednoho z provozovatelů stacionárních zdrojů bylo prokázáno porušení povinnosti podle zákona, které překročení přípustné míry obtěžování zápachem způsobilo.

Způsob stanovení koncentrace pachových látek:

Stanovení koncentrace pachových látek se provádí u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 41 postupem stanoveným vyhláškou č. 362/2006 Sb. a českou technickou normou ČSN EN 13725 (dále jen "technická norma"). Stanovení koncentrace pachových látek se nevztahuje na malé stacionární zdroje.

Stanovení koncentrace pachových látek se provádí:

- a) ke dni stanovenému v povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona při uvádění stacionárního zdroje do provozu,
- b) po každé změně, na kterou bylo příslušným orgánem ochrany ovzduší vydáno povolení podle § 17 odst. 2 písm. f) zákona,
- c) po každém významném a trvalém zásahu do konstrukce nebo vybavení zařízení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně koncentrace pachových látek,

a to do 3 měsíců od vzniku některé ze skutečností uvedených pod písmeny a) až c).

Koncentraci pachových látek posuzuje komise uvedená v technické normě. Od stanovení koncentrace pachových látek lze upustit v případě, kdy její stanovení představuje riziko poškození zdraví členů komise.

Odběr vzorků pro stanovení koncentrace pachových látek se provádí v místě před vyústěním odpadního plynu do ovzduší nebo na jiném místě v souladu se zásadami stanovenými ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

Doba odběru vzorků se přizpůsobí očekávaným koncentracím a provede se v období minimálně 1 hodiny, s tím, že doba každého jednotlivého odběru se bude pohybovat v rozmezí 5 až 15 minut.

Při stanovení koncentrace pachových látek se provádí nejméně 3 odběry na každém měřicím místě. Výsledná koncentrace pachových látek v odpadním plynu zdroje je geometrický průměr výsledků jednotlivých odběrů.

Stanovení koncentrace pachových látek:

Stanovení koncentrace pachových látek se provede nejpozději:

- a) do 1. srpna 2007 u stacionárních zdrojů uvedených v části A přílohy č. 41,
- b) do 1. srpna 2008 u stacionárních zdrojů uvedených v části B přílohy k č. 41 a
- c) do 1. srpna 2009 u stacionárních zdrojů uvedených v části C přílohy č. 41.

4.7 Autorizace

(§ 15-16 zákona)

Rozhodnutí o autorizaci podle tohoto zákona se vyžaduje:

- a) k měření emisí nebo imisí znečišťujících látek, jehož účelem je prokázat dodržování emisních limitů nebo ověření správnosti měření znečišťujících látek prováděných provozovatelem u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů, stanovení koncentrace pachových látek a míry obtěžování zápachem, stavových veličin plynů, koncentrace srovnávací látky a vlhkosti v plynu a k ověřování správnosti měření znečišťujících látek,
- b) k měření účinnosti spalovacího zdroje a vypouštěných látek a ke kontrole spalinových cest,
- c) k dohledu nad provozem spalovny odpadu nebo zařízení schváleného pro spoluspalování odpadu,
- d) ke zpracování rozptylových studií a zpracování odborných posudků.
- e) k ověřování množství emisí skleníkových plynů podle zvláštního právního předpisu (§ 7 zákona č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů).

Rozhodnutí o autorizaci vydává ministerstvo fyzickým a právnickým osobám na podkladě jejich žádosti. U právnické osoby podává žádost o autorizaci statutární orgán nebo jeho zástupce, který splňuje požadavky zvláštního právního předpisu (zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání). **Autorizace podle písm. c) a d) vzniká též marným uplynutím lhůty a způsobem podle § 28 až 30 zákona o volném pohybu služeb.**

Obsahy žádostí o vydání rozhodnutí o autorizaci pro jednotlivé výše uvedené činnosti, jsou uvedené v § 15 odst. 3 – 8 zákona.

Žadatelé jsou povinni podrobit se ověření znalostí právních předpisů upravujících ochranu životního prostředí v rozsahu své činnosti. Úspěšné prokázání odborných znalostí a znalostí vybraných právních předpisů je předpokladem k vydání rozhodnutí o autorizaci. V případě, že žadatel neprokáže požadované znalosti, je žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci MŽP zamítnuta.

Rozhodnutí o autorizaci se vydává na dobu určitou, nejdéle na dobu 5 let a může obsahovat podmínky, za nichž může být tato činnost prováděna. Žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci lze podat opakovaně. Rozhodnutí o autorizaci nelze převést na jinou osobu. ☒

Platnost rozhodnutí o autorizaci se prodlužuje o dalších 5 let, pokud osoba, která je držitelem platného rozhodnutí o autorizaci, (dále jen "autorizovaná osoba") nadále splňuje podmínky pro výkon této činnosti. MŽP o prodloužení autorizace vydá osvědčení. Autorizovaná osoba, které ministerstvo zrušilo rozhodnutí o autorizaci podle § 15 odst. 13 zákona, může opětovně podat žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci k téže činnosti, ke které jí bylo rozhodnutím zrušeno, nejdříve po uplynutí 1 roku.

Podmínky pro osoby, které jsou usazeny v jiném členském státě Evropské unie a na území České republiky hodlají dočasně vykonávat činnosti podléhající registraci jsou uvedeny v § 15 zákona.

Povinnosti autorizovaných osob a další podrobnosti upravující jejich činnost jsou uvedeny v § 15 a 16 zákona. Podmínky k udělování autorizace osob, kvalifikační požadavky a rozhodnutí o autorizaci jsou uvedeny **v § 15 vyhlášky č. 205/2009 Sb.**

4.8 Ostatní stacionární zdroje emitující těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu (vyhláška č. 355/2002 Sb., dále v tomto bodě jen "vyhláška")

Tento bod upravuje:

- a) kategorie těkavých organických látek znečišťujících ovzduší,
- b) emisní limity, podmínky provozu a kategorie ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší uvedených v přílohách k této vyhlášce emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu (dále jen "zdroj"),
- c) zásady a náležitosti evidence a bilancování spotřeby těkavých organických látek (rozpouštědel), způsob nakládání s výrobky, které je obsahují, způsob jejich aplikace při provozování činností uvedených v přílohách č. 27, č. 28, č. 37 a č. 40 prováděných na vnitřních nebo venkovních plochách, zejména na konstrukcích, budovách, stožárech a dalších objektech, při nichž jsou aplikována organická rozpouštědla za účelem dosažení dekoračních, ochranných nebo jiných funkčních účinků,
- d) požadavky na oznámení zdrojů, na omezování emisí těkavých organických látek a fugitivních emisí.

Právo Evropských společenství:

Směrnice Rady 1999/13/ES, o omezování emisí těkavých organických látek (VOC) vznikajících při užívání organických rozpouštědel při některých činnostech a v některých zařízeních.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/63/ES, o kontrole emisí těkavých organických látek (VOC) vznikajících při skladování benzínu a při jeho distribuci od terminálů k čerpacím stanicím.

Směrnice Rady 96/61/ES, o integrované prevenci a omezování znečištění.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES ze dne 21. dubna 2004 o omezování emisí těkavých organických látek vznikajících při používání organických rozpouštědel v některých barvách a lacích a výrobcích pro opravy nátěru vozidel a o změně směrnice 1999/13/ES.

4.8.1 Základní pojmy pro bod 4.8 (§ 2 vyhlášky)

- a) stávajícím zdrojem - zdroj podle § 54 odst. 9 písm. a) zákona,
- b) novým zdrojem - zdroj podle § 54 odst. 9 písm. b) zákona,
- c) zvláště velkým zdrojem - zdroj, technologický proces nebo zařízení, v němž se provádí jedna nebo více činností stejného zaměření, tvořící technologickou jednotku, používající organická rozpouštědla o projektované spotřebě větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 tun za rok,
- d) podstatnou změnou - změna v konstrukci nebo provozu zdroje, která může mít významné negativní účinky na zdraví lidí, zvířat a na životní prostředí, spočívající zejména ve
 10. zvýšení jmenovité kapacity nebo výkonu zdroje pro zdroje s roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 10 tun tak, že jsou zvýšeny emise těkavých organických látek o více než 25 %,
 11. zvýšení jmenovité kapacity nebo výkonu zdroje tak, že jsou zvýšeny emise těkavých organických látek o více než 10 % u zdrojů nespádajících pod bod 1,
- e) fugitivní emisí - vnášení znečišťujících látek do životního prostředí, kdy nelze měřením určit všechny veličiny nutné k výpočtu hmotnostního toku. Tento pojem zahrnuje zejména emise znečišťujících látek uvolňované do atmosféry okny, dveřmi, větracími průduchy a podobnými otvory, netěsnostmi rozvodů a armatur a dále veškeré emise vznikající při činnostech uvedených v bodě 4.8 písm. c) (§ 1 písm. c) vyhlášky),
- f) celkovou emisí - součet emisí vnášených do ovzduší odpadním plynem a fugitivních emisí látky,

- g) organickou sloučeninou - jakákoli sloučenina obsahující v molekule alespoň jeden atom uhlíku a jeden nebo více atomů vodíku, halogenů, kyslíku, síry, fosforu, křemíku nebo dusíku s výjimkou oxidů uhlíku a anorganických uhličitů a hydrogenuhličitů,
- h) kategorií těkavých organických látek (VOC) - soubor těkavých organických sloučenin nebo jejich směsí charakterizovaných podobnou mírou působení na zdraví lidí, zvířat a na životní prostředí,
- i) organickým rozpouštědlem - jakákoli těkáva organická látka, která je užívána samostatně či ve směsi s jinými látkami k rozpouštění surovin, produktů nebo jako ředidlo, jako disperzní prostředí, jako prostředek používaný k úpravě viskozity či povrchového napětí, jako změkčovaadlo či jako ochranný prostředek,
- j) halogenovaným rozpouštědlem - organické rozpouštědlo obsahující alespoň jednu organickou sloučeninu, která obsahuje v molekule přinejmenším jeden atom fluoru, chloru, bromu či jodu,
- k) celkovým organickým uhlíkem (TOC) - uhlík obsažený v těkavých organických sloučeninách,
- l) tuhými znečišťujícími látkami (TZL) - částice různých velikostí, tvaru, původu, složení a struktury, které jsou za teploty a tlaku v komíně, výduchu nebo výpusti ze zařízení pro omezování emisí přítomny v odpadním plynu v pevném skupenství,
- m) spotřebou - celkový vstup organických rozpouštědel do zdroje za kalendářní rok nebo v jiném období dlouhém 12 měsíců snížený o všechny organické sloučeniny, které jsou regenerovány pro opakované využití, nebo množství těchto rozpouštědel použitých při jednorázové činnosti podle § 1 písm. c) vyhlášky,
- n) vstupem - celkové množství organických rozpouštědel v surovinách, přípravcích a materiálech použitých při činnostech definovaných v příloze č. 27, včetně rozpouštědel recyklovaných uvnitř a vně zdroje. Tato množství jsou započítávána pokaždé, když jsou použita k prováděným činnostem,
- o) znovuvyužitím regenerovaných organických rozpouštědel - užití organických rozpouštědel regenerovaných z odpadních produktů procesu k jakýmkoli technickým nebo komerčním účelům, včetně jejich využití způsobem obdobným jako paliva, s vyloučením zpracování regenerovaných rozpouštědel jako odpadů s výjimkou spalování,
- p) prahovou hodnotou spotřeby - velikost projektované spotřeby organického rozpouštědla, podle níž se v příloze č. 28 zařazují jednotlivé zdroje do kategorií, skupin a podskupin s příslušnými emisními limity,
- r) jmenovitou kapacitou - jednodenní průměrná hodnota maximální hmotnosti vstupujících organických rozpouštědel v daném zdroji určující denní maximální spotřebu organických rozpouštědel, pokud je zařízení provozováno za normálních podmínek provozu při svém projektovaném výkonu,
- s) normálními podmínkami provozu - všechna období provozu zdroje nebo činnosti s výjimkou náběhu a odstavování provozu a období údržby provozního vybavení,
- t) podmínkami záchyty - provozní podmínky zdroje, při nichž jsou uvolněné těkavé organické látky nuceným odtahem vedeny do komína nebo do zařízení na omezování emisí (představují podmínky, kdy nedochází k fugitivním emisím),
- u) operací náběhu a operací odstavování provozu zdroje - operace, kterými se uvádí technologický proces, provozní zařízení nebo zásobník do stavu činnosti, a operace, kterými se uvádí technologický proces, provozní zařízení nebo zásobník do stavu nečinnosti. Pravidelně oscilující fáze činnosti a nečinnosti zdroje znečišťování ovzduší nejsou pokládány za operace náběhu či odstavování,
- v) plánem snížení emisí - plán zpracovaný provozovatelem a schválený příslušným krajským úřadem podle § 5 odst. 6, 7 a 11 zákona (dále jen "redukční plán"),
- w) cílovou emisí - vztažná hodnota roční emise těkavých organických látek, s níž se porovnává skutečně dosažená hodnota této emise při uplatnění redukčního plánu nebo vztažná hodnota roční emise benzínu uvedená pro celkové posouzení účinnosti technických opatření pro omezení emisí těkavých organických látek z jednotlivých skladovacích zařízení, terminálů a čerpacích stanic,
- x) bilancí rozpouštědel (plánem hospodaření s rozpouštědly) - hmotnostní bilance rozpouštědel povinně zpracovaná a průběžně aktualizovaná provozovatelem zdroje jako nástroj k omezování emisí těkavých organických látek, k vyčíslování fugitivních emisí a k vykazování emisí, specifikovaná v příloze č. 30,
- y) hmotnostním tokem - hmotnost látky uvolněné do atmosféry v určitém časovém intervalu dělená tímto časovým intervalem. Vyjadřuje se zejména v kg/h, ale i v jiných veličinách,

- z) hmotnostní koncentrací - hmotnost látky obsažené v určitém objemu plynu dělená tímto objemem. Vyjadřuje se zejména v mg/m^3 , ale i v jiných veličinách. Nedílnou součástí této veličiny je i uvedení vztažných podmínek,
- aa) benzinem - jakýkoliv ropný výrobek, s aditivy nebo bez aditiv, jehož tlak nasycených par při teplotě 293,15 K (20 st. C) je roven nebo je větší než 1,32 kPa a který je určen pro použití jako palivo motorových vozidel, vyjma kapalného propan-butanu (LPG),
- bb) parami - všechny plynné sloučeniny, které se odpařují z benzinu, popřípadě jiných kapalin,
- cc) ročním průtokem - největší celkové roční množství benzinu převedené ze skladovacího zařízení v terminálu do mobilních kontejnerů nebo odebrané z čerpací stanice v průběhu předchozích tří let,
- dd) mobilním kontejnerem - každá nádrž přepravovaná po silnici, železnici nebo vodních cestách používaná pro přepravu benzinu z jednoho terminálu do druhého nebo z terminálu do čerpací stanice,
- ee) plavidlem - plavidlo pro vnitrozemskou plavbu podle zvláštního právního předpisu (§ 9 odst. 1 zákona č. 114/1995 Sb.),
- ff) skladovacím zařízením - každá stacionární nádrž v terminálu používaná ke skladování benzinu, včetně technologického příslušenství na místě tohoto zařízení,
- gg) terminálem - každé zařízení, které se používá pro skladování a k plnění benzinu do mobilních kontejnerů, včetně technologického příslušenství na místě tohoto zařízení,
- hh) jednotkou omezování emisí par - zařízení pro zpětné získávání benzinu z par včetně všech vyrovnávacích zásobníkových systémů v terminálu,
- ii) plnicím zařízením - jakékoli zařízení v terminálu, kterým lze plnit benzin do mobilních kontejnerů. Plnicí zařízení pro silniční cisternová vozidla zahrnuje jedno nebo více plnicích míst,
- jj) plnicím místem - konstrukce v terminálu, která v daném okamžiku slouží k plnění jediné mobilní cisterny benzinem,
- kk) čerpací stanicí - zařízení, kde se benzin vydává ze stacionárních skladovacích nádrží nebo přemístitelných nádrží do palivových nádrží motorových vozidel,
- ll) meziskladem par - meziskladování par benzinu v nádrži s pevnou střechou v terminálu pro účely pozdější přepravy k rekuperaci par u jiného terminálu; přeprava par z jednoho skladovacího zařízení k jinému v terminálu se nepovažuje za meziskladování par,
- mm) obsahem těkavých organických látek (dále jen „těkavá látka“) v produktech - hmotnostní koncentrace těchto látek vyjádřená v gramech na litr (g/l), v produktu připraveném k použití; za část obsahu se nepovažuje hmotnost těkavých látek, které během zasychání chemicky reagují za vzniku ochranného filmu nátěrové hmoty,
- nn) nátěrovou hmotou - přípravek včetně transparentních laků a všech organických rozpouštědel nebo přípravků obsahujících organická rozpouštědla nutná k jeho správnému použití, který se používá k vytváření filmu s dekorativním, ochranným nebo jiným funkčním účinkem na určitém povrchu,
- oo) filmem - kompaktní vrstva vzniklá nanesením jednoho nebo několika nátěrů na určitý podklad,
- pp) vodou ředitelnými nátěrovými hmotami - nátěrové hmoty neomezeně mísitelné s vodou, jejichž fyzikální vlastnosti při aplikaci lze upravovat vodou,
- qq) rozpouštědlovými nátěrovými hmotami - nátěrové hmoty neomezeně mísitelné s organickými rozpouštědly, jejichž fyzikální vlastnosti při aplikaci lze upravovat těmito rozpouštědly,
- rr) přípravkem - směsí nebo roztoky, které se skládají ze dvou nebo více látek,
- ss) látkami - chemické prvky nebo jejich sloučeniny ve stavu, v jakém se vyskytují v přírodě nebo jsou vyrobeny v průmyslu, v pevném, kapalném nebo plynném skupenství.

4.8.2 Kategorie těkavých organických látek (§ 3 vyhlášky)

Těkavé organické látky se dělí do 4 kategorií, a to podle míry působení na zdraví lidí, zvířat a životní prostředí. Jedná se o následující kategorie:

- a) látky, které jsou klasifikovány jako látky karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci a jsou označeny R-větou R45, R46, R49, R60 a R61 (NV č. 232/2004 Sb. - viz část A Chemické látky a přípravky),

- b) halogenované organické látky klasifikované podle zvláštního právního předpisu (NV č. 232/2004 Sb. - viz část A Chemické látky a přípravky) R-větou R40,
- c) těkavé organické látky, které nespadají pod písmena a) a b),
- d) benzin definovaný podle 4.8.1 písmene aa), pokud je posuzován podle požadavků § 14 až 19 vyhlášky. Pro posuzování podle jiných ustanovení vyhlášky náleží do kategorie pod písmenem c).

4.8.3 Kategorie zdrojů a emisní limity (§ 4 vyhlášky)

U zdrojů vztahujících se k této vyhlášce jsou kategorie podle zdrojů § 4 odst. 4 písm. a) zákona (bod 4.0.2, číslice I) stanoveny v příloze č. 28.

Zvláště velké zdroje: veškeré zdroje splňující podmínky v bodě 4.8.1 písmeno c).

Velké zdroje: zdroje, které vypouštějí těkavé organické látky podle bodu 4.8.2 písmena a) nebo b), jsou velkými zdroji, nestanoví-li vyhláška jejich zařazení jinak.

Malé zdroje: zdroje uvedené v § 1 písm. c) vyhlášky (bod 4.8 písmeno c)), které vypouštějí pouze těkavé organické látky podle 4.8.2 písmene c), jsou malými zdroji, nestanoví-li se ve vyhlášce jinak.

Specifické emisní limity pro těkavé organické látky a tuhé znečišťující látky a technické podmínky provozu zdrojů jsou uvedeny v přílohách č. 28 a č. 37. Technické podmínky provozu vybraných zdrojů, které obsahují požadavky na konstrukci, vybavení zařízení a provozování technologického procesu, specifické emisní limity doplňují nebo nahrazují. Emisní limit pro pachové látky stanovuje zvláštní právní předpis ([vyhláška č. 362/2006 Sb., bod 4.6.5](#)).

Pro zdroje používající organické znečišťující látky uvedené v bodě 4.8.2 písmeno a) nebo b) jsou stanoveny závazné technické podmínky provozu a obecné emisní limity v § 8 odst. 1 až 3 vyhlášky – bod 4.8.7.

Pro zdroje uvedené v příloze č. 28 platí specifické emisní limity a technické podmínky jejich provozu a dále obecné emisní limity u znečišťujících látek, pro které se specifické emisní limity nestanovují.

Emisní limity jsou vyjádřeny zejména jako:

- a) hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky,
- b) hmotnostní koncentrace těkavých organických látek ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky,
- c) hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek (TZL) ve vlhkém odpadním plynu vyjádřená pro normální stavové podmínky,
- d) emisní limit celkových emisí určený jako podíl množství celkových emisí a vstupního množství rozpouštědel nebo benzínu,
- e) emisní limit fugitivních emisí určený jako podíl množství fugitivních emisí a vstupního množství rozpouštědel,
- f) specifická výrobní emise celkových emisí určená jako podíl množství celkových emisí a množství nebo velikosti produkce,
- g) měrná výrobní emise určená jako podíl hmotnosti celkových emisí organického rozpouštědla a celkové plochy produktů,

- h) specifická výrobní emise (VOC) určená jako podíl celkového množství těkavých organických látek a velikosti produkce,
- i) specifická výrobní emise (TOC) určená jako podíl celkového organického uhlíku a velikosti produkce.

4.8.4 Postup stanovení obecných emisních limitů

(§ 5 vyhlášky)

Pokud se pro danou znečišťující látku nebo stanovenou skupinu látek nestanoví u zdroje specifický emisní limit a nejedná-li se o látky podle bodu 4.8.2 písm. a) a b) (§ 3 písm. a) nebo b) vyhlášky), vymezují se znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny k plnění obecných emisních limitů podle § 9 odst. 4 zákona (bod 4.6) a podle zvláštního právního předpisu (vyhláška č. 205/2009 Sb.).

Od prokazování plnění stanovených obecných emisních limitů lze upustit u těch znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin, kde výsledky opakovaného autorizovaného měření emisí (vyhláška č. 205/2009 Sb.) prokazují, že jejich emise jsou pod úrovní 10 % obecného emisního limitu a pod 10 % limitního emisního toku.

4.8.5 Požadavky na stávající zdroje

(§ 6 vyhlášky)

Zdroj, u kterého dojde k podstatné změně zařízení, technologie nebo používaných surovin nebo u kterého v důsledku uskutečněných podstatných změn dojde poprvé ke splnění požadavku podle § 8 odst. 4 vyhlášky (bod 4.8.7), se považuje za nový.

Pokud stávající zdroj splňuje nebo je schopen splňovat emisní limity a další podmínky provozování stanovené touto vyhláškou pro nové zdroje v příloze č. 28, oznámí jeho provozovatel inspekci změnu v evidenci ze stávajícího na nový zdroj.

4.8.6 Požadavky na nové zdroje

(§ 7 vyhlášky)

Provozovatelé zdrojů, které podléhají oznamovací povinnosti nebo jejichž provoz má být povolen v rámci podmínek redukčního plánu podle přílohy č. 29, oznámí tento záměr příslušnému orgánu ochrany ovzduší.

Při podání oznámení nových zdrojů se postupuje podle vzoru uvedeného v příloze č. 32.

4.8.7 Požadavky při provozu stávajících a nových zdrojů

(§ 8 vyhlášky)

U zdroje, z kterého unikají těkavé organické látky uvedené v bodě 4.8.2 písmeno a), nelze při celkovém hmotnostním toku emisí těchto znečišťujících látek větším než 10 g/h překročit celkovou hmotnostní koncentraci těchto znečišťujících látek v objemu 2 mg/m³ po přepočtu na normální stavové podmínky. V nejkratší době se tyto látky podle možností nahrazují méně škodlivými látkami nebo přípravky.

U zdroje, z kterého unikají těkavé organické látky uvedené v bodě 4.8.2 písmeno b), nelze při celkovém hmotnostním toku emisí těchto znečišťujících látek větším než 100 g/h překročit celkovou hmotnostní koncentraci těchto znečišťujících látek 20 mg/m³ po přepočtu na normální podmínky.

V zájmu ochrany zdraví lidí, zvířat a životního prostředí je nutné emise těkavých organických látek ve výše uvedených v odstavcích odvádět ze zdroje při využití zachytu komínem, výduchem nebo výpustí ze zařízení pro omezování emisí.

Zdroj uvedený v příloze č. 28, který uvolňuje těkavé organické látky uvedené v bodě 4.8.2 písmeno c), musí splnit tyto požadavky:

- a) emisní limity v odpadním plynu a emisní limity fugitivních emisí nebo emisní limity celkových emisí a další požadavky stanovené v příloze č. 28, případně požadavky stanovené podle bodu 4.8.4 (§ 5 odst. 1 vyhlášky), nebo
- b) požadavky redukčního plánu specifikované v příloze č. 29.

Pro stávající zdroj, který uvolňuje těkavé organické látky uvedené v bodě 4.8.2 písmeno c), na který se nevztahuje redukční plán podle předchozího odstavce písmene b) a který není uveden v příloze č. 37, se postupuje podle bodu 4.8.4 (§ 5 odst. 1 vyhlášky), případně podle zvláštního právního předpisu (NV č. 615/2006 Sb.).

Pro zdroj, který uvolňuje fugitivní emise těkavých organických látek, se uplatňují fugitivní emisní limity uvedené v příloze č. 28. Toto ustanovení se u zdroje neuplatní tehdy, pokud je prokázáno, že pro něj nejsou fugitivní emisní limity dosažitelné z hlediska současných technických nebo ekonomických možností, a nevznikne-li podle současného stavu ovzduší v daném místě významné riziko ohrožení zdraví lidí, zvířat nebo životního prostředí. Tento postup schvaluje pro každý případ orgán ochrany ovzduší. Provozovatel zdroje doloží, že je použito nejlepší dostupné technologie nebo postupu.

Činnosti, při nichž není technicky možné odvádět znečišťující látky ze zdroje komínem, výduchem nebo výpustí ze zařízení pro omezování emisí, mohou být příslušným orgánem ochrany ovzduší vyňaty z požadavků uvedených v příloze č. 28, pokud je v této příloze tato možnost výslovně uvedena.

Pro každý takový případ je provozovatel zdroje povinen doložit použití nejlepší dostupné techniky nebo postupu a řídit se požadavky redukčního plánu, které jsou specifikované v příloze č. 29.

U zdrojů se dvěma a více činnostmi podle přílohy č. 27, z nichž každá přesahuje prahové spotřeby uvedené v příloze č. 28, je nutné zajistit, aby:

- a) pro látky uvedené v bodě 4.8.2 písmena a) a b) byly plněny všechny požadavky § 8 odst. 1 až 3 vyhlášky pro každou jednotlivou činnost zvlášť,
- b) pro všechny ostatní látky bylo zajištěno, že
 1. požadavky § 8 odst. 4 vyhlášky platí pro každou jednotlivou činnost zvlášť, nebo
 2. jejich společné emise nesmí přesáhnout hodnoty, které vyplývají ze situace v případě uplatnění bodu 1.

Během operací spouštění a odstavování zdroje jsou jejich provozovatelé povinni zavést opatření k omezení emisí těkavých organických látek. U zvláště velkých, velkých a středních zdrojů se tato opatření zapracovávají do návrhu souboru technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu zdroje podle § 11 odst. 2 zákona (dále jen "provozní řád") nebo do návrhu změn stávajícího provozního řádu.

U stávajících zdrojů, u nichž se provozují zařízení pro omezování emisí těkavých organických látek a které splňují emisní limity vyjádřené hmotnostní koncentrací celkového organického uhlíku po přepočtu na normální stavové podmínky, a to:

- a) 50 mg/m³ po přepočtu na suchý plyn a vztažný obsah kyslíku 17 % v případě spalování, nebo
- b) 150 mg/m³ v případě jiného zařízení na omezování emisí,

není nutné dodržovat emisní limity v odpadních plynech uvedené v příloze č. 28 do data uvedeného v § 54 odst. 9 písm. a) zákona (31. října 2007).

Uplatňováním redukčního plánu ani při postupu podle předchozího odstavce není dotčeno ustanovení § 4 odst. 4 vyhlášky (bod 4.8.3).

4.8.8 Způsob měření a zjišťování emisí (§ 9 vyhlášky)

Emise se zjišťují kontinuálním měřením nebo jednorázovým měřením a výpočtem z látkové bilance. Přitom platí, že:

- kontinuální měření je uplatněno při měření emisí znečišťujících látek z výdechů zařízení pro omezování emisí, v nichž je překročen průměrný hmotnostní tok celkového organického uhlíku 10 kg/h. Provádí se za použití přístrojů pro kontinuální měření splňující požadavky stanovené zvláštním právním předpisem (vyhláška č. 205/2009 Sb.),
- v ostatních případech se provádí periodické měření formou autorizovaného jednorázového měření,
- způsob výpočtu množství emisí z hmotnostní bilance je uveden v příloze č. 30.

Při měření emisí se měří hmotnostní koncentrace všech jednotlivých těkavých organických látek uvedených v bodě 4.8.2 písmeno a) nebo b), pokud se v emisích zdroje vyskytují. Posouzení dodržení emisních limitů se provádí porovnáním součtu změřených hmotnostních koncentrací jednotlivých látek s hodnotou emisních limitů, která je uvedena v § 8 odst. 1 nebo 2 vyhlášky. V případě všech ostatních látek se posuzování provádí na základě zjištěné celkové hmotnosti organického uhlíku postupem podle § 10 odst. 1 vyhlášky.

4.8.9 Dodržování emisních limitů, emisních stropů a redukčního plánu a maximálních prahových hodnot obsahu těkavých látek v produktech (§ 10 vyhlášky)

Provozovatelé prokáží v souladu s § 11 zákona:

- splnění emisních limitů v odpadním plynu, limitních hodnot fugitivních emisí nebo emisní limity celkových emisí a maximálních prahových hodnot obsahu těkavých látek v produktech podle přílohy č. 40, nebo
- splnění požadavků redukčního plánu specifikovaného v příloze č. 29 a splnění ustanovení § 8 odst. 6 a 7 vyhlášky.

Postup při kontrole dodržování redukčního plánu je uveden v příloze č. 30.

Pokud to vyžaduje plnění národního, krajského či místního programu snižování emisí těkavých organických látek podle přílohy č. 2 zákona, stanoví příslušný orgán ochrany ovzduší provozovatelům zdrojů závazné emisní stropy a podmínky ochrany ovzduší.

4.8.10 Bilance spotřeby rozpouštědel a provozní řád (§ 11 vyhlášky)

Provozovatelé zdrojů uvedených v § 8 odst. 1, 2 a 4 vyhlášky (bod 4.8.7) sestavují roční hmotnostní bilanci organických rozpouštědel způsobem stanoveným v příloze č. 30.

Provozovatelé malých zdrojů s jednorázovou spotřebou těkavých organických látek podle bodu 4.8.2 písmene c) vyšší než 0,6 tuny a provozovatelé malých zdrojů s celkovou projektovanou roční spotřebou těkavých organických látek podle bodu 4.8.2 písmene c) vyšší než 0,4 tuny (pokud není v příloze č. 28 uvedeno jinak) podléhají oznamovací povinnosti a vedou evidenci a přehled o jejich spotřebě podle § 12 odst. 1 písm. c) zákona.

Provozovatelé zdrojů používající těkavé organické látky podle bodu 4.8.2 písmena a) nebo b) předkládají ve lhůtě stanovené příslušným orgánem ochrany ovzduší návrhy provozních řádů včetně návrhů jejich změn. Provozní řád rovněž zpracují provozovatelé používající těkavé organické látky podle bodu 4.8.2 písmena c) v množství přesahujícím 5 tun za rok a provozovatelé velkých a zvláště velkých zdrojů.

4.8.11 Postup a způsob oznámení

(§ 12 vyhlášky)

Provozovatel malého zdroje používající těkavé organické látky oznamuje údaje o jejich používání obecnímu úřad každoročně do 15. února kalendářního roku na tiskopisu, jehož vzor je uveden v příloze č. 32.

Orgán obce, který eviduje a ověřuje toto oznámení, předává tyto údaje o zdrojích za uplynulý kalendářní rok Ministerstvu životního prostředí nejpozději do 31. března následujícího roku.

Provozovatel zvláště velkého, velkého a středního zdroje zasílá v souvislosti s oznámením zdroje podle § 54 odst. 9 zákona:

- a) každoročně do 15. února kalendářního roku oznámení o používání těkavých organických látek uvedených v § bodě 4.8.2 písmena a), b) a c) vyplněním tiskopisu, jehož vzor je uveden v příloze č. 32,
- b) oznámení záměru postupovat podle přílohy č. 29. Současně předkládá zpracovaný redukční plán snižování emisí těkavých organických látek podle pokynů v této příloze (vyplněním tiskopisu).

4.8.12 Značení produktů obsahujících organická rozpouštědla

(§ 13 vyhlášky)

Za produkt s obsahem organických rozpouštědel se považují všechny produkty obsahující více než 3 % hmotnostní organických halogenovaných i nehalogenovaných rozpouštědel.

Výrobci a dovozci nebo vývozci produktů s obsahem těkavých organických látek (rozpouštědel) označují tyto produkty podle přílohy č. 31. Osoby, které uvádějí na trh produkty uvedené v částech I. a II. přílohy č. 40, zajistí nejpozději k 31. prosinci 2006, aby byly tyto produkty opatřeny štítky s uvedením příslušné prahové hodnoty těkavých látek v g/l podle části II. této přílohy a maximálního obsahu těkavých látek v produktu ve stavu připraveném k použití v g/l.

Výrobci, dovozci nebo vývozci produktů s obsahem organických rozpouštědel předávají vyplněný oznamovací list výrobce, vývozce a dovozce organických rozpouštědel uvedený v příloze č. 33 za předchozí kalendářní rok ministerstvu nejpozději do 31. března běžného roku.

4.8.13 Skladovací zařízení v terminálech

(§ 14 vyhlášky)

Skladovací zařízení se konstruuje a provozuje v souladu s technickými požadavky uvedenými v příloze č. 34 za účelem snižování celkových ročních ztrát benzínu vznikajících při plnění a skladování v jednotlivých skladovacích zařízeních v terminálech pod hodnotu cílových emisí 0,01 % ročního průtoku.

Skladovací zařízení v terminálech včetně plnicích zařízení a na ně napojených mobilních kontejnerů jsou velkými zdroji znečišťování ovzduší podle § 4 odst. 4 písm. a) bodu 2 zákona.

4.8.14 Plnění mobilních kontejnerů v terminálech

(§ 15 vyhlášky)

Plnicí zařízení se konstruuje a provozuje v souladu s ustanoveními § 19 vyhlášky a s technickými ustanoveními uvedenými v příloze č. 35. Tato opatření jsou zaměřena na snížení celkových ročních ztrát benzínu emisemi do ovzduší vznikajících při plnění mobilních kontejnerů v terminálech pod hodnotu cílových emisí 0,005 % ročního průtoku.

Všechny terminály určené pro plnění silničních cisternových vozidel se vybavují nejméně jedním plnicím místem, které splňuje požadavky na zařízení pro spodní plnění stanovené v příloze č. 36.

Provozovatelé terminálů musí dbát na to, aby při provozu nedocházelo k úniku par benzinu do ovzduší a provádějí kontroly těsnosti zařízení.

4.8.15 Mobilní kontejnery

(§ 16 vyhlášky)

Mobilní kontejnery se konstruují a provozují ve shodě s požadavky zvláštních právních předpisů (například zákon č. 56/2001 Sb.). Silniční cisternová vozidla musí být vybavena spodním plněním podle specifikací uvedených v příloze č. 36. Tato ustanovení se nevztahují na úniky par benzinu při měření za použití měřicí tyče u stávajících mobilních kontejnerů.

Mobilní kontejnery jsou po připojení k zařízení používanému ke skladování benzinu součástí tohoto zařízení, a stávají se tak ve smyslu § 4 odst. 4 písm. a) zákona součástí velkého zdroje znečišťování ovzduší při připojení k terminálu a součástí středního zdroje znečišťování ovzduší při plnění skladovacího zařízení v čerpací stanici.

4.8.16 Plnění skladovacích zařízení čerpacích stanic

(§ 17 vyhlášky)

Plnicí a skladovací zařízení se konstruuje a provozuje ve shodě s technickými požadavky uvedenými v příloze č. 36, které jsou zaměřeny na snížení celkových ročních ztrát benzinu vznikajících při plnění skladovacích zařízení v čerpacích stanicích pod hodnotu cílových emisí 0,01 % ročního průtoku.

Skladovací zařízení čerpacích stanic včetně zařízení určených k jejich plnění jsou středními zdroji znečišťování ovzduší podle § 4 odst. 4 písm. a) bodu 3 zákona.

4.8.17 Podmínky provozu čerpacích stanic

(§ 18 vyhlášky)

Při plnění palivových nádrží automobilů benzinem z čerpacích stanic se vytěsněné páry benzinu odvádějí z prostoru plnicího hrdla palivové nádrže plynotěsným potrubím do skladovací nádrže čerpací stanice. Celkový objem odvedených par činí 95 - 115 % celkového objemu benzinu přečerpaného do palivové nádrže automobilu. Účinnost zpětného odvodu par je měřena a údaje o měření zaznamenány na tiskopisu uvedeném v příloze č. 39.

Podmínky provozu čerpacích stanic jsou uvedeny v přílohách č. 36, č. 37, č. 38 a č. 39.

Čerpací stanice jsou středními zdroji znečišťování ovzduší podle § 4 odst. 4 písm. a) bodu 3 zákona.

4.8.18 Měření emisí a dodržování limitů při skladování a distribuci benzinu

(§ 19 vyhlášky)

Emisním limitem pro zařízení užívající jednotky omezování emisí par benzinu je střední hmotnostní koncentrace par benzinu (přepočtená na normální stavové podmínky) ve výduchu z jednotky omezování emisí par 150 mg/m³.

Pro zařízení uvedená v bodech 4.8.13 až 18 (§ 14 až 19 vyhlášky) s výjimkou zařízení užívající jednotky omezování emisí par benzinu platí obecný emisní limit pro těkavé organické látky uplatněný za normálních stavových podmínek (vyhláška č. 365/2002 Sb.).

4.8.19 Přejídná ustanovení pro bod 4.8

(§ 20 vyhlášky)

Provozovatelé zdrojů, které mají být oznámeny nebo jejichž provoz má být povolen v rámci podmínek redukčního plánu podle přílohy č. 29, oznámí podle § 11 odst. 1 písm. f) a § 12 odst. 1 písm. c) zákona tento záměr nejpozději do 1. dubna 2003 příslušnému orgánu ochrany ovzduší.

Redukční plán předložený provozovatelem musí být schválen krajským úřadem nejpozději k 1. dubnu 2004, pokud se jedná o stávající zdroj, a ve lhůtě do 3 měsíců od data předložení návrhu redukčního plánu v případě nového zdroje.

Provozovatelé nových skladovacích zařízení, plnicích zařízení, čerpacích stanic a mobilních kontejnerů používaných pro účely skladování a distribuce benzínu plní požadavky uvedené v § 14 až 19 (body 4.8.13 až 18) ode dne 14.8.2002.

Provozovatelé stávajících a nových čerpacích stanic plní požadavky uvedené v bodě 4.8.17 a přílohách č. 37, č. 38 a č. 39 ode dne 14.8.2002.

Stávající skladovací zařízení v terminálech s ročním průtokem do 25 000 t/rok včetně plní podmínky provozu uvedené v § 14 odst. 1 vyhlášky od 1. ledna 2005. Do tohoto data plní podmínky provozu uvedené v příloze č. 37.

Stávající terminály pro plnění mobilních kontejnerů s ročním průtokem do 25 000 t/rok včetně plní podmínky provozu uvedené v § 15 (bod 4.8.14) od 1. ledna 2005. Do tohoto data plní podmínky provozu uvedené v příloze č. 37.

Od 1. ledna 2005 se požadavky na vybavení pro spodní plnění uvedené v příloze č. 36 k této vyhlášce vztahují na všechna plnicí místa pro plnění silničních cisternových vozidel ve všech terminálech s celkovým ročním průtokem terminálu menším než 10 000 t/rok.

Pro stávající čerpací stanice s ročním průtokem do 500 m³ umístěné mimo sídelní a průmyslové aglomerace platí ustanovení § 17 (bod 4.8.16) od 1. ledna 2005. Do tohoto data platí pro tato zařízení podmínky provozu uvedené v příloze č. 37.

Pro všechna stávající skladovací zařízení v terminálech s ročním průtokem do 25 000 tun včetně platí požadavky § 19 (bod 4.8.18) od 1. ledna 2005. Do tohoto data platí pro tato zařízení podmínky provozu uvedené v příloze č. 37.

Provozovatelé stávajících zdrojů uvedených v příloze č. 28 jsou povinni plnit požadavky § 8 až 10 vyhlášky nejpozději k datu uvedenému v § 54 odst. 9 písm. a) zákona. Pro tyto zdroje platí do uvedeného data podmínky provozování a emisní limity stanovené přílohou č. 37. Pro stávající zdroje, které nejsou předmětem přílohy č. 37, platí do uvedeného data obecné emisní limity stanovené zvláštním právním předpisem (v [vyhláška č. 205/2009 Sb.](#), NV č. 615/2006 Sb.). Toto ustanovení se nevztahuje na zdroje, pro něž jsou požadavky upraveny v § 14 až 19 vyhlášky (body 4.8.13 až 18).

Stávající zdroje budou zařazeny podle kategorií, skupin a podskupin zdrojů uvedených v příloze č. 28 a oznámeny nejpozději do 1. ledna 2003.

U zdroje, na který se neuplatňuje redukční plán podle § 8 odst. 4 písm. b) vyhlášky, musí každé jeho zařízení instalované po datu 1. ledna 2003 za účelem omezení emisí splňovat od 1. ledna 2003 všechny požadavky uvedené v ustanoveních § 8 vyhlášky (bod 4.8.7) a v příloze č. 28.

5.0 Povinnosti provozovatelů stacionárních zdrojů znečišťování

Pachové látky:

Vnášení pachových látek ze stacionárních zdrojů do ovzduší nad přípustnou míru obtěžování zápachem není dovoleno (více bod 4.6.5).

5.1 Zvláště velké, velké a střední stacionární zdroje znečišťování (§ 11 zákona)

Provozovatelé zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů jsou povinni:

- a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroje v souladu s podmínkami ochrany ovzduší, které jsou uvedeny ve vydaných stanoviscích a povoleních (bod 7.0) a v souladu s technickými podmínkami provozu zařízení zdroje stanovenými jeho výrobcem a s provozním řádem, pokud je stanovena povinnost k jeho zpracování. V případě jejich nevydání postupují provozovatelé podle rozhodnutí vydaných podle právních předpisů platných do dne účinnosti zákona (3. března 2004),
- b) dodržovat emisní limity včetně stanovených lhůt k jejich plnění, limitní obsah látek ve výrobcích, emisní stropy, přípustnou tmavost kouře a přípustnou míru obtěžování zápachem,
- c) zjišťovat množství vypouštěných znečišťujících a pachových látek,
- d) plnit pokyny orgánů ochrany ovzduší ke zjednání nápravy (uložených v případě, že provozovatel neplní povinnosti stanovené zákonem o ovzduší),
- e) vést provozní evidenci o stacionárních zdrojích ve stanoveném rozsahu a zpracovat souhrnnou provozní evidenci z údajů provozní evidence za kalendářní rok a předávat ji příslušným orgánům ochrany ovzduší prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů do 31. března následujícího kalendářního roku; uchovávat provozní evidenci nejméně po dobu 5 let (časové rozlišení způsobu plnění ohlašovacích povinností je uvedeno v kapitole 14.0),
- f) poskytovat příslušným orgánům ochrany ovzduší údaje z evidence a další jimi vyžádané údaje potřebné zejména ke zjištění podílu zdroje na znečišťování ovzduší,
- g) bezodkladně odstraňovat v provozu stacionárních zdrojů nebezpečné stavy ohrožující kvalitu ovzduší a činit opatření k předcházení havárií. V případě výskytu takového stavu podat o něm zprávu orgánu ochrany ovzduší nejpozději do 24 hodin. V případě poruchy, za kterou se považuje odchylka od normálního provozu zdroje v důsledku technické závady a při které u zdroje nemohou být dodrženy emisní limity, bezodkladně odstavit zdroj v souladu se souborem technickoorganizačních opatření, není-li ji možno odstranit do 24 hodin od jejího vzniku. Tím nejsou dotčeny povinnosti stanovené zvláštním právním předpisem (například zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému, zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení (krizový zákon), zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně),
- h) vypracovat pro účely regulace emisí za smogové situace (§ 8 zákona, bod 4.5) regulační řády pro provoz stacionárních zdrojů a předložit je inspekci ke schválení,
- i) při vyhlášení regulačních opatření při smogové situaci plnit povinnosti vyplývající z ústředního, krajského a místního regulačního řádu,

- j) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro nepřetržité (kontinuální) měření emisí látek znečišťujících ovzduší včetně zaznamenávání, vyhodnocování a uchovávání jeho výsledků, pokud to stanoví prováděcí právní předpis ([vyhláška č. 205/2009 Sb.](#), bod 4.6.2.2),
- k) při vážném nebo bezprostředním ohrožení zdraví z důvodu nadměrné koncentrace znečišťujících látek bezodkladně zastavit nebo omezit provoz stacionárního zdroje, jeho části nebo jinou činnost, která je příčinou ohrožení nebo snížení kvality ovzduší, neprodleně informovat inspekci a správní úřady podle zvláštního právního předpisu (například zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému, zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení (krizový zákon), zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně) a plnit jejich pokyny ke zjednání nápravy. Současně informovat veřejnost o následcích poruchy nebo jiné příčiny, která vedla ke vzniku této situace,
- l) umožnit osobám pověřeným orgány ochrany ovzduší a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji za účelem zjištění množství znečišťujících látek, kontroly provozu a technického stavu tohoto zdroje,
- m) zpřístupnit veřejnosti informaci o znečišťování ovzduší ze stacionárního zdroje a o opatřeních omezení tohoto znečišťování,
- n) na základě požadavku ministerstva nebo inspekce poskytnout informace nutné ke stanovení kategorie stacionárního zdroje a ke stanovení rozsahu sledovaných znečišťujících látek,
- o) plnit úkoly vyplývající z plánu snížení emisí,
- p) plnit úkoly vyplývající z programů ke zlepšování kvality ovzduší,
- q) plnit plán zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje (bod 4.2.4),
- r) předkládat inspekci protokoly o výsledcích měření znečišťujících látek,
- s) zpracovává a realizuje plány snížení emisí pachových látek.

Provozovatelé zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů jsou dále povinni vypracovat ve lhůtě stanovené příslušným orgánem ochrany ovzduší soubor technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárních zdrojů, včetně opatření ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijních stavů v souladu s podmínkami ochrany ovzduší (provozní řád, bod 6.4) a předkládat jejich návrhy i návrhy jejich změn ke schválení příslušnému orgánu ochrany ovzduší.

Stanoví-li tak prováděcí právní předpis, zpracovávají provozní řád také provozovatelé středních stacionárních zdrojů v přiměřeně stanoveném rozsahu. Po jejich schválení jsou provozními řády vázány.

Například povinnost zpracování provozního řádu pro stacionární zdroje znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu stanovuje vyhláška č. 355/2002 Sb. takto:

§ 8 odst. 9 Během operací spouštění a odstavování zdroje jsou jejich provozovatelé povinni zavést opatření k omezení emisí těkavých organických látek. U zvláště velkých, velkých a středních zdrojů se tato opatření zpracovávají do návrhu souboru technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu zdroje podle § 11 odst. 2 zákona (provozní řád) nebo do návrhu změn stávajícího provozního řádu.

§ 11 odst. 3 Provozovatelé zdrojů používající těkavé organické látky podle § 3 písm. a) nebo b) vyhlášky [písmena a) a b) bodu 4.8.2] předkládají ve lhůtě stanovené inspekci návrhy provozních řádů včetně návrhů jejich změn. Provozní řád rovněž zpracují provozovatelé používající těkavé

organické látky podle § 3 písm. c) [písmeno c) bodu 4.8.2] v množství přesahujícím 5 tun za rok a provozovatelé velkých zdrojů.

Spalovny odpadu a zařízení povolená pro spalování odpadu mohou být provozovány pouze pod dohledem osoby, která je držitelem platné autorizace podle § 15 odst. 1 písm. c) (bod 4.7). Tato osoba provádí dohled nad dodržováním podmínek stanovených v povolení příslušným orgánem ochrany ovzduší a v prováděcím právním předpisu (nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu).

Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti, formu a postup zpracování provozního řádu, hlášení havárie stacionárního zdroje, vedení provozní evidence a zpracování souhrnné provozní evidence a jejího ohlašování (časové rozlišení způsobu plnění ohlašovacích povinností je uvedeno v kapitole 14.0).

5.2 Malé stacionární zdroje znečišťování

(§ 12 zákona)

Provozovatelé malých stacionárních zdrojů jsou povinni:

- a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroje jen v souladu s podmínkami pro provoz těchto zdrojů,
- b) umožnit osobám pověřeným obcí a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji za účelem ověření kategorizace zdroje, zjištění množství vypouštěných látek a kontroly jeho technického stavu a předkládat jim k tomu potřebné podklady,
- c) oznámit stacionární zdroj, který vypouští těkavé organické látky, obecnímu úřad způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 355/2002 Sb.).

Týká se to dle § 11 vyhlášky č. 355/2002 Sb. provozovatelů malých zdrojů s celkovou jednorázovou roční spotřebou těkavých organických látek podle § 3 písm. c) [písmeno c) bodu 4.8.2] vyšší než 0,6 tuny a provozovatelů malých zdrojů s celkovou projektovanou roční spotřebou těkavých organických látek podle § 3 písm. c) vyšší než 0,4 tuny (pokud není v příloze č. 28 příručky uvedeno jinak).

- d) plnit pokyny orgánu ochrany ovzduší ke zjednání nápravy (uložených v případě, že provozovatel neplní povinnosti stanovené zákonem o ovzduší),
- e) dodržovat přípustnou tmavost kouře a přípustnou míru obtěžování zápachem, a neobtěžovat kouřem a zápachem osoby ve svém okolí a obydlené oblasti,
- f) ***zajišťovat prostřednictvím oprávněné osoby měření účinnosti spalování, měření množství vypouštěných látek a kontrolu stavu spalínových cest u spalovacích zdrojů, a to nejméně jedenkrát za 2 roky, a odstraňovat zjištěné závady do 2 měsíců od jejich zjištění, pokud se s obecním úřadem nedohodnou jinak. Tuto povinnost plní provozovatelé u zdrojů spalujících tuhá paliva od jmenovitého tepelného výkonu 15kW a u zdrojů spalujících plynná nebo kapalná paliva od jmenovitého tepelného výkonu 11 kW. Za oprávněnou osobu se považuje držitel živnostenského oprávnění v oboru kominictví. Plnění této povinnosti je provozovatel povinen na požádání osob pověřených obcí prokázat záznamem oprávněné osoby ne starším než 2 roky, (Zjišťování znečišťujících látek a kontrola účinnosti malých zdrojů upřesňuje příloha č. 26)***
- g) oznámit obecnímu úřadu provedení povinného měření a kontroly podle písmene f) a jejich výsledky do 30 dnů od data jejich uskutečnění.

Povinnosti uvedené pod písmeny b), f) a g) se nevztahují na provozovatele malých stacionárních zdrojů umístěných v rodinných domech, bytech a stavbách pro individuální rekreaci s výjimkou případů, kdy jsou provozovány výhradně pro podnikatelskou činnost.

Nedodržení povinností uvedených pod písmenem e) a g) fyzickou osobou je přestupkem podle zákona o přestupcích (č. 200/1990 Sb.).

Provozovatelé malých spalovacích zdrojů, kterým podle písmene f) zákona nově vznikne povinnost zajišťovat měření účinnosti spalování, měření množství vypouštěných látek a kontroly spalinových cest, uskuteční první měření do 1. října 2006. (Čl. II zákona č. 385/2005 Sb., bod 1).

6.0 Provozní evidence zdrojů, hlášení havárií, provozní řády

Užitečné informace včetně vzorů, návodů a seznamů velkých a středních zdrojů znečišťování naleznete na internetové adrese Českého hydrometeorologického ústavu (www.chmi.cz nebo www.chmu.cz), úsek ochrany čistoty ovzduší (www.chmi.cz/uoco), resp. přímo na <http://www.chmi.cz/uoco/emise/evidence/>. Některé dokumenty jsou uvedeny na doprovodném CD.

6.1 Provozní evidence

(§ 11 odst. 1 písm. e), vyhláška č. 205/2009 Sb.)

Provozovatelé zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů jsou povinni vést provozní evidenci o stacionárních zdrojích a zpracovat souhrnnou provozní evidenci z údajů provozní evidence za kalendářní rok a předávat ji příslušným orgánům ochrany ovzduší prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a o integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů do 31. března následujícího kalendářního roku. Dále jsou povinni uchovávat provozní evidenci nejméně po dobu 5 let. Rozsah evidence stanovuje prováděcí právní předpis (vyhláška č. 205/2009 Sb.).

Provozovatelé zvláště velkých, velkých a středních zdrojů vedou průběžně evidenci o provozu zdrojů, a to včetně dokladů umožňujících prokázat správnost těchto údajů. V provozní evidenci se zaznamenávají stále a proměnné údaje podle přílohy č. 18 (příloha č. 6 k vyhlášce č. 205/2009 Sb.). Provozní evidence musí být pro případy kontroly příslušným orgánem ochrany ovzduší **stále k dispozici** v místě provozu zdroje.

Provozovatelé zvláště velkých, velkých a středních zdrojů zpracovávají souhrnnou provozní evidenci a předávají ji za uplynulý kalendářní rok příslušným orgánům ochrany ovzduší prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí) – viz info na konci tohoto bodu. Seznam údajů souhrnné provozní evidence je uveden příloze č. 15 (příloha č. 7 k vyhlášce č. 205/2009 Sb.). Souhrnná provozní evidence podle vyhlášky č. 205/2009 Sb. se vykazuje poprvé za rok 2009 v roce 2010.

§ 16 zákona č. 25/2008 Sb. – způsob plnění ohlašovacích povinností:

1. Povinné subjekty plnící ohlašovací povinnosti podle § 11 odst. 1 písm. e) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, které *jsou zároveň provozovateli povinnými plnit ohlašovací povinnost podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 a podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí*, ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí **poprvé za rok 2009**.
2. Povinné subjekty plnící ohlašovací povinnosti podle § 11 odst. 1 písm. e) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, které *nejsou zapojeny do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle bodu 1*, ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí **poprvé za rok 2010**. Při ohlašování povinných údajů za rok 2008 a 2009 se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

6.2 Postup při hlášení havárie zdroje

(§ 20 vyhlášky č. 205/2009 Sb.)

Hlášení provozovatele o havárii bezprostředně po jejím zjištění, nejdéle však do 24 hodin, předané České inspekci životního prostředí obsahuje

- a) název zařízení a určení místa a času vzniku, a pokud je to známo, i předpokládanou dobu trvání havárie,
- b) druh emisí znečišťujících látek a jejich pravděpodobné množství a
- c) opatření přijatá z hlediska ochrany ovzduší.

Do 14 dnů po nahlášení havárie provozovatelé vypracují a České inspekci životního prostředí předají zprávu, která vedle souhrnu všech dostupných podkladů pro stanovení množství uniklých znečišťujících látek do ovzduší obsahuje

- a) název zařízení, u něhož došlo k havárii,
- b) časové údaje o vzniku a době trvání havárie,
- c) druh a množství emisí znečišťujících látek po dobu havárie,
- d) příčinu havárie,
- e) přijatá konkrétní opatření k zamezení vzniku dalších případů havárií,
- f) časový údaj o hlášení havárie České inspekci životního prostředí.

Provozovatel poskytuje na vyžádání České inspekce životního prostředí doplňující údaje, které souvisejí se vznikem, průběhem, zmáháním a s důsledky havárie.

6.3 Provozní řády

(§ 19 vyhlášky č. 205/2009 Sb.)

Provozovatelé zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů podle § 11 odst. 2 zákona zpracovávají provozní řád. Stanoví-li tak prováděcí právní předpis, zpracovávají provozní řád také provozovatelé středních stacionárních zdrojů v přiměřeně stanoveném rozsahu.

Například povinnost zpracování provozního řádu pro stacionární zdroje znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu stanovuje vyhláška č. 355/2002 Sb. takto:

- Provozovatelé zdrojů používající těkavé organické látky podle § 3 písm. a) nebo b) vyhlášky předkládají ve lhůtě stanovené inspekci návrhy provozních řádů včetně návrhů jejich změn. Provozní řád rovněž zpracují provozovatelé používající těkavé organické látky podle § 3 písm. c) v množství přesahujícím 5 tun za rok a provozovatelé velkých zdrojů.

Dále je povinnost zpracovat provozní řád stanovena provozovatelům následujících středních zdrojů (§ 4 NV č. 615/2006 Sb.):

- Výroba koksu - koksovací baterie (příprava uhelné vsázky).
- Pražení nebo slinování kovové rudy včetně siřníkové rudy (příprava vsázky).
- Výroba železa (doprava a manipulace s vysokopecní vsázkou).
- Výroba oceli (doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem).
- Kamenolomy a zpracování kamene, ušlechtilá kamenická výroba, těžba, úprava a zpracování kameniva - přírodního i umělého, příprava stavebních hmot a betonu, recyklační linky stavebních hmot (technologické linky o projektovaném výkonu vyšším než 25 m³/den).
- Sklárky, které přijímají více než 10 t odpadu denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t, mimo sklárky inertního odpadu.

- Průmyslové kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů.
- Krematoria (zařízení určená pro spalování mrtvých lidských těl, orgánů a ostatků. Platí i pro zařízení spalující výhradně mrtvá těla zvířat, včetně jejich částí).
- Veterinární asanační zařízení (platí i pro sběr a zpracování zvířecích těl a výrobu krmiv nebo technických tuků z vedlejších produktů porážky, například kostí, chlupů, peří, paroží, drápů, krve apod.).
- Čistírny odpadních vod (zařízení s projektovanou kapacitou pro 2 000 a více ekvivalentních obyvatel nebo zařízení určená pro provoz technologií produkujících odpadní vody, nepřevoditelných na ekvivalentní obyvatele, v množství větším než 50 m³/den).
- Udírný (zařízení s projektovaným výkonem na zpracování více než 1 000 kg výrobků denně).
- Výroba dřevěného uhlí.
- Sanační zařízení - odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemín (s projektovaným ročním výkonem 1-5 t VOC) .
- Pražírny kávy (zařízení o projektovaném výkonu výroby větším než 1 t/den).

Obsah provozního řádu:

1. Identifikace zdroje a provozovny, ve které je zdroj umístěn, provozovatele, případně majitele.
2. Podrobný popis zdroje znečišťování s důrazem na technický popis instalovaných zařízení nebo částí zařízení, která při provozu znečišťují nebo v případě havárie nebo poruchy mohou znečišťovat ovzduší, a dále popis zařízení sloužících k omezování emisí znečišťujících látek a jejich funkce. Číslování zdroje a jeho částí je shodné s provozní evidencí zdroje a v jednoznačné návaznosti na platné provozní a technologické předpisy provozovatele.
3. Vstupy do technologie - zpracovávané suroviny, paliva a odpady spalované nebo spoluspalované ve zdroji.
4. Popis technologických operací prováděných ve zdrojích se vstupními surovinami a s palivy, mechanismus reakcí včetně známých vedlejších reakcí, způsoby řízení a kontroly prováděných operací (detailní podmínky zpracování surovin a podmínky spalování paliv, podmínky provozu zařízení sloužících k omezování emisí znečišťujících látek nebo dalších operací sloužících k omezování emisí znečišťujících látek).²⁾
5. Výstupy z technologie - produkty, energie, odpady, znečišťující látky a jejich vlastnosti, množství a způsob zacházení s nimi, místa výstupu znečišťujících látek z technologie do ovzduší.
6. Popis zařízení pro kontinuální měření emisí (pokud je instalováno) a popis měřicího místa, včetně postupu sledování provozu zdroje a stanovení emisí pro případ výpadku kontinuálního měření emisí (např. sledováním teploty, tlaku, obsahu kyslíku, viskozity, pH, tmavosti kouře).
7. Popis měřicího místa pro jednorázové měření.
8. Druh, odhadované množství a vlastnosti znečišťujících látek, u kterých může dojít, v případě poruchy nebo havárie zdroje nebo jeho částí, k vyšším emisím než při obvyklém provozu.
9. Aktuální spojení¹⁾ na příslušný orgán ochrany ovzduší, způsob podávání hlášení o havárii nebo poruše orgánům ochrany ovzduší a veřejnosti, odpovědné osoby a způsob interního předávání informací o poruchách a haváriích.
10. Způsob předcházení haváriím a poruchám; opatření, která jsou nebo budou provozovatelem přijata ke zmírnění důsledků havárií a poruch a uvedení postupů provozovatele při zmáhání havárií a odstraňování poruch včetně režimů omezování nebo zastavování provozu zdroje.¹⁾
11. Termíny kontrol, revizí a údržby zařízení odlučovačů, případně dalších zařízení a technologií sloužících k ochraně ovzduší nebo pro ovzduší rozhodujících. Uvedení způsobu proškolení obsluh a odpovědných osob.²⁾
12. Definice poruch a havárií s dopadem na ovzduší a jejich odstraňování, termíny odstraňování poruch pro konkrétní technologii zdroje a podmínky odstavení zdroje z provozu.²⁾
13. Způsob a četnost seřizování zařízení ke spalování paliv.
14. Výjimečné situace - odůvodnění neplnění stanovených emisních limitů v případech definovaných poruch, definovaných havárií, při najíždění technologií do provozu nebo
 - a) při odstavování technologií z provozu po stanovenou dobu, při seřizování technologií. Uvedou se pracovní a kontrolní postupy pro zamezení úniků znečišťujících látek při opravách, najíždění nebo odstavování zdroje.²⁾
15. Způsob vedení a kontroly údajů, závazných pro sledování přijatého plánu snížení emisí, plánu zavedení správné zemědělské praxe, plnění emisního stropu nebo plánu útlumu provozování spalovacího zdroje.
16. Podpis provozovatele nebo jeho statutárního zástupce.

Poznámky:

¹⁾ Takto označené údaje mohou být zpracovány společně pro všechny zdroje jediné provozovny.

²⁾ Přípustný je odkaz na jinou dokumentaci provozovatele, která bude požadované údaje obsahovat.

7.0 Stanoviska a povolení orgánů ochrany ovzduší

(§ 17 zákona)

Povolení obsahují zejména tyto údaje:

- jde-li o zvláště velký, velký nebo střední stacionární zdroj, jeho popis nebo popis zařízení, výrobku nebo materiálu, který je předmětem žádosti, včetně uvedení identifikačního čísla zdroje, pod kterým je veden v registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší podle § 13 odst. 1, pokud je přiděleno,
- závazné podmínky provozování stacionárního zdroje z hlediska ochrany ovzduší.

Podmínky provozování stacionárního zdroje obsahují zejména:

- emisní limity znečišťujících látek a další podmínky ochrany ovzduší,
- opatření k vyloučení rizik možného znečišťování životního prostředí,
- podmínky zajišťující ochranu životního prostředí.

Na základě překročení přípustné úrovně znečištění ovzduší stanoví krajský úřad ostatnímu stacionárnímu zdroji s emisí tuhých znečišťujících látek přesahující 30 tun ve sledovaném roce emisní strop na úrovni nejvýše 70 % hodnoty průměrné roční emise tuhých znečišťujících látek. Krajský úřad zároveň může zpřísnit stávající nebo stanovit další podmínky provozu. Průměrná roční emise tuhých znečišťujících látek ostatního stacionárního zdroje se vypočte z období předcházejících pěti let. V prvních dvou letech od jeho stanovení může být emisní strop na úrovni průměrné roční emise. V následujících sedmi letech musí být meziroční pokles emisního stropu rovnoměrný. Krajský úřad stanoví na návrh provozovatele nerovnoměrný pokles emisního stropu za předpokladu, že bude stanoven na úrovni nižší než 50 % hodnoty průměrné roční emise. V takovém případě musí provozovatel dosáhnout emisního stropu do 9 let od jeho stanovení. Pokles se uskuteční ve třech tříletých obdobích, přičemž v prvních dvou obdobích je nutné dosáhnout vždy alespoň desetiprocentního snížení průměrné roční emise.

Při vydávání stanovisek a povolení, která se dotýkají oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší, vychází příslušný orgán ochrany ovzduší z programů ke zlepšení kvality ovzduší. Pro jiné oblasti se orgány ochrany ovzduší řídí národními, krajskými a místními programy snižování emisí.

7.1 Stanoviska a povolení podle zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon

Příslušný orgán ochrany ovzduší vydává stanoviska a povolení k řízením podle stavebního zákona, která obsahují podmínky ochrany ovzduší. Jsou jimi:

- a) stanoviska politiky územního rozvoje a k územně plánovací dokumentaci v průběhu jejího pořizování,
- b) závazná stanoviska (§ 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád) k umisťování staveb zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,
- c) povolení staveb zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů a k jejich změnám,
- d) povolení k uvedení zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů do zkušebního i trvalého provozu.

Bez závazného stanoviska nelze vydat územní rozhodnutí týkající se zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů. Podmínky ochrany ovzduší stanovené v těchto stanoviscích a povoleních jsou závazné pro správní úřady, které vydávají rozhodnutí podle stavebního zákona.

Povolení nebo závazné stanovisko podle písmene b) až d) může být vydáno na dobu časově omezenou.

Součástí žádosti podle písmene b) a c) je odborný posudek a v případech podle písmene b) rozptylová studie zpracovaná podle metody rozptylových studií se zdůvodněním nejvýhodnějšího řešení z hlediska ochrany ovzduší včetně uvedení emisí a předpokladů dodržování emisních limitů. Odborný posudek musí být zpracován autorizovanou osobou. Připouští se předložení odborného posudku nebo rozptylové studie již dříve zpracované, pokud se předmět jejího zpracování neliší od údajů uvedených v žádosti a není starší než 2 roky.

7.2 Ostatní povolení

Povolení příslušného orgánu ochrany ovzduší, které obsahuje podmínky ochrany ovzduší, se vyžaduje:

- a) k záměrům na zavedení nových výrob s dopadem na ovzduší u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,
- b) k záměrům na zavedení nových technologií s dopadem na ovzduší u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,
- c) ke spalování nebo spoluspalování odpadu, včetně odpadních olejů (bod 8.0),
- d) k výrobě zařízení, materiálů a výrobků, které znečišťují nebo mohou znečišťovat ovzduší, s výjimkou výrobků stanovených k posuzování shody podle zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky,
- e) k výrobě nových technologií, výrobků a zařízení sloužících k ochraně ovzduší včetně technických podmínek provozu a návrhů provozních předpisů výrobce, s výjimkou výrobků stanovených k posuzování shody podle zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky,
- f) ke změnám používaných paliv, surovin nebo druhů odpadů a ke změnám využívání technologických zařízení zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů; v rámci povolení k uvedeným změnám může krajský úřad stanovit s ohledem na charakter změny i takové emisní limity, které nejsou obsaženy pro daný stacionární zdroj v prováděcím právním předpisu, případně zpřísnit stanovené emisní limity pro tento zdroj,
- g) k vydání a změnám provozního řádu (bod 5.1),
- h) ke zvýšení obsahu síry v kapalných palivech pro stacionární zdroje,
- i) k pokračování provozu stacionárního zdroje po uplynutí lhůty platnosti stávajícího povolení.

Povolení podle písmene c), d), e), f), h) a i) může být vydáno na dobu časově omezenou. Součástí žádosti podle písmene a), b), d) a e) je odborný posudek. Odborný posudek musí být zpracován autorizovanou osobou. Připouští se předložení odborného posudku již dříve zpracovaného, pokud se předmět jeho zpracování neliší od údajů uvedených v žádosti a není starší než 2 roky.

7.3 Náležitosti žádosti o povolení a závazné stanovisko

(§ 17 vyhlášky č. 205/2009 Sb.)

Žádost o povolení a závazné stanovisko podle § 17 zákona obsahuje:

- a) jméno, příjmení a adresu, v případě právnické osoby název, právní formu a sídlo žadatele, podpis osoby k tomu oprávněné v souladu s výpisem z obchodního rejstříku (statutární zástupce), popřípadě pověřené k jednání na základě plné moci vystavené statutárním zástupcem, a dále IČ, bylo-li přiděleno,
- b) údaje o dosavadních rozhodnutích příslušných správních orgánů podle zákona o ovzduší a podle jiných právních předpisů, které souvisí s předmětem žádosti,
- c) projektovou dokumentaci nebo jinou obdobnou dokumentaci, kterou je žadatel povinen předložit v rámci stavebního nebo jiného řízení podle jiných právních předpisů (zákon č. 183/2006 Sb., stavební zákon, zákon č. 44/1988 Sb., horní zákon), jež souvisí s předmětem žádosti,
- d) popis zdroje, výrobku nebo materiálu, který je předmětem žádosti, včetně uvedení identifikačního čísla provozovny, kde je zdroj umístěn, pod kterým je provozovna vedena v registru emisí a zdrojů znečišťování, pokud bylo přiděleno,
- e) vyjádření obce, na jejímž katastrálním území bude zdroj umístěn, obec pro potřeby svého vyjádření obdrží od žadatele údaje dle předchozích písmen a) až d) v listinné a elektronické podobě.

Žádost o závazné stanovisko podle § 17 odst. 1 písm. b) zákona [bod 7.1 písm. b)] a povolení podle § 17 odst. 1 písm. c) a d) zákona [bod 7.1 písm. c) a d)] a odst. 2 písm. c) nebo f) zákona [bod 7.2 písm. c), f)] u spalovny odpadu nebo zařízení pro spalování odpadu dále obsahuje:

- a) údaje dokládající, že spalovna odpadu nebo zařízení pro spalování odpadu jsou navrženy, vybaveny a budou provozovány pro stanovené kategorie odpadů způsobem, který splňuje požadavky jiného právního předpisu (zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci) a vyhlášky č. 205/2009 Sb.,
- b) údaje o využití tepla vznikajícího při procesech spalování nebo spalování,
- c) údaje o minimalizaci odpadů vznikajících při provozu spalovny odpadu nebo zařízení pro spalování odpadu co do množství a škodlivosti, a kde je to vhodné, o jejich recyklaci,
- d) postup odstranění odpadů vznikajících při provozu spalovny, které nelze recyklovat a nelze zabránit jejich vzniku ani snížit jejich množství v souladu s jiným právním předpisem (zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech),
- e) vyjádření vodoprávního úřadu k odpadním vodám z čištění odpadních plynů, pokud budou vznikat (zákon č. 254/2001 Sb., o vodách),
- f) kategorie a druhy odpadů podle jiného právního předpisu (vyhláška č. 381/2001 Sb., Katalog odpadů), které budou spalovány,
- g) celkovou jmenovitou provozní kapacitu spalovny odpadu nebo zařízení pro spalování odpadu a
- h) specifikaci postupu vzorkování a měření stanovených pro kontinuální i jednorázová měření emisí všech relevantních látek znečišťujících ovzduší a vodu a způsobu registrace, vyhodnocení a prezentace měření umožňující ověření splnění stanovených emisních limitů.

Další náležitosti žádosti o závazné stanovisko a žádosti o povolení jsou uvedeny v příloze č. 11 (příloha č. 5 k vyhlášce č. 205/2009 Sb.).

8.0 Spalování odpadu a odpadních olejů

(§ 18 zákona)

Odpad podle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, včetně odpadních olejů může být provozovateli spalován nebo spoluspalován jen ve spalovnách odpadů nebo ve zvláště velkých nebo velkých stacionárních zdrojích povolených pro spoluspalování odpadu příslušným orgánem ochrany ovzduší podle bodu 7.2 písmene c) nebo f).

Odpadní oleje mohou být spalovány ve spalovacích zdrojích podle bodu 4.0.2 III. 3. (střední spalovací zdroje o jmenovitém tepelném výkonu od 0,2 MW do 5 MW včetně), pokud jsou provozovány právnickou osobou nebo fyzickou osobou oprávněnou k podnikání výhradně v souvislosti s podnikatelskou činností a pokud jejich provozovatel, za předpokladu splnění všech dalších povinností stanovených zákonem o ovzduší, zajistí, že:

- a) zdroj bude registrován a evidován jako velký stacionární zdroj bez přihlédnutí k jeho jmenovitému tepelnému výkonu, a
- b) zdroj bude vybaven tak, aby bylo zajištěno dodržení emisních limitů stanovených prováděcím právním předpisem, a
- c) spalování odpadních olejů bude u zdroje povoleno příslušným orgánem ochrany ovzduší podle bodu 7.2 písmene c), a
- d) spalované odpadní oleje budou skladovány odděleně po částech, a
- e) pro každou část bude vystaven osobou k tomu akreditovanou průkazný atest o tom, že složení části zaručuje při použití zařízení podle písmena b), že při jejím spalování nedojde ke vzniku jiných emisí než při spalování plynového oleje, a že součtový obsah p polychlorovaných bifenyly, pentachlorfenolu a polychlorovaných terfenylů nepřekračuje u této části 10 mg/kg, a
- f) po odběru vzorků k provedení atestačního řízení podle písmena d) průkazně zabezpečí atestovanou část tak, aby nemohla být doplňována až do okamžiku jejího úplného vyčerpání a spálení, a
- g) plnění povinností podle písmen d) až f) bude u zdroje průkazným způsobem evidováno a příslušné doklady archivovány minimálně po dobu 3 let.

Nařízení vlády č. 354/2002 Sb. stanoví emisní limity a další podmínky provozování stacionárních zdrojů, které spalují nebo spoluspalují odpad včetně emisních limitů a dalších podmínek spalování nebo spoluspalování odpadních olejů.

9.0 Poplatky za znečišťování ovzduší

(§ 19 zákona)

Poznámka: Od 1.1.2011 (novela 281/2009 Sb.) bude výběr a vymáhání poplatků a úroků z prodlení provádět namísto celních úřadů správce daně. Penále se nahrazuje pojmem úroků z prodlení.

9.1 Způsob a výše stanovení poplatku

Provozovatelé zvláště velkých, velkých, středních a malých stacionárních zdrojů platí poplatky za znečišťování ovzduší, o jejichž výši rozhoduje správce poplatku, tj. krajský úřad (zvláště velké a velké), obecní úřad obce s rozšířenou působností (střední) nebo obecní úřad (malé). Poplatky, jejichž výše nedosahuje 500 Kč, se nevyměří.

Poplatkovým obdobím je kalendářní rok, v němž je stacionární zdroj provozován. Na běžný rok se platí poplatek zpravidla zálohově. Výše záloh se stanoví podle skutečného množství znečišťujících látek za předcházející kalendářní rok.

O výši poplatku provozovatelů zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů rozhoduje krajský úřad a poplatek vybírá a vymáhá celní úřad příslušný podle místa stacionárního zdroje a v případě Prahy celní úřad příslušný podle sídla orgánu ochrany ovzduší na území hlavního města Prahy. Krajský úřad vede evidenci zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů a evidenci vyměřených poplatků za znečišťování ovzduší. Kopie veškerých rozhodnutí týkajících se poplatků zasílá krajský úřad místně příslušnému celnímu úřadu do 7 dní od nabytí právní moci těchto rozhodnutí.

O výši poplatku provozovatelů středních stacionárních zdrojů rozhodují obecní úřady obcí s rozšířenou působností. Poplatky vybírá a vymáhá celní úřad příslušný podle místa stacionárního zdroje a v případě Prahy celní úřad příslušný podle sídla orgánu ochrany ovzduší na území hlavního města Prahy. Obecní úřad obce s rozšířenou působností vede evidenci středních stacionárních zdrojů a evidenci vyměřených poplatků za znečišťování ovzduší. Kopie veškerých rozhodnutí týkajících se poplatků zasílá úřad místně příslušnému celnímu úřadu do 7 dní od nabytí právní moci těchto rozhodnutí.

O výši poplatku provozovatelů malých stacionárních zdrojů rozhoduje a poplatek vybírá a vymáhá obecní úřad podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků). Obecní úřad vede evidenci zpoplatněných malých stacionárních zdrojů a evidenci o vyměřených poplatcích za znečišťování ovzduší. Výnosy poplatků jsou příjmem obce a musí být použity k ochraně životního prostředí.

Jsou-li v provozním areálu téhož provozovatele stacionární zdroje různých kategorií, je příslušný rozhodovat o poplatcích za znečišťování všech těchto zdrojů ten správce poplatku, který je příslušný rozhodovat o poplatcích týkajících se nejvyšší kategorie zdroje. Toto ustanovení se nevztahuje na malé zdroje znečišťování.

Poplatky za zvláště velké, velké a střední stacionární zdroje se platí za znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek, pro které má zdroj znečišťování stanoven emisní limit nebo technické a další podmínky provozu, které emisní limity nahrazují. Roční výše sazeb poplatků a způsob jejich výpočtů jsou uvedeny v příloze č. 1. Vypočtený poplatek se zaokrouhluje na celé 100 Kč.

Roční výši poplatku pro malý stacionární zdroj vyměří obecní úřady pevnou částkou v rozmezí uvedeném v příloze č. 1, a to úměrně k velikosti stacionárního zdroje a době jeho provozu v poplatkovém období, případně podle druhu a spotřeby paliva.

Provozovatel zvláště velkého, velkého a středního stacionárního zdroje je povinen vypočítat poplatek za každý zpoplatněný zdroj a oznámit tento výpočet správci poplatku prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů do 31. března po skončení poplatkového období. Současně oznámí i další údaje nutné pro stanovení výše záloh na poplatek pro další poplatkové období. Zálohy na poplatek v prvním roce uvedení stacionárního zdroje do provozu se stanoví výpočtem z jeho projektované kapacity. Oznamovací povinnost je provozovatel povinen splnit do 2 měsíců od vydání povolení k provozu.

Spalovací zdroj o jmenovitém tepelném výkonu do 50 kW včetně není předmětem poplatku za znečišťování ovzduší a nevztahuje se na něj následující oznamovací povinnost.

Provozovatel malého zpoplatněného zdroje je povinen zaslat do 31. března po skončení poplatkového období podklady pro stanovení výše poplatku na běžný rok.

9.2 Rozhodnutí o výši poplatků, stanovení záloh

Správce poplatku prověří údaje uvedené v oznámení podaném provozovatelem, a zjistí-li skutečnosti rozhodné pro stanovení výše poplatku, vydá rozhodnutí o vyměření poplatku za skončené poplatkové období a současně o výši záloh na poplatky pro běžný rok, přesahuje-li poplatek 2 000 Kč ročně, nejpozději do 6 měsíců ode dne doručení oznámení o výši poplatku nebo podkladu pro vyměření poplatku pevnou částkou.

Zálohy na poplatky, uvedené v rozhodnutí, platí provozovatel předem takto:

- a) nad 1 000 000 Kč ročně v měsíčních zálohách splatných nejpozději do posledního dne každého kalendářního měsíce,
- b) nad 10 000 Kč do 1 000 000 Kč ročně včetně ve čtvrtletních zálohách splatných nejpozději do posledního dne každého kalendářního čtvrtletí,
- c) nad 2 000 Kč do 10 000 Kč ročně včetně v pololetních zálohách splatných nejpozději do 30. června a 30. prosince příslušného kalendářního roku.

Správce poplatku může na žádost provozovatele, bez přihlédnutí k jiným důvodům než finančním, stanovit v rozhodnutí termíny úhrad záloh odlišné od uvedených lhůt, přitom však musí provozovateli uložit povinnost úhrady celkové výše záloh na poplatky pro běžný rok nejpozději do 30. prosince příslušného kalendářního roku.

Poplatky do výše 2 000 Kč ročně platí provozovatel jednorázově ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o vyměření poplatku.

9.3 Oznamovací povinnosti (§ 20 zákona)

Skutečnosti zakládající vznik nebo odůvodňující změny výše poplatků včetně zastavení provozu stacionárního zdroje nebo změnu provozovatele je provozovatel povinen oznámit příslušnému správci poplatku do 30 dnů od vzniku této skutečnosti jako podklad pro vydání nového rozhodnutí, kterým se původní rozhodnutí o vyměření poplatku a jeho záloh zruší.

9.4 Odklad placení části poplatků za znečišťování ovzduší

(§ 21 zákona)

Pokud provozovatel zvláště velkého, velkého nebo středního stacionárního zdroje prokazatelně zahájí u tohoto zdroje práce za účelem snížení emisí zpoplatněné znečišťující látky alespoň o 15 % a splní dále uvedené podmínky, správce poplatku rozhodne o odkladu placení záloh na poplatky u této látky ve výši 60 % z celkové výše poplatku za znečišťování ovzduší po dobu realizace těchto prací.

Podmínky pro odklad placení stanovené výše záloh poplatku jsou:

- a) plnění emisních limitů stanovených u stacionárního zdroje,
- b) žádost provozovatele o odložení části poplatků s podrobným popisem prací a jejich časového průběhu na snížení požadované výše emisí zpoplatněné znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek,
- c) oznámení prokazatelného zahájení prací za účelem snižování emisí u stacionárního zdroje a
- d) ukončení prací za účelem snižování emisí u stacionárního zdroje nejdéle do 2 let od jejich započetí.

Odložení části záloh poplatku za účelem snížení emisí u stacionárního zdroje se vztahuje na zdroj nebo zařízení zdroje, které lze samostatně provozovat a na kterém jsou přímo prováděny práce za účelem snížení emisí, a na ty zpoplatněné znečišťující látky jimi vypouštěné, kterých se práce na snížení emisí dotýká.

Odklad placení části záloh poplatku správce poplatku povolí od prvního dne měsíce následujícího po dni skutečného zahájení stavby nebo úpravy zařízení zdroje doloženého zápisem ve stavebním deníku nebo v protokolu o zahájení prací. Odklad končí posledním dnem měsíce, ve kterém bylo doručeno písemné oznámení provozovatele o ukončení prací správci poplatku.

9.5 Prominutí nebo doplacení části poplatku za znečišťování ovzduší

(§ 22 zákona)

Provozovatel je povinen oznámit správci poplatku ukončení prací na snížení emisí u stacionárního zdroje podle bodu 9.4 ve lhůtě nejpozději do 30 dnů ode dne vzniku této skutečnosti.

Lhůta určená k ukončení prací na snížení emisí u stacionárního zdroje je splněna, jestliže provozovatel před jejím uplynutím prokáže dosažení stanovených úrovní emisí uvedených v rozhodnutí k odložení placení části záloh poplatků. V závažných případech může správce poplatku prodloužit lhůtu k dodání výsledků měření ke splnění požadovaných hodnot, nejpozději však do 6 měsíců od stanovené lhůty k ukončení prací.

Dokončí-li provozovatel práce na snížení emisí v souladu se stanovenými podmínkami v rozhodnutí, včetně splnění lhůty, správce poplatku promine povinnost doplatit odloženou část poplatku. Při nedodržení podmínek odkladu placení části záloh poplatku rozhodne správce poplatku o povinnosti odloženou část poplatku doplatit a stanoví k tomu provozovateli přiměřenou lhůtu. Správce poplatku vydá rozhodnutí o prominutí nebo doplacení poplatku do 3 měsíců ode dne, kdy zjistil skutečnosti rozhodné pro vydání takového rozhodnutí. Kopii vydaného rozhodnutí zasílá místně příslušnému celnímu úřadu do 7 dní ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Pokud došlo ke zpoždění prací na snížení emisí u stacionárního zdroje, které prokazatelně není zaviněno provozovatelem, správce poplatku k žádosti provozovatele lhůtu ukončení prací přiměřeně prodlouží, nejdéle však o 1 rok.

V případě, že provozovatel nedosáhne plánovaného snížení emisí uvedeného v rozhodnutí podle bodu 9.4 při splnění všech ostatních stanovených podmínek, může správce poplatku rozhodnout o prominutí poměrné části odložené výše poplatků odpovídající podílu snížení emisí skutečně dosaženého z původně plánované hodnoty.

10.0 Ochrana ozonové vrstvy země a klimatického systému země

(§ 23 zákona)

Ochranu ozonové vrstvy Země před nepříznivými účinky regulovaných látek a ochranu klimatického systému Země před nepříznivými účinky fluorovaných skleníkových plynů upravují přímo použitelné předpisy Evropských společenství (na tyto předpisy je v dalším textu odkazováno přes čísla poznámek 1a či 1b):

1a Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, v platném znění.

1b Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech.

Nařízení Komise (ES) č. 303/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o chladicí a klimatizační zařízení a tepelná čerpadla obsahující některé fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 304/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o stacionární systémy požární ochrany a hasicí přístroje obsahující některé fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 305/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapětových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.

Nařízení Komise (ES) č. 306/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání rozpouštědel na bázi některých fluorovaných skleníkových plynů ze zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.

Nařízení Komise (ES) č. 307/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapětových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.

Nařízení Komise (ES) č. 308/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví forma oznámení školicích a certifikačních programů členských států.

Nařízení Komise (ES) č. 1493/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 zavádí formát pro zprávu předkládanou výrobcí, dovozci a vývozci některých fluorovaných skleníkových plynů.

Nařízení Komise (ES) č. 1494/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví způsob označování a další požadavky na označování produktů a zařízení obsahujících určité fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 1497/2007 ze dne 18. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních systémů požární ochrany obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 1516/2007 ze dne 19. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních chladicích a klimatizačních zařízení a tepelných čerpadel obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.

Tato kapitola obsahuje ustanovení k jejich provedení a další ustanovení na ochranu ozonové vrstvy Země a klimatického systému Země. Pro účely této kapitoly se rozumí

- **provozovatelem** fyzická nebo právnická osoba zajišťující technický provoz zařízení, které obsahuje fluorované skleníkové plyny nebo regulované látky. Není-li taková osoba, považuje se za provozovatele vlastník zařízení,
- **recyklací výrobků** zpracování vyřazených výrobků za účelem znovuzískání regulovaných látek nebo fluorovaných skleníkových plynů a materiálového využití.

10.1 Povolení k používání hydrochlorfluoruhlovodíků

(§ 24 zákona)

MŽP vydá povolení k používání hydrochlorfluoruhlovodíků jako hasicích prostředků ve stávajících systémech požární ochrany, pokud se používají jako náhrada za halony, při splnění podmínek uvedených v přímo použitelném předpisu Evropských společenství upravujícím ochranu ozonové vrstvy Země (viz pozn. 1a v 10.0).

Žádost o vydání povolení obsahuje

- a) u fyzických osob oprávněných k podnikání obchodní firmu, popř. jméno nebo jméno a příjmení, identifikační číslo **osoby**, bylo-li přiděleno, místo podnikání, datum narození a adresu místa trvalého pobytu na území ČR nebo adresu bydliště v jiném členském státě Evropské unie; u právnických osob

- obchodní firmu, popřípadě název, právní formu, sídlo a popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,
- b) jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu místa trvalého pobytu na území České republiky, popřípadě bydliště v zahraničí, odpovědného zástupce právnické osoby, popřípadě fyzické osoby oprávněné k podnikání a
 - c) místo, kde je instalováno zařízení nebo výrobek obsahující halon, jejich počet, druh a množství náplně, druh a množství náhradního hydrochlorfluoruhlovodíku a způsob zneškodnění získaných halonů.

Vzor žádosti o povolení k použití hydrochlorfluoruhlovodíků jako náhrady za halony stanoví prováděcí právní předpis ([vyhláška č. 279/2009 Sb.](#)).

10.2 Držení, znovuzískávání regulovaných látek, certifikované osoby (§ 25, 33-34 zákona)

Osoba, která drží regulované látky, jejichž použití je v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství (viz pozn. 1a v 10.0), je povinna bez zbytečného odkladu, nejpozději do 3 měsíců, tyto látky zneškodnit. Pokud jí bylo vydáno rozhodnutí o udělení certifikátu (dále jen "certifikát") zneškodní regulované látky způsobem stanoveným v certifikátu. Pokud není držitelem certifikátu, je povinna ve stejné lhůtě zajistit předání těchto látek osobě, která je držitelem certifikátu, (dále jen "certifikovaná osoba") a o předání regulovaných látek provést zápis, který pro účely kontroly uchovává po dobu 5 let.

Znovuzískávání regulovaných látek při odstranění zařízení na konci jeho životnosti může vykonávat pouze osoba,

- a) která je certifikovanou osobou pro znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství (viz pozn. 1b v 10.0), nebo
- b) pro kterou tuto činnost vykonává certifikovaná osoba pro znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství (viz pozn. 1b v 10.0).

Osoba oprávněná k uznání odborné kvalifikace podle zákona o uznávání odborné kvalifikace (zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace) se považuje za certifikovanou osobu, pokud prokáže, že splňuje kvalifikační požadavky stanovené jiným členským státem Evropské unie k výkonu činností podle § 25 odst. 1 nebo má certifikát vydaný jiným členským státem Evropské unie podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství (viz pozn. 1b v 10.0) a je zapsána v seznamu certifikovaných osob podle § 34.

Ministerstvo vede a uveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup seznam certifikovaných osob. Seznam obsahuje název nebo jméno a příjmení certifikované osoby, její sídlo nebo místo podnikání, telefon nebo adresu elektronické pošty.

10.3 Kontroly zařízení s náplní regulované látky (§ 26 zákona)

Provozovatel pevně instalovaného zařízení s náplní regulované látky, které se při provozu nepřepravuje, je povinen prostřednictvím certifikované osoby zajistit kontrolu těchto zařízení, zejména jejich těsnosti, nejméně

- a) jednou za 12 měsíců u zařízení s obsahem regulované látky nejméně 3 kg, s výjimkou hermeticky uzavřených systémů, které jsou takto označeny a obsahují méně než 6 kg regulované látky,
- b) jednou za 6 měsíců u zařízení s obsahem regulované látky nejméně 30 kg,
- c) jednou za 3 měsíce u zařízení s obsahem regulované látky nejméně 300 kg.

Provozovatel zařízení obsahujícího nejméně 300 kg regulovaných látek je povinen instalovat systémy detekce úniků. Systémy detekce úniků provozovatel kontroluje alespoň jednou za 12 měsíců.

Provozovatel je povinen závady, které byly zjištěny kontrolou nebo systémem detekce úniků a které způsobují úniky regulovaných látek, odstranit nejpozději do 30 dnů ode dne jejich zjištění. Do 30 dnů od odstranění závady způsobující netěsnost zajistí provozovatel následnou kontrolu těsnosti zařízení.

Provozovatel zařízení obsahujícího nejméně 3 kg regulovaných látek je povinen vést evidenční knihu zařízení a uchovat ji pro účely kontroly v místě provozu zařízení po dobu 5 let. Do evidenční knihy zařízení se zaznamená množství náplně a druh regulované látky, datum servisních činností, úkony údržby a revize spojené se zařízením, včetně kontroly úniku regulované látky, registrační číslo osoby provádějící servisní činnost, nebylo-li registrační číslo přiděleno, potom jméno osoby a kontaktní adresu, stručný popis provedené činnosti, včetně stručného popisu závady, výsledek provedené revize, množství uniklé regulované látky zjištěné výpočtem, množství a druh doplněné regulované látky, množství a druh doplněného oleje, množství odčerpané regulované látky nebo oleje a jeho další použití nebo při předání třetí osobě číslo jejího povolení, jméno a adresu, a při přechodu zařízení na jinou regulovanou látku označení této nové regulované látky a její množství. Vzor evidenční knihy zařízení stanoví prováděcí právní předpis ([vyhláška č. 279/2009 Sb.](#)).

10.4 Označení regulovaných látek a výrobků, které je obsahují

(§ 27 zákona)

Výrobce, dovozce do České republiky, vývozce z České republiky a přepravce regulovaných látek a výrobků, které obsahují regulované látky, jsou povinni tyto látky a výrobky označit. Způsob označení regulované látky a výrobku, který ji obsahuje, stanoví prováděcí právní předpis ([vyhláška č. 279/2009 Sb.](#)).

Výrobce, dovozce do České republiky a přepravce výrobků, které obsahují regulované látky, jsou povinni v průvodní dokumentaci uvádět název a označení regulované látky, její množství a upozornění na nebezpečí pro ozonovou vrstvu Země.

Prodejce regulovaných látek a výrobků, které obsahují regulované látky, je povinen je označit podle prvního odstavce, pokud označení nemají a z průvodní dokumentace je zřejmé, že výrobek tyto látky obsahuje. Tuto povinnost prodejce nemá, pokud prokáže, že v průvodní dokumentaci nebyl obsah těchto látek uveden.

Dovozce do České republiky a vývozce z České republiky regulovaných látek a výrobků, které obsahují regulované látky, jsou povinni uvádět v celním prohlášení název a označení regulované látky a kód kombinované nomenklatury a předložit celnímu úřadu příslušné oprávnění podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství (viz pozn. 1a v 10.0).

Výrobce, dovozce do České republiky, vývozce z České republiky, prodejce a přepravce regulovaných látek a výrobků, které obsahují regulované látky, jsou povinni na vyžádání MŽP, ČIŽP, České obchodní inspekce nebo příslušného celního úřadu předložit dodací list, případně celní doklady k jejich kontrole.

10.5 Oznamování

(§ 28, 32 zákona)

Osoba oprávněná k používání methylbromidu pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou je povinna písemně oznámit ministerstvu množství používaného methylbromidu a účel takového používání do 31. března za uplynulý kalendářní rok.

Osoba, která použije regulovanou látku jako vstupní surovinu nebo technologické činidlo, je povinna písemně oznámit ministerstvu množství použité látky, typ použití a výpočet nebo odhad emisí regulovaných látek, ke kterým během takového používání došlo. Oznámení osoba podává do 31. března za uplynulý kalendářní rok.

Osoba, která skladuje halony nebo vlastní systémy požární ochrany a hasicí přístroje s halony, je povinna oznámit ministerstvu jejich počet a množství v nich obsažených halonů, opatření ke snižování jejich emisí a odhad těchto emisí do 31. března za uplynulý kalendářní rok. Údaje lze oznámit písemně nebo prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí). Vzor formuláře pro oznámení údajů stanoví prováděcí právní předpis ([vyhláška č. 279/2009 Sb.](#)).

Osoba, která v kalendářním roce

- a) získá od osoby z jiného členského státu Evropské unie více než 100 kg fluorovaných skleníkových plynů,
- b) předá osobě do jiného členského státu Evropské unie více než 100 kg fluorovaných skleníkových plynů,
- c) zneškodní více než 100 kg fluorovaných skleníkových plynů, nebo
- d) uvede poprvé na trh na území České republiky, znovuzíská, recykluje, regeneruje nebo zneškodní regulované látky,

podá nejpozději do 31. března následujícího kalendářního roku ministerstvu zprávu, ve které uvede názvy a množství získaných, předaných nebo zneškodněných fluorovaných skleníkových plynů, s uvedením členského státu, ze kterého byly látky získány nebo do kterého byly předány, původ látek, které byly zneškodněny, nebo názvy a množství regulovaných látek uvedených na trh, znovuzískaných, recyklovaných, regenerovaných nebo zneškodněných, s uvedením původu látek, které byly zneškodněny.

Tuto zprávu a zprávu podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství (viz pozn. 1b v 10.0) podává osoba prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí). Vzor formuláře zprávy stanoví prováděcí právní předpis ([vyhláška č. 279/2009 Sb.](#)).

10.6 Poplatky za výrobu regulovaných látek a výrobků, které je obsahují

(§ 29 zákona)

Výrobce regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, je povinen platit poplatek za vyrobené látky nebo výrobky ve výši 400 Kč za kilogram regulované látky.

Poplatek je příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky a je účelově vázán pro použití k ochraně ozonové vrstvy Země.

Poplatku nepodléhají

- a) regulované látky použité jako vstupní suroviny pro přepracování na jiné chemické sloučeniny,
- b) vyrobené regulované látky sloužící pouze pro účely zajištění ochrany zdraví a života lidí v rámci základní potřeby (viz pozn. 1b v 10.0).

Výrobce regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují, je povinen si poplatek sám vypočítat a uhradit jej Státnímu fondu životního prostředí České republiky nejpozději do 30 dnů po vyskladnění výrobků včetně použití výrobků pro vlastní potřebu. Neuhrazené poplatky vymáhá inspekce.

10.7 Označování výrobků a zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny (§ 30 zákona)

Výrobky a zařízení, u kterých přímo použitelné předpisy Evropských společenství (viz pozn. 1b v 10.0) vyžadují jejich označení, lze na území České republiky uvést na trh jen, pokud je jejich označení uvedeno v českém jazyce.

10.8 Společná ustanovení pro kapitolu 10 (§ 31 zákona)

Jen certifikovaná osoba může vykonávat činnosti,

- a) u kterých to stanoví přímo použitelné předpisy Evropských společenství (viz pozn. 1b v 10.0),
- b) spočívající v servisu zařízení obsahujícího regulované látky,
- c) spočívající v kontrole těsnosti chladicích a klimatizačních zařízení obsahujících regulované látky,
- d) spočívající v kontrole těsnosti systémů požární ochrany obsahujících regulované látky,
- e) spočívající ve znovuzískávání regulovaných látek při recyklaci výrobků, nebo
- f) spočívající ve zneškodňování regulovaných látek.

Certifikát vydává ministerstvo nebo jím pověřená osoba. Certifikát k činnostem podle písm. a) až d) se vydá osobě, která splňuje požadavky stanovené přímo použitelnými předpisy Evropských společenství (viz pozn. 1b v 10.0).

Certifikát k činnostem podle odstavce 1 písm. e) a f) se vydá osobě, která předloží

- rozhodnutí krajského úřadu o udělení souhlasu k provozování zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů,
- doklad o školení fyzických osob vykonávajících znovuzískávání nebo zneškodňování regulovaných látek; rozsah požadovaných znalostí k znovuzískávání nebo zneškodňování regulovaných látek stanoví prováděcí právní předpis ([vyhláška č. 279/2009 Sb.](#)),
- popis použité technologie a
- v případě žádosti o certifikát k činnosti podle písm. f) způsob zneškodnění regulovaných látek.

Při výkonu výše uvedených činností musí certifikovaná osoba dodržovat závazné postupy pro nakládání s regulovanými látkami nebo fluorovanými skleníkovými plyny anebo zařízeními obsahujícími tyto látky. Závazné postupy spočívající v kontrole těsnosti chladicích nebo klimatizačních zařízení anebo systémů požární ochrany, obsahujících fluorované skleníkové plyny, upravují přímo použitelné předpisy Evropských společenství (viz pozn. 1b v 10.0). Závazné postupy pro další činnosti uvedené v odstavci 1 stanoví prováděcí právní předpis ([vyhláška č. 279/2009 Sb.](#)).

Ministerstvo může zrušit certifikát v případě, že dojde k podstatné změně podmínek, za kterých byl certifikát vydán, při závažném porušení podmínek uvedených v certifikátu nebo povinností stanovených zákonem o ovzduší anebo povinností stanovených přímo použitelnými předpisy Evropských společenství (viz pozn. 1a, 1b v 10.0).

- b) poruší alespoň jednu z povinností uvedených v ustanoveních přímo použitelného předpisu Evropských společenství upravujícího podmínky ochrany ozonové vrstvy Země (viz poznámka ^{1a} v kapitole 10.0),
- c) poruší alespoň jednu z povinností uvedených v ustanoveních přímo použitelných předpisů Evropských společenství (viz poznámka ^{1b} v kapitole 10.0).

Pokutu ve výši od 1 000 do 5 000 Kč uloží inspekce osobě, která vykonává činnosti podle § 15 odst. 1 zákona bez platné autorizace.

Pokutu ve výši od 1 000 do 5 000 Kč uloží inspekce osobě, která provádí činnost podle § 15 odst. 1 zákona v rozporu s § 15 odst. 16, 17, 18 nebo 19 zákona.

Pokutu až do výše 100 000 Kč uloží celní úřad osobě uvedené v § 3a odst. 1, která nesplní povinnost podle § 3a odst. 9.

Pokutu ve výši do 1 000 000 Kč uloží inspekce provozovateli zvláště velkého, velkého nebo středního zdroje, který v rozporu s § 11 odst. 1 písm. e) nevede provozní evidenci nebo nepředá souhrnnou provozní evidenci příslušným orgánům ochrany ovzduší, anebo v souhrnné provozní evidenci uvede nesprávné údaje.

V případě, že došlo u jednoho provozovatele k souběhu porušení více povinností podle tohoto zákona, uloží mu příslušný orgán ochrany ovzduší pokutu podle ustanovení, v nichž jsou jednotlivá porušení zákona uvedena s tím, že pokuty za tato porušení zákona uvedené v jednotlivých ustanoveních se počítají.

Pokuty uložené inspekcí za porušení povinností podle ustanovení hlavy II zákona vybírají a vymáhají celní úřady ([od 1.1.2011 je vybírá ČIŽP](#)) a jsou z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky a z 50 % příjmem obcí, na jejichž území k porušení povinnosti došlo.

Pokuty uložené krajským úřadem, orgán a obecním úřadem obce s rozšířenou působností podle ustanovení hlavy II zákona tyto orgány vybírají a vymáhají. Pokuty uložené krajským úřadem a obecním úřadem jsou příjmem toho orgánu, který o pokutě rozhodl, a musí být použity k ochraně ovzduší na území svěřeném do jeho působnosti.

Pokuty uložené inspekcí za porušení povinností podle ustanovení hlavy III zákona vybírá inspekce. Pokuty jsou příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky.

Řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy orgán ochrany ovzduší zjistil porušení povinnosti, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti nebo zákazu došlo.

Dojde-li v době do 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty k opětovnému porušení povinnosti, za které již byla uložena pokuta, a provozovatel nezjednal nápravu uloženou orgánem ochrany ovzduší, uloží mu tento orgán pokutu až do výše dvojnásobku horní hranice sazby.

Při rozhodování o výši pokuty přihlíží orgán ochrany ovzduší k závažnosti porušení zákonné povinnosti, době trvání protiprávního stavu, k výši vzniklé nebo hrozící škody a k případným následkům protiprávního stavu.

15.0 Seznam souvisejících právních předpisů

Zákon č. 86/2002 Sb.		
Zákon o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší)		
Základní informace o předpisu		
Částka	38	vydaná dne 12.3.2002
Účinné od	1.6.2002	
	1.1.2003	§ 19, 21, 22 a 37
Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
521/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
92/2004 Sb.	3.3.2004	zákon; mění
92/2004 Sb.	1.5.2004	zákon; mění; výčet novelizovaných ust. viz čl. III novely
186/2004 Sb.	() zákon; mění	
695/2004 Sb.	31.12.2004	zákon; mění
180/2005 Sb.	1.8.2005	zákon; mění
385/2005 Sb.	1.10.2005	zákon; mění
444/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění
472/2005 Sb.		úplné znění
186/2006 Sb.	1.1.2007	zákon; mění
212/2006 Sb.	1.6.2006	zákon; mění
212/2006 Sb.	1.1.2007	zákon; mění; viz čl. II bod 7 novely
212/2006 Sb.	1.1.2008	zákon; mění; viz čl. II bod 6 novely
222/2006 Sb.	1.6.2006	zákon; mění
230/2006 Sb.	1.6.2006	zákon; mění
180/2007 Sb.	1.9.2007	zákon; mění
296/2007 Sb.	1.1.2008	mění § 16 odst. 1 písm. c)
25/2008 Sb.	12.2.2008	mění § 11, § 12, § 13, § 19, § 40, § 46, § 49; nová přechodná ustanovení
37/2008 Sb.	1.3.2008	mění § 3a; nová přechodná ustanovení
483/2008 Sb.	1.2.2009	zákon; mění
223/2009 Sb.	28.12.2009	zákon; mění
227/2009 Sb.	1.7.2010	zákon; mění
281/2009 Sb.	1.1.2011	zákon; mění
292/2009 Sb.	1.10.2009	zákon; mění
Podřazené předpisy		
351/2002 Sb.	Nařízení vlády, kterým se stanoví závazné emisní stropy pro některé látky znečišťující ovzduší a způsob přípravy a provádění emisních inventur a emisních projekcí	
354/2002 Sb.	Nařízení vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu	
355/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu	
356/2002 Sb.	☒	
357/2002 Sb.	☒	
553/2002 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti	
362/2006 Sb.	Vyhláška o způsobu stanovení koncentrace pachových látek, přípustné míry obtěžování zápachem a způsobu jejího zjišťování	

455/2006 Sb.	Vyhláška o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší
597/2006 Sb.	Nařízení vlády o sledování a vyhodnocování kvality ovzduší
615/2006 Sb.	Nařízení vlády o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší
146/2007 Sb.	Nařízení vlády o emisních limitech a dalších podmínkách provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší
372/2007 Sb.	Nařízení vlády o národním programu snižování emisí ze stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů
13/2009 Sb.	Vyhláška o stanovení požadavků na kvalitu paliv pro stacionární zdroje z hlediska ochrany ovzduší
205/2009 Sb.	Vyhláška o zjišťování emisí ze stacionárních zdrojů a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší (účinnost od 18.7.2009)
279/2009 Sb.	Vyhláška o předcházení emisím regulovaných látek a fluorovaných skleníkových plynů

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES)

- **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu**

- **[Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(ES\) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech](#)**

Související předpisy:

111/1981 Sb., Vyhláška o čistění komínů, v platném znění

695/2004 Sb. Zákon o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, v platném znění

- 80/2008 Sb. Nařízení vlády o Národním alokačním plánu pro obchodovací období roků 2008 - 2012, v platném znění
- [12/2009 Sb. Vyhláška o stanovení postupu zjišťování, vykazování a ověřování množství emisí skleníkových plynů a formuláře žádosti o vydání povolení k emisím skleníkových plynů](#)

Příloha č. 11

Náležitosti žádosti o povolení a závazné stanovisko

(příloha č. 5 vyhlášky č. 205/2009 Sb.)

Tato příloha byla přesunuta na doprovodné CD.

Příloha č. 12

Obecné emisní limity pro vybrané znečišťující látky a jejich stanovené skupiny

(příloha č. 1 vyhl. č. 205/2009 Sb.)

Tato příloha byla přesunuta na doprovodné CD.

Příloha č. 13

Přípustná tmavost kouře

(příloha č. 3 vyhlášky č. 205/2009 Sb.)

Tato příloha byla přesunuta na doprovodné CD.

Příloha č. 14

Emisní faktory

(příloha č. 2 vyhlášky č. 205/2009 Sb.)

Tato příloha byla přesunuta na doprovodné CD.

Příloha č. 15

Seznam údajů souhrnné provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší

(příloha č. 7 vyhlášky č. 205/2009 Sb.)

Tato příloha byla přesunuta na doprovodné CD.

Příloha č. 16

(zrušena vyhl. č. 363/2006 Sb. k 1. 8. 2006)

Příloha č. 17

(zrušena vyhl. č. 363/2006 Sb. k 1. 8. 2006)

Příloha č. 18

Seznam údajů tvořících provozní evidenci

(příloha č. 6 vyhlášky č. 205/2009 Sb.)

Tato příloha byla přesunuta na doprovodné CD.

Příloha č. 19

Zrušena zákonem č. 483/2008 Sb.

Příloha č. 20

Emisní limity pro zvláště velké spalovací zdroje pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky

(Příloha č. 1 NV č. 146/2007 Sb.)

Tato příloha byla přesunuta na doprovodné CD.

Příloha č. 21

Emisní limity pro oxid uhelnatý pro zvláště velké spalovací zdroje

(Příloha č. 2 NV č. 146/2007 Sb.)

Tato příloha byla přesunuta na doprovodné CD.

Příloha č. 22

Stupně odsíření

(Příloha č. 3 NV č. 146/2007 Sb.)

Tato příloha byla přesunuta na doprovodné CD.

Příloha č. 23

Emisní limity pro velké a střední spalovací zdroje

(Příloha č. 4 NV č. 146/2007 Sb.)

Tato příloha byla přesunuta na doprovodné CD.

Příloha č. 24

Emisní limity pro plynové turbíny

(Příloha č. 5 NV č. 146/2007 Sb.)

Tato příloha byla přesunuta na doprovodné CD.

Příloha č. 25

Emisní limity pro zdroje ke spalování více druhů paliv

(Příloha č. 6 NV č. 146/2007 Sb.)

Tato příloha byla přesunuta na doprovodné CD.

- b) uvede při plnění ohlašovací povinnosti podle § 3 nesprávné údaje, nebo
- c) nevede evidenci údajů pro ohlašování v souladu s požadavky § 3 odst. 2.

Za správní delikty se uloží pokuta do 500 000 Kč.

Právní osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

Správní delikty podle tohoto zákona projednává Česká inspekce životního prostředí (dále jen „inspekce“).

Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby (§ 2 odst. 2 obchodního zákoníku) nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

Pokuty vybírá a vymáhá celní úřad ([zrušeno novelou 281/2009 Sb. od 1.1.2011](#)). Příjem z pokut připadá z 50 % do rozpočtu obce, v jejímž katastru je provozována činnost provozovatele, a tento příjem je účelově určen k ochraně životního prostředí, a z 50 % je příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky.

4.4 Výkon státní správy (§ 7-8 zákona č. 25/2008 Sb.)

Ministerstvo

- a) zveřejňuje údaje ohlášené do integrovaného registru znečišťování za kalendářní rok do 30. září následujícího kalendářního roku na portálu veřejné správy (§ 2 písm. q) zákona č. 365/2000 Sb.) a zabezpečuje jejich předávání Evropské komisi v souladu s požadavky přímo použitelného předpisu Evropských společenství a dále v souladu s mezinárodními závazky,
- b) zajišťuje přenos dat v rámci integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí orgánům veřejné správy příslušným podle zvláštních právních předpisů,
- c) zveřejňuje na portálu veřejné správy do 31. prosince kalendářního roku pro následující ohlašovací rok datový standard pro předávání údajů prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí,
- d) metodicky řídí a koordinuje integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí ve vztahu k ostatním informačním systémům veřejné správy v oblasti životního prostředí,
- e) poskytuje správcům informačních systémů veřejné správy v oblasti životního prostředí informace o formě a struktuře výstupů z integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.

Inspekce

- a) kontroluje plnění ohlašovací povinnosti do integrovaného registru znečišťování a vedení evidence údajů nezbytných k ohlašování do integrovaného registru znečišťování,
- b) rozhoduje o správních deliktech podle § 5 zákona.

4.5 Přechodná a zrušovací ustanovení

(§ 9-10 zákona č. 25/2008 Sb.)

Provozovatel uvedený v § 3 odst. 1 plní ohlašovací povinnost podle § 3 odst. 1 písm. a) poprvé za rok 2007 a ohlašovací povinnost podle § 3 odst. 1 písm. b) a c) poprvé za rok 2009.

Provozovatel uvedený v § 3 odst. 2 plní ohlašovací povinnost podle tohoto zákona poprvé za rok 2009.

Přechodné ustanovení pro zákon č. 76/2002 Sb. – způsob ohlašování za rok 2007 a 2008

(§ 12 zákona č. 25/2008 Sb.)

Uživatel registrované látky uvedený v § 22 zákona o integrované prevenci, ve znění účinném do 12.2.2008, splní ohlašovací povinnost v rozsahu stanoveném v § 22 zákona o integrované prevenci, ve znění účinném do dne 12.8.2008, za rok 2007 do 31. března 2008 a za rok 2008 do 31. března 2009

Provozovatel podle § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 25/2008 Sb. o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů plní ohlašovací povinnost jako uživatel registrované látky pouze v rozsahu, který přesahuje ohlašovací povinnost podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES.

6.0 Správní delikty

(§ 37-40 zákona č. 76/2002 Sb.)

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob (§ 37 zákona):

Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel zařízení dopustí správního deliktu tím, že

- a) nesplní ohlašovací povinnost podle § 16 odst. 1 písm. b) nebo d),
- b) uvede v žádosti podle § 4 nesprávné údaje, které mohou mít vliv na vydání integrovaného povolení, nebo
- c) nepodá žádost o změnu integrovaného povolení ve lhůtě stanovené úřadem podle § 19a odst. 1.

Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel zařízení dopustí správního deliktu tím, že provozuje zařízení bez platného integrovaného povolení, bez pravomocného rozhodnutí o podstatné změně integrovaného povolení nebo v rozporu s podmínkami integrovaného povolení.

Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel zařízení dopustí správního deliktu tím, že neprovede ve lhůtě stanovené podle § 19 odst. 1 písm. a) opatření k nápravě nebo nezastaví provoz zařízení nebo jeho části podle § 19 odst. 1 písm. c).

Za správní delikt se uloží pokuta:

- a) do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1,
- b) do 7 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavců 2 a 3.

Společná ustanovení (§ 38-39 zákona):

Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, ke vzniklým nebo hrozícím škodlivým následkům v oblasti životního prostředí nebo v oblasti zdraví člověka a době trvání protiprávního stavu.

Je-li projednán správní delikt spáchaný provozovatelem zařízení, lze od uložení pokuty upustit, jestliže provozovatel zařízení zajistil odstranění následků porušení povinnosti a přijal opatření zamezující dalšímu trvání nebo obnově protiprávního stavu.

Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

Správní delikty v prvním stupni projednává inspekce. Správní delikty podle § 37 odst. 1 až 3 zákona projednává v prvním stupni též krajský úřad nebo krajská hygienická stanice, přičemž příslušným orgánem k projednání správního deliktu je ten orgán, který zahájí řízení jako první.

Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby (§ 2 odst. 2 obchodního zákoníku) nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

Inspekce, kraj nebo krajský hygienik na podkladě žádosti provozovatele zařízení rozhodne o zastavení řízení o uložení pokuty podle tohoto zákona, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) provozovatel zařízení zajistil odstranění následků porušení povinnosti,
- b) provozovatel zařízení přijal opatření zamezující dalšímu trvání nebo obnově protiprávního stavu, a
- c) uložení pokuty by vzhledem k opatřením učiněným provozovatelem zařízení vedlo k nepřiměřené tvrdosti.

Z důvodu provádění opatření podle písm. a) a b) může inspekce, kraj nebo krajský hygienik řízení o uložení pokuty na žádost provozovatele zařízení přerušit, a to nejdéle na dobu 1 roku.

Příjem z pokut uložených inspekcí a krajskou hygienickou stanicí je z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky a z 50 % příjmem rozpočtu kraje. Pokuty uložené krajským úřadem vybírá a vymáhá krajský úřad, příjem z pokut je příjmem kraje.

10.0 Seznam souvisejících předpisů

Zákon č. 76/2002 Sb.
Zákon o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci)

Částka	34	vydaná dne 1.3.2002
Účinné od	1.1.2003	
	1.3.2002	(dnem vyhlášení) § 5 a 6
Autor	Parlament	

Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
521/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění; též ruší část pátou
437/2004 Sb.	26.7.2004	zákon; mění
695/2004 Sb.	31.12.2004	zákon; mění
444/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění
222/2006 Sb.	1.6.2006	
435/2006 Sb.		úplné znění
25/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění
227/2009 Sb.	1.7.2010	zákon; mění
281/2009 Sb.	1.1.2011	zákon; mění

Podřazené předpisy k zákonu (případné novelizace jsou uvedeny v obsahu doprovodného CD)	
554/2002 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví vzor žádosti o vydání integrovaného povolení, rozsah a způsob jejího vyplnění
63/2003 Sb.	Nařízení vlády o způsobu a rozsahu zabezpečení systému výměny informací o nejlepších dostupných technikách

Zákon novelizuje		
předpis č.	k datu	poznámka
254/2001 Sb.	1.1.2003	mění
334/1992 Sb.	1.1.2003	mění
289/1995 Sb.	1.1.2003	mění
309/1991 Sb.	1.1.2003	mění
114/1992 Sb.	1.1.2003	mění
185/2001 Sb.	1.1.2003	mění
164/2001 Sb.	1.1.2003	mění
166/1999 Sb.	1.1.2003	mění
258/2000 Sb.	1.1.2003	mění
368/1992 Sb.	1.1.2003	mění

Zákon č. 25/2008 Sb.
Zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů

Částka	11	vydaná dne 12.2.2008
Účinné od	12.2.2008	(dnem vyhlášení)
Autor	Parlament	

Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
227/2009 Sb.	1.7.2010	zákon; mění
281/2009 Sb.	1.1.2011	zákon; mění

Novelizuje		
předpis č.	k datu	poznámka
76/2002 Sb.	12.2.2008	mění
254/2001 Sb.	12.2.2008	mění
86/2002 Sb.	12.2.2008	mění
185/2001 Sb.	12.2.2008	mění
477/2001 Sb.	12.2.2008	mění
Ruší		
předpis č.	poznámka	
368/2003 Sb.		
304/2005 Sb.		
572/2004 Sb.		

Podřazené předpisy k zákonu (případné novelizace jsou uvedeny v obsahu doprovodného CD)	
145/2008 Sb.	Nařízení vlády, kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006 , kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES

8.2.2 Pokuty

(§ 45-46 zákona)

Za správní delikty podle bodu 8.2.1 (§ 44 zákona) se uloží pokuta:

- a) do 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle bodu 8.2.1 odstavce 2 písm. a), c) až f) a písm. i) a j) nebo podle odstavce 4,
- b) do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle bodu 8.2.1 odstavce 2 písm. k),
- c) do 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1, podle bodu 8.2.1 odstavce 2 písm. b), g) nebo h), nebo podle odstavce 3 písm. a) až q).

Právní osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Jde-li o správní delikt podle § 44 odst. 2 písm. g) a h) zákona, právní osoba je odpovědnosti zproštěna, jestliže k porušení povinnosti došlo do 3 měsíců ode dne, kdy autorizovaná společnost, s níž právní osoba nebo podnikající fyzická osoba uzavřela smlouvu o sdruženém plnění povinností stanovených právní osobou nebo podnikající fyzickou osobou v § 10 odst. 1 zákona nebo v § 12 zákona, pozbyla oprávnění k činnosti.

Při určení výměry pokuty právní osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Odpovědnost právní osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

Správní delikty podle zákona v prvním stupni projednává Krajská hygienická stanice, Česká obchodní inspekce, Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Státní ústav pro kontrolu léčiv, Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv nebo Česká inspekce životního prostředí, a to v rozsahu své působnosti vymezené v § 35 až 40 zákona. Je-li podle rozsahu své působnosti příslušným k projednání správního deliktu více jak jeden správní orgán, správní delikt projedná ten z příslušných správních orgánů, který jako první zahájil řízení. Správní orgán, který zahájí řízení, informuje o tom všechny správní orgány, které jsou k projednání správních deliktů podle tohoto zákona příslušné.

Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby (§ 2 odst. 2 obchodního zákoníku) nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právní osoby.

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci. Pokuty vybírá orgán, který je uložil, . Příjem z pokut je příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost orgánu, který pokutu uložil, s výjimkou pokut uložených Českou inspekcí životního prostředí, které jsou příjmem Státního fondu životního prostředí.

11.0 Související předpisy

Zákon č. 477/2001 Sb.
Zákon o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech)

Částka	172	vydaná dne 31.12.2001
Účinné od	1.1.2002	
Autor	Parlament	

Novelizováno:		
předpisem č.	k datu	poznámka
274/2003 Sb.	1.10.2003	zákon; mění
94/2004 Sb.	3.3.2004	zákon; mění
237/2004 Sb.	() zákon; ruší část pátou	
257/2004 Sb.	() zákon; mění	
444/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění
66/2006 Sb.	15.3.2006	zákon; mění
296/2007 Sb.	1.1.2008	zákon; mění
25/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění
227/2009 Sb.	1.7.2010	zákon; mění
281/2009 Sb.	1.1.2011	zákon; mění

Podřazené předpisy:	
111/2002 Sb.	Nařízení vlády, kterým se stanoví výše zálohy pro vybrané druhy vratných zálohovaných obalů
116/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu o způsobu označování vratných zálohovaných obalů
641/2004 Sb.	Vyhláška o rozsahu a způsobu vedení evidence obalů a ohlašování údajů z této evidence

